[illegible]

[illegible]

[illegible]

TDRC 3279

RRM. 171 - IV - 1885

0,892 MSN3/5
M85

M6849

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இரணியநாடகம்.

புதுவையைச்சார்ந்த
சாரத்திலிருக்கும்
சங்கீதசாகித்திய-வித்வாம்சராகிய
ம-ள-ள-ஸ்ரீ
சோமசுந்தர முதலியாரியற்றி

தண்டலம்
தமிழ் உபாத்தியாயர்
இராமச்சந்திரகவிராய ரவர்களால்
பிழையறப்பரிசோதிக்கப்பட்டு

திருப்பதி
வெங்கடாசலமுதலியார்
குமாரர்
இரத்தின முதலியார்
அவர்களால்

மேற்படி-இரணியநாடகத்தை
அநுசரித்தசகலசந்தர்ப்பமும்பெற்றுக்கொண்டு
மேல்படிதமது
கலைக்கியானமுத்திராக்ஷரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது
மூன்றாம்பதிப்பு-காப்பிரைட்
Registerd-Copy right.
MADRAS
1885

உ.

ஸ்ரீராமஜெயம்

விளம்பரம்

இதனால்யாவருக்கும் மறிவிப்பது யாதெனில் சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாய்க்கன்பேட்டை முத்துகிஷ்ணன்தெருவில் மேலண்டைவாடை ௬-வது-நெம்பர்வீட்டில் இருக்கும் திருப்பதி - ம-ள-ள-ஸ்ரீ வெங்கடாசல முதலியார்குமாரர்-இரத்தினமுதலியார் இரணியநாடகத்தை அனுசரித்த சகலசுதந்தரமும் பெற்றுக்கொண்டு அச்சிட்டிருப்பதால்- அவற்றில் - இந்தஇரணியநாடகத்தை யாதாமொருவர் அச்சிடுவார்களாகில் (௧௮௪௭) வருஷத்து-௨௰-வது-ஆக்டின்-௨௰-வது-பிரிவில்-௬-வது- விதியின்படி-காப்பி ரைட்பெற்றிருக்கிறபடியால்-இதை அச்சுக்கூட்டத்தலைவர்களும் மற்றெவர்களும்-அடியில்கண்டிருக்கிற வென்னுடைய அனுமதியன்றி அச்சிடப்படாதவேறுபாஷையிலும்மொழிபெயர்த்தும் அச்சிடப்படாது அப்படிசட்டத்திற்கு விரோதமாக செய்வார்களாகில் அதனால் நேரிடும் நஷ்டத்தையும் கொடுப்பதன்றி கோர்ட்டின்மூலமாய் தண்டனைக்குள்ளாவார்கள்.

இப்புத்தகம்வேண்டியவர்கள்-ம-ள-ள-ஸ்ரீ-திருப்பதி-இரத்தினமுதலியாரிடத்திலும்பண்ருட்டியில்புஸ்தகவியாபாரம்செய்யும்-ம-ள-ள-ஸ்ரீ சின்னசாமிநாயுடுஅவர்களிடத்திலும் புதுச்சேரியில்மணிகூண்டிடத்தில்புஸ்தகவியாபாரம்செய்யும்-ம-ள-ள-ஸ்ரீ-சுப்புராயபிள்ளையிடத்திலும்மேற்படிகூண்டிடத்தில் புஸ்தகவியாபாரம்செய்யும் - அரியத்திரிநாய்க்கரிடத்திலும்இன்னம்பலவிததமிழ்தெலுங்கு வயித்தியசோதிடபெரியோர்களால் செய்யப்பட்டசாஸ்திரங்களும் விலைசரசமாகவிற்கிறபடியால் வேண்டியவர்கள்வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு

ஜோ தி-இரத்தினமுதலியார்.

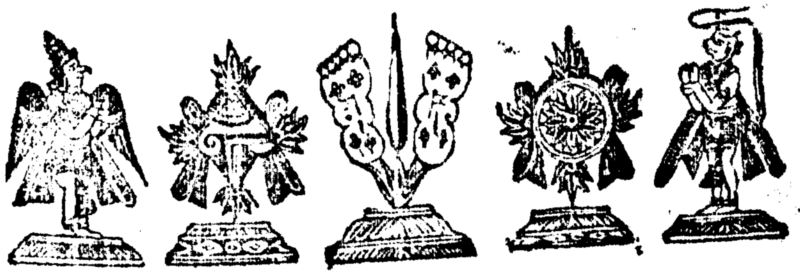

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இரணிய நாடகம்.

விநாயகர் துதி

வெண்பா-இ-ம்-சங்கராபரணம்

உலகுதனையுண்டுமிழ்ந்த வொன்னலருக்காய்தூணில்
இலகுநரசிம்மத்திருபதத்தின்-சலிகையுள
மைந்தன்பிரகலாதன் மாக்கதைக்கல்பாணதுணை
தந்திமுகத் தைந்துகரத்தான்

விருத்தம்-இ-ம்-கலியாணி

திருவளாமணிசேர்மார்பன்றிருவடிதலைமேற்சூடும்
பிரகலாதனன்றன்கதைப்பெருமையையடியேன்பாட
வரிமுலைக்குமுதச்செவ்வாய்மங்கைகளின்றமுக்கண்
ணிருபதத்தொருகொம்பானை இணையடிக்காப்பதாமே

விருத்தம்-இ-ம்-தோடி

அருமறைமுடிவுகண்ட அருள்பிரகலாதனென்னும்
பெரியவன்கதையைப்பாடப்பெருங்கடலகழிசூழும்
வருணாமாபுரியில்வாழுமதகரிமுகத்தோன்பெம்மான்
ஒருமகன்வெள்ளைப்பிள்ளையையபதாள்பணிகுவோமே

விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்

சீர்வளர்துளபமாயன்செழும்பதத்தினைமும்போற்றும்
பேர்வளர்பிரகலாதன் பெருமைநாடகத்தைப்பாட
தாரணிபுகழ்ந்துபோற்றும் தருமைநல்லூரில்வாழும்
வாரணமுகத்துசேர்நாக மணிக்குவன்மலர்த்தாள்காப்பே

விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி

திருமாதன் கதைத்துரைக்கன்றுய்திங்கள்முடிமாரிபெய்த [illegible]
அருமறை [illegible]

பெருகிமேஞ்சாரந்தன்னிற் பிறியமாயமர்ந்தமூர்த்திக்
கரிமுகமுடையசெல்வக்கணபதிபாதம்போற்றி

சிவன்துதி-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

ஆதிநால்மறைமையெல்லா மறிவுகாற்றுனேயோதும்
நீதிசேர்பிரகலாதனெடும்புகழ்தனைப்பாடத்
தாதவிழ்கொன்றைவேணி தற்பராதிருமலர்
பாதமும்அமூர்தவல்லி பங்கயபதவிருவோமே

திருமால்துதி

போற்றிப்பத்துவிருத்தம்

காரணாபோற்றிபோற்றி நான்மறைப்பொருளேபோற்றி
காரணக்குருவாய்வந்தென்கவலையைத்தீர்ப்பாய்போற்றி
காரணந்தன்னைக்காத்த மாதவாபோற்றிபோற்றி
சீரணிந்திறங்கிவாழும் ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி

வாமனரூபாபோற்றி மணிமச்சக்கூர்மாபோற்றி
சாமனோசமாபோற்றி நற்பதந்தருவாய்போற்றி
காமனையீன்றாய்போற்றி கபடநாடகனேபோற்றி
சேமமாயெல்லோயாளும் ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி

செங்கண்மாலரியேபோற்றி திருமகள்தொழுவாபோற்றி
சங்கணிகரத்தாய்போற்றி தரணியையளந்தாய்போற்றி
இங்கெனக்கருள்வாய்போற்றி யென்தையேபோற்றிபோற்றி
திங்கள்சேர்வதனாபோற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி

அகலிகைக்கருள்வாய்போற்றி யரக்கரைவதைத்தாய்போற்றி
முகினிறத்தோனேபோற்றி மூர்த்தியேபோற்றிராச
மகனெனவந்தாய்போற்றி மாயசெல்வாபோற்றி
ஜெகமுண்டதாதாபோற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி

பஞ்சவர்தூதாபோற்றி பாருலகளந்தாய்போற்றி
வஞ்சனைதீர்ப்பாய்போற்றி வாலியைவதைத்தாய்போற்றி
தஞ்சமென்றோரைக்காக்குஞ் சாரங்கபாணிபோற்றி
செஞ்சிலைக்கரத்தாய்போற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி

அரிராமாபோற்றி அடியவர்க்கெளியாய்போற்றி
கரிதனைக்காத்தாய்போற்றி கஞ்சனைவதைத்தாய்போற்றி
விரிகடற்றுயின்றாய்போற்றி விளங்கனியெறிந்தாய்போற்றி
செருவினைவென்றாய்போற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி

மாயனேபோற்றிபோற்றி வரமதுதருவாய்போற்றி
ஆயனேபோற்றிபோற்றி அடியனுக்கருள்மிக்கொண்டு
தாயனையுருவாய்போற்றி தசரதராஜன்ற
சேயனேபோற்றிபோற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி

இரணிய நாடகம்.

எந்தையேபோற்றிபோற்றியிமையவர்க்கரசேபோற்றி
சிந்தையிற்குடியாய்கொண்ட தெய்வமேபோற்றிபோற்றி
பந்தம்வேரறுப்பாய்போற்றி பரப்பிரம்மவடிவேபோற்றி
செந்திருமார்பாபோற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி

முத்தணிமார்பாபோற்றி மூவுலகளந்தாய்போற்றி
இத்தலமயின்றாய்போற்றி யேழைபங்காளாபோற்றி
பத்தர்கட்கரசேபோற்றிப் பாசம்வேரறுப்பாய்போற்றி
சித்தம்வைத்தென்னையாளும் ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி

இருவினைதுலைப்பாய்போற்றி யேகநாயகனேபோற்றி
திருவெண்டீகருடனேறுந்தேவனேபோற்றிவுன்பா
லுருகியாளுனைத்ததோத்ர மூலகளத்தவனேபோற்றி
திருவடியெனக்குள்ளும் ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி

தாயார்-துதி-கலித்துறை

தாயேயுனையன்றியெந்தனுக்கோர் துணைசற்றுமில்லை
நீயேமனதுவொன்று தந்தருள்வாயஷ்டலட்சுமியே
சேயேனையாளவும்வேங்கடமாலுடன்சேதிசொல்லி
மாயாமற்காத்தருள்வா யலர்மேன்மங்கைமாமகளே

கலைமகள் துதி-விருத்தம்.இ-ம்.தோடி.

அண்டர்நாயகனைத்தானனி லாமுருவாயழைத்த
தொண்டனாம்பிரகலாதன் தொகுத்திடுங்கதையைப்பாட
வண்டலர்புனையுஞ்செல்வி மனதிலும்வாக்கிலுநின்று
கண்டருள்மொழியும்வேதக்கலைமகள்காப்பதாமே

ஆழ்வார்கள்வணக்கம்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

இருநிலமன்னர்போற்று மிரணியனீன்றசெல்வன்
பெருமைசேர்பிரகலாதன் பெரும்புகழ்க்கதையைப்பாட
திருமறையான்குஞானசெந்தமிழ்புனைந்துப்பாடி
அருள்தரும்பன்னிரண்டாழ்வாரடியிணைக்காப்பதாமே

விநாயகர்வருகிற

தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

கணபதிராயர்நீரே.கருணையிரும்-கணபதிராயர்நீரே

சரணங்கள்

கணபதிராயர்நீரோகடவுள்குமாரர்நீரே
குணமுடன்அன்பர்பங்கிலுகந்தாடும்பிள்ளையரே (கண)

வேழமுகத்தாநீரே வேதப்பொருளும்நீரே
ஏழைக்கிரங்குவீரே யெங்கும்நிறைந்தவரே (கண)

அஞ்சுகரத்தோரீரே அல்லல்வினைதீர்ப்பீரே
தஞ்சமென்றடைந்தோரை தற்காத்தருள்செய்வீரே (கணை)
வெற்றிபெற்றவர்நீரோவெக்கட்கிதக்ருவீரோ
ஒற்றைக்கொம்பானவரேயோதவருவீர்நீரோ

தோடையம்-இ-ம்-நாட்டை-ஜம்பைதாளம்.

ஸ்ரீதரகோவிந்ததேவதேவாநந்தா
மாதவாவைகுந்தவாசமோமுகுந்தா ஜெயஜெய
மச்சகூர்மவதாரவருமவராகவதார
வற்சலசிங்கவதாரவாமனாவதார ஜெயஜெய
பரசுராமபலபத்திரஜெயராமா
வருகிருஷ்ணபார்த்தாமரவாகிங்கிபூமா ஜெயஜெய
பத்தசனபரிபாலாபரமஞானவிசாலா
சித்திரமணிகோபாலதிருமகுடலோலாசெயசெய
அருணபீதாம்பரஅகளங்கமணிதாரா
வருணகோதண்டவாசுதேவகுமாரா செயசெய

மங்களம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்

மங்களமேவியமங்களம்
மங்களம்சிங்காரதவகோபனுக்கும்
மங்களம்கோவிந்தமாயனுக்கும் (மங்களம்)
பங்கயகண்ணனுக்கும்பணிமுகில்வண்ணனுக்கும்
அங்கசன்றனைப்பெற்றஐயனுக்கும் (மங்களம்)
சசிதரநந்தனுக்குஞ்சர்வலோகேசனுக்கும்
அச்சுதாநந்தனுக்கும் அமலனுக்கும் (மங்களம்)
ஸ்ரீதேவிமார்பனுக்குந்தேவாதிதேவனுக்கும்
பூதேவிபோகவிற்புருஷனுக்கும் (மங்களம்)

காசிபர் ரிஷிவருகிறது

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி

பரிசிலமகாரிஷிக்கு பண்புடையுசித்தபாலன்
தருமதேவதைநல்க பொருள் கவர்ந்தின்புகழ்த்தோன்மிக்க
குருமுகுந்தமதரவிந்தகருவாயத்தனில்நிறைந்த
அருமறைக்காசிபற்கு அமர்ந்திருஷிவந்தார்.

தரு-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி-

பல்லவி

காசிபரிஷிநந்தரர்திரா அராசிபரிவவெண்ணி நந்த
பஞ்செய்புகாசிபரிஷிநாமாவேளே

சரணங்கள்.

கர்ப்பரமஸ்ரீவேதமறைநிர்ந்தசெய்புகு (காசிபர்)

காமதில்மழுவணிபாமனடி துதிசெய் (காசிபர்)
பவகமலவேசிவன்னடியினைத்தனைத்தொழும் (காசிபர்)
தவமதுசெயசெபமணியுடன்காவியணி (காசிபர்)
களித்திடவுலகினையளிசதிடதவஞ்செய்யும் (காசிபர்)

சேவு சொல்-வசனம்

அடாதம்பிதவசிரோன்மணி யேன் அண்ணே காசிபமாமணி கடுஞ்ஞோ தவஞ்செய்யப்போகிறாராம் அதற்குநாம் நல்ல இடமாய்ப் பார்க்கவேண்டோமே இவ்விடத்திலிவர்களெல்லாம் நம்மைகண்ட மாத்திரத்திலேயே டனேக்கண்ட மானதுபோலும் மௌனவுருவாய்ப்பார்த்து பசபசென்று முழிக்குறார்கள் பாருந்தம்பி ஆமாம் ஆமடா அண்ணே காசிபமாமணி நடப்படியேதானிருக்குறார்கள் இவர்களையெல்லாருஞ் சாசுவதமென்று பேசாமலிருக்கச்சொல்லண்ணே

பொதுவிருத்தம்-இ-ம-பைரவி.

மூலமெய்ப்பொருளதாகி முளைத்தெழும்பெரியமாயன்
சாலவேவிளங்குங்காபித் தாமரைமலரோனின்றச்
சீலனும்பரிசிபெற்ற சேயனுஞ்சிமேலான்
காலமூன்றுணர்ந்தோனக்ககாசிபனென்பமாதோ

வசனம்

ஸ்ரீமன்னாராயணர் தன்னுடைய நாபிக்கமலத்திலே பிரம்மதேவனைப் பெற்றார் அந்தப்பிரம்மதேவன் மரீசிமகாரிஷியைப் பெற்றார் அந்தமரீசிமகாரிஷியானவர் காசிபமகாரிஷியைபெற்றார்

பொதுவிருத்தம்-இ-ம-தோடி.

சிறுவிதியமைத்தமாதர் திதிதனுவதிதிசாமை
நறுநுதல்வினையிரட்டைநாகுதாமனையோகாட்டை
மறுவிழுகுராபிக்குரோத வசமுனிசுரசைமாதைக
கறுவெழில்திமியென்பாரைக்காசிபர்மணஞ்செய்தாரே

வசனம்

சிறுவிதியென்னுந்தக்கப்பிரம்மாவினுடைய பெண்கள் திதியுந்தனுவும் அதிதியுஞ்சாமையும்வினையும் யிரட்டையுந்தாமயினையுங் காட்டையும் காபியும் குரோதவசயும்முனியும் சுரசையும் திமியும் யென்னும் பெயருடைய பெண்கள் ஆகபதின்மூன்றுபேரையும் காசிபமகாரிஷியானவர் விவாகஞ்செய்துகொண்டார்

பொதுவிருத்தம்-இ-ம-சங்கராபரணம்.

பதின்மூன்றுமடவாரோடும் பண்புடனிருக்குங்காளில்
பதிபெருமுலகந்தன்னைப் படைத்திடமனதிலெண்ணி
அதிவிதந்தனையறிந்து ஐம்புலப்பகையைமாற்றிக்
கதிபெறுந்தவமேசெய்யக் காசிபர்நினைந்தார்கேளீர்

வசனம்

இந்தபதின்மூன்று பெண்களையும் விவாகஞ்செய்துகொண்டபின்பு யானா யிந்தவுலகத்தில் சராசரங்களைப் படைக்கவேணுமென்று

திதியென்னும்மூவகையறிந்த ஐந்துபுலன்களையும்மாற்றி தவஞ்செய்யவே ணுமென்று தன்மனதில்யெண்ணினாற் காசிபமகாரிஷியானவர்

காசிப மகாரிஷியானவர் வனத்துக்கு

தவஞ்செய்யவருகிறவிருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்

மதிநுதல்மடவார்தம்மை மனமகிழ்ந்தாசிரமத்தில்
சதிருடன்விட்டுநீங்கித் தவஞ்செய்யமனதிலெண்ணி
துதிசெய்துவதிதமென்னுந் துரியாதிதத்திலன்பாய்
கதிபெறவனத்தைநோக்கி காசிபர்வருகின்றாரே

தரு-இ-ம்- ஆனந்தக்களிப்பு

காசிபமாமுனிவந்தார் வருங்காலத்தை
தெரிந்தாதிமூலத்தைப்போற்றி (காசிபமாமுனிவந்தார்)

அரஅரஅரநீலகண்ட வென்று
அங்கசதகனப்ரசண்டப்ரசண்ட
காதலமேருகோதண்டவென்று
காரணதத்துவபூரணமுண்ட (காசிபமாமுனி)

செங்கனல்போலுஞ்செஞ்சடையும்மார்பிற்
செழிக்கும்பூணநூலுந்தழைக்கும்வெண்குடையும்
லங்கோடுபுலித்தோலினையும் பூமிக
லக்காமல்மெதுவாக்குலுக்காநடையும் (காசிபமாமுனி)

காதினிற்கவசகுண்டலமும் நீண்டக்
கைகொண்டதெண்டுடன்பொற்கமண்டலமும்
மேதினியுலகமென்றலமும்பெற்ற
விமலன்போலருள்பொழிகமலகுண்டலமும் (காசிபமாமுனி)

காசிபமகாமுனிசிஷரை அழைத்தல்வசனம்

அப்பாசிஷியா தாசமாமணிஐயா அடாதவசிரோன்மணி சுவாமி இ துவரையிலுமெங்கிடமபோயிருந்தீர்கள் இங்கேவாருங்கள் பசகாரா வந் தோம்வந்தோம்சுவாமி

காசிபர்சிஷருக்குச்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி

தாசமாமணியேநல்லதவசிரோன்மணியேகேளாய்
ஈசனைத்தியானஞ்செய்ய வெறில்வனந்தன்னில்வந்தோம்
பூசனைசெய்யதிவ்யபுட்பங்கள்கொணர்ந்துவைத்து
ஆசனம்போடுவீர்காம் அருந்தவஞ்செய்யத்தானே

வசனம்

அப்பாதாசமாமணி ஐயா அடாதவசிரோன்மணி சுவாமிநாங் ஆதிப ரமானந்தக் கடவுளாகியசிவத்தைநோக்கிப் பூசனைப்புரியவென்று இந்தப்பி க்கவனத்துக்குவந்தேன் இப்போது அர்ச்சனை செய்வதற்கு திவ்வியமான பு ட்பங்கள்கொண்டுவந்து வைத்தாயிருங்க ஆசனம் போட்டு வையுங்கள் சிஷர்களே

இரணிய நாடகம்.

தாசமாமணிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

அழிவிலாச்சிவனை நோக்கி ஐம்புலன் றன்னை மாற்றி
வழுவிலா தவமேசெய்யும் மாமுனிநாதா போற்றி
உழுவையாசனத்தைப்போட்டே னகந்தனிருப்பீர்நான்போய்
எழில்மிகு புட்பங்கொண்டு வோடியே வாரானையா.

வசனம்.

சரணம் சரணமையா சுவாமி யெமது அண்ணலாகிய பரம்சிவத்தை நோக்கித் தவஞ்செய்யவந்த கர்த்தனே தேவரீருக்கு யிதோ ஆசனம் போட்டுவைத்தேன் யிதில் தேவரீ ரெழுந்தருளியிருந்தால் நான்போய் நல்லவாசனைமிகுந்த புட்பங்களையெடுத்துக்கொண்டு வருகிறேனையா சுவாமி.

சிரோன்மணிக்கு-தாசமாமணிசொல் விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி.

தவசிரோன்மணியே கேளாய் தவஞ்செய்யவேண்டி ஐயர்
சிவமதாய்ப்புட்பங்கொணர நமக்குரைசெய்தவண்ணம்
அவமிலாப்படியே நீபோ யரைநொடியதனிற்சென்று
குவளையம்பிப்பதாகக் கொண்டுநீ வோடிவாராய்.

வசனம்.

அப்பா தம்பி தவசிரோன்மணி நமது ஐயா சிவபூசைசெய்யவேண்டுமாம் நீ சீக்கிரத்தில்போய் நல்லபுட்பங்களைப்பரித்து எடுத்துக்கொண்டு வோடிவாருமப்பா தவசிரோன்மணி.

தாசமாமணிக்கு-தவசிரோன்மணி-சொல்-விருத்தம்-இம்-கல்யாணி.

பவுளமேமிகுந்த தாசமாமணி அண்ணாநீரும்
அவனி தழ்வாய் இறந்து சொல்லியவண்ணஞ்சென்று
தவமுனிநாதர்க்கு தகமையாய்ப்புட்பங்கொணடு
அவரினைப்படியிப்போதே அரைநொடி தன்னில்வாறேன்.

வசனம்.

கேளும் அண்ணா தாசமாமணியே நீ சொல்லியபடியே போய் நமது ஐயர் சிவபூசைசெய்ய நல்லபுட்பங்களை யெடுத்துக்கொண்டு ஒரு நொடியில் வருகிறேன் அண்ணா தாசமாமணியே.

இரணியநாடகம்.

தவசிரோன்மணிக்கு-தாசாமணிசொல்-பரணி.
மாசிலாமுனிக்குத்-தாசிலாமணியே.
வாசமாமலரை-ஆசையாய்கொணர்ந்தேன்.

தாசமாமணி-காசிபற்குபோற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

கறையிலாமனத்தையொற்ற கண்ணுதல்போற்றிபோற்றி
மறையெலாமுணர்ந்தவுந்தன் மலரடிப்போற்றிபோற்றி
இறைவனேதேவர்தாமு மெமக்குறைசெய்தவண்ணந்
குறைவிலாபுட்பமெல்லாங் கொணர்ந்திலேவந்தேனையா.

வசனம்.

மறையாகம சாஸ்திரபுராணங்களையும் குறைவறத்தேர்ந்து வேதாந்தமுடிவிலே மனதைச்செலுத்தி ஞானவயிர்த்தத்தையுண்டு பாகளை ரட்சிக்கவந்தகர்த்தனே தேவரீர் கட்டளையிட்டபடிக்கி நல்லவாசமிகுந்தபுட்பங்களை எடுத்துக்கொண்டுவந்தேனையா சுவாமி.

காசிபர் சிஷர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்-ஆனந்தபைரவி.

மதியினிலுயர்ந்தசிஷர்களேகேளிரெந்தன்
பதின்பர்களிடத்திற்சென்று பணிவிடைச்செய்துக்கொண்டு
கதிதரும்அந்திசந்தி கவனமாய்நார்த்துநீங்கள
ததியிலாசிரமத்துக்குள் தான்யிருந்திருந்திடீரோ.

வசனம்.

வாருமப்பாசிஷர்களே நீங்கள் ஆசிரமத்துக்குப்போய் நாது முனிவியர்களுக்கு பணிவிடைமுதலானதுஞ் செய்துக்கொண்டு நீங்களும் நித்தியபூசைநெறி மாறாமல் முடித்துக்கொண்டு சுபோட்சமா யிருக்கக்கடவீர்கள் போய்வாருங்கள் சிஷர்களே.

சிஷர்கள்சொல்-பரணி.

இருந்திடுமென்றுசொன்ன விறைவனேமலர்த்தாள்போற்றி
பொருந்துமாசிரமத்துக்குப் போய்வாரோம் சுவாமியையா

இரணியநாடகம்.

காசிபர்சொல்-கொச்சகம்.

கொங்குமன்னையங்காளை கொன்றையறுகுதும்பை
சிங்காரமதியும் செஞ்சடையிலேதரித்து
பாங்காய்மழுவணிந்தோர் பாகம்வுமைக்களித்தாய்
நீங்காதமோட்சகதி சிவனேநீதருவாயே.

கொச்சகம்.

அத்தியுரித்து அதுபோர்த்தாடையணிந்து
வெற்றிமழுமானேந்தி விண்ணோர்க்கமுதளித்தாய
பத்தியுடன்கங்கைதனைப் பண்பாய்ச்சடைக்கணிந்து
சித்திபெறமோட்சகதி சிவனேநீதருவாயே.

காசிபர்சொல்-தரு-இ-ம்-பந்துவராளிராகம் சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அரனேகங்காதரனே கிருபைபுரிவாய்-விடைப்போசங்கரா
அரனேகங்காதரனே கிருபைபுரிவாய்

அநுபல்லவி.

இருவிசுத்தவின்றருபமாதிக்க
பெண்ணுதவத்தையிமையோர்துதிக்க. (அரனே)

சரணங்கள்.

பூசைபணிந்திடும்வேதவேதாந்தமுடிவே-இருக்கமுத்திவில்.
பொங்கரவப்பணிபூண்ட புராதனவடிவே,
மாதுடன்வெள்விடைமீதிலுகந்தாசீர்
வந்தெனையாதரியுந்தனைநம்பினேன். (அரனே)

அறிவிதப்பொருளாய்நிறைந்திடும் ஆதி-அன்பர்கள் துதித்திடும்
அயமனதப்பொருளிலெழுந்திடுஞ்சோதி
மதியுமதியுஞ்சடையிற்றரித்து
நஞ்சணிகண்டனே அஞ்சலென்றெனையாள்.

அத்திமுகன்றனைப்பெத்தயெழுந்தருள்நாதா-பஞ்சபாணனென்னும்
அனங்கனைக்கண்ணாலெனங்கொண்டெரித்தநாதா
கர்த்தனேயென்றன்மேல் பெத்தயெழுந்தநீர்
கடைக்கண்ணால்பாரும் அடைக்கலங்காரும். (அரனே)

பொதுவிருத்தம்-இராகம்-நாட்டை.

காசிபமுனிவன்றனும் கற்பகவனங்கொண்டு
ஆசினிதேவதாரம் அணிகுருந்சமலம்புன்னை
ஆசைகொண்டாடும்வாச மெச்சிடும்பூங்காவனத்தின்
நேசமாய்த்தவமேற்கொண்டு நினைந்தவிருந்திட்டானே.

வசனம்.

காசிபமாமுனியானவர் நிறைந்தநந்தவனமும் செருக்குமுள்ள சோலைகளும் குளிர்ந்த தென்றலும் மலர்ந்தபுட்பங்களும் வாசமிகுந்த பூங்காவிற்சென்று வெபூசை முடித்துக்கொண்டு தபோதியானியாய் தவத்திலிருக்கிறுறையா சுவாமி.

திதிவருகிற-விருத்தம்-இராகம்-பந்துவராளி.

வந்தகாசிபனுரைந்தமரத்தின்கீழ் தவஞ்செயபோதுச்
சிந்தையும்மெலிந்துவாடித் திதியெனுமினையாள்வெம்பி
சந்திரன்றழற்குத்தென்றல் தாவியபுலிக்குமஞ்சி
அந்தியப்பொழுதில்தேடி யவ்வனம்வருகின்றாளே.

தரு-இம்-முகாரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வந்தாளே திதிமங்கையாள்-வெய்யாரமாவது
வந்தாளே திதிமங்கையாள்

அநுபல்லவி.

வந்தாளே தாமன்மதகாமி வனிதையர்தமக்கேழுலகநிறைசாமி
சிந்தாமணிசிருங்காரபிராமி-தேவகாசிபனைத்தேடியேபூமி (வந்தா)

சரணங்கள்.

கொங்கைமலைபோல்விம்மியே-மாந்துளிர்கோதங்
கோகிலக்குரல்கம்மியே

அங்கஜன்கணைகள்சாடி-பதைத்மேனிகள்வாடி.
இங்களனைலால்விடித்தேடி யிவ்வனம்நாடி. (வந்தானே)

சரிகைப்பொன்சல்லாச்சேலையாள்-ரத்னமணிகள்
தயங்கும்பொன்பூத்துமாலையாள்
பாவுநல்லழகொளிபால்மொழிசுந்தமிதி
திருவுக்கமைந்தமேனி-இருமுமகல்லவதானி. (வந்தானே)

தேவர்கடக்கண்துள்ளவே-ராட்சதாளெங்கும்
செழித்துவஞ்சங்கள்கொள்ளவே
பாவமெல்லாம்கடிக்க பதைத்துநர்மந்தழைக்கக்
காவிக்கண்வேல்பிடிக்க-காசிபர்மொழு மொடிக்க. (வந்தானே)

கொச்சகம்.

பஞ்சவண்ணன்முனைவிக்க மன்மதனுரெலெண்த்ரோகம்
நெஞ்சந்தனர்ந்து நெகிழ்தவளையல்கொண்டேன்
பஞ்சபூதனைக்குமிழ்த்து பரிந்துதவம்புரிந்தயெந்தன்
செஞ்சொல்முநிதன்னையங்கே தேடுவேனையோசிவனே.

தரு-இ-ம்-கண்டா-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

சிந்தைநொந்துருகிமையலாகுதே-யெந்தன்
தேகமும்வெந்துதணல்போல்வெகுதே.

எந்தன்பிராணேசனையெங்கேதேடுவேன்-தேடி
எவடமென்றலைந்து சிந்தைவாடுவேன்.

பந்தாமுலைகொண்டும்விம்மிநெருக்குதே-மதப்
பாவிவிடங்களைநெஞ்சையுருக்குதே

தென்றல்புலிப்போல்பாய்ந்துவீசுதே-அவனைத்
தேடிகடந்தயென்பாதங்கூசுதே.

அன்றில்போலவேயென்பிராணநாதனை-தேடி
ஆவிவிட்டேனிதென்னவேதனை

பாவிக்குயில்குறல்கம்பகூவுதே-அனங்க
னையயல்விடுங்கணையென்மேல்தாவுதே.

ஆவிதளர்ந்தேயென்னுடல்தேயுதே-யிலை
அருமையைநினைக்கக் கண்கள்தோயுதே
தேவியென்றனைப்புரிந்தக்கோலமோ-யென்னைத்
திகைக்கச்செய்தாரிதென்னக்காலமோ.

திதிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மெய்யனே தவத்தின்மிக்க விளங்கியநாதாபோற்றி
அய்யனேமுனிவயேபோற்றி ஆருயிர்த்துணையேபோற்றி
வையமீரேழுந்தேடி வருந்தியேவந்தேனிப்போ
மையலால்மெலிந்தேதனென்னை மருகவேமனங்கொள்வீரோ.

வசனம்.

சரணம் சரணமென் பிராணநாயகா யிதுவரைக்குந்தேவரீரைக் காணாமல் யீரேழுலோகமுந் தேடி யிந்தவனத்தில் காணப்பெற்றே ன் நான் வெகுமையலாய் தேகம் மிகவுமெலிந்துவந்தேன் யிப்போ து என்னைமருவி என்மையலைத்தீர்த்து அடியாளை ஆட்கொள்ளுமெ ன்பிராணநாதா.

காசிபர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

ஆளுவாயென்றுரைத்த அணங்கேநான்தவங்கள்செய்யும்
வேளையிலுன்னைச்சேர வேண்டுமோசிந்தனாலே
வாளனும்விழியினாளே யிவ்வார்த்தைவிட்டுநீங்கி
நாளினிலாசிரமத்தில் நங்கையேநடந்திடாயே.

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே என்னருமையாகிய பிராணநாயகி நான் தவ ஞ்செய்யுமிடத்தில்வந்து என்னைச்சேருமென்றுசொல்ல வுனக்குத்த காது ஆகையால் நீ இவ்விடம்விட்டுநீங்கி நமது ஆசிரமம்போய்ச்சே ரும்பெண்ணே.

திதி-தரு-இ-ம்-தன்னியாசி-தாளம்-ரூபகம்.

இந்தமோடிசெய்குறாய்ரிஷியேமுனியே
எந்தநாள்சகிக்கலாமோ யிந்தவேளையிதியே (இந்த)

கொங்கைகொண்டும்விம்முதே அங்கசனன்கணைகள்ஜாட
திங்களாலுந்தென்றலாலுமென்னங்கம்நாங்குவாட (இந்த)

அந்தியென்றும்சந்தியென்றுங்கொலைசெய்வதேதே
வந்துமணஞ்செய்தணைந்துகொஞ்சமாதரீதே (இந்த)

கட்டிக்கொத்தைதமிதினிலேகிட்டமுடன்வரும்
பட்டுடைநெகிழ்த்தியெந்தன்வட்டமுலைசேரும் (இந்த)

காசிபர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம-காட்டை.

திதியெனுமனைவியேநான்செப்பிடக்கேளுமுந்தன்
மதியதுகலங்கிடாமல்மங்கையேஅந்திவேளை
சதியதுவரும்நான்சொன்னேன்தர்மத்தின்வழியீதல்ல
கோதிலொருமனதையாற்றிகோதையேயிருந்திட்டாயே.

வசனம்.

வாரும்பெண்ணே எனது பிராணநாயகி இப்போதுவுன்னைச்சேர்ந்தால் சதிமோசம்வரும் பிதுதர்ம்மத்துக்குயோக்கியமல்ல யின்னுஞ்சற்றுநேரம் பொருத்திருந்தால் இராத்திரிகாலம்வரும் அப்போது தடையில்லாமல் கூடிமருவி சுகித்திருப்போமடிபெண்ணே.

திதிக்கும்-காசிபற்கும்-தர்க்கம்.

தரு-இ-ம-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

திதிசொல்.

காமன்கணையாலும்மைக்கருதியணையவந்தேனே-யென்னை
கலகஞ்செய்துதள்ளக்கருதாதேமனதுநொந்தேனே

காசிபர்சொல்.

சோமன்றனைதரித்தசுத்தமாதாவரும்வேளை-இப்போ
தோஷமயமாயினந்தாலதிபாபமாவருஞ்சேருங்காலை

திதிசொல்.

மாதரின்பந்தன்னைமறுத்துவிட்டாலதுபாபம்-நிதம்
மாராத்தவஞ்செய்தாலும்வருவதுமக்கென்னலாபம்.

காசிபர்சொல்.

பாதகமல்லாய்பழிவந்துநேருமுன்னாலே-அந்த
பரமனைமுந்துபகலில்வருவோனொன்மேலே

திதிசொல்.

அந்தியின்றென்றலாகவீசுதெனமீதே-யெந்த
ஆசைத்தீரும்படியணையவருவீரிப்போதே,

காசிபர்சொல்.

கந்தமலர்க்குழல்காதலிநீகொண்டவாசை-உன்னை
கலந்தணைவோமென்றால்கலங்குமேயென்றவப்பூசை

திதிசொல்.

உலகமாய்கைவெறுக்கவொருவரால்முடியுமோசாமி-நீ
ஒட்டாரம்பேசியுதறிவிடாதேநான்காமி

காசிபர்சொல்.

நலமாய்த்தவங்கள்செய்ய நான்வந்ததறியாயோபெண்ணே-அந்த
நாதன்பகைவந்தால்நம்மைவிட்டுப்போமோயிண்ணே

திதிசொல்கலிப்பா.

வந்துமதன்விடுத்த வாளியினாலென்றேகம்
நைந்துருகிமையலினால் நான்மெலிந்துவாடுகிறேன்
தந்தனமதாகவென்னைத் தள்ளுவதுநாயமல்ல
சிந்தனையில்லாமலிப்போ நீயென்னைவாவென்கோவே.

வசனம்.

வாருமென்பிராணவல்லவரே வுமது அடியாளாகிய நான் மன்மதபாணத்தினுல் மிகவுமெலிந்து மெய்தளர்ந்து வாடுகிறேனென்றும் நீரென்னைச்சேர்ந்து யென்விரகவேதனையைத்தீர்த்து ரட்சிப்பீரென்றும் வும்மையழைத்தால அதற்குநீர் யிப்படிப்பட்டவார்த்தைகள் சொல்லி என்னைபோவென்று சொல்லுவதுவுமக்குத்தகாது யெப்படியாவது மனமுகந்து இந்தவேளையிலென்னுடன்கூடி அணையவாருஞ் சுவாமி.

திதிசொல்-தர்க்கம் - தரு-இ - ம் - புன்னாகவராளி-தாளம்-அடசாப்பு

என்னசெய்வேன்மையல்சகியாது-மன்மதகாமம்
இன்னமும்பொருக்கமுடியாது.

காசிபர்சொல்.

முடியாதென்றுரைத்தாயென்மானே-யென்றவசுதான்
முடியவேலுமடியென்தேனே.

திதிசொல்.

என்னைமணஞ்செய்தும்விண்தானே-யிப்போதணைய
உன்னிடமாற்போனுல்விடுவேனே.

காசிபர்சொல்.

விடுவேனென்றுரைத்தயேயானுல்-வுன்கொங்கைரெண்டும்
தொடுவேனந்திப்பொழுதுபோனுல்.

திதிசொல்.

அந்தமட்டுந்தாளுமோநாளாதே-மாருதப்புலி
வந்துபாயுதேதாம்தம்யேதே.

காசிபர்சொல்.

தாமந்தானிந்தவேளையாகும்-கூடி நல்யாவம்
ஆமடிசொன்னேனேனிட்டேபோகும்.

திதிசொல்.

வருந்திநானழைப்பதேதாழ்மை-யாருமியோர்க்குப்
பொருந்தாதோகாமக்கனல்வெம்மை

காசிபர்சொல்.

காமக்கனல்பொறுக்காதேயின்னே-யாகப்பொழுது
போமட்டும்பொறுக்கவேணுமின்னே

திதிசொல்.

அந்தியிளம்பிறைதனைச்சே-யென்னவேசொன்னாயே
அந்தன்மனங்கருங்கல்லாய்ப்போச்சே

காசிபர்சொல்.

எந்தன்மனங்கருங்கல்லோமாதே-பேயும்பிசாசும்
வந்துலாவுகின்றவேளையிதே

திதிசொல்.

சடையனைப்பணிந்திடவாரும்-யாகமற்போனால்
போதுவேணுமின்றிற்பழிபாரும்

காசிபர்சொல்.

பழியும்பாவமும்வேறேயுண்டோ-என்றன்றலைமை
அழிவுசெய்குறையென்னகண்டோ

திதிசொல்.

என்னளவுமனமிரங்காதோ-பின்னாலுமென்ன
கள்ளமோதெரியேனினிதுவாதோ

காசிபர்சொல்.

வாதுமில்லைவழக்குமில்லை-யிதனால்வரு
பாதகம்வந்திருந்தசொன்னேன்றொல்லை

திதிசொல்.

இந்தவசாரமாதிபோதும்-மனக்குறைவந்த
பத்தினியாளற்றிரைசபோதும்

இரணியநாடகம்.

காசிபர்சொல்.

[illegible]பாரமெத்தனிருந்தாலும்-யென்றனெனக்கு
[illegible]ழைய்வந்துசேர்ந்திடுமென்மேலும்

காசிபர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

சந்திரன்மௌலியண்ணல் தங்கபேப்பூதத்தோடும்
[illegible]லெங்காலசீசே மருவுதல்பிழையேயாகும்
அந்திப்பொழுதுபோது லபோகும்வரைவோய்கண்டாய்
சிந்தைகொண்டலையவேண்டாம் திதியே[illegible].

வசனம்.

வாருமென்பிராணப்பதமாகியபெண்ணே திதியே இந்த அந்திப்பொழுதில் சந்திரனைத்தரித்த அண்ணலாகிய பரமசிவம் சிவபவா கணாருடனாய் பூதகணங்களுடனு சஞ்சரிக்கின்ற வேளையாகையால் இப்பொழுதென்னைச்சேர்ந்தால் மிகுந்தபாவம்வந்து சேரும்பெண்ணே.

திதிசொல்-கலிப்பா.

கோரமேதோபாவமென்று நீருரைத்தீரோ னுடனே
போராமென்மதனுமெய்ப்புத்தி மயங்குதையோ
தாரா[illegible] நீ [illegible]லைத்தாலும்[illegible]
[illegible] செய்ய[illegible] மாதவனே.

வசனம்.

[illegible] ஒன்றும் பிராணநாயகா [illegible] பாவமென்[illegible] [illegible] பரமனாகிய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லும் பிராணநாதா.

காசிபர்கருத்தம்.

செங்கரு[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

அந்தரபாதகவந்தனையேபுரிகுழலினனை மருக
மந்தரமாமலையொத்ததனத்தினளேயுனக்கு.

வரலாமோமோடி-யுன்மேலின்பந்
தருமேசீபோடி
வருமேகமின்பசுகந்தருமோகந்தியின்மீதிற்
பரமசிவனெழுந்துதிரியும்போதிலனைய ([illegible])

திதிசொல்-கந்தார்த்தம்.

வேதம்நிறைந்துதெளிந்திமாதவனேயுன்மேல்விரகங்
கோதையர்நெஞ்சில்லுறைந்துமகிழ்ந்தெனைகூடியே-நீரனைய
பாதகமேதுமதன்விடுமைங்கணைபட்டிருக்கும்பொழுதில
ஏதிதுவுந்தன்மனத்தினில்வஞ்சமிலாமலேவர்

தெனைச்சேரும்சாமி-அதிவிரக
மனத்தாள்நான்காமி
என்னைச்சேரொன்றயாணுமினிதாய்வந்தபோது
பன்னகசாலையைவிட்டுப்பறிந்துதள்ளிவிடாமல் ([illegible])

காசிபர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

மாதேநானுந்தவமடைந்தொன்றனு
மறுத்தெனைநீயணைந்திடவாவென்றுரைத்தாய்
தோதகமாம்பகற்பொழுதென்றுரைத்திட்டாலுந்
தொழுதெழுந்துப்பேசியென்னைத்தொடவேவந்தாய்
பாதகமும்யினிவேண்டேன்பழியும்வேண்டேன்
பரமசிவன்கற்பனையுமப்படியுமானச்சோ
வாதைகொண்டுவருமுன்தன்னையத்திர
மனங்கொண்டேனானொருபூலேமருகவாராய்

வசனம்.

கேளுமென்னுடையபிராணநாயகி நான்யுனைச்சொன்னபோ
திலுந் தள்ளி தன்னைமறந்துப்பேசுகின்றாய் யினி பாவமும் பழியும்

யாதொன்றும் எனக்கு அக்கறையில்லை பரமசிவன் கற்பனைப்படிச்செ
ட்டகாரியம். எவரொன்றுங்கடவாது ஆகையால் உன்மனதின்படி சம்மதி
த்தேன் மருகவாரும்பெண்ணே பிராணநாயகி.

திதிசொல்-கந்தார்த்தம்.

மாரன்கணையால்மையல்கொண்டுனைசேரும்படியாய்வருமெத்தனை
சேரும்படியாகியிவ்வேளையினில்வாரும்சுகாமருவோருமாய்

மருகுவோம்சுவாமிவனத்திலின்பம்
புரிகுவோம்-சுவாமி
வாருமிந்தவேளைசேரும்கண்பகலில்
மாரன்றன்னைவெல்லசீர்பிருக்கந்தன்பாக (மருகு)

காசிபர்சொல்-கந்தார்த்தம்.

அன்பாகவேநீயெனையாளனவன்பாருது பகலினில்மருவுதல்
இன்பாகவேசாமிருவோருமாய்த்தென்பாகவனத்திலுகக்குவோம்

சேருவோம்பெண்ணே-சேர்ந்தானந்தங்
கூடுவங்கண்ணே
சேறும்போதுவனத்தாரும்வந்திடாமல்
மாரன்தன்னைவெல்லவாரும்பதாகச் (சேருவோ.

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

காசிபர்மகிழும்வண்ணங்கருதியேயவள்சென்று
பூசலங்குடிமைவேர்புணர்விழிகடையிற்பார்த்து
நேசனின்னிலகாலமின்றனைக்கைத்துமந்த
மாசிலாதவிசையன்குருன் தவ்வசமாக்கினாளே.

வசனம்.

இவ்விதமாக திதியானவள் அநேகமான தந்திரவுபாயங்களும் முபசாரமுஞ்சொல்லி கடைக்கண்ணால்மிரட்டி யிடைக்கண்வேலையை விட்டு புன்னகை நகைத்து சயமானவார்த்தையைப்படித்து அந்தக் கொம்மயக்கி தன்மாயவலையிற் சிக்கும்படியாகச்செய்து மருவியவளாகி சிறவிதங்காண்க.

இதிசொல் தரு - இ - ம்-தோடி -ஏகதாளம்.

பல்லவி.

காயக்கண்மிருந்தவுபாயத்தில்முனிவனைக்கக்
கொண்டாளே இதிமைக்கண்ணால்

அநுபல்லவி.

மாயக்கண்மிரட்டியும்-பிரட்டியும்-அரட்டியும்
வஞ்சமோயிது தஞ்சமோமையல்கொஞ்சமோ
கல்லுநெஞ்சமோவென்று (காயக்கண்)

சரணங்கள்,

வாசக்களபமள்ளிப்பூசினாள்-சீத
மருவும்பன்னீர்கொண்டுவீசினாள்-நீ
ஆசையற்றவனென்றுபேசினான்-பின்னும்
அநுராகவிநயம்பேசினாள்-மெத்த
அணுகினாள்-அணைவிக்கினாள்-முலைக்குலுக்கினாள்
கண்மெலிக்கினாளந்தக் (காயக்கண்)

மதனகேளி[illegible] கட்டி
மார்போடணைத்[illegible]தரிட்டினாள்-மெத்த
அதிவிதமா[illegible]டினாள்-மேலே
அவிழ்த்துவு[illegible]மாட்டிடுறுள்கட்டி
யணைத்திட்டாள்காலிணைத்திட்டாள்மொண்டும்
யிணைத்திட்டாள்வுடலணைத்திட்டாளந்தக் (காயக்கண்)

தலைமுடிமணத்தைதயுங்கெடுத்திட்டாள்-கையால்
தழுவிமார்பன்மீதுபடித்திட்டாள்-அங்கு
அவைநம்பிணைங்கலீலைதொடுத்திட்டாள்போகம்
அமளிபிரளயம்பண்ணிக்கொடுத்திட்டாள்-பின்னும்
அந்தியான்சிகக்கெஞ்சினாள்[illegible]கொஞ்சினாள்
கெட்டிநெருங்கினாளந்தக் (காயக்கண்)

ரதிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

கன்னல்வில்மதனால்மெத்தகருத்தழிந்துருகிவாடி
இன்னகரெங்குந்தேடியிருள்வனத்துனமைக்கண்டு
மன்னியவிரகந்தீர்ந்தேன்மனதுசந்தோஷமாச்சு
என்னிடப்பிராணநாதாவுன்னடிக்கமலம்போற்றி.

வசனம்.

வாருமென்பிராணநாதா அடியாள் மன்மதவிகாரத்தினால்மெலிந்து கருத்தழிந்து மனம்வாடி இந்ததேசமெங்குந் தேடிக்காணுமல் யிந்தவனத்திலும்மைக்கண்டு யென் விரகத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டேன் இப்பவும் என்மனமிகுந்த சந்தோஷமாச்சுதையா சுவாமி.

காசிபர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

தவந்தனையழிக்கவந்ததையலேசொல்லக்கேளாய்
பவமதுவினையுமிந்தப்பகற்பொழுதாகாதென்றேன்
செபந்தனைதுரோகஞ்செய்து சேர்ந்துனையணைந்ததாலே
அபத்தினுன்கெற்பத்துக்குண்டாச்சுதுதோஷந்தானே.

வசனம்.

வாரும்பெண்ணே பிராணநாயகி நான்செய்த தவத்தையுமழித்தாய் பகலிற்சேர்வது பாவமென்று சொன்னேன் அதையுந்தவித்தாய் பரமசிவத்துக்கு துரோகஞ்செய்தபடியினாலும் வுன்வயத்திலுண்டான கெற்பத்துக்கு தோஷம் வந்துதடிபெண்ணே.

காசிபர்-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-ஆகிரி தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

வந்துதேதோஷம்-கெற்பத்துக்கு
வந்துதேதோஷம்

வந்துதேதோஷம் அந்திவேளையென்ற
எந்தன்சொற்கேளாதவுந்தனாலேயின்று (வந்துதே)

சிந்தைகோருகந்தசந்த்ரசடாதரர்
வந்தகாலந்தன்னிலுந்தனைச்சேர்ந்தால் (வந்ததே)
தவத்தைவிட்டியாலுமவத்திலுன்னைசேர
செபத்தைத்ரோகஞ்செய்துபவத்துக்காளாகவே (வந்த)
புவனந்தன்னிலுள்ளமவுனமுனிவரெல்லாம்
அவத்தில்பெண்ணையணைந்தசிவத்துரோகியென்பாரே (வந்)
இஷ்டங்கொண்டுநீயென்கிட்டவந்ததிறலென்
கெட்டமதியாலின்றுதுஷ்டவேலையைச்செய்ய (வந்ததே)
மட்டில்லாமையல்கொண்டுகிட்டயெனைமயக்கி
பட்டப்பகல்தனிலேகட்டியணைந்ததாலே (வந்ததே)
தரணிதனில்காமத்தைத்துருணமாய்நினையாமல்
தருணந்தனில்பிள்ளைகள்மறணமாகுமேஐயோ (வந்ததே)
தாரணிதனையுராளத்திரமானமைந்தர்கள்
பூரணவாசிவைசிரணஞ்செய்யவே. (வந்ததே)

திதிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

உண்டாச்சுதோஷமென்றீருலகினில்மங்கைமார்கள்
கொண்டிடுமோகத்தாலேகொடுமைகள்வந்ததுண்டோ
இண்டருங்கெர்ப்பத்துக்குயென்னதோஷங்களத்தை
மண்டலர்மாலைமார்பாமங்கைநாயகச்சொல்வீர்

வசனம்.

கேளுமென்பிராணநாயகா வுலகத்திலுள்ளமங்கைமார் கொண்ட புருஷாசையினாலே கொடுமையான திங்குகள்வந்ததுண்டோ இன்றுயென்னுடைய கெற்பத்துக்கு யென்னதோஷம் நேர்ந்தது அதனையெனக்குநன்றாய் தெரியச்சொல்லுமென்சுவாமி.

காசிபர்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

மங்கையேஅந்திவேளைமருவிநாமணைந்ததாலே
அங்கமாமுன்வயத்திற்றோன்றியபாலர்தாமும்
சங்கசங்கரத்தான்பூசைசெய்யப்பகைவராகி
அங்கவர்மடிவார்நீயும் அடைவடைமிக்கிடாயே.

வசனம்

வாரும்பெண்ணே இருடியே இந்தஅந்திவேளைப்பொழுதில்சோலைகளென்றசொல்லைமறுத்துநீசேர்ந்துமருவினதால் வுன்வயத்தி லுதித்தபிள்ளைகளானவர்சங்குசக்கரங் கட்க கோதண்டமணிந்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் மீதில் பகைவராகிமடிவார்களடிபெண்ணே

திதிசொல் கட்டளைக் கலிப்பா

ஆகுமோயிதிற்ச்ரேஷமென்றுரையோ
அணையவேயென்குணங்கள்மயங்கியே
சோகவாரியில்மூழ்கிவந்தேன்கண்ட
சொற்பனம்போல்வுற்பவமாச்சுதே
தோகைமார்க்குள்விவேகமில்லாமல்
காஸ்சுத்தநாயகன்புத்திமயக்கினேன்
யேகநாயகிபாகாகெங்காதரா
இறைவனேயிதற்கென்செய்வேனீசனே

திதிபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-கண்டாதாளம்ஆதி

கண்ணிகள்

ஐயையோநானென்னசெய்வேன்
அவனியிலென்னமென்றுவுய்வேன்
மையல்கொண்டேனம்மாடி
மாமுனிவர்தன்னைத்தேடி
செய்யவனந்தனிற்கண்டு
சேரவேநீவாருமென்று
பொய்யில்லாமுனிவர்சொல்ல
பொழுதிலாகாதென்றேசெல்ல
கதிரவன்மறைந்தாலன்னே
அந்தவேளையென்றார்பின்னே
மதியணியுஞ்சிவனூர்வந்து
மகிழ்க்காலமென்றார்சொந்த
தோகையரேயிதிற்பாவம

தோணுமென்றூர்போதுபோக
அணைவமென்றூர்வெகுமோகங்
கொண்டதிலேலான்முழுகி
கோபத்தாலவர்தழுவி
இன்றெவளேனமருக
ஏங்கியென்மனமுருக
வயத்தினிலுதிக்கும்பிள்ளை
மாயனுங்கிடவேகொள்ளை
வெய்யலிலணைந்தபோது
விளைந்துதையோயிக்ததீது
பெத்தக்குழந்தைமடிய
பேதையானேனுன்கொடிய
இத்தலத்திலேகான்பாவி
இருந்திடத்தகாதென்னாவி
சங்கரானிசெய்தஜாலம்
தானிதெனக்கநுகூலம்
பங்கையன்விதித்தவிதி
பரமனேயிதுவோகதி

திதிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி

மறையெலாமுணர்ந்தஞான மாதவாபெய்தன்கோவே
வுரைபுயமைந்தன்றன்னை மாயவன்கொண்ணூறில்
முறைவனேகுலம்விளங்கி யிருக்குமோவழிந்துபோமோ
குறையிலாமுநியேசொன்றாய் கண்டெனக்குரைசெய்வீரே

வசனம்

மறையாகம சாஸ்திரபுராணங்களெல்லாங் கற்றுணர்ந்த ஞானமுனிவரேயென்வயத்திலுதிக்கும்பிள்ளைகளை அந்தமாயன்கொன்றுவிடில்பின்புகமதுகுலம்விளங்கியிருக்குமோ அல்லதுஅழிந்துப்போகுமோவெனக்குயாதொன்றுந்தெரியாதாதலால்தயைசெய்தெனக்குச்சொல்லவேணுமென்கர்த்தனே

காசிபர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா

செய்யுமென் றுரைத்தவெந்தன் றேவியேயிரண்டுபோலர்
வையகமாளும்போது வராகத்தாலொருவன்மாய்வான்
மையமற்றொருவன் றானும் பாலனுல்மாயன்கொல்வான்
தையலேதனையன்மைந்தன் றரணியையாளுவானே

வசனம்

கேளும்பெண்ணே பிராணநாயகி இப்போதுவுன்வயத்தில்பிறக்கும் இரண்டுபாலரில் லொருவன்வராகத்தினாலும் பிறந்துபோவான் அவன்பின்னேயானவன் இந்தவுலகத்தை யெல்லா மரசாட்சி செய்வான் பெண்ணே.

திதிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி.

தாரணிதனிலேசின்னத்தனையருமின்றலல்லோ
நாரணர்கொல்வார்மைந்தர் நாளிலிப்பெறவேலிந்த
பாரொடும்விண்ணுமஞ்சப்பதியுள்ளோர்கடுங்கத்தெய்வ
னாவோனும்வருஷங்கெற்பம் கொய்தாதத்தாங்குவேனே

வசனம்

கேளுமையாசுவாமிபிராணநாயகாநான்சிறு குழந்தைகளாகப்பெற்றல்லவோ அந்தநாராயணர் கொல்வார் தேவவருஷம் நூறுவரையில் வயத்தில் தாங்கிவளர்த்துவருகிறேன்சுவாமிபிராணனாதா.

பொது-அகவல்.

அமையலாள் திதியும்மாதவனுடனே
அய்யுரச்சேர்ந்து அணைந்திடக்கெற்பம்
வேதநூறாண்டுத்திருவயத்தினிலே
ஆவலாய்தாங்கி அமர்ந்திடுங்காலில்
அண்டமெவ்வுலகம் மெண்டிசையெல்லாம்
மண்டலமருங்க வானவர்களும்
அறமெலாம்பயந்திட அவள்வயத்தினைவிட்
இரணியனுந்தயிரணியாக்கத்தனும்
இருவருமாகஇவ்வுலகிலுதித்த
வெருமையாம்குபேரனைப்பேசவொட்டாமல்
அடித்தவன்புரவி யதனிலேவடிப்பட
வுலகும்வுலமுவர்ம்அவெறப்புருயிசந்தான்
வெள்ளனையிடுத்திலிளங்கிவேய்றவே

கட்டியன் சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி

மட்டிலாப்பணிகள் பூண்டுவரிசைசல்லடமுந்தொட்டு
சட்டமாய்த்தலையிற்பாகை சரிகைபொன்னிடைதரித்து
இட்டமாயுலகம்போற்றும் இரணியமகிபன்வாசல்
கட்டியக்காரன்ருனுங் கனசபைத்தன்னில்வந்தானே

கட்டியன்வருகிற-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி
கண்ணிகள்.

ஆக்கிரமவீரபராக்கிரமயிரணியன்
அருமைக்கட்டியக்காரன்வந்தானையா
அண்டர்பணிந்திடுங்கண்டயிரணியன்
அருமைக்கட்டியக்காரன்வந்தானையா
அரண்டபார்வையுமிரண்டமுறியுடன்
அருமைக்கட்டியக்காரன்வந்தானையா
அதட்டிக்குதட்டிவுருட்டிமிரட்டி
அருமைக்கட்டியக்காரன்வந்தானையா

எச்சரிக்கை-கட்டியன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி.

தானவர்வானவர்கள் [illegible] தலைமுறையோர்பிரா
சந்திரசூரியர்களெதிர்நின்று சலாமிகச்செய்துவர
ஆனைசேனையனைகளனைத்தும் நெருங்கியேயஞ்சலிசெய்துவர
அடையலர்தமையோர்கொடியிலுஜயகைகொளராக்கர்கள்புடைசூழ
நாடிலமன்னரதிசயம்பெற் [illegible] மனந்தளர
[illegible]

கேளவிழ்மாலைசிகரந்திடுமார்பன்றிசற்காசிபாருள்செய்
தினைமிகுமிரணியன்வருகிறாரவைய்திணமிகும்பெச்சரிக்கை

இரணியன்வருகிற விருத்தம்-இ-ம-விருத்தம்

தங்குமாமகுடஞ்சூட்டி சறப்பணிபணிகள்பூண்டு
மங்களமாதர்பாடி வரிசைபாலாத்திமேடுக்க
துங்கமந்திரிகள்சூழத் துயனுன்மறையோர்வாழ்த்த
எங்குமேபுகழ்பெற்றோங்கும் இரணியன்கொலுவில்வந்தான்.

தரு-இ-ம-பூரவீ-ஏகதாளம்.

பல்லவி

வீரசூரயிரணியன்யிரணியாக்கன் விடைபயுடன்தானிதோவந்தார்

அநுபல்லவி.

ஆரபரிமளமார்பிலலங்கவே-அந்தரவானவர்-சிந்தைகலங்கவே (வீ)

சரணங்கள்-

செண்டிதங்கியமுத்துகொண்டையுங்காதினில்
செறித்துமணிகுண்டலந்துலங்கவேமின்ன
தண்டையுஞ்சதங்கையுமண்டியதிரந்திட
தங்கச்சுட்டிநெற்றியில்செங்கதிரிலங்கவே (வீரசூர)

மந்தரமாலேபோலுஞ்சுந்தரப்புயமீதில்
மன்னியவலயங்கள்துன்னியேசெறிக்க
விந்தைசெய்யரமீதுப்பந்திப்பாதியாக
விச்சித்திரவொண்கிணிவுச்சிதங்கொழிக்கவே (வீரசூர)

மழுவுண்டகுலிசமும்மெழுவுடன்கப்பணம்
வாள்கொண்டவாளதைக்கலங்கொண்டயீட்டியும்
கழுமுள்ளங்குசபாசந்தழுவும்பிண்டிபாலமும்
கட்டாரிசிலைகளைபட்டாவும்பூட்டியே (வீரசூர)

கட்டியன்சொல்-விருத்தம்,

அம்பரஞ்சூழலடைக்காவுடனே துந்துமிஅதிர்ந்து திமிதிமியென்ன
வே, அதிர்முரசமேரி நாகஜமேள வீரரணைவரைந்து தாம்தாமென்னவே,
இன்பருமாடுமொப்பு தட்டமிகுரணசங்கமினார்ந்து ஓஜமென்னவேயும்

அன்யொத்து தவல்தாளம் காககுரமத்தளந் திசைதணக்கண மென்னவே, கம்புமிகுகாளமும் பூரிசின்னந்தாளம் வரிசைபாம்பாமென்னவே, வகை பம்பைகிடுகுபத்து டம்மாறமென்னும் வகைகள் சம்சாமென்னவே, சம் பா தவுணர் கத்திடால்கட்டாரி கைகொண்டுசலாமென்னவே, தாணிய ரி ணர்குலவீர னிபபதியுனது திருவடிகள்மிகசரணமே

இரணியன்சொல்-போற்றிவிருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

சொருணயரபோற்றிசெய்யமாதவர்தாயபோற்றி
தேவர்கள்தேவேபோற்றிசிறக்கமைப்பத்திலமிக்க
ஆவலாயழைக்கின்ற அய்யனேமனமகிழ்ந்து
தாவியேயெனைபளிர்தத் தந்தையேபோற்றிபோற்றி

காரியர்சொல்விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி

இன்னகர்தனிலுதித்தயென்னிடமைந்தரேகேள்
பொன்னின்மாமுடிதரித்தேன்புனேகுமலவுணருக்கு
மன்னியவுலகுமேலாக்கும்வழுத்திடத்தாணிமீது
தன்னிகரில்லாயமற்றவ்வாராய்வாழ்குவீரே

இரணியாக்கன்சொல்-போற்றிவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி,

அன்னையேகற்பின்மிக்கஅரசியற்கரசியாகி
மன்னியவுலகமெல்லாமகிழும்ராயதியேபோற்றி
தன்னிகரில்லாவேதத்தலைவரின்மனைவியாகி
என்னையுமீன்றதாயேயுன்னிணையடிபோற்றிபோற்றி

திதிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி

திருபுவனத்துக்கெல்லாந்தேவர்களாகவாழி
குறையிலாதவுணர்தங்கள்குலபதியாகவாழி
நிறைந்துசெங்கோல்செலுத்திநீங்களென்றுநீடும்வாழி
யிரணியன்யிரணியாக்கனென்னுமைந்தர்களேவாழி

இரணியன்சொல் விருத்தம்-இ-ம்-கமியாணி.

கோவியங்காத்தோன் சதுர்முகனரியா யித்தனைவுத்தமற்கமுதே
மீண்மறைமுடிவிலுற்றிடமனத்தோர் செற்சினிலுடைப்புரிந்தவனே
காமனைக்காயந்தவன்பொழுபனித்து கைலயிலமர்ந்தநாதகாரிப்பவனே.

கருணையக்கடலேபர்வதராசன்கன்னிகையமணம்புணர்ந்தவனே
பாமினையுகந்துதிங்களும்புனலும் பண்பொடுவெண்சடைக்கணிந்து
பன்னரும்பதத்திற்சிலம்பொலியசைய பரும்புலியாயிடைதரித்து
ஓமெனும்பொருளாய்கைலையம்பொருப்பில் ஒளிபெறவுகந்துவாழ்பவனே
வுன்னிருபதமென்சென்னியில்வைத்தேனுய்ந்தெனைக்காப்பதுன்கடனே

இரணியாக்கன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்,

வுலகெலாம்புரந்தகாளும்வொன்னலர்தம்மைவென்று
பலமிகுமரசனென்னப்பிரமனுமெச்சுமஞ்ச
தலைமையாற்செங்கோலாளுந்தகைபெறநடத்துமெந்தன்
மலைநிகர்புயவண்ணாவுன்மலர்ப்பதஞ்சரணம்போற்றி.

முதல்மந்திரிதுன்முகன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி,

அடையலர்தம்மையெல்லாம் அமர்க்களந்தன்னில்வென்று
கொடியசிங்கத்தைப்போலும் நீண்டவாள்கையிற்றாங்கி
கடிமறைதாங்குநன்றாய்கருதியவேந்தர்வேந்தே
வடிவுள்ளவுனதுசெம்பொன் மலர்ப்பதந்துதிசெய்வேனே

உ-வது, மந்திரிசகுனிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

செய்யபூமாதுவாழுஞ்சிறந்தசமுகந்தன்னில்
பையரவதுபோற்சீறியடைமன்னர்குலிற்குழ
வையகத்தவர்கள்வானோர்வந்தடிபணிந்துநிற்க
ஐயனேவுந்தன்பாதம்அநுதினம்வணங்குவேனே

இரணியன்சொல்-விருத்தம்,

தாளிணையைச்சரணமெனப்பணிந்தவெந்தன்
தம்பியோடன்மதியமைச்சமாரேயிந்த
சீரியசபையிலுமக்கிருக்கையீய்ந்தோம்
நீங்கள்மனமகிழ்ந்துநிறைந்திருப்பீர்காணே

பொதுவிருத்தம் - இ-ம் - தோடி.

பொன்னின்மாமுடிபுனைந்த விரணியன்றன்புழ குழலாளெழுமீனா வதியாமங்கை, தன்மேமணஞ்செய்துகொண்டானிரணியாக்கன், தந்த மொழி செல்லிகையைத்தழுவிக்கொண்டான், பன்னரியபுவிலில்மகிழ்ந்திருக்கும்போது பாருலகையாள்வதற்கு மனதிலெண்ணி, கன்னயமாய் தம்பி முகன் தன்னைநோக்கி கயந்தவனேயொருவசனம் கவிலுவானே

இரணியன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

தன்னிகரில்லாத்தம்பி தயித்திய அவுணர்க்கெல்லாம்
மன்னவராகியிந்தமண்டலமாள்வதற்கு
பன்னும்வேதனுமால்வும்பர்பரமனோடெவருமஞ்ச
என்னகாரியஞ்செய்வாய்நீயெந்தனுக்குரைசெய்வாயே

வசனம்.

கேளுந்தம்பி அதிவீரபராக்கிரமசாலியான யிரணிபாக்கதனே· ஈ யிந்தவுலகத்துக்கெல்லாம் அரசனாகவேணும்மே ஆனகயால்அவுணர்கள் யிந்திராதிதேவர்கள் கருடகாந்தருவர் பிரமன்மால் வீசன் திக்குப்பாலர்கள் யிவர்கள்யாவரும் அஞ்சும்படிபாக நீயென்னகாரியஞ்செய்வாய் சொல்லுந்தம்பி.

இரணியாக்கன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்·மத்தியமாவதி

அண்ணலேசொல்லக்கேளாயவனியைத்தாங்கென்றாலும்
கண்ணியகடலின்நீரைநாவினால்நக்கென்றாலும்
ஒண்ணியவூழ்கதீயைவோங்கிடுமூழிக்காற்றை
கண்ணவேபிசையென்றாலும்கணத்தினிற்பிசைவேனண்ணா

வசனம்

சரணஞ்சரணமென் அண்ணாவே பஞ்சாட்சரக்கொடி பூமண்டலத்தையு மெடுக்கச்சொன்னாலு மெடுப்பேன் சமுத்திரசலத்தையெல்லாம்நாவினாலே நக்கச்சொன்னாலும் நக்கிப்போடுவேன் ஆதிகாலத்தநெருப்பையும் சண்டமாருதக்காற்றையும் பிடித்து பிசையென்றாலும் பிசைவேன் அண்ணா

இரணியன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

பூமியையெடுப்பாயோநீபெருங்கடல்குடிப்பாயோநீ
கேமரவூழித்தீயைநீசொழப்பிழிவாயோநீ
தாமதமிலாமல்காற்றைத்சழலெழப்பிழிவாயோநீ
யிதையணிந்துநீயும் [illegible] செய்வாயே.

வசனம்

வாரும்தம்பி யிரணியாக்கதனே பூமியை யெடுப்பேனென்றும் கடலினைக்குடிப்பேனென்றும் ஊழிக்கால நெருப்பையுங் காற்றையும்பிடித்து பிசைவேனென்றும் வெகுசாமர்த்தியஞ்சொன்னாயேயுனக்கு அவ்வளவும் வல்லமையுண்டோ சொல்லுந்தம்பி.

இரணியாக்கன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

ஈதெனக்கிடோலையா யீரேழுபுவனமுற்றும்
ஓதவீரேழுமேழும் வூழியாந்தழல்கள்மூன்றும்
மோதியவாய்வுபத்தும் மூதண்டகோளமெல்லாம்
பாதியாயுள்ளக்கையில் பகுந்தெடுத்தாட்டுவேனே

வசனம்

கேளும்மென் அண்ணாவேயிந்தவொருபூமியோ வெடுப்பேன் அண்டரண்ட பகிரண்டங்களையு மெடுப்பேன் யிந்தவொருகடலினையோகுவேன்யேழுகடல்களையுமகாவிஞ்ஞலகைகப்போடுவேன் ஊழிகாலத்துநெருப்பையோபிசைவேன் தெட்சநாகமென்னும்மகாரப்பத்தியமென்னும் ஆதன்னியமென்னும் யிந்தமூன்றுநெருப்பையும் பிசைவேன்யிந்தவொரு வாய்வையோ பிடிப்பேன் ஊழிகாலத்துபத்துவாய்வையும்பிடிப்பேன் யிதுகளையெல்லாமொன்றாகச்சேர்த்துபாதிவுள்ளங்கையிலெடுத்து சுழட்டியகட்டுவேனண்ணாவே.

தர்க்கம்-தரு-இ-ம் பந்துவராளி-ஏகதாளம்.

இரணியன்சொல்.

பூமியெடுப்பேனென்று வேகஞ்சொன்னாயே
பூமியெடுக்கப்பலம்பொருந்துமோதம்பி

இரணியாக்கன்சொல்

பூமியெடுப்பதுந்தாமதமோயீரேழு
பூமியெடுத்துநான்பிரட்டுவேனண்ணா

இரணியன்சொல்

கடலின்னீரையெல்லாம் செடியில்குடிப்பேனென்றாய்
கடலைக்குடிக்கவயரிடமுண்டோதம்பி

இரணியாக்கதன்சொல்

இடமுண்டோவென்றேகடலென்றுகவேழு
கடலையுங்குடிப்போல்களைத்திலன்று

இரணியன்சொல்

அழியும்ஆழிநெருப்பைப்பிழிவேனென்றுரைத்தாயே
அழியுமாழிநெருப்பைப்பிழிவாயோதம்பி

இரணியாக்கதன்சொல்.

பிழிவேனென்றுரைத்தசொல்பழுதுண்டோவொருக்காலும்
மொழிமூன்றுநெருப்பையும்மொடுக்குவேனன்று

இரணியன்சொல்

கற்பகக்காலவாய்லையைப்பிடிப்பேனென்றாயே
எப்படிபிடிப்பாயோவொப்புடன்தம்பி

இரணியாக்கதன்சொல்.

ஒப்புடன்பிடிப்பதுந்தப்பல்லவொருக்காலும்
இப்பொழுதேபிடிப்பேன்யிந்தபாருமன்று

இரணியன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

இவ்வண்ணஞ்செய்வாயானு லெனக்கெதிரினிவேறுண்டோ
செய்வண்ணமொன்றுகேளாய் திசைகமுகன்படைப்புமாற
பொய்வண்ணமிலாமலிந்தப் புவியையோர்புரம்பிடித்து
கைவண்ணஞ்செருக்கால்பாய்போல் கடுகவேசுருட்டிவாராய்.

வசனம்.

வாருந்தம்பி யிரணியாக்கதா இப்படிக்கொத்த சாமர்த்தியவானையா னல்லினியெனக்கு பிரயாசமொன்றுமில்லை ஆகையால் இந்தப்பூமியை ப்பாயாகச்சுருட்டிசோதனைக்கால்லேயுந் தம்பி இரணியாக்கதா.

இரணியாக்கதன்-விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி

நல்லதுஅண்ணாவுந்தன் நாவினால்சொன்னவண்ணம்
அல்லல்செய்யாயுதங்கள் அங்கையிலெடுத்துக்கொண்டு
வல்லமையாகவிந்த வையகந்தனைச்சுருட்டிச்
செல்லுவேனுனதுசெம்பொற்சேவடிசரணமையா,

வசனம்

கேளும்யென் அண்ணாவே தேவரீருரைத்தசொல்படியே வேலாயுதம் சூலாயுதம் வாளாயுதம்இவைகளை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் யிந்தபூமியையாவரும்கண்டு நகைக்கும்படியாய்பாயாகச் சுருட்டிக்கொண்டுவருகுறேன் அண்ணாவே.

சில்பிகைசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி

அண்ணனுக்குயிவ்வகையேசொல்லிப்போட்டு
அவனிதனைச்சுருட்டுதற்காயேகுஞ்சேதி
வண்ணமுலைசில்பிகையாமனையாள்கேட்டு
மனமுருகிவுடலதுபத்திவருந்திக்கொண்டு
கண்ணுடனேபுசந்தோளும்வலமேதுள்ள
காரணமேதென்னவகைதெரிவோமென்று
யெண்ணியந்தயிரணியாக்கதனிருக்கும்
இடந்தேடியேந்திழையாள்வருகின்றாளே

சில்பிகைவருகிற-தரு-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

பங்கேருகமென்ன- ஸ்ரீங்காரவயிரவபவித்தல செகமீதனமிகுந்து மொழி
பாவைசெல்பிகைவந்தாள் வெய்யாரச் சோலைசில்பிகைவந்தாள்

அநுபல்லவி

திம்தோக்கதகதிமிதொங்தொங்கிதொங்கிமி-தகிடகிடதிமி
தரிகிடதிமிதிமி தத்தளாங்குதிமிதரிகிட திமிதகதளாங்குதகதிமி தகததிமி
(தகததிமி [illegible]
பாவைசெல்பிகைவந்தாள்.

சாணங்கள்

பயிலும்வொயிலும்வனமயிலெனியயிலகு
பஞ்சரக்கிளிகள் கொஞ்சிமுத்தயிடும் (பாவை)

தகதிரிகிடதிமிதிமிதசெகுக்ணகதிங்திமிதிமிதக
டிங்குடிக்குடிகுதத்தளங்குதிமிதகதரிகிடதிம
தளங்குதகதிமிதகத்திங்கணதோம் (பாவை)

பைம்பொற்குடமெனவிம்பொற்கடமுலை
பாத்தளகடிதடமாந்தளிர்வடிவப் (பாவைமெல்லி)

திந்திந்திமிதிமிதொந்தத்தகுதகுதாங்தெய்ய
தரிகிடதிங்திமிதத்திமிதகதளங்குதிமிதகரிகிடதிமி
தளங்குதகதிமிதகத்திங்கணத்தோம் (பாவைமெல்லி)

பவளமெனவுருளவளயிதழ்மதுரப்
பாங்கியாகவரிதாங்கிவரவெளிர் (பாவைமெல்லி)

தகுடதிகுடதகுதகசெணுசெணுததாங்செய்ய
தரிகிடதிங்திமிதத்திமிதத்தளாங்குதிமிதகதரிகிடதிமி
தளங்குதகதிமிதகத்திங்கணதோம் (பாவைமெல்லி)

செல்லிகைபோற்றிவிருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி

காசிபர்மகிழ்ந்தளித்தகனகரத்தினமேபோற்றி
ஆசையாயெனையணைந்தெய்தானுந்நாயகனேபோற்றி
மாசிலாகுலனைத்துமகிழ்ந்திடவந்தகோவே
பேசரிதானவேந்தப்பிராணநாயகனேபோற்றி.

இரணியாக்கன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி

அந்தரத்தமரர்வாழ்த்தும் அருளையுற்காசிபால
எந்தனுருயிரேயின் னேயெந்நாளுமானேதேனே
ஐந்தருபாரிசாதத்தளிர்மலர்க்குமைப்பதம்
வைத்திடத்தளிரேமையாள் தமென்னமுன்னமயிலுவாமோ.

வசனம்

வாரும்பெண்ணே சில்லிகையே சொல்லும்மென் பிராணநாதா-அமுது பொருந்திய பாரிசாதத்தளிரும்மாந்தளிரும் வெட்கும்படியானவுனது மிருதுவானபாதங்கள்நோகதிதக்கதா யிவ்விடத்திற்குயேதுகாரியமாய் வந்தாய் அதையெனக்குநன்றாய்தெரியச்சொல்லும்பெண்ணே

இரணியாக்கன்சொல் தரு - இ-ம்-கல்யாணி - ஏகதாளம்

பல்லவி

என்னத்துக்கோடிவந்தாயே-வந்த - தெனக்குத்தெரியச்சொல்வாயே

அநுபல்லவி

பொன்னேப்பொருந்துமெழிற்கன்னத்திருந்துமொழி
பெண்ணேகண்ணேசெம்பொன்னேயென்முன்னேநீ (என்)

சரணங்கள்.

ரத்னச்சிவிகையுமக்கில்லையா-கோடி-லட்சந்தாதியருமில்லையா
தத்தங்கவரியெங்கேமுத்தின்குடைகளெங்கே
தனமேயனமேநீதானேபொன்மானே (என்னத்து)

சுந்தரமுகம்வேர்வைபொடிக்கவே-நாபிம்-துவளுமிடைய கொங்கைபொடி
கொந்தலருமனகமொக்குசரிந்துவிழுந் (க்கவே
குயிலேமயிலேசந்குணமேபூமணமே (என்னத்து)

பஞ்சினைமெல்லடிகள்கொப்பளிக்கவே வந்தபாதைமென்மா மதிமுகத்துவளிக்க
ஒருசிவெகுயவபாஞ்சியே ஆசைக்கண (வே
மணியேயணிவருமா தேவிப்போதே நீ (என்னத்துக்)

இரணியாக்கன்சொல்-கர்தாந்தம்

தேனேரினியசெருவையேநிகழ்ந்த
ஆனேவுயிரேவுடையகண்மணியே
மானேயெனதுமதியேவிழியே
யேனேதனித்துவந்த-யேதழப்பெண்ணேயா - மனத்திலெனக்கோதகண்
சேதமதிவதனமிலா சநுதமிலகு (ணே
மாதேபிரானருயமொழி ... மிவிலது (ஏதழ பெண்ணே

சில்லிகைசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி

இவ்விடம்விட்டுநீரும்மெந்தனோடுரைசெய்யாமல்
எவ்விடம்போனீரையாவென்னிடப்பிராணநாதா
அவ்வியமனதில்லாமலன்புடனெனக்குநீரும்
செவ்வையாயுரைசெய்வீருன்திருவடிசரணம்போற்றி

வசனம்

வாரும்மென் பிராணநாயகா தேவரீர்இப்போதுஇவ்விடம்விட்டு வென்னுடனேயுஞ்சொல்லாமல் மகா வுக்கிரத்துடனேவெகுஅவசரமாய்யெந்தயிடத்திற்குப்போனீர் அதையெனக்குத்தெரியச்சொல்லுஞ்சுவாமி.

இரணியாக்கன்சொல்-விருத்தம் - இ-ம்- ஆனந்தபைரவி

சுந்தரமயிலேயெந்தன் துணைமலர்க்கண்ணேபெண்ணே
தந்தாஞ்சூழுமெந்தன் தமையனார்சொற்படிக்கி
இந்திரனயன்மால்மெச்சயினியகாரியத்தின்மீதே
புந்திவைத்தேகினானேன்போயிருமனையிற்றானே

வசனம்

கேளும்பெண்ணேசில்லிகையே யென் தமையனார்சொல்லிய வழியிப்படிக்கிபிர்மா விஷ்ணுதேவாதிதேவர்கள்முதலானபேர்களும்அஞ்சும்படியானகாரியமாய்ப்போய்வருகிறேன்இப்போது நீ அரமனையில் போயிரும் பெண்ணே

சில்லிகைசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

பண்ணியுன்மீதில்வந்துபாய்ந்திடக்கனவுகண்டேன்
கண்ணுமென்கழுத்துத்தாலிநழுவியேயிடக்கக்கண்டேன்
ஒன்றுமென்கூந்தல்சிக்காய்வுயர்சடைவீழக்கண்டேன்
அண்ணலேபோகலாகாததையுமக்குரைசெய்வேனே

சில்லிகைசொல்-தரு-இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்

பல்லவி

சொற்பனங்கண்டேனே-அதில்வெகு
அற்பனங்கொண்டேனே

அநுபல்லவி

சொற்பனமோவென்னவுற்பனமாகுமோ
சொல்லல்படாதநல்லல்கடாத (சொற்பனம்)

சரணங்கள்

கட்டியதாலிகழுவிகிடக்கவும்
கண்ணுடன்தோளும்வலமேதுடிக்கவும்
முட்டிவரும்பண்ணியுன்னைக்கடிக்கவும்
மூக்குத்தியிலேதுளிரத்தம்பொடிக்கவும் (சொற்பனம்)

செக்கிரைப்பறிவேடம்வளைக்கவும்
தெற்கிருந்தொடிவடக்கேமுளைக்கவும்
திங்களுந்தெற்குத்திசையில்கிளைக்கவும்
செப்புமிப்பூமிகவிழ்கிடக்கவும் (சொற்பனம்)

இந்தக்குறிகளெனக்குனக்காகாது
இத்தையொருவருடன்சொல்லப்போகாது
எந்தன்வனுமையாலென்சொல்லைமோகாதே
வுள்ளதைநான்சொன்னேன்வள்ளலேபோகாதே (சொற்பனம்)

சில்லிகைசொல்விருத்தம்-இ-ம்-ஆகிரி

இக்கொடியசொற்பனத்தைநிலமையாக
யிதையம்வைத்து யேகுவாய்நீயேயானல்
அக்கொடியகாரியத்தால்பயனுமுண்டோ
அடியவள்தான்சொல்லுமுஞ்செவிக்கேர்க்காதோ
துக்கமொடுபழிபகைகளெல்லாம்வந்து
தோன்றுவதுவிதுமெய்யேமெய்யேயென்று
இக்கணமேயென்சொல்லைதள்ளிநீரு
மேகுவதுஞாயமல்லவேந்தர்கோவே

சில்லிகைசொல்-தரு-இ-ம்-ஆகிரி-தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி

என்னகாரியம்பெண்ணிநீர்வுமக்கிது
எற்குமன்றோவண்ணலீர்

அநுபல்லவி

மன்னவர்களுலகுக்கன்னையென்பதுபொய்யோ
மனத்திலதையெண்ணாமல்சினத்ததென்னமோஐயா (என்)

சரணங்கள்

பழியும்பாவமும்பொல்லாயிழிவும்வேறேயில்லைப்
பாவையிடர்க்காற்றேவர்ஆணைச்சொல்வாக்கல்லே
அழிவும்வந்திடுங்கீர்த்திக்கழிவுவந்திடுந்தொல்லே
யாருமென்றுனைநீரேகேளுமடியாள்சொல்லை (என்)

மகமேருவைக்குண்டம்புகழ்சேருங்கைலாசம்
மலையுமுனிவர்தேவர்தலமும்யோகாதாரோகம்
பகைசெய்தேவர்களும்மேலிகாச்செய்யார்களோமோசம்
பண்ணார்களோமனதிலெண்ணார்களோவாயாசம் (என்)

காசிபர்குலத்துக்குநாசம்வருமிப்போதே
கண்டகிராவும்வேணுதுண்டுசொன்னேனீதே
யோசனையெண்ணிப்பாரும்பேசுமென்சொற்றப்பாதே
வுள்ளம்பதைக்குதென்றன்வள்ளலேநீர்போகாதே (என்)

இரணியாக்கன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-வைரவி

கொண்டமனையாளிந்தக்குறியேசொல்லக்
குறியெழுங்கண்கள்செந்தீப்புகையேமண்ட
அண்டமும்வானத்திசையுங்கலங்கியேங்க
ஆர்ப்பரித்துக்கைகொட்டிநகைத்துவேள்ள
ஒண்டொடியாகையிற்பொருந்தேன்கனவிற்கண்ட
தொருபொருள்தான்நிலவுதனக்குகவியுண்டோ
மண்டலமெல்லாஞ்சுருட்டிஞெடிமுன்னாக
வருகுவேனுனதுமனமகிழ்ந்தானே

வசனம்

வாரும் பெண்ணே நில்லினையே நாம் கொண்ட பெண்சா[illegible]
யான் இருந்ததே நீ சொன்ன தெல்லாம் பொருத்துக் கொண்டே[illegible]

கனவிற்கண்டபணம்சிலவுக்குதவுமோ ஆகையாலிப்போதேநான்போய் விந்தப்பூமியைச்சுருட்டிக்கொண்டுவொருகோடியில் வருகிறேன்பாரடிபெண்ணே.

ஜில்லிகைசொல்-கந்தார்த்தம்

ஐயோநானென்னசெய்வேன் அவனியைபிடர்ந்தால்தோஷம்
வையகமுழுதும்போற்றும் வானவர்கைத்திடாரோ
கையினிலேந்தும்போது கைகளையுமதிர்ந்திடாதோ
மெய்யனேபிராணநாதா விதியோநானென்னசெய்குவேன்

ஐயையோபாவம் விதியோநானென்னசெய்குவேன்
விதியோநானென்னசெய்வேன் மதியால்வருவதுய்வேன்
சதியோவும்பிராணனேசம் அதுவேகாரணமோசம்
விதியோநானென்னசெய்குவேன்.

இரணியாக்கன்சொல்-கந்தார்த்தம்

வானோர்பணியும்வலுமைசேர்பிரமன்றனே
சிஷ்டிக்குந்தரணிதனிலே
நானேகாசிபர்தருநல்சுதனே
யானல்பாரடிமானே
விந்தபூமிபோனால்விடுவேனோநானே
காலிலமுழுதிலும்கலமுடன்பாராய்
யானேசக்கிரவதனியே
கேளாய்ஆனால்பாரடி

இரணியாக்கன்சொல்-கந்தார்த்தம்

நரிக்குப்புலிதானஞ்சிடுமோ நாக்குமுதலையஞ்சிடுமோ
கரிக்கிசிங்கமஞ்சிடுமோ காடிசெல்லுக்கஞ்சிடுமோ
எரிக்குஞ்களமின்மடவார்கள் வெயித்தந்தாருமஞ்சிடுமோ
மரிக்குந்தேவர்தலைக்கேயான்

அ

வலுமைதளர்ந்தஞ்சுகவேணே-ரஞ்சிதமேனான்
வலுமைதளர்ந்தஞ்சுகவேணே
வலுமைதளர்ந்தஞ்சுகதெளிமையடிகுஞ்சுக
மயிலேவளரிணமுலேமின்னலிடைக்
குயிலேமதுரிதமொழியன்னநடை (வலுமைதளர்ந்த)

இரணியாக்கன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி

வருகுவேன்மண்டலஞ் சுருட்டிக்கொண்டு
வாகுமட்டும்அரமனையிற்சென்றிருப்பாய்
பெருகியவென்புயவலியும்பெருமைதானும்
பிரமன்முதல்யானவர்க்கும் பெருகக்காட்டி
ஒருகோடியிலவருடனே அவர்கள்வாழும்
ஊரும்கரும்மலையும்வாக்கச்சேர்த்து
இருகுசினத்துடன்வருவேன்வத்துசேதி
தேன்மொழியேயுந்தனுக்குத்தெரிவிப்பேனே

வசனம

கேளும்பெண்ணே செல்லிகையே பிரமாவிஷ்ணு தேவாதி தேவர்கள் முதலான பேர்களுக்கும்என்னுடைய அதிவீரபராக்கிரமத்தைக்காட்டி யிந்தப்பூமியைப் பாயாகச்சுருட்டிக்கொண்டு யிந்தட்சணமேயெல்லோருடையும்வந்துசேருகிறேன் நீஅதுக்குதனிலும் உமது அரமனையிற்போய் யிருந்திரும்பெண்ணே

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி

படபடென்றதிரப்பற்களைக்கடித்தும்
பகைவர்களெவர்களுமஞ்ச
விடவிடவென்றதிர்த்துதேவர்கள்முதலோர்
விண்ணுலகதனைவிட்டகல
வடவனல்சிதறிமருகடல்முழைய
மலைதிசைகெங்கவேகுதித்து

வெட்டுகளைத்துப்புலிதனைக்குட்ட
விரவில்தண்டகனும்வந்தனனே

இரணியாக்கன்வருகிற-தரு-இ-ம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

ராசாதிராசராசதுயிர்த்தியராசகெம்பீரன்

அநுபல்லவி

வீரம்அஷ்டலட்சுமிவாசன்தெண்டகாசூர
விஜயனிதோவந்தான்

சரணங்கள்,

அண்டரண்டங்களும்மெண்டிசைதேவரும்
மணிமுடிவணங்கிடவே
தண்டகாசூரவுத்தண்டாரணசூர
கெம்பீரனிதோவந்தானே
வளமிக்கமந்திரியர்தளகர்த்தரொருசேனை
மருவியல்சூழ்ந்திடவே
களமெய்க்குமமரர்கள்வுளமெய்க்குஞ்செய்தண்டக
சூரனிதோவந்தானே
மண்ணஞ்சமலையஞ்சவிண்ணஞ்சவிலஞ்ச
வானவரஞ்சிடவே
கண்ணஞ்சகமலஞ்சபெண்ணஞ்சவேதண்டகா
சூரனிதோவந்தானே
திசைமுட்டகிரிமுட்டவிஜயத்தோடிர்முட்ட
இனவுகளபோராயல்
தசமுட்டவினைமுட்டபசைமுட்டஅதிவீர
தண்டகனிதோவந்தானே
அடிவிட்டகலமகள்கொடிபட்டுப்பாதாளம்
அழுந்திக்கொழும்பிடவே

தடிபிட்டமார்கெஞ்சை பொடிபிட்டனெதண்டகா
ரூரணிதோலங்தானே ,

இரணியாக்கன் சொல்-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி

இந்தப்புவிதனைபென்கையிலெடுப்பேன்-பாரும்பாருமென்சமர்த்தை
இந்தப்புவிதனைபென்கையிலெடுப்பேன்

அநுபல்லவி

இந்தப்புவியைபோர்புறம்பிசத்திடனாந்தனசமர்த்திஞல்லுறுமைபெத்திட
அந்தரவானவரஞ்சிடச்சுற்றிட ஆரம்பித்தேபவீரனிசொன்னுகழ்ந்திட
(இந்த)

சரணங்கள்.

மூச்சுராகுலத்தைகையிலெடுத்தாமுன்ஞசுபூமியிலோக்கரின்ம
மூதண்டகோளம்வெடித்தண்டா கண்ணிமைமூடியவாமன்தேவ
அச்சமில்லாமலேசங்கொழித்திட அவுணர்களயானருங் கண்டுசெழித்தி
ட, சிச்சிபிமட்சத்தைப்பாய்ந்ததுபோலவேசிக்ரம்தாவின்று ஆர்ரமணுசெ
(இந்த)

திக்கென்றெழுந்திட அஷ்டகெஜங்கள்திடுமிட்டோடக்கங்கிக்கசித
திண்புவிதன்னைவெடுத்திகிஞ்சத்தத்தில்சேடன்முடிகளோத்திதாபத
மித்லகப்பாதாளந்திற்போய்க்களித்திட மேதினிமங்கையம் கொண்டாடீத
திட-இக்கணமேமலையாவுஞ்சுழன்றிட யேழுகடலுமக்ஞுல்வெபுவியுழன்றிட
(இந்த)

தரு-இ-ம்-கல்யாணம்-ஆதி

கன்னிகள்,

எந்தன்சமர்த்த ல்புவி யெடுத்துக்களித்தேன்-வெகுத்
தேர்கடலுக்குள்சலத்தில் தாழ்வில்லாமல்வளர்த்தொளித்தேன் (எ

இந்திராதிதேவர்களுங்கண்டேங்கிநிற்க-கலங்கி
நேர்ந்தவரிருந்தாலென்னவர்தனஞ்செய்தேயோடுவ (எந்த)

அஷ்டதிக்குப்பாலர்தேவர்மூவரைக்கட்டு-என்னை
கஷ்டஞ்செய்யவிஷ்டங்கொண்டதஷ்டத்தனமேயிருந்த (எந்த)

வாரணங்களெட்டுமகாமேருவுமசையவித்த
பாரினைச்சுருட்டி இருப்பார்கடற்றுள்யாருங்காணு (எந்த)

இரணியாக்கன்சொல்-விருத்தம் இ-ம்-பந்துவராளி

வண்ணமாயுலகைபாருவன்வையோர்தனன்று
மண்ணினைச்சுருட்டியந்தவாருதிதனிலழுத்தி
திண்ணமாய்வந்தேன்பின்னைத்தேவரிவரைச்சொன்னாலும்
எண்ணமாய்செய்வேன்புத்தியெற்றனக்குரைசெய்வீரே

வசனம்

அண்ணாநசரணையென அன்றுமேவ தேவரீர்சொன்னபிரகாரம் இந்தப் பூமியைச்சுருட்டிசமுத்திரத்தில்வொளித்துவைத்தேன்பின்னைத்தமது திருவாய்மலர்ந்தருளும் காரியங்களை யெல்லாம் முடிக்கிறேன் சொல்லும் அண்ணே

இரணியன்சொல் விருத்தம் இ-ம்-மத்தியமாவதி

சுந்தரப்புவியைப்பாய்போல்சுருட்டியேகடலில்வைத்து
வந்திடுந்தம்பியேகேளாய்வகைபிருசேனைபோதி
அந்தமாய்யேகுசென்று அஷ்டதிக்விஜயஞ்செய்து
சிந்தையுமகிட்சிகூறிக்கமாய்வருகுவாயே

வசனம்

வாருந்தம்பியிரணியாக்கதனே நீசொன்னவார்த்தையினாலே மகாசந்தோஷமாச்சுது யிப்போதுநம்முடையசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் யிந்திரன் அக்கினி யெமன் நிருதி வருணன் வாயுவு குபேரன் யீசானி

யன் அக்கிரமத்தியப் பாதாளம்வரையிலுள்ளவர்களெல்லாம் திக்குவிஜயஞ்செய்து வரும்படியாயிரணியாக்கதனே

இரணியன் சொல் விருத்தம் - இ-ம்-தோடி

உம்பர்கள்முதலவர்நாகர்வுலகுளோர்களெல்லாமெய்யக்
செம்பொன்னின் கொலுவில்வாழுதிறத்தமந்திரிமார்கேளீர்
தும்புராட்சதருந்தண்டத்துரகஞ்சேனைகளோடும்
அம்புடன்வருகவென்றுஅவர்களையழைப்பீரே

வசனம்

கேளுங்கள்மந்திரிமார்களே நீங்கள் தூதுவராகப்போய் நால்வகைச் சேனையும்படைத்தலைவரும் மிகுந்தசனத்தில்தடையில்லாமல்வரச் செய்யுங்கள்மந்திரிகளே

மந்திரிகள் சொல் - விருத்தம் - இ-ம்-கல்யாணி

செம்பொன்னின்வடிவுடைக்குந்திறல்நெடியவேனையர்
சம்பரன்முதலவருமனைவர்க்குஞ்சேனைகளோடும்
உம்பர்கள்வணங்குமெய்யன்மையுக்கண்டவீரர்தம்மை
இம்பமாயழைத்துக்கொண்டுவிட்டெமைவருகுவோமே

வசனம்

ஆரடா ஆசாரவாசல்காக்குங்கட்டியக்காரா பிரபலராகிய ஆண்டவனுடைய அரசன்வுத்தாரமென்றதைகேட்க சம்பரன் சகுனி துர்ப்பரன் குமுடன் நிகும்பன் அக்கினிகண்ணன் முதலானவீரதீரர்களையழைத்துவாடாகட்டியக்காரா

கட்டியன் சொல் - பாணி

கொடியராட்சதரை
கடிவமல்லவுதுர்
இடிபோலழைத்தார
கொடுவிகிடிவருவீர்

சம்பரன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி

அம்பரத்தன்னில்வாழும்அமரர்கள்திடுக்கங்கொள்ள
இம்பருமுந்திருக்குமன்னன்இரணியனழைத்தானென்று
தெம்புடனவுணர்சேனைத்திரளுடனெழுந்திருந்து
சம்பரன்முதலல்லோருஞ்சதிருடன்வருகின்றாரே

சம்பாசூரன்வருகிற-தரு-இ-ம்-பந்துவராளி- அடதாளம்

பல்லவி

சம்பாசூரனும்வந்தானே-தளகர்த்தன்
சம்பாசூரனும்வந்தானே

அநுபல்லவி

சம்பாசூரனுடனிகும்பாசூரனும்வெற்றிக்
கும்பாண்டக்கண்ணனுடன்செம்பாண்டக்கண்ணனுமாய்

சரணங்கள்

கட்டிவல்லயம்பூட்டியேகட்டாரிசூரி
கிடையிலுடைவாள்கட்டியே
தாட்டிகருடன்வெகுமேட்டிமேட்டிகளாக
போட்டிகள்பேசிராஜன்பேட்டிகள்காணவென்று (சம்பா)

அண்டாண்டங்களெங்கவே-தலைகுலைசெய்யும்
அந்தணர்செஞ்சொரியக்கலே
கொண்டலெனமுழக்கமண்டிசைத்துடனே
எண்டிசைக்காற்குந்தேவர்கள்திடுக்கங்கொள்ள (சம்பா)

திக்குகளெட்டும்வெல்லவே-இரணியன்பேர்
தேசங்களெங்குஞ்சொல்லவே
வெக்கிரதந்தராட்சதருக்கிரமுடனேகூட்டி
அக்கிரமஞ்செய்யவென்றுகொக்கரித்தார்ப்பரித்து (சம்பா)

நளகர்த்தன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி

இடி இடித்ததுபோற்கூவி யெங்களையழைத்தபோது
படிமிசையரக்கர்கள்சேரம் பகைத்தவருலகிலுண்டோ
வடிவுள்ளமன்னனேயும் வண்மையாயெந்தனுக்குத்
தடிபடவுரைசெய்திரும் தன்னையடிபோற்றிபோற்றி

ராட்சதர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

அண்டமகண்டமுமிடிக்கவோ
அவனியெனவரைபொடிக்கவோ
எண்டிசையோங்குமிடிக்கவோ
யேழ்கடல்நீரைகுடிக்கவோ
தெண்டிசையெமனையடிக்கவோ
தேவரைசமரில்கெடுக்கவோ
துண்டரைமுஙிலைப்பொடிக்கவோ
சொல்லுமெமதுதோள்துடிக்குதே

இரணியன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி

அழைத்தபோதேயுவந்த அமைச்சர்கள்முதலையுள்ளோர்
தழைத்திடவேண்டியுங்கள்தன்னைநானழைத்ததேது
வழுத்துமெய்நம்பிபோய் வலுமைசெய்தவருமந்த
செழித்திடஅஷ்டதிக்கை ஜெயப்பண்ணிவருவீரே

வசனம்

வாருங்கள்சேனைத்தலைவர்களே யுத்தசம்பூரணமேதா அதிவீரபராக்கிரமவீரசூவீரருடனே நீங்களெல்லாம்போய்பெரியாக்கிரகத்துடன் சென்றுஅஷ்டதிக்கு அஷ்டமந்திரிய பாதாளம்வரைகளிற்சென்று ஜெயம்பெற்றுவாருங்கள்சேனைகளே

நளகர்த்தன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி

அறைந்திடுமாகுகிலேடென்றதிர
அவனிமன்னவரெல்லாந்திகைக்க
நிறைந்திடும்படைசனாதிபதியும்
கூட்டிவேபெறத்திசையெலாம்புகுந்து

மறைந்திடவருணன்வாய்வொடுகுபேரன்
மண்டலத்தோர்களைச்செயித்து
குறைந்திடும்படிசெய்தவர்களைக்கொணர்ந்துன்
குறைகழல்வணங்குவேன்மன்னு

இரணியாக்கன்சொல்-தரு-இ-ம் -கட்டை தாளம்-திரிபுடை

பல்லவி

திக்குவிசையஞ்செய்யவுக்ரமாயதிவீர
தெண்டகாரூரன்கடந்தான்

அநுபல்லவி

சக்கரைப்பந்தலிலேதேன்மாரிபொழிந்தாற்போல்
இக்கணந்தமையன்சொல்லுக்குவிக்கணம்வாராமல்யேறுக்
தத்துப்பரியொத்துநெருங்கிடவெதிர்க்கவுந்துமருங்கிட (திக்)

சரணங்கள்

ஈட்டிவல்லயங்கையிற்கொண்டுடலில்
எதுத்தமன்னவர்களைவென்று
சாட்டிவில்லாப்பம்பரம்போலாட்டியெவர்களையும்
வாட்டுவோமென்றவர்கையைநீட்டியெதிர்சொக்கரித்து
சங்கத்தொனிஅங்குமறைந்திடதிங்கள்குடையெங்கும்நிறைந்திட (திக்)

கடல்போலவேமுரசமாறச்சேனை
கவிந்துதிசைதிசையாய்பார்க்க
தடந்திடும்பேரைக்கண்டுஅடர்ந்தமன்னவரென்று
மடந்தனைவிட்டுவேறேயிடந்தனிற்செல்வோமென்று
மைந்தப்படையொத்துநெருங்கிடசுந்திக்கொடுவெத்திப்பெருகிட (திக்)

அண்டராண்டபகிரண்டமுங்குலுங்க-பிவர்கள்
ஆரவாரத்திற்தேவர்கலங்க

எண்டிசைதனிலுள்ளோர்கண்டுநடுக்கவொள்ள
தெண்டகையிலெடுத்துக்கொண்டுவெஞ்சக்தொடுத்து
கண்டவர்மனதின்றுதயங்கிடசண்டெடுமெதிர்க்கொண்டுபோர்க்கிட (திக்)

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-ரேட்டை

இவ்விதமாகவந்தயிரணியாக்கதனுடுசென்று
செவ்வையிந்திரனைமாட்டித் தீயினைவெருட்டியேமன்
தெவ்வதையடக்கிப்பொல்லா நிருதியின்செழிப்புமாற்றி
கவ்வதிரவருணனோடுங்கருதிபோர்புரிந்தான்மாதோ

வசனம்

இவ்விதமாக இரணியாக்கதன்போய் இந்திரன் அக்கினி யெமன் நிருதி வருணன் இவர்கள்பேரில்யுத்தியந்செய்து அவர்களை[illegible]யடக்கிக்கொண்டு அப்பால்வரும்போது நுவட்டத்தில்பிர்மதேவரானவர்பூமியில்சராசரங்களைப் படைக்கமனதில்யெண்ணி வருகிறவிதங்காண்க.

காரணவிதுவேயாகக்கமலனுன்றுகனுநசோதித்
தாரணிபடைத்தோயிப்பால் சகலசீவனையுண்டாக்கப்
பூரணமாநவேதாம்புத்தியிலெண்ணிக்கொண்டு
ஆரணமுனிவர்சூழ அடவுடன்வருகின்றாரே.

தரு-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

பிர்மதேவரும்வந்தாரே

அநுபல்லவி

செங்கமலமீதுதனிலமரும்வேதனானார்
பிர்ம்மதேவரும்வந்தாரே

சரணங்கள்

பிர்ம்மதேவரும்வந்தார்பெருகுந்தாமரைமான
தாமனுண்ணையித்தடத்திலமருமெஞ்ஞானர் (பிர்ம்ம)

சனகாதியர்வேதம்பாடசதுர்முகனைக்கொண்டாடி
தனிமுகங்களுடன்கூடி தரணியைப்படைக்கவாடி (பிர்ம்ம)

தப்பபுஜங்களெட்டுந்துலங்கும்அட்சயபொருட்டுங்
கையிற்பவுத்ரக்கொட்டுங்கனகப்பூணூலிட்டும் (பிர்ம்ம)

தும்புருநாரதர்பாடத்தோகையர்கடனமாட
கிம்புருடர்சுதிகூடக்கின்னரர்வானோர்மலர்போடப் (பிர்ம்ம)

பிரமன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி

பாரினிற்புரக்கமாயன் பதுமத்திலென்னையீன்றான்
தாரணிதன்னையக்த தயாநிதியாலளித்தென்
போர்புரிஇரணியாக்கன் பூமியைத்திருடிப்போனான்
சீமிதுந்துனையாலே தேசிகாவென்னசெய்வேன்

பொதுவசனம்.

பிர்ம்மதேவரானவர்பூமியில்சகலசீவராசிகளையும் படைக்க வேணுமென்றுவந்து நின்றுபார்க்கும்போதுபூமியையெங்குங்காணாமல் அறிவினால்யெண்ணிப்போதுயிரணியாக்கதன்பாயாகச்சுருட்டிசமுத்திரத்திலொளித்து வைத்தானென்றுதெரிந்துக்கொண்டுசகலசீவ தயாபரனுய்விளங்கி முன்னைதன்னைநாபிக்கமலத்திலே வும்பவிக்கான்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றவிதங்காண்க.

பிரமன்புலம்பல்தரு-இ-ம-கண்டா-திரிபுடதாளம்

பல்லவி.

அரிஅரியேஅரிஅரியே-யிந்த
அவனியையெங்குங்காணேனே
புரியமுநதனருளடைந்து-அந்தப்
புதுமையைநான்பூணேனே
லக்ஷிநம்பூமிதேவி-முன்னாள்
வுகத்துதவப்புரிந்திலேனே

செந்திருவாழ்மணிமார்பா-வுந்தன்
திருவருளைத்தெரிகிலேனே
பெத்தப்பிள்ளைவருக்கிடையே-பாரில்
பெற்றவர்கள்பார்ப்பாரோ
வுத்தநூகான்சொன்னேனே-யென்னை
யுகந்தொருவர்சேர்ப்பாரோ
வல்லவுணன்பூமியெல்லாம்-கொண்டு
வவ்வினதுபாயமேதோ
நல்லதென்றுபார்த்திருந்தால்-வுனக்கு
ஞாயமேதோவுபாயமேதோ
இப்பொழுதேயவனுடலை-பிளந்து
யெரிந்துயின்பந்தாராயோ
மைப்புயலேகேசவனே-அரிஅரி
மாதவனேயருள்தாராயோ

பிரமன்சொல்-தரு-இ-ம்-ஜம்பை

செய்வதென்னையாம்படைத்தஜெகத்தையெடுத்தொளித்துவைத்தான்
ஐயாவபிசைதுயின்றபரனே அரிஅரியே
செய்யாருக்குளைபணிந்துசெங்கைதனிலாழிகொண்டு
வையகத்திலெனைக்காக்கவாரும்-அரிஅரியே
பூமியெடுத்தொளித்துவைத்தப்புதுமையென்னமறியேனுட-
காமியங்களளிக்குந்திருக்கடவுளரிஅரியே
சாமிமிந்தாப்புவிபடைக்கச்சதுர்முகனென்றெனைவகுத்தாய்
ஆமெனுக்தான்மறையளித்த அய்யா அரிஅரியே
உந்திமலர்த்தலஞ்சுமக்கவுகந்தசைம்புரிந்துநின்ற
அந்தப்புவிமாதுவருந்தாளே அரி அரியே
செந்திருவாழ்மணிமார்பலனுங்கையார்த்தனையகற்ற
வந்ததுறு போலெனைக்காக்கவாரும் அரிஅரியே
வுந்தன்திருவுளமகிழ்ந்துவுகந்துமறையெனக்களித்தாய்
நந்தலவுபுவிபயின்றென்றுகா அரிஅரியே

கந்தனருந் துணைமணிகமலக்கண்ணனே யெனக்கு
வந்ததுயர் தீர்த்தருளவாரும் அரி அரியே
பெற்றபிள்ளைப்படுந் துயரமபெற்றவர்களறியாமல்
மற்றவர்களறிவாரோவாரும் அரி அரியே
இத்தலத்தையஞ்சாமலெடுத்தெளித்தப்பாவிதன்னை
வைத்திருக்கநீதியுண்டோவாரும் அரி அரியே

பிரமன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி

அச்சுதாகந்தாபோற்றி அருமறைப்பொருளேபோற்றி
சச்சிதானந்தாபோற்றி சனார்த்தனமுகுந்தாபோற்றி
பச்சைமாமுகிலேபோற்றி பதுமைவாழ்மார்பாபோற்றி
முச்சுடர்பொருளேபோற்றி மூலமேபோற்றிபோற்றி

பிரமன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆஹிரி.

என்னையீன்றவனேபோற்றி யெழில்மணிவண்ணாபோற்றி
தன்னையேநிகர்வாய்போற்றி தற்பரானந்தாபோற்றி
சின்மயவடிவேபோற்றி ஜெகமெலாமுண்டாய்போற்றி
பொன்மணிமார்பாபோற்றி புராதனாபோற்றிபோற்றி

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தோடி

பதுமனிற்றவளைத் துதிக்கப்பதுமனையன்
பரிந்துமலர்விழியுணர்ந்து பூவியன் னம்
புதுமைபெருமனையானையவுணன்வேழ்விப்
பொறைதரித்தேயெழுந்துபிறைவண்ணன்கேட்டு
முநிருமணல்விழிபொழியவண்டமெல்லாம்
முழங்குமொழிபிறவெள்ளைப்பன்றி
றதிபெருநல்லடிதாமரைச்சேவதன்
துணைமூர்த்திரின் றவர்துதிக்கிட்டாரே

வசனம்

பிரம்மதேவரானவர் ஸ்ரீமந்நாராயணரைநோக்கித்தோத்திரஞ்செய்கின்றபோது தன்னுடையமனைவியாகியபூமிதேவியை ராட்சதன்கவர்ந்து கொண்டானென்று தெரிந்துமகா கோபத்துடனே மூன்றும்பிறைப் போலொத்ததந்தமும்அக்கினிப்பொறியாகின்றநேத்திரமும மேகங்களதிரும்படியானகெர்ச்சனையுமாகி சுவேதவராகஅவதாரமாய் பிரம்மதேவனுடையமூக்கிலேநின்றுயெழுந்தருளினார்ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர்.

மாயன்வருகிற-தரு-இ-ம-பந்துவராளி-தாளம்-அடசாப்பு.

கண்ணிகள்

அண்டகோளம்விண்டதிர ஆர்ப்பரிப்புமேலதிர
சண்டமாருதமதிரவே-வராகரூபந்
தாங்கிமாயன்தானிதோவந்தார்
அலகிமன்னவர்கள்வாழ-அவுணர்குலமெல்லாந்தாழ
தவமுனிவோர்புகழவே-வராகரூபந்
தாங்கிமாயன்தானிதோவந்தார்
தெண்டிரைக்கடல்பொங்கவேசேர்ந்தபிரண்டிதங்கவே
தண்குளிர்மதிநீர்தொங்கவே-வராகரூபந்
தாங்கிமாயன்தானிதோவந்தார்
வானவர்கள்மலர்தூவமாமுனிவராசிகூற
தாவமையதம்பீரவே-வராகரூபந்
தாங்கிமாயன்தானிதோவந்தான்

புராணவிருத்தம்வேறு

மாக்கணம்வெம்முலை மலர்மகளமர்ந்துறைமாயவன்
போக்கிலப்பொன்னேர்பபொறிகடம்பூக்கவிக்கவேதான்
மூக்கில்நின்றெழு மெய்யுளமுறுமிகாலம்
நோக்குதெண்டிரைக்குடைகடலாமுழுந்திருந்தார்

வசனம்

பிரம்மதேவருடையசுவாசத்தில்நின்று வராகனின்ற வராக வடிவின னவர்ஆகாயப்பரியந்தமாயிருக்கும்சமுத்திரத்திலேயிழுந்துபிரவேசி

ழுக்கிருக்கும்போது சத்தசமுத்திரத்தின் சலமெல்லாமயிர் நுனியிலே பனி
த்துளிபோலத்தொங்கும்படியாக விளங்கினார்வராகசுவாமியானவர்

விருத்தம்-வேறு.

பம்பசிக்காயத்தரும்பு மோர்பங்கயம்பிடுங்கி
கடல்திசழ்ந்திடுக்கருங்கடாகளிறெழுந்தென்ன
நடக்கொண்மாமலை பெண்வலைசவத்தடற்கவிழ்ந்த
கெடுந்திண்பார்க்கொடுவந்ததுமீண்மருப்பெண்ம

பொதுவசனம்

இந்தப்படியாகவந்த வராகசுவாமியானவர் ஆழம்பொருந்தியதடாகத்திலேமுளைக்குவிளங்காநின்ற தாமரையை மதம்பொருந்தியயானையானதுயெப்படிபிடுங்கிக்கொண்டுவருமோ அப்படிப்போல் சமுத்திரத்திற்கவிழ்ந்துகிடக்காநின்றபூமியையதுனுப்பிரமாணமாகக்கொம்பின்மேலெடுத்துக்கொண்டுவந்ததையாவராகம்

நாரதர்சொல்விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி

பெருத்தவெணகொம்பிலாவிப்பூமியையெடுத்துவந்து
தரித்தவராகமதாசதுர்முகன்மகிழும்வண்ணம்
செருக்குடன்விஜயநம்சயப்சென்றமன்னவனுர்க்கித்தை
உரைத்திடவென்றுவெகுந்சமூகந்துநாரதர்வந்தாரே

நாரதர்வருகிற-தரு-இ-ம்-சஹானா-தாளம்-திரிபுடை

பல்லவி

நாரதமாமுனிவந்தார்-மகா
நாரதமாமுனிவந்தார்

சரணங்கள்.

காரணங்களிருந்திடுங்கர்த்தன்மிகு
கனமாயெண்டிசைபுகழ்ந்திடுமுந்தன்
காரணனைப்பணிந்திடுஞ்சித்தன்-திவ்ய
நாரதமுனிவன்றனிதோவந்தான்
தொட்டுமத்தளம்வயிறுகுலுக்கிக்கொண்டுகையில்
குலவும்வீணையில்ராகம்பாலுக்கிக்கொண்டு

தொட்டுவெண்ணீறுடன் துலக்கிக்கொண்டு-நல்ல
துய்யநாரதமுநிவன்றனிதோவந்தான்
கையினிற்கமண்டலமெடுத்துக்கொண்டுமெழிற்
கனமணிக்குடையும்பிடித்துக்கொண்டு
துய்யநாரணன்புகழைப்படித்துக்கொண்டு-நாலு
சுருதிநாரதமாமுநியிதோவந்தார்

பொது-விருத்தம்-இராகம்-கல்யாணி.

மண்ணுலகத்தினோ வருந்தவைத்திருமலிமுடிப்பெருமாசன்
பொன்னுலகத்தினர்யஞ்ஞர்கள் தம்மைப்புகழ்ந்துபணிந்திடவே
கன்னிரவெற்புயமன்னவனிரணியகாவேந்தனையவருந்
தன்னிகரற்றவர்முன்பிதோநாரதர்தான்மகிழ்ந்தேவருவாரே

நாரதர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்

மகாராஜராஜனேபோகநாத
ஜெகமெலாமதிக்குமூதண்டதீரா
இகழ்வெபவேதசமெல்லாஞ்செயித்தாய்
அகமகிழ்ந்தேவரும்அண்ணலாழி

இரணியாக்கன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

சுருதிகளனைத்துந்தேர்ந்ததூயநாரதரேயிங்கு
வருகுவீர்முநிவரேயித்தலையாம்வாழுலகமெங்கும்
பெருகிடையனைத்துஞ்சென்றுபெருமையாய்க்கண்ணார்கண்
அருமையாமதிசையங்களனைத்தையுமுரைசெய்வீரே

வசனம்

நாலுவேதம் ஆறுசாஸ்திரம்பதினெண்புராணங்கள் இருபத்தெட்டு ஆகமங்கள் அறுபத்துநாலுகலைகளையெல்லாம் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்கள் முதலியானவைகளையுணர்ந்தநாரதமுநிவரேவாரும் ஈரேழுலோகங்களிலுஞ்சஞ்சரிக்கின்றவராயிருக்கிறபடியினாலே அந்தந்தலோகத்திலிருக்கும் அதிசயங்களைக்குறைவில்லாமல் தங்களுக்குத் தெரிந்தமாத்திரஞ் சொல்லுமையா நாரதமாமுநிவரே

இரணியநாடகம்

சூதர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை

தராதலமெல்லாம்நீயேஜலத்தினிலொளித்துவைத்தாய்
அராவணைமீதேயன்று மரிதுயிலமர்ந்தமாயன்
வராகவதாரமாகிவவ்வியேபோகலுற்றான்
பாவியேயானுங்கண்டப்பதியதிசையமீதாமே

வசனம்

வாருமையாவிரணியாக்கனேயிந்தப் பூமியைச்சுருட்டி சமுத்திரத்திலேயொளித்துவைத்திருந்தீரே அதனையிப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணராணவர்வராகவவதாரங்கொண்டு திருடிக்கொண்டுபோகிறார் அதையென்கண்ணினால் கண்டுவந்தேனிதுதான் அதிசயமையா இரணியாக்கனே.

இரணியாக்கதன்சொல்விருத்தம்இ-ம்-பைரவி

சொல்லியமொழிகாண்வந்து சுருட்டிகாருசம்போல
மெல்லியகாதிலேரமீசைகள் துடிதுடிக்கக்கண்கள்
எல்லுமிழ்விழிகள்தீயவிருப் புகைப்படலம்விம்ம
பல்லுகள்கடித்துவோடிப்பண்ணிமேலெதிர்த்திட்டானே

தரு-இ-ம்-அடாணா

பல்லவி

நில்லடா வராகாநில்லடா பெண்ணெய்ப்போராய்

அநுபல்லவி

சொல்லடாவுன்சேதிகோராய்

சரணங்கள்.

வெல்லுவேனுன்னையிப்போதுகொல்லுவேன்சொன்
னேன்சாகாதே-நில்லடா
பாரடாவராகாபாரடா அடா
பாரடாவராகாபாரடா
பாரடாபூமியையைத்துநீபாடாவோரடியைத்து

அ

போராடவேணுமேயானால்
கோடாசேவகனானால் (பாடாவாராவாரா)

மடிக்குறேன்வாராகாமடிக்குறேன் அடா
மடிக்குறேன்வாராகாமடிக்குறேன்
மடிக்குறேன்கைதெண்டுகாலேயடிக்குறேன்மண்டையின்மேலே
இடிக்குறேனுன்பல்லிரண்டாயொடிக்குறேனுன் துண்டுதுண்டாய் (மடிக்)

வெத்தியோவாராகாவெத்தியோ அடாவுனக்கு
வெத்தியோவாராகாவெத்தியோ
வெத்தியோயிதுவும்பிள்ளைக்கிருக்கபுத்திதன்னை
மெத்தனத்திருடலாமோபத்தியுந்தானெய்மீகம்போச்சே (வெ)

போடுவேன்வாராகாபோடுவேன்- அம்பினையுன்மேல்
போடுவேன்வாராகாபோடுவேன்
போடுவேன்கைபாணஞ்சூலஞ்சாடுவேனின்பெருந்தாலம்
ஆடுவேனுன்வெத்திமாலைச்சூடுவேனென்னகையின்வேலை (போடு)

மண்டுவேன்வாராகாமண்டுவேன்-யிப்போதுனை
மண்டுவேன்வாராகா-மண்டுவேன்
மண்டுவேனுன்னுயிர்கொள்ள அண்டமெங்குமொலிதுலங்க
சண்டமாருதங்களைப்போலேபிண்டிபாலங்கொண்டடன்றுலே (மண்

இரணியாக்கன்சொல்விருத்தம் இ-ம்-தன்னியாசி

கோபமேமிகுதிபாக்கக்கொல்லுவேன்வராகநீயும்
பூவுலகொளித்தனைத்தைபுசழ்பொரொடுத்துவந்தாய்
காவிலேவைத்ததெல்லாம்களைவாய்ப்பித்தற்றியிங்கு
சாவதுசெய்வேனிந்தத்தெண்டாலுன்னைத்தானே

தர்க்கம்-தரு-இ-ம்-கௌளிபந்து-தாளம்-திரிதம்.

கண்ணிகள்.

அண்டமுமிலகும்வெண்டிசையுமதிரத்
தண்டிருள்மண்டையைச்சாடுவேனுன்னை

சாடியேகேடகந்தண்டையொடித்துப்பிடுங்கிக்கொண்டு
ஆடல்வல்லரக்கனை அடித்துவராகம்
அடித்தப்போதில்நெஞ்சக்குடித்திடச்சூலத்தை
எடுத்துதிருத்திமேலேயெறிக்கானேயவுணன்
எறிந்தச்சூலத்தைத்துவாய்முறிந்துபோகவேயல்லால்
கடித்தப்பாலெறிந்துதேகடியவராகம்
கடியவராகமும்கொடியவலவுணனும்
கொடுமைக்கொண்டுத் தோளைக்கட்டிக்கொண்டாரே
கொட்டிக்கொண்டுகையால்முட்டிக்கொண்டுகோத்தில்
விட்டகாத்தாடிப்போல்விண்ணிற்சுழன்றாரே
சுழன்றுக்கொண்டுவராகமறுபன்றவல்லரக்கனை
அரண்மொசீயில்குத்திஅழுத்திக்கொண்டதுவே
அழுத்திக்கொம்பதிரானுட்கூட்டியேயவுணனை
இழுத்தப்போட்டேயிரண்டுபிளப்பாய்பிளந்ததுவே

பொதுவிருத்தம் - இ-ம்-மத்தியமாவதி.

அவனைநுமிப்படியாயெதிர்க்கும்போது
ஆதிவராகப்பெருமானவன்மேல்பாய்ந்து
கவனமொடுதண்டேன்சூலத்தைதப்பற்றிடக்
கடித்தெறிக்குமணிமார்பைக்கொம்பினாலே
புவனமெல்லாம்புகழ்க்கேற்றவமரர்வாழ்ந்தப்
பூமகடன்றுயர்நீங்கக்கருமமோங்கப்
பவமகலதண்டகாசூரன்றன்னைப்
பருக்கிட்டயினிருகூறாய்வகுத்திட்டானே

வசனம்

வராகசுவாமியானவர் யிரணியாக்கதனை சம்மாரஞ்செய்ததன்பின்பு ஞாலேந்திரன்கபூமியை ஆதிசேஷனுடைய சிரசின்பேரிலே யெப்போதும் போல விரித்துபூமிதேவியினுடைய துயரத்தீர சகலதேவர்முனிவர்களும் மனமகிழும்படியாகக்கிருபையருளி வைகுந்தத்திற்குயெழுந்தருளினார் ஸ்ரீமன் நாராயணசுவாமியானவர் பின்னடக்கும்கதையைச் சொல்லுகின்றேன்

திதிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

மடித்தனராகமென்றவார்த்தையைக்கேட்டுத்தாயார்
அடித்துநெஞ்சழன்றுக்கொண்டைச்சோர்ந்துதங்கொங்கைமீதில்
அடித்துயென்மகனேயென்றுஅழுதவன்மார்பில்வீழ்ந்து
கொடித்துவளதுபோல்நெஞ்சங்குலைந்தவள்புலம்புவாளே

திதிசொல்-புலம்பல்-இ-ம்-ஆகிரி

தாளம்-அடசாப்பு

பல்லவி

ஐயையோமகனே-மகனேயடா-ஐயையோமகனே

அநுபல்லவி

ஐயையோமகனேயானும்வகையறியேன்
தெய்வமும்வஞ்சனைச்செய்ததுக்குறியேன் (ஐயை)

சரணங்கள்.

தரணியிரேழையும்மொருகொடியிதில்கற்றும்
சதுர்வலியுடையோனேமறைமுழுவதுங்கற்றப்போ
வருமென்றுதெரியேனேவன்வஞ்சகனொடியோனே (ஐயை)

அண்டமுகடுமுட்டத்திண்டிறல்முடியாலே
அளர்ந்தாயேவளர்ந்தாயேமண்டலம்பாய்கொண்ட
தெண்டகாருரனேவனுமையுந்தளர்ந்தாயோ (ஐயை)

எத்தனைத்தவஞ்செய்துபெத்துன்னைவளர்த்தேனே
என்னமும்நான்கொண்டகனமுங்கலைந்தாச்சே
அத்தனேஅப்பனேஆண்மையும்வீணபோச்சே (ஐயை)

பையாவஞ்சமக்குமனையகத்ரணம்போலப்
பாயாகவிடர்ந்தாயோயிப்போது
கையிலாகாதவன்செய்கைப்போலவேவியுங்
களைப்பட்டுக்கிடந்தாயே (ஐயை)

எட்டுமலைகளையும்வெட்டிபம்பரமாக்கி
எட்டுப்பாம்புகள்தாம்பாய்வெட்டுதிக்கில்லியும்
விட்டுச்சுழட்டியாட்டியெடுத்தாயெனவிம்பாய் (ஐயை)

செத்தாயென்றுகேட்டும்மைத்திருக்கனிக்க
திரேகத்தைசமுன்னாலே
செத்தாலிக்கபழிதித்தலாரென்று
திகைக்குரேன்பின்னாதே (ஐயையோ)

நிதிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

அப்பனேமகனேயுன்னையருமையாய்வருஷம்நூறும்
கெற்பமாய்த்தாங்கிப்பெற்றேன்சீர்த்தியாயுலகையாள
வெப்பமேகொண்டுமாயன்விளங்கியேவுமிப்போது
இப்புவிதன்னில்கொன்றிருக்குமாவனல்லைசெய்வேன்

வசனம்

அப்பாமகனேயென்கண்மணியேயுன்னையென்கர்ப்பத்தில்நூறுவருஷ
ந்தாங்கிப்பெற்றும்வுன்னைவளர்த்தும்பூனைவாயிக்கிளியையினாகொடுத்
தாப்போலும்இப்போதுகொடுத்தேனேநான்யென்னமாய்மனந்துணிந்திரு
ருப்பேனடாவென்கட்டிமகனே

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-ஆகிரி.

முல்லைகைத்திதிவ்வாசமுதவாடி
மூர்ச்சையாய்ப்பூமிதனில்விழுந்தாளிப்பால்
சில்லிகையென்றலன்மனைவித்தானுங்கேட்டுத்
திகைத்தெழுந்தூண்டமெய்பாம்பெடிக்கக்கூவி
வல்வினைசேர்கொங்கையின்மேல்மோதிக்கொண்டு
மயிர்விரித்துத்தலைமீதிலடித்துச்சென்று
மல்லியரும்புயக்கணவன்வீழ்ந்துசாய்ந்து
வருங்குருகிப்போர்களத்தேவருகின்றாளே

சில்லிகைபுலம்பல்தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

தாளம்-ஜம்பை

கண்ணிகள்

முறையேயோ முறையேயோ
மோகனனே முறையேயோ
எங்குணவா யென்கணவா
எப்படிநானிருப்பேனே
மங்கிலியம்நானிழந்து
மூன்றுலகில்தரிப்பேனோ
தலைமுழுகிர்ந்தமாமணியேன்
தனிக்காட்டிலலைபவேன்
அம்படித்தக்கொடியவேன்
அனையபிள்ளைமகளானேன்
எப்படிநானுயிர்காப்பேன்
எவ்விதம்பிருவாழ்ப்பேன்
எப்படிநான்தனியிருந்து
என்னமென்றுமனஞ்சகிப்பேன்
கன்னியர்கள்கைகூப்பி
காலைக்கொள்ளக்கடவேனோ
என்றுநாமென்னணியென்னணி
இருந்துமலக்கடவேனோ
மற்றவரேதகுதையுமே
மனமடியக்கடவேனோ
பாக்கியமோ தோழிமாரே
பட்டினிபூரணமோ
முறையேயோ முறையேயோ
மோகனனே முறையேயோ

சில்லிகைசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-முகாரி

அசைவிலாப்புயம்படைத்த அருமையெங்கணவாவிந்த
நிசைபெலாம்வெல்லேமென்றுநீ மாய்சென்றவன்னே

வசையுடன்மாயன்கொல்லமண்ணில்வீழ்ந்திறக்கவேயும்
தசைவிழுந்துதிரஞ்சிந்தத்தரணியில்மாண்டாய்மன்னா

சில்விகைசொல்-தரு-இ-ம்- ரூபகதாளம்

அரசேயென்தனரசேயென்
றருயிற்றுணைவோனே
துரையேயென்தன்துரையே
மனத்துணியேயென்துணியேனே
தெய்வமேஐயோதெய்வமே
யென்னைநிகைக்கவைத்திடலாமோ
ஐயையோஐயோஐயையோஐயோ
அருகிபோல்படலாமோ
கட்டியணைத்தணைத்துயிக
வட்டமுலைவிரடிகவிழத்தந்தொடுத்தாயே
இட்டகனைவினைத்துப்பொட்டிப்
பாம்புபோலென்னைவிடியவோவிடுத்தாயோ
அருமைத்துரையேயென்னொருமைத்
துரையேவிட்டுஆருயிருறல்வேனோ
பெருமைக்கென்மேல்லையக்கயொருமைக்கும்
யெல்லாம்பித்துக்கொண்டுழல்வேனோ
ஆழிகள்சூழுஅகிலமேழையம்கொடியில்
அடியோடேயெடுத்தாயே
தாமூவரவர்க்கெல்லாம்யேற்றமையாகவுன்றலே
தருபயந்தீர்த்தாயே
எனக்கெதிராரொன்துமனக்குறையில்லாமல்
இருமாப்புக்கொண்டேனே
உனக்குயிர்க்கையாறிலெனைக்குமாயனாலே
உருளக்கண்கண்டேனே
எட்டுமலைகளையுங்கொட்டைப்பாக்குப்போலே
எடுத்தெடுத்தாட்டினையே
எட்டுப்பாம்பையுமொன்றாய்த்தொட்டெழுதிக்கொண்டு
பிணைவிசிற்பூட்டினையே

வென்னைப்பண்ணிவந்தன்னைத்தள்ளிப்பாய்ந்தவிவவு
விலைவாய்நக்கொண்டாயே
உன்னைத்தைச்சொன்னுக்காலின்னைக்கிட்டோபவென்ற
உறைவெய்யாய்கண்டாயே
கண்டகுருகளவேளைதண்டென்றசொன்னதுவ்
காதினில்கேளாயே
உண்டென்றதைமனதில்கொண்டாலேவுந்தன்
னல்லுயிர்விளைமாளாயே

சில்லிகைசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-கண்டா.

என்னுயிர்த்துணைவாநீதான்யென்னைவிட்டிரந்தாய்தோ
வுன்னைவிட்டினிமேல்நானிவுலகத்திலிருக்கலாமா
மன்னரியப்பகைவோர்கொண்டமங்கையர்கதைத்திட்டாரோ
வுன்னிடவாய்திறந்துவொருமொழிபகர்ந்திடாயோ

சில்லிகைசொல்-புலம்பல்

தரு-இ-ம்-புன்னுகவராளி-தாளம்-அடசாப்பு.

கண்ணிகள்.

கட்டிநல்மெத்தையின்மேல்விளையாடிக்
களிக்கொடுத்தாயே ௰௩
இஷ்டமறந்தக்குருக்களர்நில்
இருக்கப்படுத்தாயே
கைகட்டிதேவர்வணங்கயினாங்கக்
கதிர்முடிபூண்டாயே ௰௪
வையகத்தில்யாரும்புகழ்த்துநகைக்க
வனத்திலேமாண்டாயே
ரத்தினசிங்காதனமீதிலரசாளும்
நலமிழிக்காண்பேனோ ௰௫
செந்துடைஇரங்கரவாழுன்னதுபோகரு
செழிப்பிதழ்பூவைப்பேனோ

சிங்காதனமுமணிமண்டமும்
சிறப்புகள்வாங்காதோ இப்போ
நல்குந்தவத்தாற்பிறந்தவுன்மக்கள்
தவித்தவியேங்காதோ
இந்திரவானவர்சூழவென்வாசலில்
இன்றைக்குவாராயோ வந்து
எந்தனைக்கிட்டவழைத்தொருவாய்முத்தம்
இப்போதிதாராயோ
எந்தவுலகத்திலெங்கேபிறந்தாலும்
அக்கோன்வாரேனோ ஒரும்
அந்தவுலகந்தில்வந்துமணந்துன்னை
அன்புடன்சேரேனோ
எந்தனைக்கோடிதவங்கள்புரிந்தாலும்
என்போற்கிடைக்காயே மைந்த
ஈதிப்பெண்வலுமையிலும்வந்தாலும்
வைத்துப்படைக்காயே
பத்தரைமாற்றுப்பசும்பொன்கலத்திற்
பாலமுதூட்டிவையே இப்போ
மெத்தச்செருக்கினாலுன்றுமைப்போகல்
விளையாட்டெங்காட்டுவையே

இரணியன்சொல்-விருத்தம் இ-ம்-காம்போதி

திதிமைந்தன்மனையாளானச் சில்லிகையழுதாளிப்பால்
சதிரிரணியனுங்கேட்டு தணல்மெழுகதுபோலாகி
விதிவசமிதுவோதம்பி வென்றிகவாமேசென்று
கொதிகொளுமனத்தனாகிக் குலைந்தவன்புலம்புவானே

புலம்பல்-தரு-இ-ம்-பைரவி-ஏகதாளம்

தம்பியேயடாதம்பியேநீ
தனியேயிறந்தாயே

நம்பினேனுன்னைநம்பினேனென்னை
நடுவில்மறந்தாயே
உந்தனுஞ்செல்வம்வந்துசேர்ந்தபோதென்
னுள்ளமகிழ்ந்தேனே
எந்தன்வாயினாலுந்தனைப்போவென்று
னிருஞ்செல்வமிழந்தேனே
வனத்துமான்சிங்கந்தனைப்போலே
மாயவலையடித்தாயே
சினந்தமாயவனைவிலைத்துடன்கொல்லாமல்
செங்கையில்பிடித்தேனே
கொன்னைகொண்டுவந்துன்றனுயிரைமனங்
குலைசெய்துக்கொண்டாயே
வள்ளலேயெமக்குன்றனுயிரின்னும்
வாங்காமல்விட்டேனே
ஏதுக்கோபிந்தநிலைக்கோலியும்
வெழுந்தாய்மலைபோலே-யுந்தன்
பாதந்தனுக்கொவ்வாததேவர்க்கும்
பயம்போச்சேயினிமேலே
பண்ணிவாய்வந்துகொண்ணைவெம்மாயனைப்
பிடிக்காமல்விடுவேனோ
நன்னணியமாண்மையும்பெண்மைமுன்கெடுக்காமல்
காதுயிர்கெடுப்பேனோ
சொன்னசொல்லதுவென்றனவிருக்கவே
சாருட்டிறுய்கெடுப்பூமி-யுன்று
தாண்மையும்ஆண்மையுந்தானெங்கே
யொளித்ததோவென்றன்சாமி
மந்திரியேதம்பியென்றனையேயுயிர்
வாழேனோவாழேனே
சந்திரமுகைக்கானேகூடச்
சாகமுந்போனேனே

இரணியன்சொல் - விருத்தம் - இ-ம்-சாவேரி.

விரட்பேசியேயுன்னையிந்த
    விளைக்குள்ளாக்கிவைத்திடவோ
ஒருசெய்யத்துணிந்தவர்போல்
    வுன்னைமடித்தேனென்செய்வேனே
பாரமறியாததம்பியென்று
    பாராதஷ்டதிசைகள்வென்று
வாருமெனவேயுனையனுப்பி
    மாளக்கொடுத்தேனென்னசெய்வேன்

இரணியன்சொல்விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி

செடியில்துறையுமான்கையால்
    சிங்கம்விழுந்துமாண்டதுபோல்
கொடியமாயன்கையாலேகியோ.
    மடிந்தாயென்னசெய்வேன்
கொடியமாயன்றனைக்கொல்லக்
    கோபமில்லாதவன்போல
கொடியவில்லைக்கைபிடித்து
    நின்றேன்பாவியென்னசெய்வேன்

இரணியன்சொல்விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி

கொள்ளைகொண்டுன்னுயிர்தனையே
    சூலசெய்திடவேதுணிந்துவந்த
கள்ளனமனைக்கொண்டுவந்துக்
    கடிதாயிப்பகையைமுடிப்பேன்
வள்ளனொனதம்பியிந்த
    வாதைவருமென்றறியாமல்
துளிரேழுமலைபோலே
    துடித்துவிழுந்துமடிந்தனையே

இரணியன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

* மாதுதவிக்கத்தாய்தவிக்க
மனந்தளர்ந்துயாவுந்தவிக்க
தீதுக்காளாய்நீதவித்து
ஜெகத்தில்விழுந்துமடிந்தனையே
வேதனுஞ்சமுனிவருஞ்ச
விளங்குந்தேவருனக்கஞ்ச
வாதனைச்செய்மாயனைப்பிடித்து
வுயிர்மடித்துபகைமுடிப்பேனே

இரணியன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

தானிந்தவகைபுலம்பித்தேறிக்கொண்டு
காய்பாதந்தொழுதெழுந்துமுகத்தைநோக்கி
தேனூந்துகுழல்மடவாள்தம்பிதேவி
செல்லினையாள்முகம்நோக்கித்தெரிக்கிலீரோ
ஏனிந்தக்கவலையுமக்கெனக்கேயாகும்
யெடுத்தவுடலிருப்பதுவோவிருத்தல்பொய்யே
யானிந்தப்பழிதீர்ப்பேன்றுயர்தீர்வென்று
நாடுவோருண்மைசொல்லிக்காட்டுவேனே

இரணியன்சொல்-தரு-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

ஏதுக்குவருந்துகிறாயம்மாநீ
ஏதுக்குவருந்துகிறாய்

அநுபல்லவி

ஏதுக்குவருந்துறாயிடந்நாராயணுக்கும்
வாதுக்குநானிருக்கமடிந்தசேயனுக்கு
வருமோபலன்-றருமோ-அவன்
வல்லாண்மையிடுக்கேனேவல்லாண்மையழுங்கேனோ (ஏது)

இரணிய நாடகம்

சரணங்கள்.

எடுத்தப்போதேயுடல்விருப்பதேநாட்டம்
எண்ணிப்பார்த்துக்காலையின்னிக்கை மலாட்டம்
அடுத்தசுத்தமும்காமூகதொடுத்தசங்கக்கூட்டம்
அடுத்திடப்பொருளைக்குறிப்பதேயாட்டம்
ஆமோ-அழப்போமோ-கொன்னை
ஆழிமாயனுக்கென்னுல்தாழ்வல்லோயினிசொன்னான் (௭[illegible])

வெறுத்துக்கடலிற்பொருள பிரிந்துப்போட்டாலும்
விரும்பிவந்தவன்வீடுதிரும்புமெய்மேலும்
செறித்துக்கண்விழித்துக்கொண்டொருத்துக்காத்தாலும்
நீக்கும்பொருள்மறைந்தவிருமைவிகத்தாலும்
நிசமே-விந்தைசமே-யென்று
நினையாமலைமனம்நெருக்குதியாயிருந்தினைத்து (௭[illegible])

கண்ணைவிழும்படையோயெண்ணியேயர்பிரவு
கலங்கியமூழ்ந்தேசெல்புலம்பியதவுரவி
கண்ணியத்தையும்வேடன்கொண்ணுவனையரவு
கமக்கந்தப்பாழ்யல்லேரவனைமக்குடிவ்வுரவு
கலயோ-யென்னபலயோ-யிப்போ
காண்சொல்லும்வகைவிட்டுயென்சமோகேவாலபிட்டு (௭[illegible])

இதிசொல்-விருத்தம்- இ-ம்-முகாரி

விளையதாவினைக்குத்தப்பா மெய்க்கமபுரிந்துநின்ற
முநிவருத்தந்தையாரென் முகத்தையேபார்த்துப்பார்த்து
அனிதமாயுந்தன்பாலன் அரியிகால்மடிவானென்று
புனிதச்சொன்னதுமெய்யாயிப் போவதையறிந்தேனப்பா

வசனம்

கேளும்மகனே யுமதுதந்தையானவர் யெனக்குமுன்னதாகவே அரி
யினால் மகன்யிறந்துபோவானென்றுசொன்னவார்த்தையைநான்மெய்யென
நம்பாமல் பொய்யென்றிருந்தேன் அந்தவார்த்தையிப்போதுநிஜமாச்சு

ரமாய்கண்ணூல்கண்டேன் இப்போதுமென்வயிர்துடிதுடித்துபதைபதைக்குது இதற்குயென்னசெய்வேன் மகனே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

தேத்திவிக்கவகையாகித்தம்பிக்குள்ள
செய்கடனைமுடிப்பித்தாலப்பால்வேதம்
போத்திரேவுலகிலுள்ள அவுணராலும்
பொருந்தியதேவர்களாலும்பூதத்தாலும்
சாத்தியவிலன்படையாலும்யானையாலுந்
சாகாமல்வரம்பெறுவேனென்றுதேரி
ஆத்மருந்தவமுஞ்செய்யப்போகவென்று
அமர்ந்திட்டாய்வொருமனதினிருந்திட்டானே

இரணியன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி-

அம்புவிக்கிரங்கும் அமைச்சரே கேளுமென்தன்
தம்பியைவதைக்கவந்த தண்டுராயரியைக்கொல்ல
இப்பமாய்தவங்களசெய்ய போகிடவேணுமிப்போ
செம்பவழிதழாளென்தன் தேவியையழைப்பியீர்

வசனம்

கேளுங்கள்மந்திரிமார்களே யென்னுடைய தம்பியாகிய யிரணியாக்ஷதனைக் கொன்ன அந்தஅரியையானென்கொண்டு யென்பகையைத் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதுஅதற்காகயிப்போது தபஞ்செய்ய வேண்டியது ஆகையால் யெனதுதேவியாகிய லீலாவதியைஅழைப்பியுங்கள் மந்திரிமார்களே:

மந்திரி சொல்-விருத்தம் -இ-ம்-மத்தியமாவதி.

தாவியபுவப்போற்றி தானவர்நிறைந்தென்றும்
மேவியவரன்பனைகருள் விளங்குங்கட்டியனேகேளாய்
ஆவலாயுலகனைத்தும் ஆண்டிடும்யிரணியன்றன்
தேவியையழைத்தாரென்றுசெப்பிநேவரச்சயெவ்வாயே

வசனம்

கேளடாகட்டியக்காரா யிந்தவுலகத்தையெல்லாம் வொருகுடையினாளப்பட்ட யிரணியமகாராசன் தனதுதேவியாகியலீலாவதியம்மனை தனது சமுகத்துக்கு அழைத்தாரென்றுசொல்லி அதிசீக்கிரமாயழைத்துக் கொண்டு வாடாகட்டியக்காரா,

கட்டியன்சொல்-விருத்தம்

இ-ர்-கல்யாணி

அமைச்சரேதேவர்சொன்ன
ஆக்கினைப்படிக்கிச்சென்று
இமையவர்போற்றும்மாதை
இங்குவந்திடச்செய்வேனே

வசனம்

அப்படியேயொருநொடியில் அரசன் ஆக்கினைப்படிக்கியெனதாயாகிய லீலாவதிஅம்மனையிங்குவரும்படியாய் செய்கிறேன்சுவாமி.

லீலாவதிவருகிற-சேபத்தியம்

கதிரொளிகட்டிறையளகமதில்நிகரிகென
காதிலிலங்கும்மலும்பளபளென்ன
மதிதுநற்றிலர்தமுறக்குத்தியெழில்மாணிக்க
மாலைமகிழ்மார்பினில்மதாணிமின்ன
சதிர்பரவுத்தங்கவளைகங்கணமுமாடவே
தாழ்வானகைமிகத்தயங்கிவீச
அதிமெலிவிடைதங்கவொட்டியாணமின்னவே
அணுபதசிலம்பசைந்தாரம்பரிக்க
அதிவிதரணசாலி-பாக்கியசாலி
அவனியோர்தினம்பரவிவரும்விசாலி
பதியாருமிரணியமன்னவனார்தேவி
பரிவுடையபதிலீலாவதிவந்தாளே

தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-அடசாப்பு

பல்லவி

வந்தாளே-ஸ்ரீங்காரலீலா
வதியும்வந்தாளே

அநுபல்லவி

செந்தூரத்திலகநெற்றிதிகழ்கின்னவே

சரணங்கள்

பூரணச்சந்திரோதயவர்ணம் பளபளென்னவே பதச
ஆரம்பரிமளகொங்கைத்தளதளென்னவே (வந்தா)

தண்டைவெண்டையஞ்சதங்கைக்கலகலென்னவே விரச
தொண்டைவாய்மிருதுவாக்குரசமென்னவே (வந்தா)

கந்தக்கஸ்தூரிபுனுகுவாசம்வீசவே மலர்
கொந்தளந்தனில்வண்டுராகம்பேசவே (வந்தா)

அன்னநடைநடந்துஅன்பரைத்தேடி மிரு
கன்னல்மொழிவதனக்கணவனைநாடி (வந்தா)

முதல்மந்திரிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

அன்னையேபோற்றிபோற்றி அமிர்தமாமொழியேபோற்றி
கன்னியர்மகிழ்வந்த கற்பினுக்கரசேபோற்றி
மன்னியவுலகையாளும்மன்னவன்றேவியாகி
தன்னிகரில்லாதத்தாயேநின்றாள்கள்போற்றி

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்

வணங்கியேமன்னவர்போற்றநாதர்கன்மனையிற்குடிருந்து
மணங்கமழ்மாலைபூண்ட மதியுள்ளவமைச்சமாரே
கிணங்கமழ்வாள்கையேந்துமின்சபைதனிலுள்ளோருங்
குணம்புகழ்கொழுவிலென்றுங்குறையிலாதழைத்துவாழ்வீர்

உ-வது-மந்திரிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-சாவேரி.

உக்ரமித்துடனெதிர்ப்போற்குகந்தவெப்புலிபோற்சிதி
அக்ரமித்துடலிதைக்குமாண்மைகட்டியனேகேளாய்
எக்குலமெதிக்குமன்னன் இரணியன்றேவியான
மைக்குழன்மாதிருக்கமகிழ்ந்துஆசனப்பளிப்பால்,

வசனம்.

வாரும் ஆசாரவாசல் காக்குங் கட்டியக்காரா நமது யினாயவரா கிய இரணியமகாராசன்றேவியாகிய லீலாவதியம்மன்விற்றிருக்கத்தக் கதாய் இவ்வியமான ஆசனங்கொண்டுவந்து போடும்பின்னாய் கட்டி யக்காரா,

கட்டியன்சொல்-கவி.

நேரமாய்நன்னெறி
நிகழ்ந்துமந்திரிகளே
ஆசனங்கொடுவந்
தளித்தனனையா.

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

மன்னவாபோற்றிபோற்றி மகிதலத்தரசேபோற்றி
தன்னிகரிணையில்லாதத் தலைவனேபோற்றிபோற்றி
நன்னயமாகத்தேவர் நயந்தழைப்பித்தசேதி
இன்னமென்றியம்புவீருன் னிணையடிக்கமலம்போற்றி.

வசனம்.

வாருமென்னுசைக்குகந்த பிராணநாதா தேவரீர்மனதுகந்து அ ந்தப்புரத்திலிருந்த வென்னையழைத்தகாரியஞ் சொல்லும்சுவாமி.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-தேசிகதோடி.

இப்புவிமகிழவந்த வென்னிடமாதேவியேகேள்
ஒப்பிலாவெனதுதம்பி யுயிர்வதைச்செய்தமாயன

தப்பிலாதவனைக்கொல்லத் தவஞ்செய்துவருகிறேன்
மெய்புடனரண்மனைக்குள யுகந்துநீயிருந்திடாயே.

வசனம்.

கேளும்மென் பிராணப்பதமான பெண்ணேலீலாவதியேயென்றம்பியாகிய யிரணியாக்கதனைக் கொன்ன அந்த அரியைப்பிடித்துநான்கொல்லவேணும் ஆகையால் அதற்குதவம்செய்து வேண்டிய வரங்களைப்பெற்றுக் கொண்டுவருகிறேன்அதுபரியந்தம் நீபோய்நமதுஅரண்மனையில்வெகுபத்திரமாய் வீற்றிரும்பெண்ணேபிராணநாயகி.

லீலாவதிசொல்-கவி.

இருந்திணைவிடைகொடுத்த
இறைவனேதேவர்சென்று
திருந்தவேதவங்கள்செய்து
சீக்ரமாய்வருகுவீரோ.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-மத்தியமாவதி.

சிலையுடன்வாள்கையேந்தித்திகழ்கொலுவதனில்நாளும்
இலகியவமைச்சரோயான் யேகிநற்றவமேசெய்து
நலமுடன்வாரமட்டும் நம்மிடதேசமெல்லாம்
தலைமையாயரக்ஷெய்து தகமையாயிருந்திடீரோ.

வசனம்.

கேளும்முதன்மையான துன்முகமந்திரி நான்போய் தவஞ்செய்துவருகிறவரைக்கும் நம்முடையதேசமும் ஆனைசேனை பரிவாரங்களும் இவைகளுக்கு ஒருகுறைவுவராமல் சுபட்சேபமாக வைத்துக்கொண்டு அரசுபுரிந்து வாரும்மந்திரி.

மந்திரிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தன்னியாசி.

தகமையாயவுணர்வானோர் தானவர்நடுங்கியேங்க
மகிமையாய்வாழுகின்ற மன்னர்மன்னவனேபோற்றி

சோதலத்தவுணரெல்லாந் திருடன்றழைத்துவாழ்க
அகல்படிந்தவஞ்செய்திப்போ அண்ணலேவருகுவீரே.

வசனம்.

வாருமையா சுவாமி இரணியபூபாலகா தமதுகுலமானது வே
ங்கித் தழைத்துவாழ்கவும் நம்முடையபகையாளியாகிய அந்தமாயனை
க்கொல்லவும் தேவரீர்சென்று தவஞ்செய்து வரங்களைப்பெற்றுக்கொ
ண்டுவாருமையா சுவாமி ராசபரமேஸ்வரா.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

மன்னவனிரணியன்றான்
மனமகிழ்ந்திருந்தானிப்பால்
தன்னுயிர்த்துணைவன்மாயத்
தையல்சில்லிகைமாதென்பாள்
பொன்னவள்மேவுமாயான்
பூஞ்சரணடைவேனென்று
உன்னியத்தவமேசெய்ய
உள்ளமுமேற்கொண்டாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் யிரணியமகாராசன் தன்றம்பிக்குவி
க்கடமையெல்லா முடித்துப்பின்பு யாவருங்கண்டு களிகூறத்தக்க
ய் தவஞ்செய்யப்போகவேணுமென்று அரண்மனைக்குச்சென்றான் இ
ப்பால் இரணியராக்கன் மனைவியாகிய சில்லிகையென்பவள் தன்கண
னைக்கொண்ண ஆதிவராகமூர்த்தியினுடைய திவ்வியபாதத்தில் ய
வும்போயடைவேனென்று மனமுறுதிச்செய்துக்கொண்டுத் தவஞ்
செய்யவருகிறவிதங்காண்க.

சில்லிகைசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-பூபாளி.

அடியவருங்கெளியவனையருளேசெய்யும்
ஆதிநாரணன்பாதம்வணங்கிடீமற
கொடியவனூர்யென்மருணனிறந்தானத்தோ
குவலயமுண்டுமிழ்ந்தகோனைசெவ்வாயருமன்

நெடியவனைப்பணிந்துயிருவாகமிளாறுத்தி
கெதியடைவேனென்றுமனத்துணர்வுகூர்ந்து
துடியிடைசில்லிகைமாதுதவத்தாளாகிச்
சுந்தரவேடம்புனைந்துவருகின்றாளே.

தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

பூங்குழல்தனைவிரித்து-மேலே
புனைந்திடுஞ்சடைதரித்து
தாங்கியதுயில்விடுத்து-யிடையிற்
தருந்தமறவுரியுடுத்து
நெற்றியிற்றிலர்தபொட்டும்-இறந்து
நிறைந்திருநாமமிட்டும்
பத்தியின்மனந்திருத்தி-ஐம்புலப்
பகைதனைவேரறுத்து
அட்டாக்ஷரம்பேணியறிவினி
லதிலேமனம்வூனி
எட்டாவெளியோடி-அங்கே
இருந்திடும்பொருளநாடி
தன்னைத்தானேமறந்து-சில்லிகை
தவத்தின்மேலேமுனைந்து
இன்னம்ந்தருகாலந்-தன்னி
இருந்தாளேநெடுங்காலம்

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-ஆசிரி.

சங்கையத்தவிர்த்தேயந்தத்
தையல்சில்லிகைமாதென்பாள்
அங்கைகளிரண்டுகூப்பி
அவர்சடைமுடிமேற்சேர்த்து
கங்கைவாழ்பாதந்தன்னைக்
கருத்தினிலிருத்திக்கொண்டு

இரணியநாடகம்.

ய்கிடேயெடியகாலந்
தான்மகிழ்ந்தேத்துவாளே.

சில்லிகைசொல்-தேவாரம்.

புராதனப்பொருளேபோற்றி
பூமகள்நாதாமோநற்
தராதலமண்டபிண்டந்
தன்னையுண்டுமிழ்ந்தாய்போற்றி
கராவினைவனைத்துநன்பாகந்
கரியையாட்டித்தநாதா
அராவணைத்துயில்விட்டென்பால்
அரிஅரிவருகுவீரே.

சில்லிகைசொல்-தரு.

இ-ம்-பூரிகல்யாணி-தாளம்-ரூபகம்.

அச்சுதாமறைவுச்சியின்மேவிய
ஆனந்தனேசரணம்சரணம்.
பச்சைமாமுகில்வண்ணனேகண்ணனே
பரந்துளபாசரணம்சரணம்
கச்சைமால்கரிமெச்செடவந்தருள்
காரணனேசரணம்சரணம்
இச்சையாம்பிறவிக்கடலுந்தேசீ
யின்றெனையாள்சரணம்சரணம்
இந்தக்காயமெடுத்துச்சும்பதில்
பென்னப்பயன்சரணம்சரணம்
வந்துவந்துபிறந்திறவாமல்
வரந்தருவாய்சரணம்சரணம்
மெந்தன்பாதம்வணங்கயிணங்க
வுகந்தருள்வாய்சரணம்சரணம்
சுந்தரானந்தாஆதிவராகா
சோதியேசரணம்சரணம்

இரணியநாடகம்.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

மக்களைமறந்தாள்மக்கள்
வருந்திவீழ்ந்தழுதல்காணாள்
கைக்கிளிமறந்தாள்கிளியைக்
கனித்தழுதிறங்கல்காணாள்
ஒக்கலைமறந்தாள்வொக்க
லுடன்வந்துசூழ்தல்காணாள்
முக்கணனைய்தீர்த்த
முதல்வனைமறந்திலாளே

வசனம்.

தான் பெற்றமக்களைமறந்தவளாய் அந்தமக்கள்வந்து பாதத்தி லேவிழுந்து புலம்புகிறத்தையும்காணாதவளாய்தான்வளர்த்தகிளியை மறந்தவளாய் அந்தக்கிளியானது அழுது புலம்புகிறத்தையும் பாரா தவளாய் வுயிற்குயிராகிய சுற்றத்தார்கள்பக்கத்தில் சூழ்ந்துகொண் டிருப்பதையும் காணாதவளாய் முக்கண்ணனாகிய பரமசிவத்துக்கு பி ட்சையைத்தவிர்த்தருளிய ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய திருவடியைமற வாத சிறந்தவித்தியோமேங் கூடினள் மெல்லிசைமாது.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

உண்பதுமறந்தாள்செம்பொ
னொளிமணிரத்னவுஞ்சல்
எண்பதுலட்சமாதா
யிருந்துதாலாட்டிப்போற்றும்
நண்பதுமறந்தாள்தன்னை
நாடுவோர்க்கருளைசெய்யும்
கண்பதுமாயன்திவ்ய
கழலிணைமறந்திலாளே.

வசனம்.

உண்பதைமறந்தவளாய் ரத்தினவுஞ்சலிலே தாலாட்டப்பட்டு எண்பதுலட்சந்தாதிப் பெண்களையும்மறந்தவளாய்த் தன்னைநாடிப்

பணியப்பட்டபேர்களுக்கு கருணைகடாட்சம்பொருந்திய ஸ்ரீமந்நாராயணனைமறவாத சிந்தையையுடையவளாயிருந்தாள் லீலாவதி.

நாரதர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி.

எங்கவனிந்தவாரோயெழில்பெருந்தவமேசெய்து
பாங்குடனிருந்தாளிப்பாள்பலவிதராகத்தோடு
தாங்கிசைவீணைமீட்டிச்சுருதிநாரணனைப்பாடி
ஆங்குநாரதனார்தானும்அன்புடன்வருகின்றாரே.

தரு-இராகம்.

அங்கஜனுற்தன்மஸ்ரீங்காரம்
நித்தியானந்தமுனிநாதம் பஜேபஜே

பங்கஜநேத்திரம்சங்கபுஜங்கம்
பரமகல்யாணம் பஜேபஜே

யாதவகேசவஸ்ரீவைகுந்தம்
மாயவனுமம் பஜேபஜே

நாதவிந்துகளாதம்பாபவி
நாசவிலாசம் பஜேபஜே

அஸ்டாட்சாவைபோக்கியபாமம்
ஆதிமத்யாந்தம் பஜேபஜே

சிருஷ்டிதிதிசம்மாரவிநோதம்
சேனைபரிவாரம் பஜேபஜே

சாந்தாகாரம்புஜகசயனம்
சர்வபூதேசம் பஜேபஜே

ஆந்திரியமந்திரம்அரிநாராயணமும்
அகிலாண்டதாரம் பஜேபஜே

வித்தியாதரகின்னரர்சுரசேவிதம்
வேணுநாதப்பிரியம் பஜேபஜே

சுத்தபவுத்ரகளங்கரமாயம்
சோதிரம்புயஅரி பஜேபஜே

கங்காபாதம்சாறுஜைபௌமம்

இரணியநாடகம்.

கருடத்துவஜம் பஜேபஜே

மங்களசுபகரகுஞ்சரரெட்சகம்
வானரசுபோசம் பஜேபஜே

பீதாம்பரதாம்கவுஸ்துவாபரணம்
பிறக்தாபிரியம் பஜேபஜே

ஆதாரம்ஸ்ரீமுஷ்டமவாசம்
ஆதிமத்யாந்தம் பஜேபஜே

தத்துவசுரூபம்லட்சுமிகாந்தம்
சாமளவர்னம் பஜேபஜே

பக்தசபாபதிபணிதம்விதம்
பாலன்முகுந்தம் பஜேபஜே

நாரதர்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி.

தேன்றவிழ்குழலாளான சில்லிகையென்னுமாதே
ஊன்றியவுருதிப்பேணி யுருதபஞ்செய்கின்றாய்நீ
தான்தனிநினைந்ததேவா சங்கரனயன்மால்தாரோ
யானிதையறியநன்றா யகமகிழ்ந்துரைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளும் பெண்கள்சிகாமணியே நீ மகாவிரதத்துடனே தபஞ்செய்யத்துடங்கினையே அத்தவமானது பிரமதேவனைநோக்கிச்செய்கிறதும் பரமசிவனைநோக்கிச்செய்கிறதும் ஸ்ரீமந்நாராயணனைநோக்கித் தபஞ்செய்கின்றதும் எனக்கு யாதொன்றுந்தெரியாமலிருப்பதால் அதனையெனக்குத்தெரியச்சொல்லுஞ் சில்லிகைமாதே.

சில்லிகைசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

பரமகுருதானுமல்ல பங்கயன்தானுமல்ல
விரவுமென்புருஷன்றன்னை விக்கிரான்நேர்க்கவேண்டி.

இரணியநாடகம்.

அரவணைதுயிலுமாயன் அவரடிநினைந்துயானுந்
திறமுடன்றவமேற்கொண்டசேதியீதறிந்திடீரோ.

வசனம்

வாருமையாநாரதமுனிவரோ யான் பரமேஸ்வரனையும் பிரமதேவனையும் நினைந்து தவஞ்செய்யவில்லை யென்னுடைய பிராணநாயகனை ஸ்ரீமன்னாராயணரானவர் வராகஅவதாரமாகி சங்காரஞ்செய்தபடியினாலே அவர் நரகத்துக்குஹேதுவாகினார் ஆகையால் அவர்முத்திமோட்சம் அடையும்படியாக அந்தஸ்ரீமன்னாராயணரைநோக்கித் தவஞ்செய்கின்றேனையா சுவாமி நாரதமஹாமுனியே.

நாரதர்சொல்-விருத்தம்-இ-தன்னியாசி.

சில்லிகையுன்சொல்லாலே சிந்தைமகிழ்ந்தேனிப்போ
நல்லதேயுனக்குமந்நாரணனருளேசெய்வார்
சொல்லுவன்கேள்நீயின்று சுருதியின்முடிமேல்நின்ற
வல்லமந்திரத்தைநெஞ்சில் மறந்திடாதிருந்திடாயே.

வசனம்

வாருமம்மா சில்லிகையே யுனக்கு அந்தஸ்ரீமன்னாராயணர் அனுக்கிரகஞ்செய்வார் ஆகையால் உன்தவத்துக்கேற்ற அஷ்டாட்சர மந்திரத்தை நீயெத்தேசகாலமும் மறவாமல் தியானஞ்செய்துக்கொண்டிருமம்மா சில்லிகையே.

சில்லிகைசொல்-தரு-இ-ம்-கேதாரகௌளம்

தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி

நாராயண அரியே-ஸ்ரீமன்
நாராயண அரியே

அநுபல்லவி.

நாராயண அரியென்மனமுருகியே
பாராயணஞ்செய்யப்பரிவுடனெனக்கருளும்

சரணங்கள்

தாமோதரப்பொருளே-கிருபைதரத்
தானுகந்தெழுந்தருளே
சாமளவர்ணனேசர்வதயாநிதி
பூமனையுதவியவோமெனும்பொருளே (நாராய)
திருவளர்மணிமார்பா-துதிசெயயுந்
தேவருக்கொருதீபா
பருவுயிர்ந்தாவனவாகியேநீகதி
தருமெந்தயிநிதாகவேயிதுதகி (நாராய)
அஷ்டாட்சரமுடிவே-துதித்தவர்க்
கமர்ந்திடும்பழவடிவே
அஷ்டசம்மானேசுத்தபவித்திர
இஷ்டருக்கிரங்கியேபிகபரமுதவிய (நாராய)

இல்லிருகைசொல்-விருத்தம்

இ-ம-ஸ்ராகி

நாரதரால்லக்கேட்டு நாலிரண்டாமெழுத்தைத்
தாரணைச்செய்துகொண்டு சாத்தியமொழிதப்பாமல்
காரணமிதுவேயென்று கருத்தொருவழியாச்சென்று
ஆரணமுடிமேல்நின்ற அமலனைப்பணிந்திட்டாளே.

வசனம்

நாரதமுனிவர்சொன்ன வாக்கியந்தப்பாமல் அஷ்டாட்சரத்தைவொருமைப்பாடுக்கொண்டவளாய் வேதமுடிவிலே விளங்காநின்ற சைதன்னியமான ஸ்ரீமன்நாராயணமந்திரத்தை செபித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

பொதுவிருத்தம்-இ-மநாட்டை

கனியொருமாதந்தன்னில் கருத்திருநாளேநின்றாள்
கனிசருகொருமாதந்தானும் நான்குநாள்புசாந்துநின்றாள்

பணிசெய்நீரொருமாதந்தான் பரிந்தெட்டுநாளேதின்றான்
அளவிணையோர்மாதந்தான் ஆறுநாள்பரிநோளே

வசனம்.

ஒருமாதம் இரண்டுநாள் பண்டிபலாதிகளைத்தின்றான் வொருமாதம் நான்குநாள் வுதிர்ந்தசருகுகளைத்தின்றான் வொருமாதம் யெட்டுநாள்பனி நீரைக்குடித்தான் வொருமாதம் பனிரெண்டுநாள் வாயுவைபட்சணஞ்செய்து காலத்தைக்கழித்தான் செல்லிகைமாது.

பொதுவிருத்தம்-இ-ட-கல்யாணி

இப்படிநாலுமாதம் யெழில்பெருந்தவஞ்செய்து
ஒப்புடனைந்தாமாதம் வொடுங்கவேமூச்சடக்கி
சொற்பொருமூலதாரம் துடாக்குறவிட்டுறாடே
கற்பினைத்தெரிசித்தப்பால் கதிர்மதியேற்கொண்டானே.

வசனம்

இவ்விதமாய் நாலுமா[illegible]கவஞ்செய்[illegible] ஐந்தாமாதம்பிராண[illegible]வாயுவை யொடுக்கி மூலாதாரம் சுவாதிஷ்டானம் மணிபூரகம் அ[illegible]ம் விசுத்தி ஆக்கிநேயம் மென்னும் ஆறாதார[illegible] அந்த[illegible]ங்களுங் கடந்து அப்பால், சந்திரமண்டலம் சூரியமண்ட[illegible]மண்டலமுங் கடந்து அறிவை யறியாத[illegible]லும் அரு[illegible] பரப்பிரமஸ்வருபமான சோதிமயமாய் [illegible]கின்ற ஸ்ரீமன்நாராயணருடைய ஆனந்தவிர்த்த[illegible] ளைத்தெரிந்து வொருமைப்பாடுகொண்டவனானான் செல்லிகைமாது.

பொதுவிருத்தம்-இ-ட-தோடி.

கொண்டலனிருக்குமங்கக்கொழுந்தபத்தன்னைநாடித்
தண்டுளபணிந்ததோளும் சக்கரப்படையுங்கையில்
குண்டலமணிந்தகாதுங் குளிர்மதிமுகமுந்தோன்ற
அண்டர்நாயகனாதி வராகமாகவந்துநின்றாரே.

[illegible]ருகிற-தரு-

இ-ப்-பைரவி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்

திருவளர்மணிமார்பனுர்-கூலகங்கள்
செழித்தப்பங்கயனுர்
அருமறையின்முடிநாதனுர்-சங்குசக்ர
மங்கையணிமதுருகனுர்
கரியமுகல்வடிவாகனுா-ரிக்கமுகக்
கமலனுதிவராக்கனுர்
கருடவாகனமேறியே-சில்லிகைமுன்
கருணைதரவகதுமேவினார்

பொது-விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்

கண்டபோதெழுந்தாளந்தக்
கருணைவாருதியின்மூழ்கி
அண்டர்நாயகன்பாலவந்து
அள்ளியேவிழுங்குவாள்போல்
தெண்டனிட்டிரஞ்சாளாகி
செங்கைகள்சிரமேற்[illegible]ாட்டி
[illegible]டிசையெங்[illegible] [illegible]யோடி
[illegible]
யின்[illegible]க்கூத்[illegible] [illegible]
[illegible]காண்[illegible]
[illegible] [illegible]சனம்

இவ்விதமாகவந்த ஆதி[illegible] [illegible]வெளியிலே [illegible]டெழுந்தவளாய் கருணைசமுத்திரத்தில் மூழ்கினவளாய் தெண்டனிட்டு பிரஞ்சாதவளாய் சிரசின்பேரில் கைகளேரெண்டும் கொட்டிக் கொட்டிக்கொண்டவளாம் எட்டுதிக்கும்வோடிணவளாம் ஆனந்தநிர்த்தனஞ் செய்யத்துடங்கினுள் சில்லிகைமாது.

சில்லிகைசொல்-தரு-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

ஆடினாளே சில்லிகை-யானந்தக்கூத்
தாடினாளேசில்லிகை

அநுபல்லவி.

ஆடிநாளின்னிசையுடன்பாலிறைன்பரமபதந்
தேடிநாள்வராகன்சரணங்கூடிநாள்பரவசமாய் (ஆடி)

சரணங்கள்

அங்கம்நெக்குருகியுருகி-கருணைதரு
மானந்தச்சுவைபெருகி
சங்குசக்ரங்களணியுச்கமலச்செங்கையுடன்
அங்கனெழுந்தருளிவருஞ்செங்கண்ணனைகண்டெழுந்து (ஆ)
வெய்யப்பிரவியைக்கடந்தேயுலகளந்த
மேவுமலர்ப்பதம்படிந்தே
ஐயனேகரியமுகில்மெய்யனேயடியார்க்கருள்
செய்யனேநிற்மலமான துய்யனேயென்றேபரிந்து (ஆடி)
ஆதிமூலத்தரும்பொருளே-யெனைப்பொருளாய்
ஆளவரும்பொருளே
மாதவமுகுந்த [illegible] அற்புதவ [illegible]
காதனேகருடனேறும்-ஆதிவ [illegible] கனேயென்றும் (ஆடி)

சில்லிகைசொல் [illegible] தவாரம்

கருமு [illegible] செல்வண்ணனேபோ [illegible] கனனேபோற்றி
அருமறை [illegible] ருளேபோற்றி அச்சுதானந்தாபோற்றி
திருவளர் மார்பாபோற்றி திரு [illegible] நாயகாபோற்றி
அரிஅரிபோற்றிபோற்றி ஆதிவராகாபோற்றிபோற்றி.

சில்லிகைசொலதேவாரம்

நாரணனேபோற்றிபோற்றி [illegible] பெருளேபோற்றி
காரணனேபோற்றிபோற்றிகருணைவாருதியேபோற்றி
பாரெலாமுண்டுமிழ்ந்தபராபிரமவடிவேபோற்றி
ஆரணனேபோற்றிபோற்றி ஆதிவராகாபோற்றி

சில்லிகைசொல்-தேவாரம்

தற்பரவடிவாம்னின்றதாணுவானவனேபோற்றி
சிற்பராநந்தமாகிச்செகமெலாம்நிறைந்தாய்போற்றி
சொற்பொருள்முடிமேலானசோதியானவனேபோற்றி
அற்புதாதிருமுஷ்டம்வாழ்ஆதிவராகாபோற்றி

சில்லிகைசொல்-தேவாரம்.

என்னையேபொருளாய்கொண்டு
பெழுந்தருளிறைவாய்போற்றி
தன்னிகரிலாமல்நின்ற
தற்பரம்வடிவேபோற
கன்னயந்துளபஞ்சூடு
காரணகண்ணுபோற்றி
அன்னையேதிருமுஷ்டம்வாழ்
ஆதிவராகாபோற்றி.

சில்லிகைசொல்-விருத்தம்

இராகம்-தோடி

பொய்யுடலெடுத்து மாயப்
புண்ணிலழுந்து ... வாழ்க்கு
கையிநிற்சங்கு சக்கரண்டு
கதைகட்கமுகளிலேயேந்தி
தையல்மடப்புயாடு ... க
தழைசிலாகருட... னாறி
அய்யனேயிங்கெழுந்து
அருள்தரவந்தாய்போற்றி

வசனம்

அகிலாண்டகோடிபிரமாண்டநாயகா ஸ்ரீமன்னாராயணரே நீரேயே
மழிப்போலப்புண்மையாகிய வுடலெடுத்து மாயக்கடலிலே யகப்பட்டு
கத்திலேவிழுந்துத் தத்தளிக்காநின்ற அடியானை யொருபொருளாக

ண்ணி சங்குசக்கரம் கதைகட்கம் கோதண்டம் பஞ்சாயுதங்களுடன் அம்பு ஜுவல்லிசமேதராய் கருடவாகனத்திலெழுந்தருளி யிங்கே வந்த விநோதம்யென்னசொல்வேன் அரி அரி.

சில்லிகைசொல்-தரு

இ-ம்-பந்துவராளிதாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி.

அரிஅரிஅரிஅரிஅரிஅரிசரணம்
அச்சுதானந்தர்மிருவச்சிதாசரணம்

அநுபல்லவி

சரசிஜதளாயனதுரிதனேசரணம்
தருணம்வடிவாள்முகக்கருணையாசரணம்

சரணங்கள்.

மாதவாகேசவாஆதவாசரணம்
மாதுவளரமணியார்பாகிதனேசரணம்
சீதாமுகுந்தவைகுந்தனேசரணம்
தேவியம்புயவல்லிமோகனேசரணம்
கங்கைவிளங்கியபாதாசெங்கணைசரணம்
கருடவாகனருடபுருடனேசரணம்
சங்குசக்ரகமலசெங்கையாசரணம்
சதுர்முகனையீன்றருள் [illegible] நாபேசரணம்
கொண்டல்மணிவண்ணகோகனகனேசரணம்
கோவிந்தாகோவிந்தாகோவிந்தாசரணம்
அண்டாண்டங்களையுண்டவாசரணம்
அருள்செய்யாஇவராகா அண்ணலேசரணம்

சில்லிகைசொல்-சிங்காரபத்தியம்

அச்சுதானந்தனேஅரியமாமறைமுடிவில்
அமலனேவிமலனேகருணைமேவும்
பச்சைமாமுகில்மேனிமாமனேவைகுண்ட
பவழவாய்மாயனேபதுமமா [illegible]

செச்சைகூர்மார்பனேதெண்டகாசமுனிவ
ரிரவுத்தண்டனேகருடனேறும்.
சச்சுதானந்தனேசாலோகசாமீப
சாரூபசாயுச்சியபதவியான
இச்சைகூர்வேதவேதாந்தரூபா
எழில்மேவுந்திருமுட்டநகரில்வாசா
மச்சாவதாரகூர்ம-வதாரா
வராகனுயகமூர்த்திசரணஞ்சரணம்

சுவாமிசொல்-விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

ஆதிவராகசுவாமியவள்முக
மகிழ்ந்துபார்த்துச்
சீதளமுகவிலாச
சில்லிகைமாதேகேளாய்
நீதயவுடனேசெய்த
நெடுந்தவமகிழ்ந்தோமிப்பால்
ஆதலாலுனக்குவேண்டும்
வரமெல்லாமருளுவோமே

வசனம்.

வாரும்பெண்ணே சில்லிகையே நீசெய்யாநின்ற அரிதானதவத்தினுலெனக்கு அதிகசந்தோஷமாச்சுது ஆகையாலுனக்கு வென்னவரம்வேண்டியது அதனை இப்போது கேழ்ப்பாயாகில் தருகின்றோம் கேளும் சில்லிகையே.

சில்லிகைசொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-தோடி.

உன்னடித்தொழாமல்வாழ்ந்தாருலகத்திலொருவருண்டோ
என்னிடக்கணவன்மாய்ந்தாரினியவருனதுபாதந்
தன்னையேயடையவேண்டுந்தாணியுள்ளளவும்நாயேன்
மன்னியப்பெயருமோங்க வரந்தரவேண்டினேனே.

வசனம்.

சரணம் சரணமையா சுவாமி சர்வ்லோக தயாபரா சகலபுவனேஸ்
ரா வேதவேதாந்தரூபா ஸ்ரீமன்னாராயணா தேவரிருடைய பாதபத்மங்
ளை ப்பணியாமல் யென்னுடையபுருஷன் மடிந்து நரகத்துக்குபோனா
ரகினர் ஆகையால் யெனதுபுருஷன் தமதுதிருவடியைப் பெறவும்
ன்னுடைய் திருநாமமும் அழியாமலிருக்கும்படியாக வரந்தரவேணு
மையா சுவாமி.

சுவாமிசொல்விருத்தம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

நற்புகழ்மானேகேளாய் நமதுவூர்திருமுட்டந்தான்
செப்புமுந்தனக்குனபோல் சில்லிகாவனமென்றேத
தப்பாமுன்கணவன்போல் தண்டகாவனமென்றேத
ஒப்பிலாவாங்கள்தந்தேன் வூழியுள்ளளவுந்தானே.

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே சில்லிகா நம்முடையவூர் திருமுட்டமென்னும்
ம் அதற்கு வுன்னுடையபெயராலே சில்லிகாவனமென்றும் பெயர்
பாருந்தியிருக்கவும் வுன்னுடையபுருஷன் தெண்டகாசூரனபடியி
லே தண்டகாவனமென்றும் பெயர் பொருந்தியிருக்கவும் இப்படி ஆ
புள்ளகாலம்வரைக்கும் யிந்தவரங்கொடுத்தேன் பெண்ணேசில்லிகா.

சுவாமிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்.

பின்னேயுங்கேளாயமானே பிறகுநீபடமேதந்தோம்
வுன்னிடக்கணைகுற்கு வுகந்துகப்பதமேதந்தோம்
இன்னமுஞ்சிலதுகால மிருந்துயிவ்வுலகில்வாழ்ந்து
என்னிடப்பதத்தில்வந்து யிருந்துநீமகிழ்ந்திடாயே

வசனம்.

அப்படியே வுமக்கும்நம்முடையப்பதத்தைத் தந்தோம் வுன்னுடை
புருஷனுக்கும் நம்முடையபதத்தைக் கொடுத்தோம் இப்பவும்நீ வி
டை.

னனஞ்சிலகாலமிருந்து யிவ்வுலகத்தில் பூசைபுரிந்து பின்பு நம்முடைய பதவிக்குவந்து சேருப்பெண்ணே சில்லிகா.

பொது-விருத்தம்.

இ-ம்-கல்யாணி.

சுரர்கள்பூமழைகள்பெய்யத் துந்துமிநாதமோங்க
அரிஅரியென்றேயாரும் அன்புடனணைக்கிவாழ்த்த
மருமலர்த்துளபமாலை வரதனுபகனாப்பால்
விரவுடன்சில்லிகைக்கு விளம்பினைருந்தருஞ்சென்றார்.

வசனம்.

தேவர்களெல்லாரும் புஷ்பமாரிபொழியவும் அந்தரவானவர் துந்துமி யிபறையவும் அரிஅரியென்று யாவரும்வணங்கிப்போற்றவும் வரதசுவாமியானவர் வைகுந்தத்துக்கு யெழுந்தருளினார்.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-காட்டை

மாதுசில்லிகையாள் மாயன
  மகிழ்ந்தருள்வரங்கள்பெற்று
போதயவ்விடம்விட்டகதப்
  புரமதுவந்துசேர்ந்தாள்
சீதரன்றன்னைச்சொல்ல
  சினங்கொண்டேயிரணியனென்னும்
காதகனக்கபயங்கள்செய்ய
  நடந்திடுமதனைச்சொல்லுவேனே.

வசனம்

இவ்விதமாக சில்லிகையானவள் வரங்களைப்பெற்றுக்கொண்டு தீன்னுடைய வீடுபோய்ச்சேர்ந்தாள் பிறகுயிரணியன் பிரகலாதனை கொல்லவேண்டியதாய் தாங்கள்செய்யுமபாயமான சரித்திரத்தைச்சொல்லுகின்றேன்.

இரணியன்-சொல்

விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி.

மாத்திரைக்கோலங்கொண்டு
  கையுமித்தொழுப்புண்டு

வேத்திரத்தண்டெழுன்பி
மெய்யெலாய்நீறுபூசி
தோத்திரம்பலவுங்கூறி
தொடக்கருத்தவர்கள்போல
பத்திசெய்தவசியாகி
யிரணியன்வருகின்றனே.

தரு-இ-கேதாரகௌளம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்

பொன்முடிதனைநீக்கி-பவழம்போலும்
புரியயிர்ச்சடைவிக்கி
மின்மணிப்பூண்போக்கி வுடலெங்கும்
வெண்ணீறுதடவாக்கி
சிலைகணைவாள்பிடித்து-கரந்தனில்
செபமாலையதுதொடுத்து
இலங்குகச்சைதடித்து-யிடையதில்
எழில்லாறுதுரீவிடுத்து
தங்கத்தண்டைகள்விட்டு-பாதத்திலே
தங்குப்பாதுகையாட்டி
அங்கப்பொருள்கள்கூட்டி-கைதனில்
அலங்குதண்டதுகிட்டி
அருந்தவத்தோர்களெல்லாம்-அன்பாகவே
ஆசீர்வாதஞ்சொல்லவே
பொருந்தக்குழிசெல்ல-யிரணியன்
பிரசன்னப்பட்டானேயென்ன

பொதுவிருத்தம்-இ-கட்டு

மலைகளுங்காடுகள்தவங்களும்பலவுந்தாண்டி
அலைகடல்வுப்புதேனும் அலைக்கிடுங்கருப்பஞ்சாரும்

நிலைபெறுதவிருசெய்யும் சீரிதிணைகக்கடல்களஞ்சும்
மலமுடன்காலால்தாண்டி பெரியமக்திரனுசேர்ந்தானே.

இரணியன்சொல்-தரு-இ-ம்:
கேதாரகௌளம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்

மந்தரகிரியருகே-சாரலில்
மாதவஞ்செய்யஏகி
கொந்தளிர்மலர்சோலை-நிழலில்
குலவித்திரியுங்காலை
குயில்களுங்கிளிகளும்-அன்னக்
குயில்பெடைப்பிள்ளைகளும்
மயில்களும்மான்களும்-அங்கங்கே
மருவியக்கூளிகளும்
கண்டுகண்களிகூர்ந்து-தவஞ்செய்
கருத்தினைவுதேர்ந்து
தண்டுளை அனையாடி-மனமது
சத்துவகுணமாடி
பஞ்சாக்கினிமூட்டி-நடுவில்
பதுமாசனங்கூட்டி
நெஞ்சாப்பொருளெண்ணி-வடக்கே
நேர்முகமாய்நண்ணி
ஐந்தெனுமைம்புலன்சுருக்கி-மனத்தை
அறிவினிலேயிருக்கி
சுந்தரமிடக்காலை-அண்டத்தில்
தொடுத்தவலதுகாலை
அண்டமேவெளியின்றி-முனைத்துமன்
துலங்குஞ்சுழிமுனையுன்னி
அடவுடனேவாசி-யெழுப்பி
மதியிலேயன்பிவி
மூக்கிடைநடந்தோடி-யெங்கு

மூழுமதிதனை நாடி
போக்கதிலேயுழலும்-வாசியும்
பூரணமாவெழிலும்
கும்பகரேசகத்தால்-பூரணங்
கொண்டதுவாசகத்தால்
தம்பனமதுவாக-வுச்சித்த
தாமரைதனிற்போக
மூச்சுடரதுவாகிப்-பிரணவ
மூலமூமதுவாகிச்
சற்சிதநிலையாகி-மேலும்
சற்குணமதுவாகி
நினைப்புமறப்புமற்று-பரமப்பொருள்
நிலையதுவேசிறந்து

இரணியன் சொல்-பரணி

இறவாய்பகலாய் கீழ்மேலாய்
எங்குந்தானாய் நிறைந்தருளும்
பரனேவுந்தன் பதம்போற்றி
பணிந்தேனென் முன்வருகுவையே
நிறைவாயதுவா யுயிர்க்குயிராய்
பேதாபேதனுமென்றும்
மறவாநல்லோருளத்திலிதம்
வாழ்வேயென் முன்வருகுவையே
வேதமுடிவேசுடரொளியே
விண்ணோர்க்கினியகண்மணியே
வேதம்நிறைந்தசின்மயத்தின்
பொருளேயென் முன்வருகுவையே
ஆதாரமூலாபரிவுருவாய்ச்சத்து
பசையாய்ப்பழம்பொருளே
தாதாவினாய்த் தவம்புரிந்தேன்
தயைசெய்தென்முன் வருகுவையே
பூவாய்மணமாய்க்கனிக்கினிதாய்

பொருளேபொருளின்சுவையான
தேவாவுன்னைக்குறித்துதவஞ்
செய்வேனென்றான்வருஞ்சவையே
காவாயென்னையுகந்தெனவே
கடிதாய்க்கொடியதவப்புரிந்தேன்
காவார்ந்திடுதேனமிர்தமென்னும்
காதாவென்றான்வருஞ்சவையே

பிரமன்சொல்-விருத்தம்.

இ-ய-மத்தியமாவதி

பலக்கொடுவினையேசெய்யப் பரிந்திடுமிரணியன் [illegible]
தவக்கண வுலகமெல்லாந் தங்கவேயிமையோர்தங்
துலைகொடுபொருமயேலோடித் துரிதமாய்ப்பிரபற்கோர்
கவப்புதியலர்மேல்மேவும் நான்முகன்வருகின்றானே.

தரு-இ-ய-சௌராஷ்டகம்-தாளம்-அ[illegible].

கண்ணிகள்.

பிரமதேவரும்வந்தாரோ-செங்கமலமீதுதனில்
பிரமதேவரும்வந்தாரோ
பிரமதேவரும்வந்தார் பெருகுந்தற்பரமான
தர்மஞானசபைத்தடத்தில்வருமெய்ஞ்ஞான (பிரம)
சனகாதியர்வேதம்பாடிச்சதுர்முகனைக்கொண்டாடி
தனிமுகமாதுடன்கூடித் தரணியைப்படைக்கவாடி (பிரம)
துய்யபூஜங்களெட்டுந்துலங்குஞ்சுயம்பொட்டிடும்
கையிற்பவித்திரந்தொட்டுங்கனகப்பூணூலிட்டும் (பிரம)
தும்புருநாரதர்பாடத் தோகையார்கடனமாட
இம்புருடர்சுதிகூட்டக்கின்னரும்வானோர்மலர்போட (பிரம)

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ய-நாட்டை.

அண்டங்களெல்லாந்தானே
யடைக்கிடும்பொருளேபோற்றி

புண்டரிகத்துள்வாழும்
    புராதனவடிவேபோற்றி
குண்டிகைதரித்தாய்போற்றி
    குணக்கடலானேபோற்றி
பண்டைநான்முகனேபோற்றிப்
    பராபராபோற்றிபோற்றி.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-கல்யாணி.

பு...ம்பனேபோற்றிபோற்றி
...லனேபோற்றிபோற்றி
செ...னே...ற்றிபோற்றி
    தேவர்கள்தேவேபோற்றி
கையிற்குண்டிகையாய்போற்றிக்
    கனகமேனியனேபோற்றி
தையலாள்பனுவலாட்டித்
    தனைமணம்புரிந்தாய்போற்றி.

பிரமன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-மோகனம்.

திண்டிறலிரணியவுனைன்
    செழுந்தவம்போலுமெந்த
மண்டலந்திலுமெந்தன்
    வயத்திலுங்கண்டதில்லை
கொண்டதோருனக்குவேண்டுங்
    குறைகளையின்னதென்று
கண்டிடவுரைத்தியானால்
    கனவரந்தருகுவேனே.

வசனம்

வாருமப்பா யிரணியா வுன்னைப்போல் தவஞ்செய்கின்றவர்களை நான் எந்தவுலகத்திலுங் கண்டதில்லை யிப்போது வுனக்கு யென்ன வரம்வேணுமோ அதை யெனக்குத் தெரியச்சொல்லும் தருகிறேனப்பா யிரணியா.

இரணியநாடகம்.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-பந்துவராளி.

மழுவையில்முதலாயுள்ள
மைக்துளப்படையினாலும்
அழிவுசெய்புலிகளாலும்
யாளிபூதத்தினாலும்
இழிவுசெய்யாலத்தாலும்
யெனக்கொருநாளுமேயே
உழுவலிமறணமில்லா
வரமெனக்கருளுவீரோ,

வசனம்

வாருமையாசுவாமி பிர்மதேவரே மழு அயில்குலிசம் முதலானஆயுதங்களினாலும் ஆளிப்பூதப்பசாசு சற்பமுதலியவைகளினாலும் மரணமில்லாமலிருக்க யெனக்குவரந்தரவேணுமையாசுவாமி.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

தேவர்களெவர்களாலுந்
திக்கிடும்பகைவராலும்
பாவைமாரெவர்களாலும்
பலபலவிதத்தினாலும்
ஓவிலாமண்ணில்விண்ணில்
வுள்ளிலும்புறம்பின்மேலும்
சாவிலாதெனக்குநல்ல
சதிர்வரந்தருகுவீரோ:

வசனம்.

வாருமையா சுவாமி பிர்மதேவரே யிராத்திரியிலும் பகலிலும்விடத்திலும் கல்லிலும் மலையிலும் அக்கினியிலும் ஜலத்திலும் வாய்வுனுலும் பஞ்சபூதங்களாலும் மைத்தியெதுகளினாலும் சாவில்லாமல்யெனக்குவரந்தரவேணுமையாசுவாமி.

இரணியநாடகம்.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-மத்தியமாவதி.

அல்லிலின்பகலின்மேலும்
ஆனதோர்விடத்தினுலும்
கல்லினுமலையின்மேலுங்
சிங்கனுமரின்மேலும்
பல்[illegible]வுனுலும்
பூதமனைவையினுலும்
கொல்லுதலில்லாமல்தான்
கொடுத்தருள்செய்குவீரோ.

வசனம்

வாருமையா சுவாமி பிரமதேவரே தேவர்களாலும் பறைவராலும் ஸ்ரீஜெனங்களாலும் மண்ணிலும் விண்ணிலும் வெள்ளியிலும் பிரம்பிலும் பாலத்திலும் நான்மிரந்துபோகாமலிருக்க வெனக்கு வரந்தரவேணு மையா சுவாமி.

பிர்மாசொல்-விருத்தம்

இராகம்-தோடி.

தந்தனம் இரணியாகேள் சதிருடனினைத்துக்கேட்ட
மந்திரவரங்களெல்லா மனமகிழ்ந்தளித்தோமப்பால்
சிந்தனையன்றிமூன்று ஜெகமொருக்குடையிலாள்வாய்
உந்தன்மெய்மகாமண்ணி யுகத்துமவாழ்ந்திருந்திடாயே.

வசனம்

வாருமப்பா யிரணியா நீகேட்டப்பிரகாரம் வரமெல்லாந்தந்தோம் யினிமேலுன்னுடையப் பட்டணம்போய்ச்சேர்ந்து சுகமாகவாழ்ந்திருக்க க்கடவா யிரணியமகாராஜனே.

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

பிரமனிவ்வகையதாகப் பெரியதோர்வரங்களீந்து
உரியதன்னுலகம்போனன் உம்பர்களெவருமஞ்ச
இரணியனெழுந்துமென்மே லிருமாப்புரிகவுண்டாகி
வருகுமுன்னமமார்சேதி வகையுடனுரைசெய்வேனே.

கட்டியன்சொல்-விருத்தம்

எச்சரிக்கை.

ஆரணபூரணமணிமுடியசையதிருப்புரமும்
அமரர்ஜெயஜெயவென்னவே
அருகிலடைமுழுமுநிவரினிதுபெறவரிசையுடன்
அரசேஅரசேயென்னவே
காணமதிலடையார்கள்முடியிடறிவருங்வீரர்
தமதெதிர்வரவென்னவே
தனதனமணிமுரசமதிரொலிகளதிர்ந்திடவே
தருபதிகளெதிர்செல்லவே
தோரணமெனகனகமருள்புரிதருவிழலில்வரு
ஆயனெனசிலர்சொல்லவே
அடிபடியாதகஜத்தாகதம்குதிபட
துவள்கொடிகள்தாததினவே
மரணமிடவலியவர்கள்சிறையிடாவதைபொடிசைய
வச்ராவள்பனபனென்வே
மதிபானிதுதிரிபுரியனிதியருள்செய்யமரபதி
வருகிறார்எச்சரிக்கை.

இந்திரன்வருகிற-விருத்தம்

இ-ட-பூரிகல்யாணி.

முத்துமாலிகையணிந்து வொளிர்பெறவைராவதத்தி
பத்தமாலினைகாத்தியமாதகஜன்றிதியபாட

உத்தமர் [illegible] யைப்போற்ற வேதருஷிக்தேவர்வாழ்த்த
சித்திரத்தருவின்நிழல் தேவேந்திரன்வருகின்றனே.

ராகம்-கல்யாணி-தாளம்-திரிபுடை

பல்லவி.

ராஜாதிராஜன் தேவேந்திர
ராஜன்வந்தானே

சரணங்கள்

ஆசையாகவேயமரர்போற்றிட
அருமைமடவார் முனிவர்வாழ்த்திட
சேமமாய்க்கிரணியருகினில்
சின்மயாணிக்கிடக்கண்டோர்வணங்கிட (ராஜராஜ)

முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள்
மூன்றும்பின்றுமெச்சிக்கைப்பேசவே
அற்புதமுடனரம்பைமாதர்கள்
அருகில்நின்றுசாமரைகள்வீசவே (ராஜராஜ)

கனகமணிமகுடமுடிதுலங்கவே
மார்பில்முத்துமாலையிலங்கவே
பவழமணிரத்னமணிகுலுங்கவே
பருத்ததோள்கனகபுயமிலங்கவே (ராஜராஜ)

சித்தர்கின்னரர்கிதம்பாடவே
சிறந்தகற்பகமலர்கள்போடவே
உத்தமரிஷிமார்கள்கூடவே
ஒன்னார்களெல்லாம்பயந்தோடவே (ராஜராஜ)

இந்திரன்சொல்-விருத்தம்

ராகம் - தேசிகதோடி.

[illegible] பாதாரிருக்கை [illegible]
யாதவ [illegible] களைமுத்தச்சேனை [illegible]

இகலைப்பித்தர்வித்தியாதனரோவாரும்
இன்பமுடனுங்களுக்குயிருக்கையிந்தோம்
தகமைபெறஅனைவர்களும்வந்திட்டாரோ
சாற்றியசபைக்கினியார்வருகவேணும்
உகமையுடைமதுலகின்அதிசயத்தை
உள்ளபடிநாமறியவுரைசெய்வீரோ.

வசனம்

கேளுங்கள் தேவர்முனிவர்களே கருடகாந்தருவர் சித்தர் வித்தியாதனர்களே கின்னரர் கிம்புருஷர்களே யுங்களுக்குயிருக்கச்சிலவுகொடுத்தோம் நம்முடையசபைக்கு அனைவர்களும் வந்திட்டார்களா பின்னையாதார்வரவேண்டியதும் நம்முடையவுலகத்தின் அதிசயத்தை யுள்ளபடியாக நாமறியச்சொல்லவேண்டும் தேவர்முனிவர்களே:

தேவர்கள்சொல்-விருத்தம்

இ-ட்-ஆசாவேரி

செப்பமுந்தகற்பகத்தினிழலில்வாழுந்
சிரேகேந்திரயுந்தனிமுதற்றிருந்நாள்போற்றி
ஐயமில்லாதிவ்வுலகத்துள்ளதேவர்
அருமுனிவர்சகலருமவந்தனுகினூர்கள்
கையதனற்புவியெடுத்தவிரணியாக்கன்
கடலிலொளித்தெங்களையுங்கலங்கச்செய்தான்
வையாவின்றுமயன்றனைநலரக்கன்பட்டான்
பாரிலிந்தவதிசயத்தைப்பகர்ந்திட்டோமே.

வசனம்

கேளும் பொன்னுலகத்தரசே எப்போதும் நம்முடைய தெய்வசபைக்குவருகின்ற சுருள் முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரங்கோடிமுனிவர்களுங்குறைவில்லாமல்வந்திருக்கின்றார்கள் மேலும் யிரணியாக்கதனென்பவன் யிந்தபூமியைப்பாயாகச்சுருட்டிகடலில் லொளித்துவைத்திருந்து யெங்களை மிகவுமனக்கலக்கஞ்செய்

ன் பிறகு ஸ்ரீமன்னாராயணரானவர் வராக அவதாரங்கொண்டு அந்தயி ரணியாக்கனைக்கொன்றார் பிறகுதான் வுலகத்தில் நடந்த அதிசயமையா சுவாமி.

முனிவர்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-சௌராஷ்டகம்.

அட்டமாய்காமதேனுக்
  கிருவர்களுடனென்றனும்
கட்டமாய்வாழுகின்ற
  தபாபாபேர்தனிபோற்றி
கோட்டமேசெய்துவந்த
  கொடியவன்மடிந்தபின்பு
இட்டமாய்தலமேசெய்ய
  யிரணியனேனிறுனே.

வசனம்

கேளும்தேவேந்திரமகாராசனே கொடியவனாகுன அந்தயிரணி யாக்கதன் பிறகுதிற்பாடு யிரணியன் தபசுசெய்யப் போனான் மகா ராசனே:

இந்திரன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-தோடி.

வதிருதொன்றுரைத்த
  யிமையவர்முனிவர்கேண்மோ
ஆகியவுலகையெல்லா
  மவதிகள்செயுமாக்கன்
ஆகியாக்கேதனிதன்னை
  யொருகொடி தனிதப்பித்து
சகருஞ்சிறையில்வைத்து
  யெந்தனக்குனாசெய்வீரே.

வசனம்.

ஆ ஆ ஆ ஆ வாருங்கள் தேவர்களே முனிவர்களே வுங்களை யுவா ஸ்தைப்படுத்திவைத்த கொடியதுஷ்டனாகிய யிரணியன் தேவிமையிக்கு

கனத்தியைப் பிடித்துவந்து அருஞ்சிறையில்வைத்து [illegible]னை யெனக்குத்தெரியச்சொல்லுங்கள் தேவர்முனிவர்களே.

தேவர்கள்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-சங்கராபரணம்.

அளைகுவீரென்றுசொன்ன
  ஆண்டவாயெங்கள்கோவே
இரணியன்றேவிதன்னை
  யிட்சணம்அழைத்துவந்தோம்
புணையருஞ்சிறையில்வைத்துப்
  போட்டிருக்காய்நாங்கள்
வரையமன்னர்மன்னா
  வந்துபக்குரைசெய்வோமே.

வசனம்

கேளும் பொன்னுலகாதிபதியே தாங்கள் சொல்லியபடியேசெய்துவந்துமக்குவுரைக்கின்றோம் மகாராசனே-

முனிவர்சொல-விருத்தம்

இ-ம்-நாட்டை

பாவியாமிரணியன்றன்
  பாங்குள்ளதேவிகேளாய்
கூவியேயெங்கள்மன்னன்
  கொடுமையாயுனைப்பிடித்து
ஆவியோடிருக்கவுன்னை
  யருஞ்சிறைவைக்கச்சொன்னார்
நாவினாலுரைக்குமுன்னே
  நடந்துநீவருகுவாயே.

வசனம்.

கேளும் யிரணியன்றேவியே யிப்போது எங்கள் ஆண்டவருகிய தேவேந்திரமகாராசா வுன்னைப்பிடித்து அருஞ்சிறையில் வைக்க எந்

சனுக்குச் சிலம்புகொடுத்தார் ஆனதால் நீ மறுமொழிபேசாமல் வெங்க ளுடன் நடந்துவாரும்பெண்ணே.

லீலாவதிசொல்

கொச்சகம்.

மன்னவனுமென்கணவன்
மாதவத்துக்கேகினபின்
என்னைச்சிறையில்வைக்க
வென்னபாவஞ்செய்தேனோ
கன்னல்மொழியுமைப்பாகா
கன்னிகைக்கோர்பாகமளித்
துன்னிதமாய்வாழ்சிவனே
வுன்பாதம்நம்பினேனே.

வசனம்.

அரகரா சிவனே யானொருபாவமும் அறியேன் வுன்பாதமே கதியென்று நம்பிருக்கின்றேன் பார்வதிசமேதா வென்னையிவ்வேளையில் பாதுகாக்கவேணும் கைலாசவாசா.

லீலாவதிபுலம்பல்-தரு-இ-ம்.

புன்னாகவராளி-தாளம்-அடசாப்பு.

கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேனேதுசெய்வேனே — மன்னே
என்றலையிலெழுதிவிட்டவெழுத்திதுமெய்தானே
மன்னவனுமெனைப்பிரிந்தபோதே — யிந்த
வையகத்தோர்நகைசெய்திடவந்ததிதென்னநீதே
உலகாளுமிரணியற்குத்தேவி — யென்று
ஓகோயிச்சிறையிருக்கவென்பிறந்தேன்பாவி
கலைமதிநின்றுதெரியேனே — மன்னன்
காலன்வைக்கவேநினைத்தகருத்துமறியேனே
கைதாவிப்பநின்றுதென்னசெய்வேன் — யிந்தக்

கடுஞ்சிறையிலிருந்துயெந்தகாலமையோவுய்வேன்
மெய்யாகமன்னன்றவஞ்செய்ய அவர்
மேவினபோதெனக்குச்சிறைவிளைந்ததென்னவையோ
பூதலத்திற்கொடுமைகள்செய்தேனோ சொந்த
புதியவரைப்பிடித்துப்பாழ்பவர்தனைவைதேனோ
வேதன்விதிதன்னையழிதேனோ பிந்தி
வினைவருமென்றெனதுசிந்தைதனிலுங்குறியேனோ
பிச்சைக்கிவந்தோரைப்பழித்தேனோ என்ன
பிழைகள்செய்துபெரியவரைதவத்தையழித்தேனோ
வைத்தவர்கள்வுடைமையெடுத்தேனோ ஊரில்
வழக்கோரம்பேசியொருகுடியைக்கெடுத்தேனோ
ஒருவர்செய்தவுதவிமறந்தேனோ கண்ணுக்
கொடாமல்காலிணைந்துபசுவைக்கறந்தேனோ
அருமைகுலைந்திடவெனக்கிப்போதே மன்னன்
அருஞ்சிறையில்பிடித்துவைக்கயார்க்குசெய்தேன்வேதை.

தேவாமுனிவர்சொல்

விருத்தம்-இ-ம்-அசாவேரி.

அண்ணலேயெமக்குத்தேவா
அறிவித்தப்படியேநாங்கள்
எண்ணமாய்ச்சென்றுயர்ந்த
எந்திழைதனைப்பிடித்து
குண்ணிடத்தள்ளிவந்து
கொடுஞ்சிறைதனிலடைத்தோம்
தண்ணறுமாலைமார்ப
நின்றுளிணைசரணமையா.

வசனம்.

கேளுந்தேவேந்திர மகாராசனே தாங்கள் சொல்லியப்படிக்கி இரணியன் றேவியைப்பிடித்து கொடுஞ்சிறையில் அடைத்து விட்டுவந்தோமையா சுவாமி.

பொது-விருத்தம்.

இ-ம்-பூரிகல்யாணி.

அற்பமுங்குற்றமில்லா தருவையாள் தன்னையிந்த்ரன்
ஒப்பிலாச்சிறையில்வைத்து வுபாதிசெய்திடநினைத்தான்
அப்பொழுதனையறிந்த வடிவுள்ளநாரதன்றான்
செப்புடன்புத்திசொல்ல வெளியேவருகின்றாரே.

நாரதர்வருகிற

தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-ஆதி.

நாரதமாமுனிவர்தானிதோவந்தார் மஹா
நாரதமாமுனிவர்தானிதோவந்தார்
கொட்டுமத்தளம்வயருகுலிங்கிக்கொண்டு கையில்
குலவும்வீணையில்ராகம்பலிக்கிக்கொண்டு
தொட்டுவெண்ணீறுடல்துலக்கிக்கொண்டு நல்ல
துய்யநாரதமுனிவன்றானிதோவந்தார்
கையினிற்கமண்டலமுமெடுத்துக்கொண்டு யெழிற்
கனகாவளிக்குடையும்பிடித்துக்கொண்டு
துய்யநாரணன்புகழைப்படித்துக்கொண்டு
சுருதிநாரதமுனிவன்றானிதோவந்தார்

நாரதர்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-சங்கராபரணம்.

மன்னவாயிந்த்ரபூபா
மங்கையைக்கொண்டுவந்து
என்னமாய்ச்சிறையில்வைக்க
பெண்ணிவள்வயத்தில்
தன்னிகரில்லாப்பாலன்
தயாளாட்கனிருக்க

அன்னவள்தன்னையிப்போ
தனுப்புவாய்நகர்க்குத்தானே.

வசனம்

கேளும் தேவேந்திர மகாராஜனே அந்தபதிவிரதையான லீலாவ தியம்மனைக்கொண்டுவந்து யேன்சிறையில்வைத்தீர் அந்தம்மாள் வயத் தில் நல்லகுமாரன் பிறக்குறான் அவனால் உங்கள் குலம் அட்சயமாகுது ஆகையால் அந்தம்மாளை யனுப்பிவிடும் தேவேந்திரபூபதியே.

இந்திரன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-பைரவி.

சித்தனேபோற்றிமிக்கநிற்மலச்சுரூபாபோற்றி
முத்தனேபோற்றிதூய முனிவனேபோற்றிபோற்றி
இத்தமேசெழ்க்கதேவர்செப்பினபடியேநாங்கள்
உத்தமிதனையிப்போது உண்மையாயனுப்புவோமே.

வசனம்

நித்திய நிரந்தர சுரூபமாய உலகத்தையெல்லாம் வலம்செய்து கீர்த்திக்கொண்ட நாரதமுனிவரே சரணஞ்சரணம் தேவரீர் சித்தங்கொ ண்டு சொன்னபடிக்கு அந்தலீலாவதியம்மனை யிப்போதே சிறைவிடுத் து அனுப்பிவைக்குறோனையா சுவாமி.

நாரதர்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-பாகு.

கற்பினுக்கரசியான காவலன்றேவியாரே
ஒப்பொருவருமில்லாத வுத்தமிபெத்ததாயே
மைப்பொருவிழியேயுந்தன் மாநகர்தன்னைவிட்டு
செப்பமாயிவடம்வந்த சேதியையுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளுமம்மா லீலாவதியே யிப்போது நீ உன்னுடைய அரமனையை விட்டுத் தனித்து யிவடம்வந்திருக்கும் காரியமென்ன அதையெனக்குத் தெரியச்சொல்லுமம்மா லீலாவதி.

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்

இ-ம்-முகாரி

மிக்கவைம்புலனைமாற்றி விருளாரத்தவத்தைச்சார்ந்த
தக்கநாரதரேயுந்தன் றாளிணைசரணமையா
திக்கெலாம்வென்றயிந்த்ரன் சித்தமோடெனைப்பிடித்து
இக்கணஞ்சிறையில்வைத்தாரெளியவளென்னசெய்வேன்.

வசனம்.

பொறிபுலன் பூதமென்பதைமாற்றி தவசிரேஷ்டராய் விளங்கும்படியான நாரதமுனிவரேசேனும் அரமனையிலிருந்த அடியாளை யேதோ கோபத்தினால் தேவேந்திரமகாராசன் யென்னைக் கொண்டுவந்துசிறையில்வைத்தாரையா சுவாமி நாரதபகவானே.

நாரதர்சொல்விருத்தம்.

இ-ப்-தோடி.

ஜெகமெலாமதிக்கவாளுந்
தேன்மொழியேசேனிந்த்ரன்
வகைத்தெரியாமல்செய்தான்
வர்மமென்றெண்ணவேண்டாம்
மதிமையாயுந்தனுக்கு
மைத்துனபாரதமென்று
நகைபுரிந்தவர்கள்செய்தார்
நாயகிபொருத்திடாயே

வசனம்.

உலகத்தில் பதிவிரதைகளுக்குத் தாயாகவிளங்கும் லீலாவதியம்மனேசேனும் தேவேந்திரமகாராசன் குற்றமாகச்செய்ததல்ல மைத்துனனென்றமுறைமைக்கொண்டாடினார் அதை யுன்மனதில் கோபங்கொள்ளவேண்டாமம்மா லீலாவதி.

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-சங்கராபரணம்

இருள்மனத்தகத்தினூறு மேகமாய்த்தபத்தின்மிக்க
அருமையாய்வாழுகின்ற அண்ணலேபோற்றிபோற்றி
நிருபனார்செய்தகுற்றம்நீக்கிடவந்தகோவே
பெருமையாய்க்கதையொன்றிப்போ பிரபலமாயுரைத்திடுமோ.

வசனம்.

உலகமாய்கைகளைநீக்கி மனதை நற்போகமான வழியிற் செலுத்திய ஞூதனே அரசனுடைய குற்றத்துக்கு யானென்ன செய்யப் போகிறேன் யாதொன்றுமில்லை யிப்போது தேவரீர் யிங்குயெழுந் தருளியப்படியால் தமது திருவாய்மலர்ந்து வொருகதை சொல்ல வேணுமையா சுவாமி

நாரதர்சொல்-கலி-வெண்பா.

உரைத்திடுவேன் கேளாயுண்மை யுள்ளவோர்கதையை
வருத்தமொன்றும் மனதில் வையாதே-பெருத்தபுவி
தன்னில்விளங்குஞ்சரித்திரத்திலோர்கதையை
என்னவென்றுசொல்வேணினியிலே-யுன்னருகில்
பேசுமொழிபால்பேதைபொய்நற்கதியில்
நேசித்திருக்கவிழ்த்துவேன-பாசமிகு
முக்கணமாய்பஞ்சரிவாய்முச்சுடராய்முப்மலமாய்
எக்குணமுந்தானையிலகுமந்த-தக்கவர்கள்
நெஞ்சகத்தினீங்காதநிஷ்களங்கமாய்சகல
மஞ்சகத்தில்வாழுமறைமுடிவே-சஞ்சலங்கள்
நீரும்படிபாசச்சின்மயத்திலோர்வசனம்
நேரும்படியாகவிழுத்துவேன்-பாருமந்த
நாராயணனையமோவென்றுநல்லமுறைத்
தாராளமாகவுன்னிரார்த்திடுவாய்போக

ஆக்குவதுமாக்கி அழிப்பதுவுங்காப்பதுவும்
தாக்கரியவெவ்வுயிர்க்குந்தானாகி-நோக்கரிய
அட்டாட்சரப்பொருளை அன்பாகவேதுதித்து
நிட்டைதாக்காரியங்கள்நினைக்கவரும்-கஷ்டமில்லை

எயனனுகாணெவ்வுலகமும்பணியும்
ஒலிமனவேமாமுனிவருள்ளமதில்-நேமமாய்
சிந்தித்திருக்குமந்தத்திருமால்பதத்தையென்றும்
வந்தித்திருப்பாய்மகிழ்ந்து.

லீலாவதிசொல்

பரணி.

தத்துவங்கடந்தசதுமறைப்பொருளே
சுத்தமெஞ்ஞானத்தூயனேபோற்றி
அத்துவிதத்தையருளியதேவே
கர்த்தனேயுந்தன்கழலிணைப்போற்றி.

நாரதர்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-நாட்டை.

தெரிவயற்கரியான
தேன்மொழியேநீவாழி
அரிதிருவடியைப்போற்றும்
அன்புள்ளப்பாலனாக
மருமலர்வாசம்போலுன்
வயத்திநில்வீற்றிருக்கும்
செயலனைநீயுமாகத்
தினந்தினம்வாழிவாழி.

இந்திரன்சொல-விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

அண்டோமுனிவோர்
ளைவருமெழுந்திருந்து

வண்டணிகருழலாளீலா
வதிசிறைநன்னிற்சென்று
பண்டுநாரதனார்சொன்னப்
படியவள்தனைவிடுத்து
இன்றேநீரனுப்பிவிட்டு
யிட்சணமுனைசெய்வீரே.

வசனம்

வாருங்கள் தேவர்முனிவர்களே நாம்தெரியாமல் அந்த லீலாவதி யைக்கொண்டுவந்து கொடுஞ்சிறையில் வைத்தோமே அந்தம்மாளை யிப்போது நாரதர்சொல்லியப்படிக்கு அவளின்று அரமனைக்குப்போகும் படியாக அனுப்பிவைத்துவிட்டு வந்துசேருங்கள் தேவர்முனிவர்களே

தேவர்முனிவர்சொல்

விருத்தம்-இ-ட-கல்யாணி

அன்புள்ளத்தாயேபோற்றி
அரசியற்காசேமன்னன்
வம்புகள்செய்ததல்ல
மைத்துனன்முறைமைகொண்டார்
செம்பவழிதழினாளே
சீக்கிரமாய்நீயுமிப்போ
உம்பர்நம்பதியைவிட்டு
வுன்னகற்சேருவாயே.

வசனம்

வாருமம்மாதாயே யெங்கள் தேவேந்திர மகாராஜர் குற்றமாக நினைத்துச்செய்ததல்ல மைத்துனர் முறைமைக் கொண்டு விளையாடி னார் அதையுன்மனதில் கிலேசம் வையாமல் வுன்னரமனைக்குப் போய் சேருமம்மாதாயே.

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்

இராகம்-மோகனம்.

அளாசபுல்வீரர்போற்ற
அணிதிசழ்சொலுவில்வாழும்

தீயாயமென்னைவிட்டுப்போ
    யேகேளெனத்தாசொன்றீர்
பலாயன்விதித்தாலதனை
    மாத்திடவொருவருண்டோ
வளைபுயமன்னனுக்கென்
    வந்தனஞ்சொல்லுவீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் தேவர்முனிவர்களே யெங்கள் அரசனானவர் பெண்ணைப் போகும்படியாய் யுத்தாரஞ்செய்தாசொன்றீர் அப்படியே போகின்றேன் விதியைவிலக்கயாவராலே முடியும் ஆனபடியால் யெங்கள் அரசனுக்கு யென்னுடைய வந்தனம் சொல்லுங்கள் தேவர்முனிவரே.

தேவர்முனிவர்சொல்

பரணி.

மன்னவனேதேவர்
சொன்னசொற்படியே
கன்னியமாதினைத்
தன்னரசர்க்கனுப்பினோம்

பொது-கொச்சகம்.

தங்கமுரைமுடிசிவ
தூயமுனிசொன்னவளவில்
மங்கைலீலாவதிதன்
பதியில்கொண்டுசேர்த்தபின்பு
இங்கிதமாய்த்தவம்புரிந்து
பெரும்வரம்பெற்றிரணியனும்
மங்களமாகக்கொலுவில்
வாழ்க்கையான்சொல்லுவனே.

கட்டியன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-தோடி.

தட்டிச்சல்லடமுங்கச்சைத்
தானுமேபறையிற்கட்டித்
திட்டமாய்ப்பணிதிபூண்டு
திகழ்வாங்குகையிற்கொண்டு
இட்டமாயுலகம்போற்று
மிரணியமகிபன்வாசல்
கட்டியக்காரன்றானுங்
களரியில்வருகின்றானே.

கட்டியன்-வருகிற-தரு

இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி.

கட்டியக்காரன்வந்தானே-செய
லதிபதியிரணியமகிபதிவாசல்
கட்டியக்காரன்வந்தானே.

அநுபல்லவி.

இட்டமாயரையில்தட்டிகட்டிதுடை
தட்டிமட்டியிட்டு-செந்தூர
பொட்டுநெத்திக்கிட்டு-வெகு
கத்திடாலுடனேவெத்திவேலுமிகு
சுத்தவீரனையுத்தசூரனெனக் (கட்டியக்காரன்)

சரணங்கள்.

அகிலபுவனமீரேழுலகங்களும்
அதிமீசைமுறுக்கி-கண்
டமாரோடவுருக்கி-வெகு
அண்டமகண்டமும்விண்டலமெண்டிசை
பத்தியெடுத்துகாத்தில்சுழட்டிக் (கட்டியக்காரன்)

எத்திசைமெத்திமுகத்தில்முகுத்திடும்
ஆரபாரகோரன்மிருத்திரவீரசூரன்
அவுணர்கள்குலபதிஅரசர்கள்துதிசெய
ஆகமவேதபுராணமறைந்திட
அவிடாயமீதென்குறைதீர்த்திடக் (கட்டியக்காரன்)

அந்தணர்சிந்தைபயந்துதளர்ந்திட
கண்டதுண்டமிண்டன் வே
கண்டாண்டபிண்டன்மிண்டன்
தரணியிலுள்ளவர்நடுங்க
தவமதுசெய்பவரொடுங்க
யிரணியபதிவருகிறவேளையில் (கட்டியக்காரன)

கட்டியன்சொல்-விருத்தம்

எச்சரிக்கை.

படவரைகள்இடிகிடென அவுணர்கள்கொடிமளமளென
வருபுரவியேறிச்செல்லவே
மணிகள்முடியணியரசர்பணியவையமிருபுறமும்
வந்தடிபணிந்துபோற்ற
அடயலர்கள்கொடியவையமெடியவாள்கைகொண்
டவைச்சர்களனேகர்சூழ
அதுலகுதலமொடுமதிந்திரவனசர்கள்
அவர்பாதந்தனில்வீழவே
கடகடெனயிடரிகுருந்தேசனைபர்சேடனுங்
கண்டிடிகத்தெண்டனிடவே
கவனமொடுபலகபலதலமுனிவராயமோன
கரமெடுத்தெதிர்செல்லவே
படர்கொடியகடலதிரமுரசையவியனுலகில்
மன்னரியமன்னர்தொழவே
பரமன்றனோமனவேயிரணியனிதோவருகிறார்
பலருமிசுயெச்சரிக்கை

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-தேசிகதோடி.

அண்டாண்டங்கள்போற்ற வமரர்கள்வணங்கியேற்ற
எண்டிசைகார்க்குந்தேவர் யிறைஞ்சிவாய்புதைத்துநிற்க
மண்டலம்வியப்பதேவ மாமுனிவோர்களாசீர்
கொண்டிடவிரணியராஜன் கொலுவுக்குவருகின்றனே.

பொதுசொல்-இரணியன்வருகிறதரு

இ-ம்-மத்தியமாவதி-தாளம்-ஆதி.

அடர்மகுடமுடி துலங்கவே-ஆஆஆஆ
அணிந்தமணிபுயமிலங்கவே
யிடியனையமுரசதிரவே-ஆஆஆஆ
யிரணியமன்னன்கொலுவில்வந்தானே (அடர்மகுட)

அடயலர்கள்இடுகிடென்னவே-ஆஆஆஆ
அருணாருகினில்துதிக்கவே
இடர்செய்வடிவேலசையவே-ஆஆஆஆ
இரணியமன்னன்கொலுவில்வந்தானே (அடர்மகுட)

மந்திரிதந்திரிகளாடவே-ஆஆஆஆ
மௌனவர்கள்தாமழியவே
இந்திரசந்திரரொதுங்கவே-ஆஆஆஆ
இரணியமன்னன்கொலுவில்வந்தானே (அடர்மகுட)

அண்டாண்டமதுகுலுங்கவே-ஆஆஆஆ
அகிலுள்ளோர்மனங்கலங்கவே
எண்டிசையும்படபடென்னவே-ஆஆஆஆ
இரணியமன்னன்கொலுவில்வந்தானே (அடர்மகுட)

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

பொன்னணிமுடிமின்னப் புவியிறைசனுக்குன்னத்
மன்னர்கள்வாயிலைத் துதித்தியாருநிற்க

மின்னிடைமாதர்வந்து மிக்கபொற்கவரிவீச
இன்னிலமதிக்கப்பெற்ற விரணியன்கொலுவில்வந்தான்

தரு-இ-ம்-மோகனம்.
தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ராட்சதர்க்கதிபதி-தானிரணியமகா
ராஜராஜன் வந்தானே

அநுபல்லவி.

தீட்சண்யமாகவே தேவர்கள் நடுங்கிட
இருமுனிவர்கள் தபங்களழிந்திட
திங்கள்கதிரழல்கொளிகளழிந்திட (ராட்சதர்க்கதிபதி)

சரணங்கள்

சோதிரத்தினவட்டக்குடைபவுனிரண்டுபிடிக்க நல்ல
துலங்குமிரணியமகாவென்றந்தணர்மறைபடிக்க
நாதனென்றுமனப்பயங்கொண்ட
ரம்பைகள்கடிக்கமின்னும்
நாகலோகத்தோர்கள்கன்னமாலைவைத்து
நளினபாதம்பிடிக்க
கோதிலாநவமணிமுடி துலங்கிட
குவலயத்திலுள்ளோர்கள் கலங்கிட
வாதைசெய்துலகழிக்கமன துள்ளமக்கிரியாதிலங்க
தும்புருகின்னரிவீணைமுழங்கிட
தவிலொருநாகசுரங்களமுழங்கிட
பம்பைகள்கொம்புகள்துந்துமியொலியிட
பலவிதமுரசமுழங்கிடமிப்படி (ராட்சதர்க்கதிபதி)

பொது-விருத்தம்.

இராகம்-தோடி.

கொடிமிகபடபடென்னக்க
குவலயம்நடுநடுங்க

இடியென அவுணர்கூவி
யெதிரிகளெங்கேயென்ன
அடிதனைத்தொழுதன்றா
ராயிரங்கோடியமைச்சர்சூழ
கடிநகரின்வாயினோக்கி
கனகனும்வருகின்றானே.

இரணியன்வருகிறதரு

இ-ம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்

அதிகவீரபராக்கிரமனைவற்றபலவிக்கிரமன்
துதிகள்தேவதுஷ்டக்கிரகன்-யிரணியபூபன்
கொலுவுதனில்மேவினார்

பொன்மணிமகுடமின்னப்பூந்துகில்பளபளென்ன
மின்மினிப்பூவொளிதுன்னவேயிரணியபூபன்
வேடிக்கையாய்வந்துமேவினார்

சந்திரக்குடைமேல்விளங்கத்தாமரையிருபால்துலங்க
வந்திகாவாழ்த்தொலிபொங்கவேயிரணியபூபன்
வானவர்வணங்கவந்தானே

மின்னுமிடைப்பையர்கள்வேல்போல்விழிகன்னியர்கள்
பொன்னிழைத்ததீபமேந்தவேயிரணியபூபன்
புகழுடனேவந்துமேவினான்

கருணைபன்னீர்த்தெளிக்கமந்தவாடைத்தேன்துளிக்க
பெருமதிதெண்குடைபிடிக்கவே-யிரணியபூபன்
பெருமையுடன்வந்துமேவினான்
அபயமாய்ப்பார்க்கும்பேர்துரைமார்கைகட்டிநிற்க
விபரீதபொன்பூவும்போடவே-யிரணியபூபன்
விந்தையுடன்வந்துமேவினான்
இருப்புலக்கைப்பிண்டிபாலம்வெங்கொடுமழுவேல்வாள்சூலம்
தரித்துமராக்கதர்களே-யிரணியபூபன்
சகலரட்சகன்வந்துமேவினான்
அந்தரதுந்துமிமுழக்க அவ்விடமாருந்தான்வணங்க

இரணியநாடகம்.

சுந்தசராங்கீதகிலோலனுயிரணியபூபன்

சுகமுடனேவந்துமேவினன்.

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-தேசிதோடி

இண்டெழும்மூர்த்திகளைத்துரத்திவிட்டேன்
  இகல்செய்துயிந்திரனைச்சிறையில்வைத்தேன்
தெண்டிசைவாழ்மெயனைபணிவிடையேகொண்டேன்
  தேவர்களைக்குறுகிசிக்கவடித்துமந்த
பண்டிமறைமுனிவரெல்லாம்படுங்கலோகம்
  பதினுலுமெனைத்துதிக்கபண்ணிவைத்தேன்
இனிவுலகில்தெய்வமில்லையானேதெய்வம்
  என்குலமுய்யென்னரசுய்யென்றுவாழி.

முதல்-துன்முகமந்திரிசொல்

விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி

இரணியீஸ்பரனேயென்று
  யெண்டிசையோர்கள்மற்றும்
தரணியின்மீதிலுள்ள
  சராசரமெல்லாநின்று
சரணென்வந்துவந்தன்
  றளின்மேல்விழுந்துபோற்ற
கருணையாயவரைக்காக்குங்
  கர்த்தனேபோற்றிபோற்றி.

உ-வது-மந்திரிசகுனிசொல்

விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்

அண்ணலேபோற்றிபோற்றி
  யமரர்நாயகனேபோற்றி

வெண்ணிலாவிஜைபங்கொண்ட
விஜைவனேபோற்றிபோற்றி
புண்ணியகுலங்கொண்ட
போர்முகவீராபோற்றி
இண்ணமாயென்னையாண்ட
தேவனேயிரண்யாபோற்றி

இரணியன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-சாவேரி.

எதிர்பொருதியமர்விளைத்துவெற்றிகொண்டு
எழில்மிகுநன்மதியமைச்சமாரோகிங்கள்
மதிமிகுத்தசபையிலுமக்கிருக்கையீந்தோம்
தகைமையுடனிறைந்துபாக்கிருப்பீர்தாமே.

கட்டியன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-நாட்டை.

மன்னர்மன்னவர்கள்வேதவேதியர்
வணங்கிநின்றுபுடைசூழவே
பன்னுமாதவர்களண்டர்நின்றருகில்
பணிந்துமாமலர்கள்தூவவே
என்னுதற்கரியசத்தமாலைவைத்
துரகமன்னரடிதாழவே
தன்னிகற்கரியவிரண்யமன்னனிருந்
தானிணைக்கினிதுசரணமே:

கட்டியன்கூறல்

திடமிகுந்தசூரருக்கொருதனிக்குலவெனத்
திகழ்வரகண்டவீரா

கடுகடுத்திடிவெனப்பொருதுசத்துராக்களைக்
களப்படப்பொருதுஞ்சூரா
தடமுடிசூராக்களைத்துகள்படச்செய்தஜெய
சங்கிராமமீதும்கோரா
கொண்டையில்முச்சகமதைப்பெருகளித்திடவருந்
கொற்றவாயிரணியீஸ்பரா

நீதிவிசாரணை.

இரணியன்சொல்

பாணி.

தரணிதனிலவுணராலிந்திரனைக்கொண்டுவந்து
தான்விலங்கிட்டீர்களா.

மந்திரிகள்சொல்

பாணி.

தாரணிக்கதிபனேயிந்திரனைக்கொண்டுவந்து
தான்விலங்கிட்டோமையா,

இரணியன்சொல்

பாணி

தகமைபெருவானவர்கள்தலைதனிற்சுமைகளைத்
தான்வைத்திடித்தீர்களா.

மந்திரிகள்சொல்

பாணி

சக்ரேஸ்பராதேவர்தலைதனிற்சுமைகளைத்
தான்வைத்தடித்தோமையா.

இரணியன்சொல்

பாணி.

ஒரமானதம்பியைக்கொண்ணையமகேடுடி
வொளித்தயிடமறிவீர்களா.

மந்திரிகள்சொல்

பரணி.

உக்ரமாய்தம்பியைக்கொன்னையாயவனேடி
ஒளிந்தவிடமேயறிகிறோம்.

இரணியன்சொல்

பரணி

உயிருடனேபிரமன்றிரிகாலபஞ்சாங்கம்
உரைசெய்தானுசொலுவீரில்

மந்திரிகள்சொல்

பரணி.

உத்தண்டமன்னனேபிரமனும்பஞ்சாங்கம்
ஓதியேமிகவருகிறார்.

இரணியன்சொல்

பரணி

வருணனீசானியன்வாய்வொடுகுபேரனும்
வந்தடிப்பணிந்தார்தளா.

மந்திரிகள்சொல்

பரணி

வண்மையுடனுதினமும்நால்வரும்வந்திதோ
வணங்கியேநிற்கிறார்கள்.

இரணியன்சொல்

பரணி

வாசமிகுகமகமெனபன்னீர்சலங்கொண்டு
வந்துமேகம்பொழியுதா

மந்திரிகள்சொல்

பரணி

மன்னவாவும்முடையசக்கரநெறிப்படி
வந்துமேகம்வீசுது.

இரணியன்சொல்

பரணி

குடியானகோடான்கோடிராட்சதர்களும்
கொலுவுக்குவந்தார்களா

மந்திரிகள்சொல்

பரணி

கோடியெமதூதரைக்கண்டபல்லுயிர்கள்போல்
குலைநடுங்கியேநிற்குறார்

இரணியன்சொல்

பரணி

கூடாரமுற்றிலும்பாரடா
கோடையிடிபடைவீரரே

மந்திரிகள்சொல்

பரணி

குறையன்றியாவரும்வந்துநின்றாரிதோ
கொற்றவாநின்சமூகமே

நாட்டியபெண்கள்வருகிற

விருத்தம்-இ-பந்துவராளி

அழைத்தனரென்றபோது அஞ்சனக்கிட்டித்தங்கம்
இழைத்தவொட்டியாணத் தாலும்மிடையிற்பளபளென்ன
சமுக்கினாபரணமெல்லாம் கலகலென்றலங்கமாதர்
செருக்கிமேமானேவுஞ் சிற்சபைதனில்வந்தாரே

தரு-இ-ம-கல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி

நடனஞ்செய்மாதர்கள்வந்தார் மன்னன்மகிழ
நடனஞ்செய்மாதர்கள்வந்தார்

மகிழ

அநுபல்லவி

திடம்போற்சுதிகள்சிற மிருதங்கமதிற்சேர
அடவாயசங்கீதங்கூறி அபிநயந்தனிற்றேரி (நடன)

சரணங்கள்

சுத்தசுரங்கள்படிக்க மத்தளந்தாளம்
ஒத்துபிசகாமலடிக்க
தத்தயர்பரதமாடத்தகும்படிமைத்தவர்பாட
மெத்தசபையோர்கொண்டாடமெய்கலங்கிரம்பையோட (நட)

சுந்தரக்கிளிபோல்பேசி கீதங்கள்நாவால்
தெளிந்துகைகளைவீசி
கந்தருவர்கண்டுதேகங்கலங்கிடயிவள்ராகம்
அந்தரங்கண்டவர்மோகம் ஆகுதென்றாரேவைபோகம் (நடன)

அவனியுள்ளோர்களிக்க சபையிலுள்ள
அரசர்மனந்தத்தளிக்க
மவுனமுனிவர்கண்டுமையலின்மனங்கொண்டு
குவலையந்தன்னில்நின்றுகொஞ்சுங்கிளியிவளென்று (நடன)

நடனமாதர்சொல்

கலித்துறை.

விடையாளனைப்பணிந்தேத்திய
காசிபர்மெய்த்தவத்தால்
படையாளராய்வரும்
பார்த்திபனேதிருவுலகம்
குடையாளராய்வருமரசே
வுனதுகொலுமுகத்தில்
நடையாளுமென்மிகத்தினைக்காத்து
நிருத்தஞ்செய்வையே.

நடனஞ்செய்மாதர்சொல்

தரு-இ-ம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கனயோகசாலிநீயே-கனயோகசாலிநீயே

அநுபல்லவி.

இனியொருவருமிணைசொல்லரியவிஜய
இந்திராதிகள்பணிபாதாதந்திராயிரணியநாதா (கன)

சரணங்கள்

தேவர்கள்நிதமும்பணிபாதா மூன்று
ஜெகத்திலெவருபுகழ்பிரக்யாதா
யெவர்கள்நிதமுந்தாழும்விதரண
வீரரணமுகசூரகோராயிரணியநாதா (கன)

தானவர்குலமெல்லாமிடோ வுந்தனை
யபாரெல்லாந்துதிகூா
கோணனைப்பதிறலுலோகமாசுகொண்ட
சோலாகலரணவீரலோலாயிரணியமாரா (கன)

தாம்தாம்திரிருதிரிதில்லானு
தந்தரிதாம்தாம்நகதகதக
தத்தயதத்தகத்திரிகிட (கன)

வித்துவான்கள்சொல்

விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-

தாமரைக்கண்ணன்புகைக்கண்ணன்பெறாவைதவிர
நாமந்தானெவேயுலகங்கள்யாவையுங்கில
காயவெங்கனலைத்தனைர்முதலிதேர்சொரிந்த
இடவேள்வியிசைமையவர்பேரொளாருளும்

மந்திரிகள்சொல்

கவி.

தூதகஞ்சுகியே
ஓதும்வாணவர்க்கும்
நீதமங்கையர்க்குப்
போதபொன்னளிப்பாய்.

கட்டியன்சொல்

கவி

ஒன்னலர்கடுங்க
மன்னியவமைச்சரே
சொன்னசொற்படிக்கி
நன்னிதியளிப்பேன்.

வித்துவான்கள்சொல்வாழி.

விருத்தம்-இ-ம-பூரிகல்யாணி.

குடைமிழலிரணியேசன்
கொலுமுகம்நிறைந்துவாழி
திடமுடிப்புனைந்தமன்னர்
தழைத்திடுஞ்சமுகம்வாழி
படிமிசைச்செல்வமோங்கிப்
பதிமிகப்படைத்துவாழி
அடர்பொருமவுணரோங்கி
யனுதினம்வாழிவாழி.

நாட்டியப்பெண்கள்சொல்

எச்சரிக்கை.

இலாநிதிபாலாசூர்காலாநவலீலா
கோலாகலயிரண்யேஸ்வரகோவேயெச்சரிக்கை
கோவேஜெபதேவேந்திரருமுதேவர்கள்முதலாய்
மாவேந்தர்கள்பணியும்பதமன்னாவெச்சரிக்கை.

டன்னுவிற்பனனுசம்பன்னுபிரசன்ன
தன்யாபிரணியயேஸ்வரசதுராயெச்சரிக்கை
சதுராமொழிமதுராமிருதஜயபூரணசந்திரா
எதிர்காசிபரிஷிதந்தருள்யிரைவாயெச்சரிக்கை
இரையென்றுனைதெதிர்வந்தவரிணைமென்கழல்பணியும்
துரையென்றுளமுறைதங்கியசூராயெச்சரிக்கை
சூராஜெயதீரவதிகோராகனவீரா
சீராதிகழ்முழுவச்சிரதேகாயெச்சரிக்கை
தேகாசுபயோகாயேழுலோகாபிரபுடிகா
வாகாகனுபோகாநிறுவாகாயெச்சரிக்கை
அகிலங்களுமெல்லாமுனதாகச்செயவுகொண்ட
இகல்வென்றிடுமிரணீஸ்பாயினாவாயெச்சரிக்கை.

இரணியன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-தோடி.

படிமிசைதனைசுருட்டப்
பலமிகுத்தம்பிதன்னைக்
கொடுமைசெய்துயர்வதைத்தக்
கொடியமாயனைக்கொணர்ந்து
அடிபடச்செய்துயெந்தன்
வஞ்சகமுடிக்காவிட்டால்
அடர்ப்பெவுலகிலென்னை
யார்மதிப்பார்கள்மந்திரி;

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரிமார்களே யெனது தம்பியாகிய யிரணியாக்கனைக்கொன்ன அந்த அரியைப்பிடித்துவதைந்து வதைசெய்து யென்வஞ்சகத்தை முடிக்காமற்போவேனேயாகில் யிவ்வுலகத்தில் யென்னை யாவரும் வீரனென்று மதிப்பார்களோ சொல்லுங்கள் மந்திரிமார்களே

மந்திரிகள்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-கௌளபந்து

வாருதிருபூமிக்கு மகிதலத்தரசர்கோவே
ஏருளதம்பிதன்னை யிகல்செயதுகொன்னமாயன்
இரடே யொங்கிநெஞ்சந்திகைத்தெங்கேயொளித்திட்டானோ
பாரிலுன்கீர்த்திக்கென்னப்பழுதொன்றுமில்லையாதையா.

வசனம்

வாருமையா யிரணியேஸ்வரா வுமது தம்பியைக் கொன்ன அந்த அரியானவன் வுமக்குப்பயந்து இங்கிருந்து வோடிப்போயி வொளித்துக்கொண்டான் யிப்போது யிந்தவுலகத்திலுமதுகீர்த்திப்பிரதாபத்துக்கு யாதொருபழுதுமில்லையையாசுவாமி.

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-மோகனம்.

பந்தமாய்வேதத்தாலும்
பதினாலுலோகத்திற்கும்
அந்தமாயாசுதெய்வம்
அரிக்குச்செய்கோமயாகம்
நிந்தைசெய்ஜெபதபங்கள்
செய்வதுயெனையல்லாமல்
வந்தடவாகவாழ்வற்
விருப்பாரோசொல்லுமந்த்ரீ.

வசனம்.

வாருங்கள் மந்திரியார்களே யிந்தப்பதினாலுலோகத்திலுள்ளவர்கள் செய்யும் அரசுமேவாயம் வேள்விஜெபதப மந்திரியாகாதி கிரயங்கள் முதலானதிற்கும் தெய்வமானேயல்லாது வேரோயுண்டென்று நினைப்பார்களோ சொல்லும் மந்திரியார்களே.

மந்திரிகள்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

இருப்பாரோவென்றுகேட்ட
யினைவனேயுமதுபோலே
விருப்பமாய்த்தொழாதபேர்கள்
வியனுலகில்லையென்று
அருமையாயுரைக்கலாமோ
அறியாதபேர்கள்போலும்
உருப்படிமனைக்காணுமல்
ஒளித்திருப்பார்களோயா.

வசனம்.

காருண்யமாயிரணியேஸ்பரா யிந்தத்திரிலோகங்களிலேயும் வுள்ளவர்களில் வுப்மைத் தொழாதவர்களில்லையென்று நாவினால் சொல்லப்போமோ தேவரீருடைய மகத்துவந்தெரியாதவர்கள்போலப் பதுங்கிக்கொண்டிருப்பார்களோயாசுவாமி.

இரணியன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-மத்தியமாவதி

மன்னியவமைச்சமாறே
மனமகிழ்ந்துரைப்பேன்கேளும்
தன்னிகரிணையில்லாதத்
தலங்களோர்பதினாலுக்கும்
என்னையாகத்தெய்வம்
நானென்றுமடலரும்போற்ற
இன்னிலவீசபாருக்கெழில்
பூசனையைச்சொல்வீர்.

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரிமார்களே யிந்தப்பதினாலுலோகத்திற்கும் நானேதெய்வமென்று யாவரும் போற்றிவாழ்வது [illegible] அல்லதப்பி வே

றொருதெய்வத்தை நினைத்தால் துன்மையாக விளையுமென்று யாவருக்குந்தெரியும்படியாக நம்முடைய வீரபாகுவையழைத்து வுலகத்தில் பறையறையச்செய்யும்மந்திரிமார்களே.

மந்திரிகள்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-கலியாணி.

அடர்பரிசேனைசூழும்
அரசனாகொலுவிலன்பாய்
இடர்கொன்றிலாமல்நாளும்
யேவல்செய்பவனேகேளாய்
படாவேயன்னன்போல
பறையறைவிக்கவென்று
துடிதுடிப்புடனேசென்று
தோட்டியையழைத்துவாராய்.

வசனம்,

கேளடா கட்டியக்காரா நமதுஅரசனுர் வுத்தாரப்படிக்கு யிந்தவுலமெல்லாமறியும்படியாகச் செய்யவேண்டி பேரிகைமுழக்கிவைக்கவேணும் ஆகையால் நீபோய் சீக்கிரத்தில் வீரபாகுவை அழைத்துவாடாகட்டியக்காரா.

கட்டியன்சொல்

கவி.

பறையறைபவனே
இராசகுமாரன்
கிரவினிலுன்னை
வருகெனஅழைத்தார்.

வீரபாகுவன்வருகிறவிருத்தம்.

இ-ம்-பந்துவாராளி.

பட்டிலாப்புகழ்பெற்றோங்கு
மன்னவனழைத்தானென்று

திட்டமாய்சொல்லக்கேட்டு
செழிதிடுப்பறையிடுப்பிற்
கட்டியேதடியும்பூரக்கம்பளித்
தோளில்வைத்து
விட்டென்னெழுந்துதோட்டி
வீரபாகுவன்வந்தானே.

தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வீரபாகுமானே தோட்டி
வீரபாகுமானே

அநுபல்லவி.

சூரனெனுமிரண்யதந்திரனுரைத்தபடி
சுகமுடன் றிசையெட்டுமெகிமையால்பறைகட்டும் (வீ)

சரணங்கள்.

ஆதியில்பாற்கடலில் தேவர்கள்
அசுரர்தங்களுடன்தாங்கூடி அந்த
வெரையில்நஞ்சுகொதித்துவிழுந்திட
வெருண்டுஅமரரோடி
காதலேத்துதிசெயத்திகைகன்றருப்ப
வேதியர்மறைப்படிக்குத்திகிலாமறையடிக்கும் (வீ)

தென்னவன்மகள்தனையே சிவன்மகிழ்ச
திருமணந்துசெய்ய இசழ்
இகனிலைமலர்மகளை திருமால்
கலியாணமிகச்செய்ய
கின்னரர்சித்தர்கள் வீணைதன்னருகில்ராகம்பேச
அன்னவர வேதத்தொடுக்கமுன்னெதான்பறையடிக்கும் (வீ)

கதிர்விழிதனையுடையோன்கண்டங்
கருத்தமியானறிவேன்மிகுந்
சதிர்பெருஞ்சிதாஞர்த்ரேகம்
தங்காயிருக்கதறிவேன்
விதியவன்சிரத்தனைமதிபணிபவன்கொய்யத்
ததியினில்திசையெட்டு மதியையால்பறைதட்டும் (வி)

வீரபாகுவன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-சங்கராபரணம்.

அண்ணலேபோற்றிபோற்றி
யசுரர்நாயகனேபோற்றி
வெண்ணிலாவிஜையங்கொண்ட
வினாவனேபோற்றிபோற்றி
புண்ணியகுலங்கொண்ட
போர்முகவீராபோற்றி
இன்னமாவெள்ளையாண்ட
* தேவனேபோற்றிபோற்றி.

மந்திரிகள்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-தோடி.

அழைத்தபோதோடிவந்த
தாரடாவீரபாகு
தழைத்தகம்மாசன்தெய்வத்
தென்னைத்தொழாமல்வேறோ
வழுத்துவோர்தம்மையெல்லாம்
வதைப்பதுத்திண்ணமாமென்
றிழைத்தகம்மூலமெங்கு
மெதில்முரகறைந்துவாராய்.

வசனம்.

ஆரடா அடாவீரபாகுவே யிந்தவுலகத்தாருக்கு நம்முடைய அரச
னே தெய்வமல்லாமல் வேறொரு தெய்வமில்லை அப்படிமதியாமல்இனை

பாடலிருப்பவர்களுக்கு வேண்டிய ஆக்கினைகள் கிடைக்குமென்றுசொ
ல்லும் பறையாத்திவாரும்பிள்ளாய் வீரபாகுவே.

வீரபாகுசொல்விருத்தம்

இ-ட-ராட்டை

வியனுலகினில்வாழ் வேதியர்முனிவர்
மிகுதவமுனிவர்வானவர்கள்
நியமாய்த்தெய்வம்அரசனேயென்று
நித்தமுந்தொழுதிடுவன்மை
பயம்பெறத்தெய்வம்போலெனத்துதித்துப்
பகர்ந்தவர்கைப்பற்றுத்து
இயற்றுடன்வதைக்கஇரணியமன்னன்
இட்டகட்டளையிதுவாமே

வசனம்

வானுங்கள் வேதியர்கள் தவசிகள் வானவர் யானிடமுதலானவர்க
ளே செருங்கள் கேட்பதிறுது லோகத்திற்கும் கடவுள் அரசனேயெ
ன்றும் யாவருக்கும் பூசிக்கவேண்டியது அதைப்பிறப்பித்துமே
ொருதெய்வத்தைநினைத்தாலும்செபித்தாலும்மதித்தாலும்துதித்தா
லும்அவர்களைப்பிடித்துக்காதையறுத்து வேண்டிய ஆக்கினைகள்ப
டியாக அகிலாண்டகோடிபிரமாண்டநாயகராகிய இரணியேஸ்பரமகா
ராசன்இட்ட கட்டளை இதை சகலமானபேர்களும் அறிவீர்களாக. திடும்
திடும் திடும் திடும்.

பொதுவசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக இரணியமகாராசன் கட்டளையின்படி வீரபாகு
பறையாத்தினபின் அந்தபுரத்திலிருந்த [illegible]
[illegible] தோழிகளைப்பார்த்து சொல்லுகிறதாவது [illegible]

லீலாவதிசொல்விருத்தம்

இ-ம்-முகாரி

என்னிடதோழிமாரே
யிருந்திருந்தின்றைக்கேதோ
பன்றுமென்வயிறிடுப்பும்
பக்கமும்நோகுதிந்த
நன்னபடாகக்கைகால்
நடுக்குதுமெய்தளர்க்கு
மன்னியசோபதாப
மாகுதென்செய்வேனம்மா.

வசனம்

வாருங்கள்டித் தோழிப்பெண்களா யின்றையதினத்தில் யெனக்கு கைகா லயர்ந்துப்போகுதுவயருப்யிடுப்பும் பக்கமும் நோகுது யிருந்திருந்துதேகம் நடுக்குது மெத்தவுங்களையாய்வருகுது யிதற்குநான் யென்னசெய்வேனடி அம்மணி.

தோழிப்பெண்சொல்

கொச்சகம்

மந்திரியேநீர்கேளும்
மன்னவனார்தன்தேவி
வந்துமின்றந்தகெர்ப்ப
மாதமொருபத்தாகி
அந்தரமாயக்கோதை
யலைந்துமிகவாடுகிறாள்
விந்தைமருந்துவச்சி
வேணும்வரச்செய்வீரோ

வசனம்

ராஜாதிராஜனாகிய யிரணியேஸ்பரமகாராசனுக்குகந்தமந்திரிகளே சாணம் பெங்கள் அன்னையாகிய லீலாவதியம்மாள் நிறைந்தகெர்ப்பவதி

ராய் பிரசவவேதைப்படுகிறுள் அதற்கொரு மருத்துவச்சியை அழை
ப்பிக்கவேணுமையாசுவாமி.

மந்திரி சொல் விருத்தம்

இ-ம்-பந்துவராளி.

தேவர்கள் முனிவர்களுந்
தொழும்வாள் கையிற்கொண்ட
காவலன் தேவியான
கன்னிகை ருக்குந்தன்னைப்
பாவையருரைக்கக்கேட்டோம்
பரிந்துசட்டியனேபோய்
மேலான் மருத்துவச்சி
யிட்சணமழைத்துவாராய்.

வசனம்.

கேளும் ஆசாரவாசல் கட்டியக்காரா நமது ராசாதிராசன் மனைவி
யாகிய லீலாவதி அம்மாள் நிறைந்தகெர்ப்பமாகி பிரசவவேதைப்படுகிறதா
ய் தாதிமார்கள் வந்து சொல்லக்கேழ்விப்பட்டோம் அதற்குதகுந்தமரு
த்துவச்சியை அதிசீக்கிரத்துக்குள்ளாக அழைத்துவாடா கட்டியக்கார,

கட்டியன் சொல்

வசனம்

அப்படியே தங்களுத்தரவுப்படிக்கி தடையில்லாமல் ஒருநொடியி
ல் அழைத்துக்கொண்டுவருகிறேனையா சுவாமி.

மருத்துவச்சி வருகிற

விருத்தம்-இ-ம்-சுருட்டி.

சற்றுமோ தடையொன்றுங்
துவளாக்காதுங்கேளாமல்
இடையினில்கருத்தக்கை

புத்திரிருகண்பஞ்சாகி
வடிவுமெலிந்திடக்கூன்முதுகுடன்
வாயிற்பல்லில்லாள்
கொடியாளிக்கிங்கிழவிமருத்துவக்
கோதையிவந்தாளே.

தரு-இ௩-மோகனம்

தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி

மருத்துவத்தினிற்றிரௌபதியைப்போலிந்த
வையகத்திலுண்டோ

அநுபல்லவி

பெருத்தவபத்தினுல்லேம்பிருத்தாலுமவளைப்
பேசாதவென்றுவாயின்மீதிலடித்து (மருத்து)

பிறட்டவும்கன்றுபுரட்டவும்திருட்டுத்தனமா
யழுதாலெனக்கென்னதெரியாது
வாட்டிடொடாதிதுவல்லப்படியாத்தீர்க்க
வகைதுணைபுரியசெத்திலென்னைப்போல (மருத்து)

இந்திரன்றேவிதனக்கந்தமானில்கெர்ப்பம்
பிருந்தவன்றுர்ப்புராணென்னையழைத்தாகள்
சிந்தையகிழ்ந்துயவளைப்புருஷனாற்றும்போது
செல்வமேவாடியென்றழைத்தேன் (மருத்து)

செகத்திலில்லாதனுக்கிபாலிருந்தான்வரை
தெரியாமல்வளர்ந்ததுவென்முதுமினிக்கூன்
உந்தனைழுந்தயாதானோகம்பிள்ளை
வகைதுணையறியாமல்வளர்ந்துவாறதுதா (மருத்து)

இரணியநாடகம்

மருத்துவக்கிழவிசொல்விருத்தம்

இராகம்-மத்தியமாவதி

ஆரம்மாவருத்தமாக
  யழுகிறாய்வனவில்நின்று
கூறம்மாவுனக்குண்டான
  குறிகளைச்சொல்வாயாகில்
பாரம்மாவெந்தனக்காணி
  பாரினிலொருவருண்டோ
நீயம்மாவஞ்சவேண்டாம்
  நின்றனைக்குறைசெய்வாயே

வசனம்

ஆமடியம்மா யிவ்வனவிலே லீலாவதியென்கிறபெண் நீதானே யனவழுகிறாய்வுனக்குண்டானக் குறிகளையெல்லாம் சொல்வாயானால்அதற்குதகுந்தவுபாயஞ் சொல்லுகிறேன் ஒளியாமல்சொல்லுமம்மா லீலாவதியே

லீலாவதிசொல்

அகவல்

[illegible]யெந்தன் வயறுபெருத்து
[illegible]தாமரைக் குளிரைவருத்துது
இடுப்பொடுநோகுது பின்தொடையிலெனக்கும்
[illegible]தன்னாமல் நானென்னசெய்வேன்
மக்கறுப்போலது படுத்திடப்போனால்
விக்குதெதன்றலை விரியுதெனடியம்மா
கத்திரிக்கோலால்கத்திரிப்பதுபோல்
உத்தரமுடலெலும்பை வலிக்குதென்னம்மணி
பெருமூச்செறிகுது இறட்டுதென்வயத்தை
வெரவரவதிகநோய் வருகுதென்செய்வேன்
கண்ணிருண்டெந்தன் காதடைக்குது
[illegible]

நண்ணுமென்றேகம் கடுக்குதென்செய்வேன்
நடந்திடக்கால்கள்நடுக்குதுட்கார்ந்தால்
இடர்தாப்பெருமூச் செறியுதென்னடியோ
ஒருகுடந்திரண்டு வோடியேறுதட்டி
வாவரயிளப்பாய்நருகுதெனனம்மணி
யென் செய்வேன்சகியென்செயவேன்தோழி

விலாவதிசொல் தரு

இ-ட-ஆகிரி-தாளம்- ஆதி

பல்லவி

வயர்வலிக்குதே அம்ம அம்மா அம்மா யெந்தன்
வயர்வலிக்குதே

அநுபல்லவி

அயலார்போலவெயென்னை
யம்மணியெண்ணுதே
ஆகமநடுக்குது
தாகமெடுக்குது (வயிறு)

சரணங்கள்

அங்கம்நோகுதே அம்மா அம்மா அம்மா யெந்தன்
அங்கம்நோகுதே

அங்கம்நோகுதுஅடித்துடையதிருது
பொங்குகுலையயென்பெண்தோஷம்பொல்லாது
போகாயோவொற்றிப்போகாயோ (வயிறு)

மங்கைமாரேயெந்தன் வாணுலழுந்திப்போ
வதையுதுதேகம்வதயுது
இங்கிதமறியாதேயென்னைவிழுந்தெறியாதே
அம்மா அம்மா அம்மா வயர்வலிக்குதேஅம்மா,
அம்மா - அம்மா - எந்தன்

இரணியநாடகம்.

லீலாவதிசொல்

சிங்காரபத்தியம்.

தையலேமெனத்தோகந்தணல்வெதுப்பாருதே
தாளேனுனினியிந்தவேளையம்மா
மெய்யெலாம்வேர்வையால்வேகுதேனுருது
மெல்லியேனானென்னசெய்வேனம்மா
கைகால்நடுக்குதுகடுகுதென்னடிவயர்,
கனத்துமிகநோகுதடிகன்னியாரே
பையமேயென்னிருபக்கமுடனீரதும்
பதருதுமிதருதுவுதருதம்மா
ஐயைபோவயதுர்ரேதுதம்மமாரோ
அன்னமேசொற்னமே யென்னனுறும்
செய்யும்வகையினியொன்றுமரிஇலேனே
தேன்மொழியேயிதற்குவகைசெப்புவீரோ.

லீலாவதிசொல்தரு

தரு-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி.

எனனமோயென்வயத்தை யன்னமேனுகுதேனு
னென்னதான்செய்வேனடி அம்மம்மமாரோ
என்னதான்செய்வேனடி

அநுபல்லவி.

அன்னமாரோயெந்தன்னருகினில்வந்திப்போது
என்னைப்பிசகாமலிருகினிருக்கிபிடியுங்கடி (என்ன)

சரணங்கள்

இடுப்புவலிப்பெடுக்குதே யந்தன்வயத்தை
இருந்திருந்துகடுக்குதே.

உடுத்ததுயில்சரிந்துவிழுதென்னையுங்காலும்
எடுத்துப்பிடிக்கயிங்கேயென்னெதிராருங்காணேன் (என்ன)
பக்கம்விழுந்துப்போகுதே அம்மணியெந்தன்
டமுவெதும்பெல்லாம்நோகுதே

மூக்குந்தம்பாளேயெந்தன்முன்னேயழையுங்கடி
திக்கெனவுயிராத்தேளொந்ரோதத்திற்கொட்டினாய்போல்(என்ன)

வயத்தைபிரட்டுதையையோ யென துரூலே
யார்பில்வக்துமுட்டுதையோ
கயத்தைப்பிடிக்கச்சொன்னால்களையாய்வருகுதிப்போ
பயத்தியக்காரிகளாபலவிதமாய்ப்பேசுகிர (என்ன)

மருத்துவக்குறவிசொல்-விருத்தம்

இ-ட-சங்கராபரணம்.

திருநிறைந்திலங்குப்பிள்ளை தெய்விகமானபிள்ளை
குருவருள்மிகுந்தபிள்ளைக் குலமயமானப்பிள்ளை
வருவிதியுடையலீலாவதி திருவயத்திலின்றன்
அருமையாய்ப்பிறந்தபிள்ளை யாண்பிள்ளையறிந்துமே.

பொதுவிருத்தம்

இ-ட-பேகணம்.

இந்தவருத்தத்துடன்மகனை
பின்றுளின்றபிள்ளைதனைச்
சொந்தத்தோழிமாரெடுத்துத்
தாயின்மட்டிகையில்வைத்தி
வந்திக்கொண்டுசெவிலிவண்ணை
கட்டிப்பெற்றுக்குமுன்னே
வர்துகளித்துக்கொண்டாடி
மன்னனேருதிதைகொடுத்தார்.

வசனம்

அப்போது அருகில்நின்ற சுற்றத்தார்களும் தாதிமார்களுங்கூடி பிள்ளைக்கு நீராட்டி மைத்துதுலட்டி வெயில்காளர்த்தி யீரம்புலர்த்தி செவ்வெண்ணெயூட்டி மகிட்சிக்கொண்டாடி அடியம்மணி லீலாவதியே யித்தா யிது ஆண்பிள்ளையென்று கையிற்கொடுக்கலீலாவதியம்கன்வாங்கிக்கொண்டாள்.

இ-ம்-அசாவேரி

கொடுத்தமகனைக்கையிலேந்திக்
கழுதங்குமுதந்திர்வதுபோல்
யெடுத்துமுத்தமிட்டணைத்து
யிருகொங்கையிலூரியபாலை
கொடுத்துவிழிமூக்குருவியுள்ளங்
குளிர்ந்துளிர்ந்தாருமபுகழ
படித்தாளின்பக்கடல்படித்தாள்
பார்ப்பாள்சுத்திகார்ப்பாளே;

வசனம்.

தன்கையிற்கொடுத்த மகனை வாங்கிக்கொண்டு யெடுத்துமுத்தமிட்டு யிரண்டுஸ்தன்னியத்திலும் பெருகியபாலைக்கொடுத்து மனமகிழ்ந்து ஆனந்தப்பெருகி யின்பக்கடலில்மூழ்கினவளாகுன் லீலாவதி.

மருத்துவக்கிழவிசொல்

விருத்தம்-இ-பைரவி.

தெருவயற்கரியான
தேன்மொழியேலீலாவதி

திருவயிற்றுதித்தமைந்தன்
சிரஞ்சீவியாகவாழி
வருவிழியுடையலீலா
வதியெனுமயிலேயானும்
அருமையாய்வாழுகின்ற
அகந்தனிற்கேகுவேனே.

வசனம்.

ஸ்ரீஜனங்களுக்கெல்லாம் அரசியாகிய லீலாவதியே நீவாழ்க வுன துதிருவயத்திலுதித்த பிள்ளையானது சிரஞ்சீவியாகவாழ்க வைப்பொருந்தும்படியானப்பெண்ணே யான்வாழும்படியாக வீட்டுக்குப்போய்வருகிறேனடியம்மணி.

கோழிசொல்விருத்தம்

இ-ட-காட்டை.

சதுர்விதவுபாயத்தொடுந்
தாரணியையொருகுடைக்கீழ்
அதிபதியாகிநின்று
ஆளுமன்னவனேபோற்றி
பதிவிரதைகளைப்போன்ற
மங்கைலீலாவதிப்பெண்
பதிதனையாளநல்லப்
பாலனைப்பெற்றாளையா

வசனம்.

பெருமையா சுவாமி ராசாதிராசவுத்தண்டராச கெம்பீரராச பரமேஸ்பரா யென்றையத்தினம்பட்டத் தாசியாகியலீலாவதியம்மன் யிவ்வுலகத்தையுஞ் செங்கோல்நடாத்தும்படியான திவ்விய அதிரூபலாவண்ணியமுடைய ஆண்பிள்ளையைப்பெற்றாளையாசுவாமி.

இரணியநாடகம்.

இரணியன்சொல்விருத்தம்

இ-ப-தேசிகதோடி.

மந்திரிமாரேகேளீர்
மங்கைமார்வந்தெனக்கு
சந்ததிபிறந்தசேதி
சாற்றவாண்முரசமார்ப்ப
இந்திரவீணைகொஞ்ச
யெழிலிபூமாரிபெய்ய
பந்தமாயெனைப்போல்கீர்த்தி
பாரினிலெவர்பெற்றாரோ

வசனம்

வாருங்கள்மந்திரிமார்களே நமது தோழிப்பெண்கள் வந்து னெனக்கு புத்திரன் பிறந்தானென்று சேதிசொல்ல யெனது செவியிலே அந்தரதுந்துபி யறையுது யிந்திரவீணைகொஞ்சுது தேவபுஷ்பமாரி பெய்யுது யினி யிந்தவுலகத்தில் யிவ்விதமான கீர்த்தியார்பெற்றார்கள் சொல்லுமந்திரிமார்களே

மந்திரிகள்சொல் விருத்தம்

இ-ர-பூரிகல்யாணி

அணிபெறுமுடிதரித்த
அண்டவாவுமக்குரத்ன
மணியெனவுதித்தபின்னை
மகத்தானயோகசாலி
கிளர்பெறுசெங்கோல்தாங்கி
செகமொருகுடையிலாள்வான்
இணையிலாதமேதினிலே
சொன்னபேரிடமிலைக்கீர்

வசனம்

நவரத்னகசித முடிபுனைந்த நாதிபனே கேளும் பிரந்தபிள்ளை யானது மகத்தான யோகசாலியாகவும் இந்தஉலகத்தையெல்லாமொரு குடைக்கீழ்நின்று ஆளவல்லவனுமாயு மிருப்பான் அந்தக்குழந்தைக்கிப்பேரென்ன சொல்லுமையா சுவாமி

இரணியன்சொல்விருத்தம்

இ-ட-சாவேரி

பாரதுவந்தரசரெல்லாம்
பண்புடன் திறையளக்க
சேர்ந்தாங்கொலுவில்வாழுஞ்
சீருள்ளவமைச்சமாரே
நிறைந்தசெங்கோல்செலுத்தி
நீநிலந்தழைத்துவோங்கப்
பிறந்திடும்புதல்வனுக்கு
பேர்பிரகலாதன்றனே

வசனம்

அரசர்கள் திறைகொணர்ந்து அளக்கும்படி சந்தோஷித்துடன்நமது கொலுவில்நிறைந்திருக்கும் அமைச்சர்களே நல்லசுபதினத்திற்பிறந்த பிள்ளையாகையால் அவனுக்குப்பிரகலாதனென்று பேரளித்தோமறிகிரீ.

தாலாட்டுகிறதரு

இ-ட-நீலாம்புரி

ஆராரோ ஆரிரோ ஆராரோ ஆரிரோ
நாரார்புயம்படைத்துதவஞ்செயுங்காசிபற்கு
போனெனவந்துதித்தபிரகலாதனேநித்திரைசெய் (ஆராரோ)

இரணியநாடகம்.

இரணியன்சொல்

பரணி

குடியானகோடான்கோடிராட்சதர்களும்
கொலுவுக்குவந்தார்களா

மந்திரிகள்சொல்

பரணி

கோரமொரா தூசரைக்கண்டபல்லுயிர்கள்போல்
குலைநெங்கியேயிருக்குறார்

இரணியன்சொல்

பரணி

கூடாரமுற்றிலும்பாரடா
கொடையிடிபடைவீரரே

மந்திரிகள்சொல்

பரணி

குறையன்றியாவருங்கூடத்தானின்றாரேதோ
கொற்றவாநின்சமுகமே

நாட்டியபெண்கள்வருகிற

விருத்தம்-இ-பந்துவராளி

அழைத்தனையென்றபோது அஞ்சனக்கோட்டித்தங்கம்
இழைத்தவொட்டியாணந்தானுமிடையினிற்பளபளென்ன
கழுத்திலாபரணமெல்லாம் கலகலென்றலங்கமாதர்
செருத்திமொரசன்மேவுஞ்சிற்சபைதனில்வந்தாரே

தரு-இ-ம-கல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி

நடனஞ்செய்யமாதர்கள்வந்தார் மன்னன்மகிழ
நடனஞ்செய்யமாதர்கள்வந்தார்

மன

அநுபல்லவி

விடம்போற்சுழிகள்சிற மிருதங்கமதிறசேர
அடவாயசங்கிதங்கூட்டி அபிநயத்துளிர்த்தேரி (நடன)

சரணங்கள்

சுத்தசுரங்கள்படிக்க பத்தனக்தானம்
ஒத்துபிரசாபமடிக்க
நத்தயர்மாதமாடத்தகும்படியைத்தவர்பாட
மெத்தசபையோர்கொண்டாடமெய்கலங்கிரம்பையோட (நட)
சுந்தரக்கிளிபோல்பேசி இதங்கள்நாவால்
தெளிந்துகைகளைவீசி
கந்தருவர்கண்டுதேகங்கலங்கிடயிவள்ராகம்
அந்தரங்கண்டவர்போகம் ஆகுமென்றாரேவைபோகம் (நடன)
அவனியுள்ளோர்களிக்க சபையிலுள்ள
அரசர்மனத்துத்துளிக்க
பவனமுனிவர்கண் மையலின்மனங்கொண்டு
குவலயந்தன்னில்நின்றுகொஞ்சுங்கிளியிவளென்று (நடன)

நடனமாதர்சொல்

கலித்துறை.

விடையானைப்பணிந்தேத்திய
காவலர்மெய்த்தவத்தால்
படையாளராய்வரும்
பார்த்திபனைப்பிறலுலகம்
குடையாளராய்வருமாசே
வனதுமொழுமுகத்தில்
தடையானமன்பிலங்கெதையக்கார்க்கு
திருத்தமைசெய்வைவயே.

நடனஞ்செய்மாதர்சொல்

தரு-இ-ம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கனயோகசாலிநீயே-கனயோகசாலிநீயே

அநுபல்லவி.

இனியொருவருமிணைசொல்லரியவிஜய
இந்திராதிகள்பணிபாதாதந்திராயிரணியனாதா (கன)

சரணங்கள்

தேவர்கள்திதமும்பணிபாதா மூன்று
செகத்தில்வெகுபுகழ்மிக்யாதா
யெவர்கள்திதமுந்தாவும்விதரண
வீரதணமுகச்சூராகோரயிரணியதீரா (கன)

தானவர்குலமெல்லாமீடேர வுந்தினை
யமரெல்லாந்துதிகூர
கோணைப்பதினாலுலோகமரசுகொண்ட
கோலாகலரணவீராலோலாயிரணியமாரா (கன)

தாம்தாம்திரிஞதிரிதில்லானா
தங்கரிதாம்தாம்தகதகதக
தந்தயதந்தகத்திரிகிட (கன)

வித்துவான்கள்சொல்

விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

தாமரைக்கண்ணன்புகைக்கண்ணன்பெறவைவிரி
நாமந்துன்னவேயுலகங்கள்யாவையும்வில
ரமவெங்கனலந்தணர்முதலினோர்சொயிர்
வேள்வியினிமைவர்பேரொன்றுஞ்னும்

வசனம்

வாருமையா யிரண்யபூபாலகா வும்முடையகீர்த்திப்பிரதாபம்யெப்படிப்பட்டதென்றால் நாராயணனென்னும் சிவனென்னும் பெயரைத்தாரத்தி வுமமுடையபெயரே யீரேழுபதினாலுலோகமும் விளங்கும்படியாகச்செய்வித்தும் பிராமணாள் செய்யாநின்ற யாகாதிகிரியங்களினால் அக்கினிமுகத்திலே சொறியாநின்ற அவிற்பாகங்களையெல்லாம் தேவரீருண்டு கீர்த்திப்பெற்றமகாநுபாவரே.

வித்துவான்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

மாவின்மாப்பொரும்புறக்கடல்மஞ்சனமரிவி
யாலுறட்டிடைமகளிரோடினமுமுதருந்தி
பாவியிந்திரன்பதியிடைபகற்பொருதாத்தி
இரவிலோகமுங்கான்முரநுலகத்திலிருக்கும்.

வசனம்

இன்னம் வும்முடையப் பிரதாபம்யெப்படியென்றால் வுப்புக்கடல் தேன்கடல் கருப்பன்சாத்துக்கடல் தயிர்க்கடல் நெய்க்கடல் நல்லதண்ணீர்க்கடல் பாற்கடல் யிந்தயேழுகடலையும் காலாலேதாண்டி அப்பால் மானதோத்திரப்பருவதமுங்கடந்து அப்பால் அருபத்து நாலுகோடி யோசனையகலமும் ஆழமும் பொருந்திய திருப்பாற்கடலிலேபோய்பிராதகால ஸ்தானம்பண்ணி நாகலோகத்திலேபோய் நாககன்னிகையுடனேகூடி அமுர்தபானஞ்செய்து மத்தியானகாலத்திலே தெய்வலோகத்திலேபோய் தேவசிம்மாசனத்தில் கொலுவிருந்து யிளைப்பாறி அப்பால் யிரவுகாலத்தில் ப்ரம்மலோகத்திற்போய் கொலுவிருந்து செங்கோல்செலுத்தாநின்ற மகாநுபாவரே.

வித்துவான்கள்சொல்

விருத்தம்-இ-பந்துவராளி

பண்டுவானவர்தானவர்யாவருமுப்பத்தி
தெண்டிரைக்கடல்கடைந்தவமுதமுந்தேடி.

கொண்டாடத்தினைக்கொத்தலர்க்குவ்வுதொடையமைந்த
கண்டனைகளைஇவுத்ததுனொய்தெனத்தளிர்த்தான்

வசனம்.

பின்னையும்வும்முடையயிர்தாபம் னெப்படியென்றால் அநேகங்கோடி தேவர்களாலேயும் அனேகங்கோடி ராட்சதர்களாலேயும்பிற்முனை யசைக்கப்படாநின்ற நூறாயிரம் யோசனை யுயரமும்பிரநூறாயிரம்யோசனை அகலமும் பொருந்திய மந்தரகிரியைதோளுக்குயேற்கத் தெண்டாயுதமாக பிடிக்கவேணுமென்று பிடிங்கிப் பார்க்கின்றபோது அந்தமலையும்முடைய என்றிராஜனுக்கு கலங்காமல் பெயர்ந்துவிட்டதாகில் அலகோ ஏழ்முடையப் பெருமையை ஆதிசேஷனாலுஞ் சொல்லமுடியுமோ மகாஜனங்களே.

இரணியன்கொலு-விருத்தம்.

இ-ட-ஸபாளி.

மந்திரிமாரேயிந்த
  மாசறுங்கொலுமுனிபர்கள்
விந்தையாய்நடனஞ்செய்த
  ஜெகில்மிகுமாதருக்கும்
அந்தமாய்புலவோருக்கும்
  அசமஞ்சத்திலிதாக
பந்தமாய்ப்பரிசைச்சேலைப்
  பணிதிபொன்னளித்திடீரே.

வசனம்.

வாருங்கள் மந்திரிமார்களே நமது கொலுமூர்ச்சமுகத்துக்கு மூன்றால் பரதசாஸ்திரப்படி நடனஞ்செய்தப் பெண்களுக்கும் கவிதாப்பிரசங்கஞ் செய்த வித்துவான்களுக்கும் வேண்டிய பொன்பூஷணங்களை அளவிமிதமாய் குறைவில்லாமல் கொடுங்கள் மந்திரிமார்களே.

மந்திரிகள்சொல்

கலி.

தூதகஞ்சுகியே
ஓதும்வாணவற்கும்
நீதமங்கையற்குப்
போதபொன்னளிப்பாய்.

கட்டியன்சொல்

கலி

ஒன்னலர்கடுங்க
மன்னியவமைச்சரே
சொன்னசொற்படிக்கி
னன்னிதியளிப்பேன்.

வித்துவான்கள்சொல்வாழி.

விருத்தம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி.

குடைகெழுவிரணியேசன்
கொலுமுகம்விறைந்துவாழி
தடமுடிப்புனைந்தமன்னர்
தழைத்திடுஞ்சமுகம்வாழி
படிமிசைச்செல்வமோங்கிப்
பதிமிகப்படைத்துவாழி
அடர்பொருமவுணரோங்கி
யனுதினம்வாழிவாழி.

நாட்டியப்பெண்கள்சொல்

எச்சரிக்கை.

சிலாதிதிபாலாசுரர்காலாநவலீலா
கோலாகலயிரண்யேஸ்வரகோவேயெச்சரிக்கை
கோவேஜெயதேவேந்திரகுழுதேவர்கள்முதலாய்
யாவேந்தர்கள்பணியும்பதமன்றுயெச்சரிக்கை.

மன்னுயிர்ப்பனகூரம்பன்றுபிரசன்னு
தன்யாயிரணியமேஸ்வரதுராவெச்சரிக்கை
சதுரசமொழிமதுராமிருகஜயபூரணசந்திரா
எதிர்காப்பரிஷித்தருள்சிறையாவெச்சரிக்கை
இறையென்றுனைத்திரவந்தவரிணையென்கழல்பணியும்
துறையென்றுளமுறைதங்கியசூராவெச்சரிக்கை
சூராஜெபதீராவதிசோராகனவீரா
சீராதிசமூழவச்சிரதேகாவெச்சரிக்கை
தோசுபயோகாயெழுலோகாபிரபுடிகா
வாகாகறுபோகாநிறுவாகாவெச்சரிக்கை
அகிலங்களுமெல்லாமுனதாகச்செயங்கொண்ட
இகல்வென்றியிரணியஸ்பாயிரையாவெச்சரிக்கை.

இரணியன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-தோடி.

படிமிசைதனைசுருட்டப்
  பலதிருத்தம்பிதன்னைக்
கொடுமைசெய்துயர்வதைத்துக்
  கொடியமாயனைக்கமச்சணாது
அடிபடச்செயதுவெந்தன்
  வஞ்சகமுடிக்காவிட்டால்
அடர்பவுலகிலென்னை
  யார்மதிப்பார்கள்மந்திரி;

வசனம்.

வாருங்கள் மந்திரிமார்களே யெனது தம்பியாகிய யிரணியாக்கனைக்கொன்ன அந்த அரியைப்பிடித்துவதைத் வதைசெய்து யென்கருத்தை முடிக்காமற்போவேனேயாகில் யிவ்வுலகத்தில் யென்னை யாரும் வீரனென்று மதிப்பார்களோ சொல்லுங்கள் மந்திரிமார்களே

மந்திரிகள்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-கௌளபந்து

வாருதிசூழுமிந்த பதிநலத்தரசர்கோவே
ஏருளதம்பிதன்னையிகல்செய்துகொன்னமாயன்
இரடே.. யொநிங்கிநெஞ்சந்திகைத்தெங்கேயோளித்திட்டானோ
பாரிலுன்கீர்த்திக்கென்றும்பழுதொன்றும்வாராதையா.

வசனம்

வாருமையா யிரணியேஸ்வரா வுமதுதம்பியைக் கொன்ன அந்த அரியானவன் வுமக்குப்பயந்து திகைத்து வோடிப்போய் வொளித்துக்கொண்டான் யிப்போது யிந்தவுலகத்தில்வுமதுகீர்த்திப்பிரதாபத்துக்கு யாதொருபழுதுவாராதையாசுவாமி

இரணியன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-மோகனம்.

பந்தமாய்வேதும்மாலும்
பதினாலுலோகத்திற்கும்
அந்தமாயாசுதெய்வம்
அரிஞர்செய்வோமயாகம்
சிந்தைசெய்ஜெபதபங்கள்
செய்வதுயெனையல்லாமல்
எந்தடவாகவாழ்வார்
திருப்பாரோசொல்லுமந்திரீ.

வசனம்.

வாருங்கள் மந்திரிமார்களே யிந்தப்பதினாலுலோகத்திலுள்ளவர்கள் செய்யும் அரசும்வோமம் வேழ்விஜெபதப மந்திரியாகாதி கருமங்கள் முதலானத்திற்குந் தெய்வம்நானேயல்லாது வேறோயுண்டென்று நினைப்பார்களோ சொல்லும் மந்திரிமார்களே.

அண்டத்தைவிரட்டியேதண்டித்துதிரட்டியே
அடுக்கும்நிலைசுருட்டியே
எண்டிக்குமலைகளைகண்டித்துபொடியாக்கி
எத்தனோமாத்தனோ தூத்தனோயாத்தனோ (மைந்த)

சங்கலாதர்கலாதரபொங்குமனுகலாதர
சிங்கமுகவிடாதா
வுங்கள்மனதுநிலைசங்கையில்லாமலே
ஓதுங்கள்போதுங்கள்மோதுங்கள்காதுங்கள் (மைந்த)

சங்கலாதன்சொல் விருத்தம்

இ-ம்-கௌளிபந்து

இங்குநீர்சொன்னதெல்லாம்வெளியதேபரியதல்ல
சங்கரன்கையிலேயோடுஞ்சதுர்முகனுலகத்தோடும்
பங்கயில்தேவர்கோனையமித்துயென்னடிக்கொண்டு
சங்கடங்கருத்தைமுத்தி நித்யமம்வருகுவோமே

வசனம்

அசோவாருமையாசுவாமிதந்தையே யிப்போது தேவரீர்சொன்னகாரியமெல்லாம் அரிதல்லவெத்தவெளிதானகாரியம்ஆகையால் அந்தப்பரமசிவனை கைலாசத்தோடும்பிரமதேவனை சத்தியலோகத்தோடும்தேவேந்திரனை அமராபதிபட்டணத்தோடுஞ்சேர்த்துகட்டிக்கொண்டு வெகுசோடியில்வருகிறோம் அந்தவூழியம்யெங்களுக்குகட்டளையிடுமையாசுவாமி

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

அவ்விடையுமங்கேதந்த
கவனிமைச்சுருட்டியுங்கள்
செவ்வியதக்கைதன்னைச்
செருக்கமாய்தன்னுக்கடை

உ௰

வெவ்வியேகட்டிக்கொண்டு
வந்திட்டாலதுவேவீரம்
ஒவ்விநான்சொன்னவண்ணம்
வொப்பிதிர்செய்குவீரே

வசனம்

அகோவாருங்கள்மக்களா நீங்களிப்போது கேட்டுக்கொண்ட ஷூரியங்களை தடையில்லாமல்செய்யும்படியாய் வுங்களுக்கு கட்டளையிட்டேன் ஆனாலின்னமொருகாரியஞ்சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்வுங்களுடைய ஷிநியந்தாகப்பனாகிய யிரணியாக்கதனேவாக அலதாரங்கொண்டு யெதிர்ப்பாய்ந்துக்கொன்ன அந்தநாராயணனையும்பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுவாருங்கள்மக்களா

சங்கலர்தன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-தன்யாசி

அவந்தனைப்பிடித்துக்கட்ட
அண்ணனைப்போகச்சொன்னான்
வுவந்தவன்கணத்திற்செய்து
உடகமுங்கொள்ளையிட்டு
கலந்தபந்தங்களாடக்
கண்டுபோர்பொருத்தியுந்தன்
துவந்தனைமுடிப்பானதல்
எருக்குடனனுப்புவீரே

வசனம்

கேளுமையாசுவாமியெங்கள்பிதாவே நீர்சொல்லியப்படி அந்த நாராயணனைப்பிடித்துகட்டிக்கொண்டு வருவதற்கு யெங்களுடைய தமையன்மிசலாதலனை அனுப்பினல்அவன்போய் அந்தஅரியுடனே போர் செய்து

ஜெயங்கொண்டுயிந்தட்சணத்திற் தடையில்லாமல்கட்டிக்கொண்டு வருவ
ன் ஆகலால்அவனை அனுப்புமையாசுவாமி

இரணியன்சொல் விருத்தம்

இ-ம்-மோகனம்

வழுத்தியபண்ணைஞ்செய்வேன்
மைந்தரேபோய்வாருங்கள்
இழைத்தநற்கொலுவில்காரு
யிசைந்திடும்வமைச்சமாரே
செழித்தயென்மகன்பாற்சென்று
சீக்கிரமாயுனதுதந்தை
அழைத்தனனென்றுரைத்து
அவன்றனைவரச்செய்வீரே

வசனம்

கேளுங்கள்மக்களா நீங்கள்சொல்லியப்பிரகாரஞ் செய்கின்றேனிப்
போதுபோய்வாருங்கள் அகோவாருங்கள் மந்திரிமார்களேயென்னுடைய
குமாரனாகியபிரகலாதனைநானழைத்தேனென்றுசொல்லி அதிசீக்கிரமா
யழைத்துவரச்செய்யும்மந்திரிகளே

மந்திரிசொல்விருத்தம்

இ-ம்-கல்யாணி

கண்டதுகொலுவிற்சொல்லும்
கஞ்சுகிகேளாயிந்த
தெண்டிரைக்கடல்சூழ்வையத்
திகழ்சகலகண்டம்வாவன்
கொண்டவொருகுடையிலானுங்
கொற்றவன்பாலன்றன்னை
கண்டுநீயழைத்திப்போது
கடுகெனவொடிவாராய்

வசனம்.

அடாவடா தூதாகளுங்கி சமஸ்தராசாதிராசனான திரிலோகாதிப யிரணியமகாராசனுடைய குமாரனாகிய பிரகலாதனனை யிந்தட்சணத்தில் அழைத்துவாருங்கள்பிள்ளாய்

கட்டியன்சொல்

பரணி

குண்டகும்புயத்தோன்
எண்டிசைக்கரசன்
தண்டமர்பாலா
இண்டுகிவருவாய்

பிரகலாதனன்வருகிறவிருத்தம்

இ-ம்-பைரவி.

விண்ணவரொருவரும்வேத
வேதியரொருவரும்வாழும்
மண்ணுளோரொருவருஞ்செய்த
மாதவம்வெளிவந்தாப்போல்
கண்ணுமெந்தனைபோலாளும்
கரிகினில்விழாமல்காத்த
அண்ணல்வேள்பிரகலாதன்
ஆண்டவன்றான்வந்தானே

தரு-இ-ம்-பியாகு

அடதாளம்.

பல்லவி.

நாதன்வந்தான்ஜெயப்பிர
கலாதன்வந்தான்

அநுபல்லவி

ஆதவன்முந்தப்பயந்தெழுந்திட
அவுணர்கள்கண்டுபயந்தொளிந்திட (காதன்)

சரணங்கள்,

கத்தகவமணிரத்னமுடிமின்ன
சோதிப்புயமிலங்கவெழில்
துங்கமணிமார்பில்தங்கப்பதைக்கந்துன்ன
தோள்வளைகள்குலுங்க
கொத்துச்சரப்பளிமுத்துமாலைபன்ன
குழைக்கைதக்கிகருண்டோடகோடிமன்மதனென்ன
எத்திசையிலுள்ளோர்சந்தோஷமாய்ச்சொல்ல
இரணியமன்னவனிடதோள்துடிக்கவென்ன (ஏதன்)

அன்பத்தோரட்சரம்அருபத்துநாற்கலை
யாதுமிகத்தெரிந்தோர்கல்ல
அந்தக்கரணங்களைப்பெருபூத
மனத்தையுந்தானறிந்தோர்
உம்பரியமலரிப்பதங்கண்டவர் உ
ஓமென்றஅட்சரந்தானுள்ளங்கொண்டவர்
கம்புமடியவரின்பமுடன்றொழும்
நாராயணாவென்றுபாராயணஞ்செய்து (காதன்)

அண்டபிண்டமீரேழெண்டிசையிலுமுள்ளோர்
அவர்வினைத்தாழெறியவெரு
அந்தணர்சோபனஞ்சொல்லவேபுஷ்பம்
அமரர்கள்தான்பொழிய
கண்டபேர்களெல்லாந்தெண்டமிடவேமெத்தக்
கருமுகில்மாயவன்பாதமனதில்வைத்த
தொண்டனானபிரகலாதன்தன்னையுந்த
கண்டயிரணியன்விட்டஅழைக்கப்பெத்த (காதன்)

பிரகலாதன்சொல்-போற்றிவிருத்தம்

இ-ம்-தேசிகதோடி.

மன்னவர்மன்னாபோற்றி
மண்டலாதிபனேபோற்றி
உன்னியேவுலகமெல்லா
மொருகுடைநிழலிலாண்ட
தன்னிகரிணையில்லாத
தந்தையேபோற்றிபோற்றி
என்னைநீரழைத்தசேதி
யியம்புவாய்போற்றிபோற்றி

இரணியன்சொல்- விருத்தம்

இ-ம்-பந்துவராளி

பணிந்திடவுவந்துவந்தப்
பாலகாபிரகலாதா
இணைந்தநம்பிமார்கள்
யீசனைவேதனோடு
தணிந்திடும்அமரர்கோனைச்
சதிருடன்பிடிக்கச்சென்றார்
கணங்கொடுநீயுமென்னைக்
காரியஞ்செய்குவாயே.

வசனம்

வாருமப்பாகுழந்தாய் பிரகலாதனேயிப்போது வுன்னுடையதம்பிமார்கள் பரமசிவனையும்பிர்மதேவனையும் தேவேந்திரனையும்பிடித்துக்கட்டி கொண்டு வருகிறதாகச்சொன்னார் ஆகையால்நீயென்னசாமர்த்தியஞ்செய்வாய் சொல்லுமப்பாபிரகலாதனே

பிரஹலாதன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-கல்யாணி

பிச்சைக்கிக்கையேற்றுண்ட
  பித்தனார்மேலும்பார்க்கும்
இச்சகப்பஞ்சாங்கத்துக்
  கிசைக்கிம்பாப்பான்மேலும்
கொச்சலானவர்கோன்மேலும்
  குமாரரையேவச்சொன்ன
உச்சிதந்தன்னையாலு
  மூவர்க்கிட்டேன்மகிழ்ந்திட்டானே

வசனம்

வாருமையா என்னைப்பெத்தபிதாவே பிச்சையெடுத்துவுண்ட பித்தன்பேரிலும் வெளியோர்களுக்கும் பஞ்சாங்கஞ் சொல்லிப் பிழைக்கும்பாப்பான்பேரிலும் கொஞ்சமாகியபிலத்தையுடைய தேவேந்திரன் பேரிலும் குழந்தைகளை அனுப்பிவைச்சிதம்மெத்தசன்றுச்சுது யெனக்குஞ்சந்தோஷமாச்சுதையாசுவாமி

இரணியன்சொல்- விருத்தம்

இ-ம்-பூரிகல்யாணி,

பண்ணியாவுருவுகொண்டு
  பாய்ந்தவுன்சிறுபிதாவைக்
கொன்னமால்தன்னைப்பத்தி
  கொண்டுநீவிளையத்தோடே
விண்ணவரொருவெ மச்ச
  வஞ்சமாய்வென்றசாவ
இன்னையில்வந்துசேர்வா
  யென்மனங்குளிரதானே

வசனம்

வாருமப்பாபிரகலாதனே யுன்னுடைய பிதாவாகிய இரணியாக் தனை பண்ணியபாபுருவுகொண்டு பாய்ந்துக்கொண்ண அந்தகாசனைப்போ க்கெதிர்த்துப்போர்செய்து பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபின்னையத்தினமே யென்மனது சந்தோஷிக்கத்தக்கதாக வொருட்சணத்திலகொண்டுசேருமப்பா பிரகலாதனே

பிரகலாதன்சொல் - தரு,

இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பு-தாளம்-ரூபகம்.

அரியெங்கேயிருக்கிறனையா அந்த
அரியிருப்பிடமெனக்கறியச்சொல்லையா

காணுதற்கரிதானவேடன்குழலிக்
கள்ளன்வடிவெடுக்குங்குள்ளமோடன்
ஊனுக்குமன்னுன்டபாடன்முன்னே
உனக்குப்பயந்தெளிக்குந்தனக்கல்லோகோடன் (அரி)

அவனைப்பிடிக்கப்போகச்சொன்னால் இனி
யாண்பிள்ளையல்லவான்சாண்பிள்ளையென்றால்
விசாரிக்கவேண்டாமகிமன்னா-உனக்கு
வேண்டும்போதழைப்பிக்கக்காண்பிப்பன்று (அரி)

வேடுவன்றவனைக்கண்டாலேதூரத்தி
போய்வர்க்கெனிதென்றாரேடார்சொல்லவே
காடுவொளிப்பவன்வின்றுவேமிடிக்க
காதேதேடிப்போவேனுவன்றுமே (அரி.

பிரகலாதன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-பந்துவராளி-

எழிருலோகமாண்டவீரா
முறைதனெழுத்திற்கொளெத்த
கோதையாய்புத்திக்கொண்டாய்
கோலமால்வேணுமானல்

இரணியநா[illegible]
[illegible]கைக்குள்ளே
காழுமோ[illegible]டனைழைப்பேன்பின்னால்
[illegible]ழுமென்றந்தையோரின்
மலப்பதம்போற்றிபோற்றி.

வசனம்.

வாருமையா யென்னைப்பெத்த பிதாவே நீ யிந்தயீரேழு லோகமும் [illegible]கோல்செலுத்தி கர்த்தன்விருந்து செலுத்திக்கொட நீ யுனக்குமேசா [illegible]புத்தியெய்கேயிருந்தது அப்படிப்பயன்னி வுருவங்கொண்ட காராய [illegible]னை வுனக்குவேண்டும்போது வொருபிட்டிகைக் குள்ளேயழைப்பிக்கி [illegible]ன் அப்போது வுன்னுடைய கோபத்தை தீர்த்துக்கொண்டு வாழுவா மையாசுவாமி.

பொது விருத்தம்.

இ-ம்-மோகனம்-

விடைகொடுத்தனுப்பிப்பின்பு
வேதவேதியர்கள்வானோர்
அடவுடன்புகழ்ந்துபோற்ற
அரியனைப்பொலியமேவி
நடனசங்கீதலோல
னாகவேயக்கும்போது
தொடையல்யாழ்முனிவனான
சுருதிநாரதர்வந்தாரே,

நாரதர்வருகிற தரு

இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நாரதமாமுனிவந்தார் மகா
நாரதமாமுனிவந்தார்

அநுபல்லவி.

சீருடன்வீணைமீட்டி சரிகமபதவென (நாரதமாமுனி)
சேருடன்கிசைபூட்டி.

பெய்யும்நிலைப்போல்பெய்யில்தெண்பொடு[illegible]
துய்யசுருதிமறைசெய்யநாவினிற்பேசி [illegible]
தண்டிகவண் டலமிரண்டையுங்கைப்பிடித்து
தண்டைசிலம்புகாலில்மண்டிடவேயடித்து (காரதமா)
உருண்டருத்ராட்சங்கள் புரண்டமாலைகைகுட்டி
முரண்டகலகமெங்கும்திரண்டிடவேநாட்டி (காரதமா)

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

நாரதமுனியேவாராய்
நாளிலமுதலதாக
ஈரேழுபுவனத்துள்ள
யிகட்சியும்புகட்சிதானும்
நேருடனிந்தாயன்றே
நீதெரிச்சேதியெல்லாம்
யேருடனெந்தனுக்கு
யியப்புவாயறியத்தானே

வசனம்.

அகோவாருமையாநாரதரே யிந்தபூலோக முதலாயுள்ள யீரேழு[illegible] கத்திலுஞ் சஞ்சரிக்கப்பட்டவரும் அங்கங்கேநடக்கும்யிகட்சிகளும் பு[illegible] சிகளும் யிழிவுகளும் பெருமைகளும் நிர்ச்செவ்வையாய்த்தெரிந்துக[illegible] ண்டவரானதால் யெந்தலோகத்தி யெந்த யிகட்சியெந்த லோகத்[illegible] தபுகழ்ச்சியிருப்பதுங் கண்டதுங்கேட்டதும் மெனக்குவொன்றாகி குறை யில்லாமல யானறியும்படி சொல்லவேணுமையா நாரதரே.

நாரதர்சொல் விருத்தம்-இ-ம்-கமாஸ்

மண்டலமெல்லாமுந்தன்
மகிமையேமகிமையல்லால்

கண்டதுமில்லைவேறு
காதிலுங்கேட்டிலேன்யான்
மண்டலங்கடக்கவேலாய்
மைந்தனும்பிரகலாதன்
இன்றிலானசேதி
செப்புவேனிப்போதானே.

வசனம்.

கேளுமையா யிரணியபூபாலகா இந்த அண்டாண்ட புவனங்களெல்லாம் நான் சஞ்சரித்துப் பார்க்கும்போது அங்கங்கே வுன்னுடையமகிமையே ரிஷீஸ்வரர் முதலானவரும் தேவதைகளும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கக்கண்டதேயல்லாமல் வேறொருசங்கதியுங் காதினால்கேட்டதில்லை இதுவல்லாமல் வுன்னுடைய குலபுத்திர சிகாமணியாகிய பிரகலாதனன் விர்த்தாந்தமெல்லாங்கேட்டபடி சொல்லுகின்றேன் கேளும்மகாராசனே.

தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மைந்தன்சேதிசொல்லக்கேளையா ராஜாதிராஜா
மைந்தன்சேதிசொல்லக்கேளையா
இந்திராதிசுரர்வந்திதசரணா
விந்தையிரணிய துரந்தரசுந்தர (மைந்தன்)

சரணங்கள்.

எல்லோர்க்குஞ்சற்சனவிசாசன் உன்னிலுமதிக
வல்லோன்விற்பனன்பதிலோலன் சாதுசன்மார்க்க
சல்லாபன்மெய்யர்களுக்கநுகூலன் துன்மார்க்கமான
பொல்லாதவண்டர்குலகாலன் வேதமுன்னவன்
கல்விகண்டு வழிசேஷனும் நாணுமே
சொல்லும்போது அவாவிடுக்கும் காணுமே (மைந்தன்)

சத்தியத்தவறாத நல்ல வாக்கியன் அதிசய
பத்திமுத்திமெய்ந்தான வாக்கியன் தெய்வபுரா

இரண்ய நாடகம்

ஜகத்திலும்விஸ்தாரமனு	சிலாக்கியன்	லோகாதிலோக
மெத்திசையும்புகழும்	பாக்கியன்	வுன்பெருக்கும்
பத்தபாலகன்சுசிலன்		அதிதன்
சித்தமுத்தவனே		பிரகலாதன் (மைந்தன்)

தெள்ளுமாமுனிவோர்கள்	கூடி.	பிரமலோகத்தில்
வள்ளலேயுந்தன்புகழ்	பாடி.	பூசனைசெய்து
பிள்ளைபிரகலாதனைக்கொண்	டாடி.	மகிழ்ந்தேசேதி
உள்ளதுஞ்சொல்லவந்தே	னொடி	ஆசையினாலே
மெள்ளக்குழந்தைக்கைந்துபிராய		மாச்சுதே
பள்ளிக்குகந்தவைக்கத்தருணமும		வாச்சுதே (மைந்தன்)

பொதுவிருத்தம்.

இ ம்-செஞ்சுருட்டி.

நாரதர்சொலக்கேட்டு
    மைந்தனுடல்புளகம்பூத்து
பாரியபுயங்கள்வீங்கிப்
    பண்ணவர்முனிவர்தம்மேற்
சீரியகருணையாகி
    சிந்தையில்மகிழ்ச்சிபொங்கி
நேருடனிரண்யபூபன்
    வினோதத்துயிலம்புவானே.

வசனம்.

இப்படியாகத் தன்னுடைய புத்திரனாகிய பிரகலாதனுடைய கீர்த்தி தாரதம்மியமெல்லாம் நாரதமகாமுனிவர் சொலக்கேட்டு மகாசந்தோஷமடைந்து தலைகீழ் சரீரமெங்கும் புளகாங்கிதங்கொண்டு புஜங்கள் பூரித்து சொல்லு கின்றவிதம் எப்படியென்றால்.

இரணியன் சொல்விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

இரணியநாடகம்

மோதியத்தன்மையாலே
முயர்ந்திடிநிமித்தியமன்றே
ஆகலாற்பிரகலாதன்
வன்றனையவைத்தநாளில்
வேதநாலோதவைப்பேன்
விண்ணவர்நடுங்கத்தானே.

வசனம்.

அகோவாருமையா நாரதமுனிவரே யிதற்குமுன்னமே நாமும் அப்படித்தான் செய்ய நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம் மனதுக்கு மனதேசாட்சி நீருஞ்சொன்னபடியினாலே மகாதிவ்வியமான நிமித்தியமாச்சுது யிப்பேது திதிவாரம்நட்சத்திரம்யோகம் கரணமானபஞ்சாங்கமும் அமைந்த ஏதினத்தில் நமது குழந்தை பிரகலாதனை பள்ளிக்குவைக்கிறேன் நீரும் நம்முடைய பெதாஸ்தானத்துக்குப்போய் வாருமையா நாரதமுனிவரே.

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

என்னருகேவல்செய்யும்
பேந்திழைமாரேகேளீர்
பொன்னணிமனைக்குச்சென்று
பூங்குழலானமாது
தன்னையேகண்டுவுந்தன்
தலைவனார் அழைத்ததென்று
வன்னமாமொழியாளீலா
வதிதனையழைத்துவாரீர்

வசனம்.

அகோவாருங்கள் பெண்களா அடி-விசாலாட்சி அடி-மோகனாங்கி அடி-வாலகோகிலாம்பா அடி-பரிமளகெந்தி அடி-நீங்கள் நமது அரமனைக்குட்சென்று நமதுமனைவியாகிய லீலாவதியையழைத்து வாருங்களென்

களா அப்படியேயழைத்துவருகிறோமையாசுவாமி.

இரணிய நாடகம்;

தோழிகள்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-நாட்டை.

தங்கனருங்குழலாளேயெங்கள்தாயே
தூயமார்தேவியருக்கரயோரே
திங்களுறுமுகத்தாளே அழகின்மிக்கத்
திவ்யகுணவதியேதேன்மொழியினளே
நங்கையர்களிதிரில்லாப்பதியேலோக
நாயகியேயிரணியர்க்குத்தேவியான
மங்கையரேகொலுமுகத்தில்மன்னனும்மை.
வரச்சொன்னார்சேதிவந்துவாழ்த்திரேமே.

வசனம்

தேனுமம்மாதாயே லீலாவதியே யிப்போ நமதுமகாராசன் கொலுமுகத்திலிருப்பதால் வுன்னை அவடத்துக்கு அதிகசீக்கிரமாயழைத்துவரச் சொன்னார் வாருமம்மாதாயே,

லீலாவதிசொல்.

செயபத்தியம்

முத்துமாமணிசுட்டிநெத்தியிணிலாட
முகபூர்ணசந்த்ரவொளிமுங்கியாட
கொத்துமாலைகளாடகுழையூசலாடவே
கொங்கைதனில்மசலையதுகுலுங்கியாட
சந்தநாத்தண்டைவெண்டையமுமாடவே
தாழ்வான்கைவொளிதயங்கியாட
பத்துமாத்துத்தங்கவளைகையிலாடவே
பாங்கிமார்களிலிருபாலுமாட
சித்ர [illegible] ஓங்க
[illegible] வீணையோசைதானுமோங்கச்
சித்ர [illegible]
[illegible]

இரணிய நாடகம்.

தரு-இ-ம்-நாட்டை-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

மங்கையர்குணமோகனி   லீலாவதி
வந்தாளேசெயமோகனி

அநுபல்லவி.

பங்கயநறுமலர்வதனவொய்யாரி
பணிமொழிப்பிரகலாதனனைப்பெற்றசிங்காரி   (மங்)

சரணங்கள்.

கற்பினுக்கருந்ததியிவ சொல்லுங்கமல
வதிக்கேயிவள்சோடு
அற்புதமிகும்பொன்னாபரணவிசாலி
அஷ்டலட்சுமிவாசம் மிஷ்டபாக்கியசாலி   (மங்)
நடைகட்குரியவனன்னப்பேடு மணி
நாகப்படமேமதனவீடு
துடைக்குப்பசுமையிளங்கதலியுந்தோற்குமே
துடியிடைக்கிணைமின்னல்கொடிவந்துபாற்குமே   (மங்)
நங்கையர்கர்ங்கவரிவீச அழகு
கனிந்துடனேயம்பேச
சிங்காரமுடன்கோடிமங்கையர்களினக்கேற்ற
ஜெயவிரணியனிருநயனமணிபோல்வந்த

லீலாவதிசொல் விருத்தம்.

இ-ம்-கல்யாணி.

அண்ணலேபோற்றிபோற்றி
அமரர்கள்முதலாயுள்ளோர்
எண்ணவேவொழுகின்ற
பெண்ணிடைக்கலைவாபோற்றி.

இரணிய நாடகம்.

நண்ணியசபையிலென்னை
னயமுடனழைத்தசேதி
திண்ணமாயுரைசெய்வீரென்
திருவடிபோற்றிபோற்றி,

வசனம்.

கேளுமென்பிராணநாயகா அந்தபுரத்திலிருந்த வென்னையேதுகாரியமாய் கொலுமுகத்துக்கு அழைப்பித்தீர் அதையடியாளுக்குத்தெரியச்சொல்லும்பிராணநாதா,

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-கேதாரம்,

நாயகியேகேளாய் நவிலுநயனுந்தனுக்குத்
தாயகமாகவம்மைக்னுக்குவயதைந்தாச்சு
தாயதாய்கலைகள்யாவுந் துலங்கவேயோதிவைக்க
நேயமாயுனையிப்போது நிச்சயித்தழைத்தேன் பெண்ணே

வசனம்,

அகோவாரும்பெண்ணே லீலாவதி நம்முடையக் குழந்தை யானபிரகலாதனனுக்கு கல்விக்குப்பருவமான ஐந்துவயதாச்சுது ஆகையால் அவனுக்கு வித்தையாரம்பஞ்செய்விக்க வெனக்குமனதாய்யுன்னை அழைப்பித்தேனேயன்றிவேறொரு சேதியுமில்லைபெண்ணே

லீலாவதிசொல்

கொச்சகம்.

நாவலர்கள்போற்றுகின்ற நன்னாடர்பெய்வுலகும்
ஆவலுடன்வொருகுடையில் ஆளுகின்றநாயகனே
காவலனார்சிந்தைதனில் கருதுமதற்கெதிருண்டோ
ஏவலால்சொல்வதென்ன வுன்னிஷ்டபடிசெய்வீரே

லீலாவதிசொல் விருத்தம்.

இ-ம்-மோகனம்.

வண்டுமொய்த்தனையக்கூந்தல்
மங்கையேதோழிப்பெண்ணே

மண்மடர்வேல்கைதாங்கும் .
மைந்தனையழைத்துவாராய்

வசனம்

அடி தோழிப்பெண்ணே - யெனது தவபுத்திரனாகிய பிரகலாதனை நானழைத்தேனென்று சொல்லி , யொருநொடியில் - அழைத்து வாரும் பெண்ணே.

தோழிபெண்சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-கல்யாணி.

குண்டரும்புயத்தாய்போற்றிக்
கோதிலாதுனதுதாயார்
விண்டுனையழைக்கச்சொன்னா
ரெழுந்திருந்தென்பின்வாராய்.

பிரகலாதனன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-பூரிகல்யாணி.

சந்திரமுகமுஞ்செய்யத்தாமரைகண்ணுமெய்யா
சுந்தரபவளச்செவ்வாய்த்துலங்குபுன்னகையுஞ்சோதி
சிந்துரதுமாயன்திருவடிபுனைந்தநெஞ்சும்
இந்திரன்முதலோர்வாழ்த்துமென்னைபாலையன்வந்தான்.

பிரகலாதனன்வருகிற-தரு

இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்

பல்லவி.

வந்தான்பிரகலாதன்-தந்தைமுன்னே
வந்தான்பிரகலாதன்

அநுபல்லவி.

வந்தான்பிரகலாதன்மித்திராதிபவேதன்
சிந்தாகுலம்போகவேசிந்தையதாகவே (வந்தான்)

சரணங்கள்.

காலைப்பொழுதிலெழுவாலச்சூரியன்போல்
கதிர்மணிமுடி துன்ன — அதின்
மேலச்சந்திரனைப்போலவிளங்கிய
வெண்குடைநிழல்துன்னமன்னன்முன்னே — (வந்தான்)

வச்சிரமிழைத்தபச்சைமரகதமாலிகை
மார்பினிலும்பிலங்கப் — பொன்
கச்சடனைமணிநட்சத்திரம்போல்மின்னி
கலகலென்றுகுலுங்கமனந்துலங்க — (வந்தான்)

மகரகுண்டலங்காதில்தகதகவெனமிக்க
மதியதுபோல்கொழிக்க — நல்ல
இகல்பெருந்தோள்களில்திகதிகவெனமிக்க
இரண்டுவலயஞ்செழிக்கப்புவிதழைக்க — (வந்தான்)

தண்டைச்சதங்கைகள்மண்டிக்கலகலென்னத்
தாமரைத்தாள்தனிலொலிக்க — திவ்ய
குண்டிக்கடகமிரண்டுங்கைகள்தன்னில்
கொழுஞ்சுடர்போல்சொலிக்கப்புண்யம்பலிக்க — (வந்தான்)

தழைந்தஅன்னக்காலில்விழுந்துயெழுந்தாப்போல்
சுதாமணைபிருபாலும்போட — மறை
வழங்கிநின்மேகம்போல்முழங்கும்புரவியேறி
மங்கையர்நடமாடவிஜயங்கூட — (வந்தான்)

ஆண்டானவருக்கும்பண்டமுதளித்திடும்
ஊரிபாதந்தனைக்கூறி — மிக்க
மண்டலத்தவரோடும்விண்டலத்தவராசிர்
வாதஞ்சொல்லத்தேரிஅன்புமீறி — (வந்தான்)

பிரகலாதனன்சொல்போற்றி

விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி.

கன்னியர்பதியேயென்னைக்
கண்மணியெனவேயீன்ற
அன்னையேபோற்றியிந்த
அம்புவிக்கரசனானேன்

இரணியநாடகம்.

கன்னிடப்பாறியாகித்
தயவினில்யிருக்குதாயே
என்னை நீரழைத்த சேதி
யியம்புவீர்போற்றிபோற்றி

வசனம்

அகோவாருமம்மாயென்னைப் பெற்றதாயேயிட்டிலிருந்த யென்னை அழைப்பித்தகாரியம்யெனக்குச்சொல்லவேண்டுமம்மாதாயே

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்

இ-ம்-பந்துவராளி

தேசமுள்ளமகன்தனையேயெடுத்தணைத்து
நீனிதியேயென்னிருகண்மணியேமிக்க
ஆசையுள்ளசெங்கரும்பேதேனேயிந்த
அம்புவியையாளவந்தஅறிவுள்ளானே
வாசமுள்ளகொடிமாலைசூட்டி
வஸ்திராபரணங்கள்வகையாய்ப்பூட்டி
தேசமெல்லாம்புகழ்ந்தேத்தவேதமோதச்
செல்லுவாய்மகிழ்ந்துசெல்லுவாயே

லீலாவதி-தரு-இ-ம்-நாட்டை

தாளம்-அடசாப்பு

பல்லவி.

பள்ளிக்குவைக்கவுந்தனையா அழைக்கிறார்
பாலகா நீவாடா

அநுபல்லவி.

தெள்ளித்தெளிந்தயென்
கண்மணியாவஷிகோதா
செழிக்குமன்புங்குணமுந்
தழைக்கும்பிரகலாதனே (பள்ளி)

சரணங்கள்

வசாமவர்வணம்சிஷிதவுமியனும்
வதிஷ்டனுமகத்தியனுஞ்சதிஷ்டனும்பலத்தியனும்

காசிபனும்பரத்துவாசமுனியானோர்
கற்றுக்கொண்டதில்லையோமெத்தப்பெரியோரானோர் (பள்).

படிப்பும்வார்த்தைகற்பேனென்றுப்பட்டமெனக்குமேயுண்டோ
பார்க்கும்போதுமேடனுக்கேற்குமோயாரேனும்
தொடுத்தவித்தையும்புத்தியெத்தனைசொல்லுமேதோ
தொட்டுக்காட்டாதவித்தைதொட்டுப்போட்டாலும்வாராதே (ப)

செல்வத்துக்குநிகர்கல்விச்செல்வமேயென்று
செப்பும்பெரியோர்மொழிதப்பல்லவேயென்றும்
சொல்வித்தையும்விஜயவில்வித்தையுந்தரிக்க
சொன்னாலுமொருகுருமுன்னேயிலாநினைக்க (பள்ளி)

பள்ளிக்கூடத்திருக்கும்பிள்ளைகளுடனின்று
பாடமுறைதெரியச்சொல்லி [illegible]
இன்னங்கலையின் [illegible]
கேட்கவேணுமென்றெண்ணான்

பிரகலாதன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-மோகனம்.

மன்னவாமன்றுபோற்றி
மண்டலாதிபனேபோற்றி
உன்னியவுலகமெல்லா
மொருகுடைநிழற்கீழாள
தன்னிகரிணையிலாத
தந்தையேபோற்றிபோற்றி
என்னையீன்றெடுத்தசோதி
யிணையடியேபோற்றிபோற்றி

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-கல்யாணி.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சுந்தரமணியேவாடா
சுரர்குலாதிபனேவாடா
மைந்தனேவாடாமிக்க
மறைநூல்களோதவாடா

இரணியன்சொல்-தரு
இ-ம்-பியாகடை-தாளம்ஜம்பை

பல்லவி

வாவாபிரகலாதாகண்மணியே நீ
வாடாபிரகலாதா

அநுபல்லவி

வோடாதேயினிவிளையாடாதே
யிந்தசும்மா (வாடா)

சரணங்கள்.

சட்டமணிமார்பிலேயிட்டமுடனணைத்துக்
கட்டிகொண்டுமுத்தமிஞ்டுக்கொள்ளகிட்ட (வாடா)
பேசும்பசுங்கிளிகூசும்மழலையின்சொல்
நேசமுடனேகேட்க்கஆசையாயிருக்குது (வாடா)
அந்தைகலைகளென்ன தொங்கிப்பளபளென்ன
எந்தன்மடியிலேவைக்காவேகமாகவிட்ட (வாடா)

இரணியன்சொல்விருத்தம்.
இ-ம்-நாட்டை

அழிவிலாமகனே
பிழையிலாவேதம்
மொழிவதற்குன்னை
எழிலுடனழைத்தேன்

இரணியன்சொல்விருத்தம்.
இ-ம்-கேதாரம்

பேதங்தெரிந்த
தாதகஞ்சுகியே

நாதனார்சுக்கிரனை
நீதமாயழைப்பாய்

கட்டியன்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம-மோகனம

அக்கினிச்சிதறித்
திக்கெனமன்னன்
இக்கணமழைத்தார்
சுக்கிரனேவருவாய்

சுக்கிராச்சாரிவிருத்தம்.

இ-ங்-தோடி.

காதலனழைத்தாரென்று
கஞ்சுகிசொல்லக்கேட்டு
ஆவலாயெழுந்திருந்து
அரைதனிற் காவிச்சோமன்
மேவியேவுடுத்திக்கொண்டு
விரவிபுத்தகங்கையேந்தி
கூவியேயிரணியபூபன்
கொலுவினில்சுக்ரன்வாரான்

௧௫ இ-ப்-புன்னாகவராளி,

தாளம்-அடசாப்பு

பல்லவி.

சுக்கிராச்சாரியும்வந்தானே - அசுரர்குரு
சுக்கிராச்சாரியும்வந்தானே

அநுபல்லவி.

சுக்கிராச்சாரியும்வந்தான்
தொல்லுலகிலுள்ளோர்க்கு
வக்கிரத்திருந்தாலே
உக்கிரஞ்செய்நவக்கிரக

சரணங்கள்,

இரணியாயமவென்று வேதத்தை-தினம்
யெண்ணியவனுக்குப்போதித்தேன்
வாமதுகொண்டாபிரலனாகிய
மன்னன்கனகனுயென்றனும்போத்திலே,

காதிர்தங்கருண்டலமின்னவே-கருது
புஸ்தகங்கைதன்னிற்றுன்னவே
சோதிசேர்காசி அனாதனிலென்னவே
அந்தபவுத்திரப்புத்திரம்வுத்தம

முத்துவிணக்கொடைத்தனைக்கொண்டுமுன்
னைதனிற்காண்டைப்பேதண்டு
வைத்துமிறாசினில் நல்லாயும்பூண்டு
மன்னவனென்னையழைத்தேதென்று

சுக்ராச்சாரிசொல்

விருத்தம்-இ-ம்-காட்டை.

வடிவொகுநதி
கடியார்னவன்பால்
கொடியல்லாணங்ந்தனை
அடைபட்டவைாப்பாய்.

கட்டியன்சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-மோகனம்

போர்க்குவேலானைக்
காக்குமந்திரிகளே
நேர்ச்சாரங்கொலுவினில்
பார்க்கரன்வந்தார்

மந்திரிசொல்விருத்தம்

இ-ல்-சுருட்டி.

அன்னரிபுலகா
வன்னலோமது

தெள்ளியகொலுவினில்
வெள்ளியும்வந்தார்.

இரணியன்சொல்

விருத்தம்-இ-ம-கல்யாணி.

திரமுள்ளகொலுவில்
அறிவுள்ளமந்திரி
குருவையிக்கொலுவில்
வருகவேசொல்வீர்.

மந்திரிசொல்விருத்தம்

இ-ம்-கன்யாசி.

உறமுளக்கொலுவில்
திறமுளமந்திரி
களபதிகுருவை
வருகவேசொல்வீர்-

கட்டியன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-கேதாரம்

தங்கபூசுரரோ
எங்களாண்டவனர்
தங்கியக்கொலுவினில்
பொங்கமாய்வருவீர்

சுக்கிராச்சாரிசொல்

விருத்தம்-இ-ம்கோடி

நாதனேயுங்கள்
திகைகொலுவில்
ஏதுநீரழைத்
கோருவீரெனக்கே,

இரணியன்சொல்

விருத்தம்-இ-ம்-பரிசு

மந்தமந்திரனே
அந்தமாயிரியைநீ

சிந்தித்தசேதி
வந்ததையெனக்கே

சுக்கிராச்சாரிசொல்.

விருத்தம்-இ-ம்-பைரவி.

அந்தமாயரியைச்
சிந்தையில்நினைத்தால்
நிந்தையாய்வாரகம்
வந்திடுமையா.

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ர-தேசிகதோடி

சுக்கிராச்சாரிகேளாய்
தொல்லுலகாள்வதற்கு
இக்கணம்வுதித்தெழுந்த
பெண்ணிடத்தனையனுக்கு
தக்கதோர்வேதத்தியானம்
தன்னையேபோதிவைக்க
அக்கினியைப்போல்சீறி
அழைத்தாரென்னைத்தானே

வசனம்.

வாருமையா சுக்கிராச்சாரியே யிப்போது நம்முடைய குமாரனுகிய பிரகலாதனனுக்கு வேதத்தியானஞ்செய்வதற்கு வுந்தனையழைப்பித்தேனையா சுக்கிராச்சாரியாரே.

சுக்கிராச்சாரிசொல்.

அப்படியே யாதொரு குறைவில்லாமல் நம்முடைய பாலகனுக்கு வேதத்தைவைக்கிறேனையாமகாராஜனே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி,

பன்னுசந்தேகமேபோலாய்
பாலகன்பிரலாதன்
தன்னுடகோஷனை
தாசர்க்குமந்திரகுமாரன்
அன்னவர்தானுமின்றோ
அவனுடன்பள்ளிக்கூடம்
தன்னையேவேதமென்று
துரிதமாயழைத்துவாராய்,

வசனம்.

அடாவாடா ஞாதாகஞ்சுனி நம்முடைய பிரலாதனோடேகூட கியதாசர்க்கு மந்திரிகுமாரர்களை பள்ளிக்கூடத்தில் கலைகளை இருந்து வாசிக்கவேண்டியதை அதைப்பிரலாதனுக்கு யிருக்கிறான் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுவாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா.

கட்டியன்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-சௌளிபந்து

அந்தராநேசக்
சிந்தைசெய்மன்னன்
மந்திரிகுமாரரை
வந்திடச்சொன்னார்.

மைந்தர்வருகிற விருத்தம்

இ-ம்-மோகனம்.

மகிமைசேர்முகமொரு
மன்னவனின்றனரன்றே
அகமகிழ்ந்திரண்டுபோது
வமைச்சர்கள்பாலரெல்லாம்
வகையுடனொருமித்து
வஸ்திராபரணம்பூண்டு
ஜெகதலத்துள்ளோர்போற்றும்
இவரவனையடைந்தாரே.

தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி,

தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

வந்தார் வந்தனரே-மைந்தர்களும்
வந்தார் வந்தனரே.

அநுபல்லவி.

அந்தரமாகவே துலங்கும்
சபைதனில் (வந்தார்)

சரணங்கள்.

முந்துங்குருச்சுக்கொன்மைந்தனை
மோகனமாளிகையின்ன
பத்தனைமாத்துப்பரம்
பொய்யணிமாடமே, (வந்தார்)

சுந்தரமாமணிசூட்டி
சொர்னத்தண்டைகாலில்பூட்டி
சுத்தவெண்டையந்தொனிக்க
கருணையிரணியன்முன்னே (வந்தார்)

மண்டலமும்விண்டலமும்
மைந்துமுள்ளப்பேருலகும்
உண்டருளும்பெருமானை
உள்ளந்தனிலேவைத்து (வந்தார்)

கொண்டனனபிரகலாதனை
தோழமையாகவேகூடி
தண்டமிழ்நால்மறைபோற்றி
சானவர்மைந்தரும்வோடி (வந்தார்)

மைந்தர்சொல் விருத்தம்

இ-ம்-கல்யாணி

விண்ணவர்களும்புரந்தரன்முதலாய்
மண்ணியவுலகில்மைந்துள்ளபேரும்
கண்ணியமாகநின்றிடவரும்
மன்னவாவுந்தன்மலரடிபோற்றி

இரணியநாடகம்.

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-நாட்டை

அழிவிலாதுலகையாளும்
அமைச்சர்மைந்தர்களேவாரீர்
பழுதிலாநீங்களெந்தன்
பாலகனுடனேசென்று
வழுவிலாவேதமோத
வண்மையாய்ப்பள்ளிக்கேகி
எழில்பெறநன்றாய்வாசித்
திருக்கவழைத்திட்டேனே.

வசனம்.

வாருங்களெனது அருமையான அமைச்சர்கள் குமாரர்களே நீங்கள் யாவரும் மெனது குமாரனாகிய பிரகலாதனனுடனே போய்வேதபாராயணஞ்செய்ய வேண்டியதால் பள்ளிக்கூடத்திற்குப்போக அழைப்பித்தேன் மைந்தர்களே.

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம். ஆனந்தபைரவி-

மறையவர்கோவேயெங்கன்
மகன்தனைக்கூட்டிக்கொண்டு
நிரமுடன்பள்ளிக்கேகி
சீருளவேதந்தன்னை
அமைபடவோதிவைப்பாய்
யதிற்குறைவந்துதானால்
குரு[illegible]யெண்ணமாட்டேன்
கொல்லுவேனுன்னைத்தானே,

வசனம்.

கேளுமையாசுக்கிராச்சாரியரே நமதுகுமாரனாகிய பிரகலாதனுக்கு சொல்லிவைக்கும்படியான வேதத்தியானத்தில் யேதாகிலும் குறைவுபடுமாகில் வுடனேயெனது வாளினால் வுன்னுடைய சிரசத்தை யிருகூறாகச் செய்துப்போடுவேன் போய்வாரும்.

சுக்கிராச்சாரிசொல்

விருத்தம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்

அப்படியேதேவர்
செப்பிடுமொழியை
கொப்பெனத்தலையில்
வைப்பனுனையா,

இரணியன்சொலவிருத்தம்

இ-ம-தோடி

தகைமைசேர்மைந்தனேநீ
தன்னயர்களுடனேகூடி,
மகிமைசேர்வெள்ளியின்னே
வண்மையாய்நீயுஞ்சென்று
உவமையில்லாதவேதம்
வோதியேதெளிந்தபின்பு
ஜெகமெலாமதிக்கநீயுஞ்
செல்வனேவருகுவாயே

வசனம்

வாருமப்பா பிரகலாதனு மிப்போது நீ யிந்தச்சுக்கிராச்சாரியார் பின்னேபோய்வேதப்பாராயணஞ்செய்து கொண்டுவாருமப்பாமகனே.

சுக்கிராச்சாரிசொலவிருத்தம்

இ-ம-கேதாரம்

பொறுமையுங்கருமமுஞ்சப்
புலாக்கமுறவாள்கையேந்தி
தரணியிலொருமாண்டோர்
றனையனைசொல்லக்கே
இரணியமன்னன்சொன்ன
தென்றுநேகங்குனையோ
பெருமையாய்வேதமோத
பிரகலாதனைவருகுவாயே.

வசனம்

அப்பா பிரகலாதனே யிப்போது வுன்தந்தையாகிய இரணியமகாராஜ ன் சொன்ன சொல்லைக் கேட்டையா அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட வுடனே யென்னுடைய குலைகள் நடுங்குகிறது ஆகையால் வேதப்பாராயணம் வேர் விலைக்குறேன் வாருமப்பா பிரகலாதனே

பிரகலாதன்சொல்

வசனம்

அப்படியே தடையில்லாமல் வருகிறேன்வேதமோதியையுங்கவாமி

பொதுசொல்கொச்சகம்.

ஆர்க்குமுடனஞ்சாதிணை
யாள்கனகன்றன்மகனை
பார்க்கரன்பின்கூட்டிவிட்டு
பதியிலிருந்தளவில்
நீர்க்குமுள்ளபாலகனுஞ்
செல்வருடனேகூடி
ஆர்க்குமுடன்பள்ளிக்குயி
லோதும்வகைசொல்லுவனே

சுக்கிரார்ச்சாரிசொலதரு

இ.நாட்டை-அடதாளம்

பல்லவி.

வேதங்கப்பாகேளிதுவேடீ
வெயதுக்ல்யாதே.

சரணங்கள்,

பிரமமுகூர்த்தத்திலிராமந்தப்பாமலே
பிரியமாய்சங்கராப்பர்பண்ணிக்கோ
பரமதத்துவத்தில் விரவுமுன்தகப்பனே
பகவானென்றேமனதிலெண்ணிக்கொசிழுவே. (வேதங்)

செம்புமுக்தாணியுந்தம்பைமலைப்போலே
தினக்கோரும்புளியிட்டுக்கழுது
அம்புவிப்பணைத்துதிக்கும்பிறனுந்தந்தை
யடிதொழுதெழுமுழுகுசிஷனே. (சேமகந்தப்பா)

இட்டமதாகவேபட்டவர்சனத்தையும்
தீர்க்கமாய்ப்பாக்கவேசாத்து
பேட்டமான்றேல்தன்னைபிஷ்டஆசனம்போட்டு
புகழாக்கனைப்பைபோற்றுசிஷனே. (சேமகந்தப்பா)

அடக்குமுகமாகத்திட க்கொடிருந்துகொண்டு
மனமகிழ்ந்தப்பாமலோது
இடக்கையிட்டுக்கல்லடக்கை சயாபிரண்யாமை
யென்றுசொல்லிப்போறுசிஷனே, (சேமகந்தப்பா)

சுக்கிராச்சாரிசொல்விருத்தம்.

இ-ம்-சஹறு.

செய்வெண்ணமானதெல்லாமுடிந்தபின்பு
பிரகலாதநந்தைதன்னைநினைந்து
கைவண்ணமொருகதலிவாரிகேளாய்
கருதுதாம்பூலமொடுதூபதீபம்
ஐய்வண்ணமாயவைத்துயெண்ணவலஞ்செய்
அருணமொழிக்கீழ்முகமாய்க்குனியுமப்பா
மெய்வண்ணப்பொருளிது வேயிரணியாயநம
வெழுத்திதுமேன்மையாய்விளம்புவாயே.

வசனம்

வாருமப்பா பிரகலாதனே - உன்னுடைய தந்தையின் ஸ்ரீபாதத்தை வுள்ளிருதையாம் பாத்திலத்தனைத்துக்கொள் பழம் - தேங்காய் - தாம்பூலம் வைத்து தூபதீபங்கொடு யென்னைப் பிரதட்சணஞ்செய்துக்கொள் கிழக்கு முகமாக யிருகைகட்டிக்கொள் வாயைமூடிக்கொள் தலையைகுனிந்துகொள் யிரணியாயநமா, யிரணியாயநமாவென்று சொல்லுமப்பா பிரகலாதனே.

பிரகலாதனன்சொல்

கொச்சகம்,

திருவைமார்பில்தரித்திடுமையனே
தேவருக்கிடர்தீர்த்தருள்துய்யனே
பெருமையாகவேதந்தைபேர்சொல்லென்றார்
பிராணுதேயெந்தனுவும்வராணுதே
உருவமாகிஅருபமுமாயெங்கு
மொன்றிரண்டோடைந் தெட்டெழுத்தாய்நின்ற
அருமறைப்பொருளாகியஅண்ணலே
ஹரிஹரிநமோநாராயணயைவே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதி

நாராயணநமவேஹரிஹரி
நாராயணநமவே.

அநுபல்லவி.

நாராயணமந்திரம்பாராயணஞ்செய்தால
நமனுமவந்தனுக்குமோஅடையுமிதுவேநல்ல (நாராயண)

சரணங்கள்.

ஜென்மசாபல்லியமாகுமமுன்னேசெய்த
கன்மங்களாபிறம்போகும்
தன்மபரிபாலனுஞ்சகலமிட்டகலமான
சின்மயசிரஞ்சனதேவதேவாட்சக (நாராயண)

வித்தையுமபுத்தியுஞ்சேருமஅஷ்
சித்தியும்முக்தியுங்கூடும்
தத்துவபொருட்கெல்லாந்தலைமையாய்விளங்கிடும
நித்தியபரிபூரணநிமலாச்சுதானந்தம் (நாராயண)

கருணைபொழிவிலாசமபிதரியாத
கசடர்க்ருவெருமோசம்

அருணகிரணச்சிகருணைபிமலர்மீதிற்
திருணனுன்முகனேயுந்தந்தபங்நரட்சக (நாராயண)

பிரகலாதவன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-பூரிகல்யாணி.

ஓம்நமோநாராயணவென்றுரைத்துளமுருகி
தானமர்ந்திருந்தடக்கைகயிந்தஸ்ரீகாவிற்றுங்கி
ஆனிரக்கண்களபுனலுகம்யிருபுரம்பொடிப்ப
ஞானபகனிருந்தனனந்தனர்நடுங்க.

சுக்கிராச்சாரிசொல்விருத்தம்.

இ-ம்-பந்துவராளி

இந்தவிதம்நீசொன்னயார்குடிக்கி
யெரிநெருப்போபெருங்குலையோயிடநீவந்தாய்
உந்தனையென்பின்கணகணைப்பும்போது
உரைத்தமொழியால்கைகால்நடுங்குதையோ
அந்தமுள்ளமுனிவர்களோர்வமரர்தாமோ
அய்யனேவுந்தனுக்கீதார்சொன்னாரோ
மைந்தனேபிரகலாதனனேயிந்த
வார்த்தைதனைமரந்திடாய்மரந்திடாயே.

தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்

தாளம்-அடசாப்பு

பல்லவி

என்னசொன்னயடா-பிரகலாதா
என்னசொன்னயடா.

அநுபல்லவி.

என்னசொன்னயடாபிள்ளாய்
தன்மதியிகாலேயின்று
உன்னையுங்கெடுத்தல்லா
லென்னையுங்கெடுக்கவென்று. (என்ன)

சரணங்கள்.

சிவனையன்றி வேறுமுண்டோ-வுன்றந்தையல்லாத்
தெய்வத்தின்கூறுமுண்டோ
அவனைப்பூசனைசெய்யாதரிபெயர்நீசொன்னாய்
ஐயையோமோசம்மோசஞ்செய்வதுண்டோவென்றுக் (என்)

மூவர்க்குமூவனானவன் - பஞ்சகிர்த்திய
தேவர்க்குத்தேவனானவன்
காவல்செய்துலகத்தைக்காக்குமவனைச்சொல்லாமல்
காத்தியம்வேறுமுண்டோபக்தியுடன்சொல்லாமல் (என்)

இரணியமகாராஜன்-யெவ்வுயிருக்குந்
தரணிக்குமவெகுநேசன்
அருமறைமுனிவோருமமரர்களுமெப்போதும்
திருவடிதொழுவதுந் தெரியாதோபோதும்போதும் (என்)

பிரகலாதனென்சொல்வெண்பா.

இ-ம்-சங்கராபரணம்.

என்னவகைசொன்ன வெறிலார்தவமுனிவன்
தன்னைமுகம்பார்த்துத் தலைவணங்கி-என்னுறுதி
தப்புவதுமுண்டோசதுர்மறையேகேளென்று
ஒப்புடனேசொல்வானுவந்து

தரு-இ-ம்-கல்யாணி.

ஏகதாளம்.

பல்லவி.

என்னதப்பிதம்நான்சொன்னேன்சொன்னேனொன்று
எடுத்துக்கேழ்க்கிறீரையா.

அநுபல்லவி.

என்னையுமுன்னையுமிரணியமகாராஜன்
தன்னையும்பிறப்பிக்கவுன்னிமொழிந்தேனல்லால். (என்)

இரணியநாடகம்

சரணங்கள்.

அந்தணர் முனிவோருஞ் சிந்தையிலனைவோரும்
அமரர் நினைக்கத்தகவுமல்லைநந்து
வந்தடங்கும்பொருளென்கனறிவாலாய்ந்து
உழக்குஞ்செந்நெல்லைப்பழிப்பதுண்டோசொல்லாய் (என்)

உடலுக்குளுயிர்போலேமலருக்குண்மணம்போலே
காந்தபால்சுவைபோலேசிறந்தவெள்ளெண்ணைபோலே
கடலுக்குள்திரைபோலேஅடர்ந்தவுலகத்தில்
கலந்துநிறைந்திருந்தகலந்தனைவிட்டுவேறோ. (என்)

அஞ்சனமேனியுங்கஞ்சமலர்விழியும்
அலர்ந்தபீதாம்பரந்தனைத்தபோர்வையுங்கொண்டு
தஞ்சமென்றவர்க்கெல்லாமஞ்சலென்றருள்செய்யும்
சரணனைப்பரமனைத்தருணனைவிட்டுவேறே (என்)

கவிராசாரிசொல்

கலித்துறை

நித்தியமாம்பொருள்யானே உனைக்கும்நிலைவிடுத்து
பித்தாகப்பேசலுந்தகவிலையிந்தப்பேருலகில்
கர்த்தாவிரணியன்தானன்றிவேறொன்றுகண்டதுண்டோ
சத்தாகிலுமறிவில்லாமல்மால்பெயர்சாற்றினையே

தரு-இ-ம்

கண்ணிகள்.

இந்தவாலப்பிராயத்திலே	பிரகலாதா-வுனக்கிந்த
அருவெங்கேவந்தது	பிரகலாதா
நல்லதுசொல்லப்போனாலும்	பிரகலாதா - யிப்போ
பொல்லாக்காய்ச்சினையுமல்லோ	பிரகலாதா
தப்பிதம்நீசொன்னதல்ல	பிரகலாதா - யிப்போ
தப்பிதமாகத்தோணுமே	பிரகலாதா
அப்பனேயென்கண்மணியே	பிரகலாதனு .. வுனக்
கொப்பாவராருமுண்டோ	பிரகலாதா

உந்தன் குலக்குருநானே — பிரகலாதா — வுன்
தந்தைபெயர்சொல்லிவாழ்வாய் — பிரகலாதா
காலதேசப்பார்க்கல்லவோ — பிரகலாதா
சிலமதையென்னவேணும் — பிரகலாதா
தந்தைபெயர்சொல்லாமல் — பிரகலாதா — நீ
எந்தடவுவாழ்வுகொள்வாய் — பிரகலாதா
அன்னையும்பிதாவுமல்லவோ — பிரகலாதா — வுலகில்
முன்னறிதெய்வமென்பாரே — பிரகலாதா
என்னசொன்னாலுமுனக்கு — பிரகலாதா — சந்தி
மன்னுமறிவில்லையோதான் — பிரகலாதா.

சுக்கிராச்சாரிசொல விருத்தம்.

இராகம் — பைரவி.

தெரியாதோவுனதுதந்தையல்லாவ்லவோ
சிவனரியுந்தானித்தெகத்துக்கில்லை
வெறிமுகத்தோன்கைக்கொண்டவிரணியம்போல்
வேதமென்றுந்தெய்வமென்றும்விரித்துச்சொன்றாய்
அறியாதபருவத்திர்வுணர்வுகூர
அன்பாகப்போதித்தாராரோவித்தக்
குறியாகச்சொன்னவர்கள்முனிவர்தாமோ
குவலயத்துமறையவரோகூறுவீரே.

வசனம்.

அகோ வாருமப்பா பிரகலாதனே - அறியாதப் பிராயத்திலே வுனக்கு இந்தபோதனை போதித்தவர்கள் முனிவர்களோ பிராமணர்களோ அதை யெனக்குத் தெரியும்படியாய் சொல்லவேண்டுமப்பா பிரகலாதனே

பிரகலாதன்சொல் விருத்தம்.

இராகம் — காம்போதி.

எந்தையாயிரணியனர்கவங்கள்செய்ய
வரிசைசமயந்தன்னைப்பார்த்து

இந்திரனுமென்தனிடத்தாயைக்கொண்டு
அருஞ்சிறையாலடைத்துவைத்தானந்தவேளை
வந்துமுனிநாரதனென்தாயைத்தேத்தும்
வகைபோலயெனக்குண்மைவகுத்துச்சொன்னார்
அந்தமுடன்தாய்வயிற்றிலிருந்துக்கேட்ட
தனைகுருவேறுனமக்கு ஆரைகுவேனே.

வசனம்

கேளுமையா சுக்கிராச்சாரியரே யென்னுடையதந்தையாகிய யிரணிய மகாராஜன் மந்தரகிரிச்சாரலில் தவஞ்செய்யப்போன சமையத்தில் பொன்னுலகுக்கதிபதியாகிய தேவேந்திரமகாராஜன் யென்னுடைய தாயார் லீலாவதியம்மனைக் கொண்டுபோய் அருஞ்சிறையில் வைத்து வுபத்திரவஞ்செய்யும்போது நாரதமுனியானவர் அவ்விடம்வந்து யென்தாயாருடைய மனதைத்தேற்றி தெளிவுண்டாக்குவர் போல் யெனக்கு வுபதேசப்பண்ணினார் அந்தவுபதேசம்பொருள் யென்தாயார்வயத்துக் குள்ளிருந்தே யான் கேட்டுக்கொண்டேன் அந்தமார்க்கஞ்சொல்லுகிறேன் கேளுமையாசுவாமி.

பிரகலாதனன்சொல்-தரு

இ-ம்-பைரவி-அடதாளம்.

பல்லவி.

வித்தில்லாதவிளைவுண்டோ-ஐயா
வெள்ளிமையைநீர்கண்டதுண்டோ

அநுபல்லவி

தத்துவகுணத்தில்தன்னைவறிவதுகொண்டால்
கைத்தலத்தனிலுள்ளகனிபோலாகுங்கண்டாய் (வித்தில்)

சரணங்கள்.

முப்பொருள்முப்புரமாகுமது
முக்குணமுச்சுடராகும்-அதை
ஒப்புடனெப்படியப்படியென்னுவோர்
தப்படிக்கப்படியாகவேயென்னுவோர் (வித்தில்)

ஒருவினையொருப்பயந்தருமோ-அந்த
ஒருவினையல்லாற்கேடேவருமோ
கருதியபொருளினைக்காட்டுகின்றாவல்லால
தருபானந்தனக்கிதுசாட்சியுண்டோசொல்லாய் (விருத்தில்)

கருமமுங்கருமத்தின்பலனும்-கல்ல
தருமமுந்தருமத்தின்பலனும்
இருவர்மனிமாசபன்பரமென்றுதிருவார
இருமையென்றெறுத்திக்கடமேயென்றெருவார (விருத்தில்)

சொற்பொருளாகியபோதன்-அன்றோர்க்
கற்புதமானவற்றான்
தற்பரிற்பரத்திவமானது
கற்பரசெப்பநாமைறுனது (விருத்தில்)

உக்கிராச்சாரிசொல்விருத்தம்.

இ-ம்-கேதாரம்.

உண்மையேயுரைத்தினையா
தாதனுன்தந்தைகேட்டால
புன்மையாய்வினையுமென்னைப்
பொருந்திடாதொருத்தல்செய்வார்
வன்மையாமவர்போற்சொல்லி
வணங்குதலுண்மையாகும்
தன்மைநான்செய்யவேண்டுந்
தகைமைநீருரைத்திடுமே

வசனம்.

கேளுமப்பா பிரகலாதனே யிப்போது நீர் - சொல்லிய வார்த்தைகள் உண்மையானதுதான் ஆனால் உன்னுடைய தந்தையார் யிவ்வார்த்தையைக் கேட்டால் என்னை வெகுவாக கஷ்டப்படுத்தி விடுவார் ஆகையால் நீ யிப் போது உன் தந்தையாருடைய பெயரைச்சொல்லி வணங்குவதே உத்தம மாயிருக்கின்றது இவைவிட்டால் யான்செய்ய வேண்டியதை யெனக்குச் சொல்லுமப்பா பிரகலாதனே.

பிரகலாதனன்சொல்-தரு
இ-ம்-தோடி-ஜம்பைதாளம்.

கண்ணிகள்.

இன்னமின்னமென்னசொல்லுவேனென்சாமியோன்
இன்னமின்னமென்னசொல்லுவேன் (இன்)

பன்னும்வேதமுடி வில்பன்னும்நாரணன்மலர்
பொன்னின்சரணமல்லாலுன்னும்பொருளுமுண்டோ (இன்)

பண்டோரார்தாமொழிகொண்டேனெனதுசிரம்
கண்டேன்மாயவன்பாதம்பின்டேனுலகவாழ்வு (இன்)

ஏதோநான்சொல்வதெல்லாந்தோதோஎன்னேடுமக்கு
வாதோபெரியோர்கள்மனமீதோதெரியாதோசும்மா (இன்)

கேளுமடியேனையெந்தனுளுந்தயவாகவே
ஆளும்நாரணன்மலர்த்தாளும்விடவேலுண்டோ (இன்)

நாராயணவென்றுமாராவமுர்தம்வாயில்
நீராவல்விடமுண்ணவாராதெனக்கிப்போது (இன்)

வாருமென்றந்தையெயர் நீருந்துதிசெய்து
வாரும்பலனுண்டாகில்நேரும்நானுரைக்கிறேன் (இன்)

வில்லும்பிரணியம்முன்சொல்லும்மெந்தனையவன்
வெல்லும்வகைநினைந்தால்புல்லுமென்னெருப்பல்லவோ (இன்)

சுக்கிராச்சாரிசொல்விருத்தம்.

இ-ம்-ஆரபி

திடுக்கிடவுலகுதன்னில்தெய்வம்வேறிருக்குதென்றாய்
நடுக்குதுகையுங்காலும்நானிதற்கென்னசெய்வேன்
துடுக்குள்ளயிரணியதற்குசொன்னதுண்டாகில்மெத்த
கடித்தென்னகுலைசெய்வானோகாரணமறிகிலேனே.

சுக்கிராச்சாரிசொல்விருத்தம்

இ-ம்-பைரவி.

திருவுருபாலன்
உரைசெயுமொழியை

இரணியற்கோத
திரமுடன்போனேன்

பொது-விருத்தம்

இ-ம்-நாட்டை.

சொன்னசொற்படியேசொல்லி
துரியத்திலிருந்தான்பாலன்
இன்னதுசெயலோமே
யிரணியற்குறைப்போமென்று
அன்னவன்வெள்ளிபோன
வளவினிற்பிரகலாதன்
பன்னுதானவர்மைந்தர்க்குப்
பகுத்தறியுரைக்கின்றானே.

வசனம்

இந்தப்பிரகாரம் பிரகலாதன சுவாமியானவர் தத்துவமார்க்கங்களைச்
சொல்லி மனமுருகி புளகாங்கிதனாய் நிற்கயிலிதனை யெல்லாங்கேட்டசுக்
கிராச்சாரியானவர் யிரணியமகாராஜனுக்குச் சொல்லவேணுமென்று போ
னசமையத்தில் பிரகலாதனன் தன்னுடன் கூடிபடிக்கா நின்ற பிள்ளைகளு
க்குதத்துவமார்க்கஞ்சொல்லுகின்றவிதங்காண்க

பிரகலாதன்சொல்.

தேவாரம்.

எட்டெழுத்தானமந்திரம்
யெமன்றனைவெல்லுமந்திரம்
துட்டரைஜெயிக்குமந்திரம்
தொல்வினையகற்றுமந்திரம்
இட்டமாமறையோர்மந்திரம்
யிகபரங்கொடுக்குமந்திரம்
அட்டாங்கமளிக்குமந்திரம்
அரிகாமந்திரமாமே
முப்பொருளானமந்திரம்

இரணியநாடகம்.

முச்சுடரொழுந்துமந்திரம்
இப்புவிவிளங்குமந்திரம்
வெழில்வைகையடைக்குமந்திரம்
மெய்ப்பொருளாகுமந்திரம்
மேலவர்துதிக்குமந்திரம்
அப்பொடுவாயுநின்ற
அரிநாமமந்திரமாமே
சொல்லுதற்கரியதாகி
சுத்தசற்படிகமாகி
நல்லவருளத்திற்ஞான
நற்கொழுந்தானமந்திரம்
வல்லமாமலர்வாசம்போல்
மறையவர்முனிவர்வானோர்
அல்லலையகற்றிநின்ற
அரிநாமமந்திரமாமே
மதிகதிர்வன்னிமூன்று
மன்னியநயனமாகி
கதியிலண்டபிண்டந்
தன்னையுண்டுமிழ்ந்தமந்திரம்
விதியவன்றன்னையீன்ற
மெய்ப்பொருள்செவிக்குணர்ந்த
அதிமறைமுடிவாய்நின்ற
அரிநாமமந்திரமாமே

பிரகலாதனன்சொல்·தரு

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை அடதாளம்

கண்ணிகள்.

நாராயணனென்னுங்கள் மைந்தர்களே
நாராயணனென்னுங்கள்
நாராயணமந்திரஞ்சேராதசெவித்துளை (நாராய)
தேராதபெரும்பாம்புநேராபுரக்குந்துளை

௨௫

கேசவனேயென்னுங்கள்-மைந்தர்களே
கேசவனேயென்னுங்கள்
கேசவன்மலரடிப்பூசைசெய்யாகையர்
விசித்தியானக்குத்தகேசித்தலைக்கைகள் (கேசவ)

ஸ்ரீதரனேயென்னுங்கள் - மைந்தர்களே
ஸ்ரீதரனேயென்னுங்கள்
ஸ்ரீதரன்றிருநாமமோதாதபெருநாக்கு
ஏதுமறியாதுமைத்தோகத்தடிநாக்கு (ஸ்ரீதரனே)

மாதவனேயென்னுங்கள்-மைந்தர்களே
மாதவனேயென்னுங்கள்
மாதவன்கமலபொற்பாதந்தொழாத்தலை
பாதரவாங்கொல்லைக்கேதுயிரந்தலை (மாதவனே)

அச்சுதனேயென்னுங்கள்-மைந்தர்களே
அச்சுதனேயென்னுங்கள்
அச்சுதன்கோயிலைச்சாதன்பெருங்கால்கள்
குச்சுவிட்டெதிவில்வச்சிருந்தரிக்கால்கள் (அச்)

கோவிந்தனேயென்னுங்கள்-மைந்தர்களே
கோவிந்தனேயென்னுங்கள்
கோவிந்தன்றிருவுருமேவாதபெருங்கண்கள்
காவுமயல்சிறகில்தூவியகருங்கண்கள் (கோ)

மதுசூதனனென்னுங்கள்-மைந்தர்களே
மதுசூதனனென்னுங்கள்
மதுசூதன்றிருப்பணிக்குதவாதயாக்கை
முதியவிழலைக்கட்டும் புதியகூழையாக்கை (மதுசூத)

தாமோதரனென்னுங்கள்-மைந்தர்களே
தாமோதரனென்னுங்கள்
தாமோதரனுண்டாமேயில்லாவாசம்
போமதுவலையில்பாசந்தீமைகாரில்நாசம் (தாமோ)

திருமாலேயென்னுங்கள்-மைந்தர்களே
திருமாலேயென்னுங்கள்

திருமாலின் துளசியும்மருமொராவெந்நெழச்சு
கருமான் றுருத்தியிலேவருகாதபெருமூச்சு (திரு)

அரிஹரியென்றுங்கள்-மைந்தர்களே
அரிஹரியென்னுங்கள்
அரிஅரியெனநினைந்துருகாதமனைக்கல்லு
கருமகனுலையிலேமருவியஅடைக்கல்லு (திரு)

பிள்ளைகள்சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-பூரிகல்யாணி.

தேவரீர்நசைந்தமார்ந்தசெவியெலாங்குளிர்ந்தோமிச்சொல்
நாவினுல்விளும்போதுநயந்தமுதுண்டதானோம்
பாவமேபோக்குமாயன்பரமதத்துவத்தைப்பின்னும்
ஆவலாயெங்களுக்குஅருள்செய்வீரருள்தேவ

வசனம்,

வாருமையா பிரகலாதனசுவாமி தேவரீர்சொல்லிய திருவாக்கியப்படியே பொருளைக்கேட்டு யெங்களுடைய செவிகளெல்லாங் குளிர்ந்துயிருதையகமலங்களி கூர்ந்தோம் அல்லாமலும் நாவினுல் வசனிக்கும்போது தேவாமுர்தம் யுண்டாலெப்படியோ அதுபோல் ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினவரானோம் ஆகையால்மகாபாவங்களை யெல்லாம் போகப்பட்டாகின்ற நாராயணனுடைய பரமதத்துவத்தின் போதனையை யின்னம் அடியேங்களுக்குத் திருவுளமகிழ்ந்து சொல்லவேணுமையா சுவாமி,

பிரகலாதனன்சொல் விருத்தம்,

இ-ம்-பைரவி.

பாலகோநானுந்சொன்னபரம்பொருள்நிலைமையின்னுஞ்
சாலவேவிளம்புமென்றதன்மையால்மகிழ்ந்தேயானுந்
சீலமேமிடந்தமாயன்சிறந்தசின்மயநின்வண்மை
ஏலவேயுங்களுக்குயியம்புவேனறியத்தானே

வசனம்,

கேளுங்கள்பாலரோ யிப்போது நான்சொன்ன மகாமந்திரத்தைக்கேட்டு வுங்களுக்கு அறிவுவிளங்கி யின்னமும் அந்த நாராயணனுடைய பர

மகத்துவத்தைச் சொல்லவேணுமென்று கேட்டபடியால் எனக்கு மகா சந்தோஷமாச்சுது யின்னம் அந்த பரம்பொருளின்னிலைமையை யெனக்குத் தெரிந்தமாத்திரம் சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள் பாலரே.

௬ரு-இராகம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

திருவளர்மணிமார்பன் பாதத்தை நாடிவந்து
தெளிவித்ததென்னசொல்வேன்பாலரே.

அநுபல்லவி.

கருவிற்காண்டார்போது அருளையென்றாய்ந்து
கருணாகரர்குருபெருந்தகைமேல
உருவுகொண்டவெல்லாருங்காணும்பொருளை (திரு)

சரணங்கள்.

சத்திசிவமானதத்துவசோதியொளியாகி
நித்தியமெளனமாகிநிறைபரிபூரணமாகி
முத்திஅகாரமாகி மாயையனவமாகி
சத்தப்பரவைமுதலொன்றுமெட்டெழுத்தாகி
கர்த்தனுமீசனியனுமாகி
ஐக்யாந்தமோருபிருவாகி
வைத்தகாலசக்கரட்டியிழைந்தவாகி
சித்தாரணையெனுமெய்யுருவாட (திரு)
அரிவிரிஞ்சநாதகமாமதியாயிலங்குசோதி
திருவாமெய்ஞ்ஞானத்தின்செயல்சேருமயகாரம்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (திரு)
[illegible]
[illegible]

சுபம்சுபமதாகிதொகுத்தவுட்பிரம்பமாகி
உபயகாரணமாகிவுணர்றியுருவாகி
கபடனு கருஸ்திரவேஷதாரியாகி
நிபுண அகடிதகாரணவிவகாரி
தபமேயந்நாதியர்க்குளிக்குக்கிறுபைவாரி
அவஞ்செய்வோர்மனத்தகலுமேயமுராகி (௩)

பாதம்பாதாளமாகும்பைம்பொன்முடியேவானம்
ஆகவன்மதிவன்னிஅருள்சேர்திருநயனம்
சீதவாருதியெல்லாஞ்செவ்வாயூரலின்பானம்
வாதமெலாஞ்சுவாசமாமேரோமவிதானம்
ஓதுமாயலைபெலும்பதாய்மண்ணும்
பீதிலாவியவுடுவென்பாலுமின்னும்
மாதிரஞ்செவியாகமறைபண்ணும்
ஆதிகாரணங்கிலருபமென்னும் (௪)

பிள்ளைகள் சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-காட்டை.

தேவர்கள்முனிவர்தேடியுங்காணு
சின்மயப்பரம்பொருள்நிலைமை
செவ்வயாயுனாத்தீர்யிரும்பு விஞ்சுருதி
செவிபெலாக்குளிக்கமுழுண்டோம்
அவ்வியங்கண்டுதேவரீர்பதத்தை
யனைவருந்தெரிசனிப்புனோக்க
ஒவ்வியதங்கள்திருமந்திரத்தால்
ஒப்பிலாப்பதமடைந்தோமே

சங்கிராச்சாரி சொல் விருத்தம்.

இ-ம் மோகனம்.

உன்னிடபாலவன்றன்னை
வெப்பித்திரமகிழ் [illegible]

தன்னமையாகவேதங்
தானேநிலைக்கும்போது
அன்னவனைதனைத்தள்ளி
அப்புனையிலம்போற்றும்
மன்னவனோடுதனையொன்று
வழுத்தினன்கேளுங்நீரே,

தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி.

ஐயாயிரணியேசா வொரு
அதிசயம்நீகேளாய்
மெய்யோவதுபொய்யோ-அந்த
வினயன்கண்டஇவவோ (ஐயா)

அநுபல்லவி.

விண்ணாட்டுமண்ணாட்டும்வேதப்பொருள்வகுரும்
பண்ணோர்மறைசொன்னெனுந்தன்பாலன்படிக்கிலனே (ஐயா)

சரணங்கள்.

என்றேடவன்மனத்தாலொன்று
மிசைத்தானதுவசைத்தான்
சொன்னாலென்தனுவும்
வெந்துசுடுமேகாகிடுமே (ஐயா)

ஏதென்றிதுசொல்வேன்மூடி
எனக்கோஅவன்றனக்கோ
நீதென்றிதுசொன்னால்
என்தோரான்வதில்கூறான் (ஐயா)

அண்டபகிரண்டங்களுந்நீ
ஆண்டாய்புகழ்பூண்டாய்
உன்பின்மகன்சொன்ன
வெட்போகானும்பொய்மெய்தோணும் (ஐயா)

116899

இரணியன்சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-பைரவி.

உக்கிரமாய்ப்பாலனை
சுக்கிரன்றனையே
அக்கிரமஞ்சொன்னதை
இக்கணமறிவோம்

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

அப்படியிடிபோல்சீறி அனல்விழிபெருகநோக்கி
ஒப்பிலாமந்திரிமாரே வோடியிக்கணமேசென்று
தப்பிலாப்பிரகலாதன் றன்னைநானழைத்தேனென்று
செப்பியேகூட்டிக்கொண்டு சீக்கிரமாய்வரச்செய்வாயே

வசனம்

வாருங்கள் மந்திரி மார்களே இந்தட்சணமே பள்ளிக்கூடத்திற்போய் சாது குழந்தை பிரகலாதனைக்கண்டு நானழைத்த தாகச்சொல்லி அதிசீக்கிரத்தில் கூட்டிக்கொண்டுவரச்சொல்லுங்கள் மந்திரிமார்களே,

மந்திரிசொல்விருத்தம்

இ-ம்-கல்யாணி.

திடமுடன்றாமணிமுடிதரா
கொடிகொளவலுமையுற்றோங்கும்
படிபுரையாருமன்னவன்சொல்லுவிச்
பணிந்திடுங்கற்சுகியேகேளாய்
கடிதுடனேயப்பிரகலாதனைக்கண்
டிதகுழைத்தனர்வாவென்
றடல்பரிந்தசமுகமுன்னவன்றன்னை
அழைத்ததிவேகமாய்வருகுவாய்

வசனம்.

ஆரடா ஆசாரவாசல் காக்குங்கட்டியக்காரா நமது அரசர்பிரானுத்தாரப்படிக்கி பள்ளிக்கூடத்திற்குப்போய் பிரகலாதனை அழைத்துக்கொண்டு வெகு சீக்கிரத்துக்குள்வாடா கட்டியக்காரா,

கட்டியன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-பூரிகல்யாணி.

வந்தனமையா
உந்தன்மெல்லடியை
ஏந்தலைவைத்து
மைந்தனையழைப்பேன்

கட்டியன்சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-கல்யாணி.

சந்ததமுலகாள
மைந்தனேயுன்று
தந்தையுமழைத்தார்
வந்திடுமையா

பிரகலாதனன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-சுருட்டி.

பன்னுசஞ்சுகியே
மன்னனென்தந்தை
உன்னியேயழைத்த
தென்னனைவாரோன்

பிரகலாதனன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-நாட்டை.

ஐயனேவேதமோத
அன்புடன்போனயென்னை
செய்யனேஅழைத்தேதுன்
திருவடிசரணமையா

இரணியநாடகம்

இரணியன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-கல்யாணி

வந்தடிபணிந்துநின்ற மகன்றனையெடுத்துக்கொண்டு
தந்திருமார்பிற்றூங்கித் தழுவியேமடிமேல்வைத்து
அந்தணன்கேழ்க்கநீயும்அவனையுமுணிந்துசொன்ன
சிந்தனையின்னதென்றுநீயுரைசெய்வாயப்பா

வசனம்

வாருமப்பாபிரகலாதனேயிந்தசிம்மாதனத்திலேறியென்மடியின்பே
ரிலுட்கார முகத்தில்வேர்வையேது மார்புதிடுக்கிடுவதேதுகைகால் நடுக்க
மேது இந்தசுக்கிராச்சாரியர்சொன்னஅக்ஷரத்திற்குநீயென்னபதில் சொ
ன்னாய்அதையெனக்குச்சொல்லுமப்பாயென்கண்மணியே

இரணியன்சொல்-தரு

இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-அடதாளம்

பல்லவி

சுக்கிராச்சாரியர்சொன்னமுக்கியமந்திரம்படித்தநீ
சொன்னதென்னடாமகனே

அநுபல்லவி

அக்கிரமஞ்சொன்னானேயென்றான்
தக்கவேயுன்னாலேயென்றான்
அழிவென்றானேபிலத்துக்கு
பழிவென்றானேகுலத்துக்கு (சுக்கி)

சரணங்கள்

யோசனைவேறில்லையென்றான்
பேசவுங்கூடாதென்றான்
உனக்கோவெனக்கோமகன்றனக்கோ
முடிதலென்றான்
நீசொல்லியகொடுஞ்சொல்லைப்

பேசினாலும்வெகுதொல்லை
நெஞ்சினையுருக்குமென்றான்
வஞ்சனைபெருக்குமென்றான் (சக்கி)

சொல்லுவோமென்றாலுநாவு
புல்லைவேகெத்துபோகும்
கடுகோரகத்தில்வீழ்ந்து
தவிப்போம்கெடோனென்றான்
வல்லவுணர்குலமெல்லாம்கொல்ல
நினைக்கவன்சொல்லாம்
வாழ்வெல்லாறன்மகனாலே
தாழ்வென்றானேயினிமேலே (சக்கி)

புத்தியும்பெருமையாலும்
பத்தியன்பாவனைமேலும்
புண்ணியவானிவனென்றே
எண்ணியேமகிழ்வுகொண்டேன்
குற்றமல்லோகுருவோநாம்
சத்தியந்தப்பினாலேநான்
குலட்சயமெனுஞ்சொல்லுக்
கலட்சயமாண்டோகில்லுஞ் (சக்கி)

இரணியன்சொல்-தரு-கொண்டி,

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை

சுக்கிராச்சாரியனாருபதேசஞ் சொன்னதற்கு
நிந்தனைகளென்னதைச்சொன்னாய்
அக்கிரமஞ்சொன்னாயென்றான்
வுன்கீர்த்திக்கழிவென்றான்
மெத்தயிழிவென்றான்
நீசொன்னபெரும்பிழையால்

சுக்கிரனும்கெஞ்சினே
புருகுதென்றுபசரிக்குறான்
யோசனைவேறில்லையென்றான்-கோதேனே
புனக்கோவுன்மகனுக்குமின்றனக்கோவென்றான்
வாய்பேசவொண்ணாதென்றான்-சாகுமும்
வந்துபோமென்றானுவுவெந்துபோமென்றான்
மாயவன்சிகேசிதனென்றான் அவுணர்கள்
வாழ்வெல்லாமுன்மகனாலேதாழ்வாமென்றான்
புத்திமானிவென்றிருந்தேன்-நல்லநல்ல
புண்ணியவானென்றிருந்தேன்யெண்ணியெண்ணியே
பத்தியும்பாவிலேயுங்களையோக
பாக்கியவானென்றிருந்தேன்யோக்கியமுடனே
குருமொழிகேழ்ந்தோர்கள்-அவர்கள்தன்
குலட்சணமென்றிஞ்சொல்லட்சமோ
அருமையென்கண்மணியேயாவருக்கு
மன்புவிதரணமுள்ளபின்பயாவேகி
தப்பிதஞ்சொல்லமாட்டாய்-சுக்கிரன்சொல்
சதியமல்லவென்றெத்தன்புத்திபிலுண்டே
அப்படியவன்சொல்லதே-நீசொன்னால்
அதையதிக்கவேனான்வதைசெய்கிறேன்
சொல்லடாபிரகலாதா

சுக்கிராச்சாரிசொல்விருத்தம்

இ-ம்-பைரவி

பெரியவார்த்தைகேளாப்
  பெரும்பழியுடையோர்நிய
அருகாகத்தில்வீழ்ந்து
  அலருவதுண்மையன்றோ
குருமொழிகேழ்ந்தோர்பாலன்
  கூறவும்பனிதோகையக
திருநீசொன்னசேதி
  செப்பெனச்செப்புகிலேன்

பிரகலாதன்சொல்தரு.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-அடசாப்பு

பல்லவி

என்னஜென்மஞ்ஜென்மநாம்
யெடுத்ததேகன்மம்

அநுபல்லவி

தன்மமென்றும்பாவமென்றும்
உண்மையறியாதே
(என்ன)

சரணங்கள்.

ஆறுவத்தின்மேலக்காடு-மதி
தாழுமுழும்புனல்மேடு
வேளைமட்டுக்குள்ளாடும்
விளையடைக்குங்கூடு
(என்ன)

மூன்றுசைமேலென்று
மூர்க்கமானதன்றும்
நான்தானெனதென்றும்
தாழ்வதேபன்றும்
(என்ன)

பன்மையெதுவுக்கனியாப்
பெருமையெள்ளளவறியா
கன்மைசிறிதங்கறியா
நாராயணனைப்பணியா
(என்ன)

இரணியன்சொல்.

விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

பருவமதானமைந்தன்
பகர்ந்ததத்துவத்தைக்கேட்டு
யெரியினெய்கவிழ்த்தாப்போல
மிருஞ்சினமுந்தலைக்கொண்டேறி
தரணியேழாளுமந்தன்
றன்றொழுதுமேயல்லால்
அரியவன்பெயரோதாரோ
அரிவிந்தா ருளாசெய்வீர்

இரணியன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

என்னிடயெதிரிபோராயிவ்வுலகத்திலுள்ள
மன்னவர்மூவர்களேனும் மறையவரெவரானாலும்
சொன்னாக்கருத்திரண்டாய் துணிபட்டுடலைவெட்டி
பன்னுசக்கரமேகொல்லும் பாலனேயறிகுவாயே

தரு-இ-ம்-மோகனம்

பல்லவி

இப்படிக்கொத்தபொல்லாத
தப்புவார்த்தைகள்சொன்னால்
யெந்தன்கோபம்
பொல்லாதேனமைந்தாவே

அநுபல்லவி

யெப்புவியுந்திசையும்
வொப்புடனேயோற்றி
யேற்றுவதன்னையல்லால்
வாழ்த்துவதுண்டோகீர்த்தி (இப்படி)

சரணங்கள்

மெய்ம்மெத்தவேகல்விகத்துகத்துப்பேசாதே
வீணாவீணுக்குநீவாளாலமாய்க்காதே
பெத்ததகப்பனுடன்கத்திக்கைபோடாதே
பேச்சுமுன்னாடக்கையரிசிபோடவிப்போதே (இப்)

எனக்குமங்கிடும்பழியுனக்கதுமில்லையே
ஈனபுத்தியுனக்குத்தானதுமல்லவோ
ஜெனக்கும்அரியைக்கொல்லயெனக்கென்னத்தொல்லையோ
செத்தீயுண்பதோசோறுவைத்துவுண்கவில்லையோ (இப்)

மண்ணும்விண்ணையும்வாரியுண்ணியவயரொம்பி
வயிற்றுவயிரமார்பையிவந்தனேமாயன்வெம்பி
என்னுறுமென்குலத்தோனைக்கொன்றாயன்மேனாம்பி
யேனேபின்தூராய்மனமில்லையேதம்பி (இப்)

இரணியன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

சிறுபிள்ளையென்றுநீதான்
செப்பியகுற்றமெல்லாம்
பொறுத்தனனினிமேலிந்தப்
பிழைதனைச்செய்வாயாகில்
மருந்துன்னைவதைத்துக்கொல்வேன்
மறையவன்சொன்னதெல்லாம்
திறத்துடன்படித்துக்கொண்டு
சீக்கிரமாய்வருகுவாயே

வசனம்.

வாருமப்பா பிரகலாதனு சிறு பிள்ளையான படியினாலே இப்போது நீசெய்தகுற்றத்தைப் பொறுத்தேன் இனிமேல் யிப்படிப்பட்ட தப்பிதமானவார்த்தைகள்பேசாமல் அக்கிராச்சாரியார்சொன்னசொல்லுகின்றதே அந்தப்பிரகாரம் புத்தியாய்வாசித்துக்கொண்டு வாருமப்பாமகனே

பிரவியாக்கடலில்வீழ்ந்து
பேதுருமவருக்கெல்லாம்
கிரமுளக்கப்பலாகி
சீர்முத்திக்கரைசேர்க்கும்
காரவுமாதவர்வேதத்தின்
சொல்லுமெய்ப்பொருளின்மண்ணை
அறிவுடன்கேட்பாயாறு
லகொருவேளிலமைதானே

வசனம்

ஆகோகேளுமையா யென்னைப்பெற்றபிதாவே பிரவிக்கடலிலேவிழ்ந்து தத்தளிக்கின்றபேருக்கு ஓடம்போலே தாங்கி அரசப்பொருளை

முத்தியென்னுங்கரைமேலே சேர்க்கானின்றசைதன்னியமான பதத்தைத்
தன்னாற்சொல்லுகிறேன்கேளுமையாசுவாமி

தரு-இ-ம்-பைரவி-அடதாளம்

கண்ணிகள்

காமங்கள்பெருவதும்வருந்
திருந்துவதுந்தந்தையே
கடந்தால்பேரின்பக்க
ளடைதுவருவதுந்தந்தையே
நாமங்களைக்கண்ணர்
கேமம்புரிவதுந்தந்தையே

ஓம்நமோநாராயணா
வென்பதல்லவோதந்தையே
மண்ணுக்குள்விண்ணுக்கு
மென்னுக்குமுன்னுக்குள்தந்தையே இன்னம்

மைத்தெங்குஞ்சுக்கெங்கு
முத்தப்பாஞ்சுடர்தந்தையே
ஒன்னுக்குமொன்றாகி
நன்னியமெய்ப்பொருள்தந்தையே

ஓமெழுத்தின்பொருள்
நாராயணமல்லோதந்தையே

மூலற்குத்தேவந்து
மூலப்பொருளாமேதந்தையே

முத்தியுஞ்சித்தியும்
புத்தியுந்தருவதுந்தந்தையே
வேர்வருங்காட்சியுமாட்சியுங்
காட்சியுந்தந்தையே

ஓமெழுத்தின்பொருள்
நாராயணமல்லோதந்தையே
நீருநிழலுநெருப்பு

மாருகமுந்தைதயே அது
நின்றதுசென்றது
அன்றதுயின்றதுதந்தையே
ஒரிலெண்ணையைப்போல்யின்றவன்
மாயவன்தந்தையே அது
ஓரெழுத்தின்பொருள்
நாராயணமல்லோதந்தையே
வேதபொருளாய்விளக்கும்
பொருளதுதந்தையே சொல்ல
வேணுமோதோணுமோ
காணுமோயென்னுலேதந்தையே
ஓதப்பிரமன்பரமனுலாகு
மோதந்தைதையே அது
ஓரெழுத்தின்பொருள்
நாராயணமல்லவோதந்தையே
ஆதியுமாயனாதியுமானது
தந்தையே யின்னும்
அடியுமுடியுங்கடிவு
மிலாததுதந்தையே
ஓதும்பொருட்கெல்லாஞ்
சாதகமானதுதந்தையே ஹரி
ஓம்நமோநாராயண
வென்பதல்லவோதந்தையே
ஆணுவமாய்கைக்குறியி
லமூர்த்தியேதந்தையே இதை
அறியாமல்குறியாமல்
யெதிர்பேசிரய்கம்மாதந்தையே
உன்னிவுன்னுகருள்வோ
பார்த்தாலுந்தோணுமேதந்தையே அது
ஓரெழுத்தின்பொருள
நாராயணமல்லோதந்தையே

சிரிக்குமிந்நிலையில்லாகாயத்தை — இக்கை
தந்தையே
இசைமென்றுபெண்ணிவளைப்
பூணலாகுமோ தந்தையே
ஒரும்பொருளுக்குணமுங்கேள் — அது
தந்தையே
ஓரெழுத்தில்பொருள்
நாராயணனல்லோதந்தையே.

இரணியன்சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-மோகனம்

மதிமந்திரிமாரேமெத்த வலுமைகொண்டிங்கவையல்
வெதிரிபோன்றசைத்துச்சொன்னமதுவுரைத்தான்பாரும்
முதிபடமோதியண்டமுகட்டினில்விட்டெறிந்து
உதிர்படவாளால்வெட்டி உயிர்குடிப்பேனே.

வசனம்

ஆ ஆ ஆ வாருங்கள் மந்திரிமார்களே இந்த பிரேமு பதினாலுலோ கமும் நமக்குள்ளடக்கமென்று தெரிந்திருந்தும் நம்முடைய வெதிரியென்று பேராச்சொன்னலல்லவா இவனை [illegible] யனறந்து வாளினாலே வெட்டி உதிரத்தைக் குடித்துப் போடுவேன் பாருங்கள் மந்திரிமார்களே.

மந்திரிசொல்விருத்தம்

இ-ம்-பந்துவராளி

படபடென்றிடிபோல்பல்லைப் பதறிடக்கடித்துமீசை
துடித்துடலதிரக்கைகால் தோள்பதறிடவுதட்டைக்
கடித்துதிரங்குடித்துக்கண்ணனல்லெங்கும்வீசப்
பிடிபடாக்கோபம்வந்தால் பொருக்குமோகுமரனையா.

வசனம்

கேளுமையா சுவாமி இராஜவல்லபா தேவரீர் பல்வீக்கலைதரம்பார் [illegible] மேலுலகலோகத்தத்தம்பிக்குது தேவரீருடைய [illegible]க்கும்போது அன்

டபுவனமெல்லாஞ் சுழல்கின்றது தேவரீர் கண்களை யுருட்டிப்பார்க்கும் போது யெங்கும் அக்கினிசுவாலையாய் வீசுகின்றது யுமக்கு யிப்படிப்பட் டகோபம்வந்தால் யார்சகிப்பார்கள் இந்த அறியாதக்குழந்தைபேரில் இப் பேர்ப்பட்ட கோபங்களாகாது ஆக்கொடுகாமிய கோபத்தைபொருத்து மன்னித் தருளுமையா சுவாமி.

இரணியனுக்கும், பிரகலாதனுக்கும்

தர்க்கம் இம்-பத்துவராளி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஆடரவுனைக்கிடப்போகலேசெய்தவர்
கோரகமெனக்குநீகிழ்த்திவாய்மைந்தா.

பிரகலாதன்சொல்-தரு

கிழ்த்தினலுமென்ன நீயென்னவறிவாயோ
அகத்தினில்குடிகொண்ட தரும்பொருளெந்தா.

இரணியன்சொல்

அரும்பொருளவதும் பெரும்பொருளவதும்
தரும்பொருள்யானன்றி தானுண்டோமைந்தா

பிரகலாதனன்சொல்

தானுண்டோவென்றுயே சதுமறைப்பாடிய
ஆனந்தநாரணன் அமலன்காணெந்தா.

இரணியன்சொல்

நாரணனுக்கேயானுக்கால்நம்பினைய
கொறுமரம்பன்றியாய் கொல்வானேமைந்தா

பிரகலாதனன்சொல்

கொல்வானேயொல்லாதபாதகனைக்கண்டால்
வெல்லாமல்விடுவானோவிமலன்காணெந்தா

இரணியன்சொல்

விமலனானவனுக்கும்மெய்யினிற்பயமுண்டோ
உமிழ்ந்திவாக்கடன்னிவொளிப்பானேமைந்தா.

இரணிய நாடகம்

பிரகலாதனன் சொல்

கடவுளுமுள்ளவன் காசினிதனிலெல்லாமு
உடலுளுமுள்ளவன் ஒருவன்காணெந்தா

இரணியன் சொல்.

ஒருவனென்றுரைத்தாயே யொருவன்மேற்பகையென்ன
ஒருவன்மேலுறவென்னவுகந்துசொல்மைந்தா

பிரகலாதனன் சொல்

உனக்கென்னசொல்வது வுண்மையையறியாமல்
அசுரனேயென்றுதேவர்க்கவன் யெமனொந்தாய்

இரணியன் சொல்

எமனவனென்றுநீயே யுரைத்தாய்கொண்டுனை
னமனகுந்தின முடிப்பேனறிந்துபார்மைந்தா

பிரகலாதனன் சொல்

அறிந்தென்னபார்ப்பது அவனைநீகொல்வாயோ
சொறிந்துனைக்கொல்வதுந் தெரியாதோயெந்தா

இரணியன் சொல்

தெரியாதோயானுக்கால் சிறைகருடனுடனே
அரியவன்பறந்திடத் தரியாயோமைந்தா

பிரகலாதனன் சொல்

பதுங்குவதாஞ்சிங்கம்பாச்சலுக்கடங்கிலா
ஒதுங்கிப்பிழைப்பதற்கு வொண்ணுமோபெந்தை

இரணியன் சொல்

ஒன்றுமேதென்றென்றுதேவின்னுமண்ணுமெல்லாம்
கண்மணிபோல்காவல்காத்தேனேமைந்தா

பிரகலாதனன் சொல்

காத்ததுமுன்னவன் கருணையினாலல்லவோ
யேத்தியேசிலாழ்கலின்பங்காணெந்தா

இரணியன் சொல் விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

ஒருமையாயுரைத்தபோது வுன்முகந்தெறித்திருக்கும்
இருகலங்கரிந்துதிய [illegible]

அருமையென்றம்பிதன்னை ஆறாயிருண்டான்பேரை
யுரைசெய்யவென்றோநானுமுன்னையும்பெத்தேனேடா.

அடாவடாபிரகலாதனே நீ சொன்னவார்த்தையினாலே இந்தஅண்டா ண்டங்களும் யீரேழு பதினாலு லோகங்களும் சத்த சமுத்திரங்களும் அதிர்ந்து போகும்படியான கோபம் வருகின்றது இப்போது யென்பகை வனாகிய அந்த அரியின்பெயரைச் சொல்லத்தான் உன்னை பிள்ளையாகப் பெத்தேன் நல்லதாகட்டும்.

இரணியன்சொல்

இ-ம்-தோடி

யென்றிடித்தன்பார்த்திறி
யிருந்தமந்திரியேனோர்
ஒன்றியவுடலிற்புண்ணை
யுகக்குத்தெரிவார்போலக்
கொன்றிடவேணுமித்தக்
கொடியனென்குலத்துக்காகான்
இன்றுநீமல்லர்தம்மை
யிக்கணமழைப்பீரே

வசனம்.

வாருங்கள் மந்திரிமார்களே யென்னுடைய பகைவன் பெயரைவெகு முயற்சியாக சொன்னநஷ்டன் இரணியன் முகத்தின் முன்னேநிற்கலாகா து இவனை யிக்கணமே கொல்ல வேணும் ஆகையால் அதிக சீக்கிரத் துக்குள் மல்லரை அழைத்துவரச்சொல்லும்மந்திரிகளே.

மந்திரிசொல்விருத்தம்

இ-ம்-நாட்டை

இன்னெடுந்தருக்கின்
மன்னாகேட்டியனே
துன்னடமல்லர்களைக்
கொண்டிங்கேவருவாய்.

கட்டியன்சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-கல்யாணி.

தென்றிசைக்கடல்சூழ்
எண்டிசைக்கரசே
கண்டிதமல்லரைக்
கொண்டிதோவாரேன்

கட்டியன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-கமாஸ

அடிபடவரசன்
கடினமாயழைத்தார்
படியிசைமல்லர்
கொடியினில்வருவீர்.

மல்லர்வருகிறவிருத்தம்.

இ-ம்-சுருட்டி.

ஆமெனக்கொடுமனதவலிக்கிட
ஆழ்கடலதுக்காய
தடமலைமுடியிலுளசோலையுதிர்ந்து
நடுங்கியிசைக்காய்
மேலைவனந்தெழுமேங்குமுடன்கரு
வெள்ளாயிகதிய
ஞாலமுடன்மழுவான்கொடுமல்லர்
கருக்கிலில்வந்தாரே

பொதுசொல்-தரு-இ-ம்-ஆசாவேரி

தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி.

மல்லர்வந்தாரே-வலுமையுள்ள
மல்லர்வந்தாரே

அநுபல்லவி.

தொல்லுலகெங்கிலும்வல்லமைகொண்டிடும்
யெல்லவரும்பணிஇரணியன்முன்னே.

சரணங்கள்.

காலில்விருதுவெண்டயமிட்டுக்
கருப்புக்கச்சையுஞ்சல்லடமுங்கொட்டு
வேல்மழுசூலமும்வாள்களும்பிடித்து
விழித்துவுதட்டைக்கடித்துப்பெருக்க (மல்லர்)

நெரித்தகுஞ்சியுஞ்செம்பட்டமயிரும்
நெத்திவிசாலமுங்கத்தியானடையும்
கருத்தமீசையும்முருக்கி வெருட்டிக்
கண்டவர்தங்களை துண்டங்கள்செய்வார்போல் (மல்லர்)

இடித்தபேச்சும்வெடித்தச்சிரிப்பும்
இருட்டைக்குழைத்துதிரட்டுமேனியும்
பிடித்துமேகத்தைப்பிசைந்துஜலத்தை
குடித்துகொழித்துகடித்துப்பெருக்க (மல்லர்)

மல்லர்கள்-தரு

இம்-தோடி-ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

மல்லர்காங்களே-கொலைசெய்யும்
மல்லர்காங்களே

அநுபல்லவி.

தொல்லுலகில்கலிஞ்ஞோர்களென்றெண்ணாமல்
துண்டத்திணமாகமுண்டத்தினைச்செய்யும்
வல்லாண்மைப்பேசிமோசத்துமதியாத
மட்டியர்தங்களைவெட்டிமெரிகின்ற (மல்லர்)

சரணங்கள்.

இச்சையாய்சங்கீதவித்துவானைக்கண்
டிரஞ்சித்தினைந்துதிப்போம்
டவஞ்கெரியாதமூடர்களபாடினு
லெக்கள்காலாலுதைப்போம்.

அச்சமில்லாமல் சபைதனிலே நின்று
ஆடுமவர்க்கொரு பாதகனென்று
கொச்சை காய்போல அழுது திரிவோரைக்
கொல்லத்துணிந்த வல்லையத்தாற்றுத்தும் (மல்லர்)

கள்ளுஞ்சாராயமுங்கஞ்சாவபினி
கலந்து நன்றாய் குடிப்போம் அனைவரும்
கருப்பு கச்சையுஞ் சல்லடமுந்தொட்டு
கையில் கத்திப்பிடிப்போம்
துள்ளி துள்ளிக் காலில் வெண்டயமாடச்
சூலமழுவேல்கண்ட மானோட
கொள்ளையிடாமலறஞ்செய்யா சிந்தைக்
கொண்டிடும்பேர்களைத் துண்டுதுண்டாய்வெட்டும்

திக்குகெஜங்களை விக்கிரமங்கள் கொண்டு
திகைக்கும்படியாயடிப்போம் ஒருவன்
திரேகங்குளிர்ந்திட மேகத்தைப்பிழிந்து
தாகத்தைக்கெடுப்போம்
அக்கிரமஞ்செய்திந்த அண்டத்தைத்தெரிப்போம்
அஷ்டகிரிகளைக் கள்ளிப்போல் முறிப்போம்
பக்கல் நாடிப்போ ரிரணியனெங்களைப்
பார்த்திருந்தால் வேலை காத்திருந்தேசெய்யும் (மல்லர்)

மல்லர்கள் சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-பைரவி.

மல்லாம்புயனேபோற்றி
மன்னவர்மன்னுபோற்றி
எல்லொளிமார்பாபோற்றி
இரணியவேந்தேபோற்றி
வல்லமையாலேயெம்மை
வரவழைத்திட்ட சேதி
சொல்லுவீர்தேவர்சொன்ன
தொண்டுகேள்வன் செய்வோமே.

இரணிய நாடகம்

வசனம்.

சரணம் சரணமையா சுவாமி இரணியேஸ்வரா சர்வலோக தயா பரா பூமண்டலாதிபா அடியேன்களை அழைப்பித்த காரியம் இன்னதென்று திருவுளம்பற்றியருள வேண்டுமையா சுவாமி.

இரணியன் சொல் விருத்தம்.

இ-ம் மோகனம்.

மன்னியவமைச்சமாரே
  மல்லர்கள்வசத்தில்தானே
என்னிடமெதிரிபேசை
  எதிர்த்துநின்றுரைத்தபையல்
தன்னையேயொப்பிவைத்து
  தகைபணிவகையும்வாங்கி
அன்னவன்தனைப்பிடிக்க
  அவர்களைவரச்சொல்வீரே.

வசனம்.

அகோ வாருங்கள் மந்திரிமார்களே எனக்குப் பகையாளியான வன் பேசச்சொன்ன துஷ்டனை இக்கஷணத்தில் மல்லர்கள் வசத்தி லொப்புவித்து அவன் தரித்து இருக்கின்ற ஆடையாபரணமெல்லாம் வாங் கிவைத்து அவனை பின்கட்டோடாய் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு எனதுமுன் பாக வரச்சொல்லுங்கள் மந்திரிமார்களே.

மந்திரிகள் சொல் விருத்தம்.

இ-ம் தன்னியாசி.

வாங்கொடுவாள்கையேந்து
  மல்லரேசொல்லக்கேளீர்
மாங்குள்ளுறைத்துகாகப்
  பையலைப்பிடித்துநீங்கள்
ஓங்கியபணிதியாடை
  உயர்நவமணிகள்வாங்கி
எங்கிடக்கயற்றால்கட்டி
  அவன்றனைக்கொண்டுவாரீர்.

வசனம்.

வாருங்கள் மல்லரே தனது குலத்தை யழிக்கவந்த, கொடியதுஷ்டனை ப்பிடித்து ஆனையைப் பாணைக் காத்திரனாலே முகலாகியதுகளை வாங்கி வைத்து மனது திடங்கிட்டபிறங்கி அத்சம்பயபாக அவனை பின்கட்டுமா றுகக்கொண்டு அரசன் முன்னேகொண்டு வந்து விடுங்கள் மல்லர்களே.

மல்லர்சன்.சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-பைரவி.

வீசனுக்கிசாவுந்தன்
இனையடிதலைமேல்வைத்து
கூசாமல்மகனைக்கட்டிக்
கொண்டிதோவக்தோமையா.

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-நாட்டை

தடிக்கிமெல்லரே
பிடித்திவனுடலைக்
கடித்துயிசைதைக்
குடிக்கிவீரே.

இரணியன்சொல்-தரு

இ-ம்-புன்னுகவராளி-தாளம்-அடசாப்பு-

பல்லவி.

மல்லரேகேளும் - சொல்லுகிறேன்
மல்லரேகேளும்.

அநுபல்லவி.

மல்லரேகேத்தானே சல்லடைக்கண்போலே (மக)
இல்லியில்லியாகக் கொல்லுங்கள்கொல்லுங்கள்

சரணங்கள்.

மூன்கெட்டாய்மெத்தகட்டிடுபோமயிர
கைமேணியைத்திறுக்கட்டியே.

துன்மிதுஷ்டனைப்பாதாளால்வெட்டியே யிவன்
சொரியுன்னுங்கோனென்ன அதுகட்டியே கட்டியே (மல்)
காற்றாடிப்போலவே சுத்துங்கள்-இவனைக்
கால்வாரிவிலத்தோடேயெத்துங்கள்
கோத்துகோத்துவேலால்குத்துங்கள்-குத்தி
குடலைப்பிடுங்கிகோடமுத்துங்களேத்துங்கள் (மல்)

என்மகனுயின்னம்வேணுமோ-யினி
யெனக்கிவன்மேலன்புதோணுமோ
சொன்னதுன்மதியாலென்னகாணுமோ-மையன்
தேகமதியெல்லாம்ஆணுமோபூணுமோ (மல்)

மல்லர்கள்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-மோகனம்.

வாருங்கள்மல்லர்களேமன்னன்சொன்ன
வகைப்படியே மணிக்கயத்தால்மைந்தன்றன்னை
கிறுங்கள்யிவன்றனையேயிறுக்கக்கட்டிச்
செல்லுவோங்கானகத்தில்செல்லுவோமே

வசனம்.

வாருங்கள்மல்லர்களே மகா மகாராசனான யிரணிய பூபன்சொன்ன வத்தாரப்படிக்கி யிவனை மணிகயத்தினால் யிருக்கக்கட்டி கானகத்திற் கொண்டுபோவோம் மல்லர்களே

பிரகலாதனன்சொல்

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஸ்ரீ நிகன்னை ம்பொருநகை மக்காதிபா
டறவுதன்னைக்கயிறைப்பூட்டியே
ஆழியைக்கடைந்தண்டம்கமுகும்கீ
அன்றளித்திடநின்றருளன்னையே
ஆழிபொங்கியஆழியைப்போல்மல்லர்
அருங்கயர்கொண்டருகில்வந்தாரிதோ
ஆழியிற்றுயிலையனேயையனே
அரிஅரியென்னைக்காத்தருள்செய்வாயே

பொது விருத்தம்.

இ-ம்-கல்யாணி.

இப்படியேசொல்லிமல்லர்கையில்விட்டு
இவனையிந்தக்ஷணத்திலுயிர்வாங்காவிட்டால்
ஒப்புடனேயுங்களையுங்கொல்வேனென்றான்
உரிக்கியேயடித்திழுத்துக்கொண்டுபோனார்
அப்பொழுதிலனுபோகியென்னுந்தோழி
அதுகண்டுதலைமீதிலடித்துக்கொண்டு
மைப்பொருந்துலீலாவதிமுன்னேடி
வெப்புறாதிபாழுதிதனைவழுத்துவாளே.

வசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் - இந்தப்பிரகாரம் - இரணியமஹாராஜன் தன்குமாரனாகிய பிரகலாதனை மல்லர்கள் வசத்தி லொப்பிவித்து யிவனை இந்தக்ஷணத்திலே கொல்லாவிட்டால் உங்களைச் சிரசாக்கினைசெய்துப்போடுவேனென்று சொல்ல அப்போது மல்லர்கள் மிகுந்தகோபத்துடனே பிரகலாதனைப் பிடித்து அடித்து கட்டியிழுத்துக்கொண்டு போகுஞ்சமையத்தில் இதுகளையெல்லாங்கண்டிருந்த போகியென்னும் பெயருடைய தோழியானவள் தலைமீதி லடித்துக்கொண்டு - மைப்பொருந்தும் கண்ணுடைய லீலாவதியம்மனுடனே சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

தோழிசொல்-தரு-இ-ம்.

சுத்தசாவேரி-ஏகதாளம்.

என்னசொல்லுவனடியம்மா-யிந்த
அதிசயந்தன்னைநான்
யென்னசொல்லுவனடியம்மா.

அநுபல்லவி.

மன்னர்மன்னனிரணியோசன்மனையில்கொதித்து
மைந்தனைமல்லர்கள்தள்ளிநெஞ்சிலிபிடித்தார்சந்து (என்ன)

சரணங்கள்.

பள்ளிக்கூடத்திலேதெள்ளியநூல்களை
படித்துக்கொண்டுவாவென் றனுப்பித்தேனுன்றன்னை
வெள்ளிபோது மந்திரங்களிவிட்டாயோவுன்னை
வெட்டித்துண்டாக்கிவிடுவேன்றுதிப்பது செய்தாய் (என்ன)

அரிதிருவடிதிகம்பரவிமோசனங்கூறி
[illegible]
அருள்போலாகுமென்றனைசெய்யுமென்கிறீ
யாக்கிரமத்துக்கொண்டுவினைப்போக்குமென்றுவனாகே (என்ன)

வேங்கைக்குளகப்பட்டசெங்கண்ணனதுபோலாகி
வெஞ்சப்பூனைவாய்ப்படும்பைந்தசக்கிளிபோலாகி
வங்கிழுத்தமகன்வாக்கமல்லர்த்துறேகி
இருக்கிப்பாசத்தால்கட்டியுரிக்கிப்போறானைப்போகி (என்ன)

லீலாவதிசொல்

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஐயையோ யிதுகான்செய்தபாபமோ
அன்னல்நெஞ்சமிரக்கமில்லாமலே
வையகத்திலுள்ளோர்கணகைக்கிட
மல்லர்கள் கையில்மைந்தனை வைப்பித்தார்
செய்யும்வாரினியாதென்றறிகிலேன்
தெய்வஞ்செய்ததிருவிளையாட்டிதோ
வையுதெந்தன்வயர்பத்திலேகுதே
காளிதம்மென்னசெய்துவேணகையே.

லீலாவதிசொல் விருத்தம்.

இம்புகாரி.

வதைத்திடக்கொண்டுபோக
மல்லரோகில்லையப்பா
கொதித்தவென்வயிருபத்திக்
கொப்பளமெரியுதைபோ
பதைத்துமென்னன்பால்சென்று
பற்றசையைப்போலேநெஞ்சம்
இதைத்தாலென்வாக்கியவரோன்
விம்மிடவிருக்கலப்பா

வசனம்

வாருங்கள்மல்லர்களே யென்னுடைய குழந்தையாகிய பிரகலாதனனை வதைக்கக்கொண்டுபோகின்றீர்களே யென்னுடையவயிரானது பத்திக் குமி லென்றுயெரியுது இப்போது அரசனிடத்திற்போய் அவர்யிருகையமிதங் கும்படியான பரிதாபமானவார்த்தைகள்சொல்லி யுத்தரவுவாங்கிக்கொண் டுவருகிறேன்-நீங்கள் சற்றுநேரம் பொறுத்து நான் வருகிறவரைக்கு ம் யிவடத்திலதாமேயிருங்கள் மல்லர்களே.

மல்லர்கள்சொல விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

மன்னவனுத்தாரத்தை
மறுத்தென்னுஞ்செய்யப்போமோ
அன்னிலைதப்பினரு
லாக்கினையிடுவார்கண்டாய்
உன்னிதமாகச்சென்று
வுன்றனில்லையென்றறிந்து
அன்னையேயிதாணிப்போ
அரைநொடிதன்னில்வாராய்.

வசனம்.

அசோ வாருமம்மாதாயே யெங்களரசனிட்டகட்டளையை மறுத்துயிரு ப்போமாகில் யெங்களுக்கு ஆக்கினைவந்து நேரிடும் ஆனையா லிப்போதே அரசனிடத்திற்போய் வுண்டு யில்லையென்று தெரிந்துக்கொண்டு சீக்கிரத் தில்வந்து சொலலுமம்மா தாயே.

லீலாவதிசொல்

இ-ம்- கண்டா

பிழையிலாகுலம்விளங்கப்
பிறந்திடும்பாலன்மீது
வழுவுதல்சமத்திரீகும்
வதைசெய்யவுனத்திர்யன்ரு

இழிவென்னசெய்தபோதும்
விரங்கியென்முகத்தைப்பார்த்து
பழிதனைநீக்கித்தாழுந்தன்
பதமலர்சரணமையா

தரு-இ-ம்-முகாரி-தாளம்

அடசாப்பு.

கண்ணிகள்,

கந்தவுலகத்திலிந்தக்கொடுமைக
ளேற்குமோவென்சாமிபெத்த
மைந்தன்றனைக்கொன்னுவிக்கனைசெய்வது
மார்க்கமோவென்சாமி

இம்மைப்பழிகளும்அம்மைநரகமும்
மெய்தமேயென்சாமி இந்த
மும்மையுலகத்திலும்மைத்திரம்பிய
முறைகெடுமென்சாமி

பெத்தக்குழந்தைமேலித்தனை கோபம்
பெருகுமேயென்சாமி-யென்ன
குத்தங்கள்செய்தாலும்பெத்தார்பொருத்துள்ளங்
கொள்வார்களென்சாமி

பல்லுவிழுந்தின்னம்சொல்லாமுழையாத
பாலகன்யென்சாமி-யிப்போ
கொல்லநினைந்தீர்மல்லர்கையிலீவது
கொடுமையோயென்சாமி

மண்டலத்தெல்லோரும் கொண்டாடச்செங்கோல
மருவிநீயென்சாமி-இப்போ
கண்டோர்களெல்லோருந்திண்டாட்டஞ்சொலவது
கருமமோயென்சாமி

சொன்னசொற்கேழ்க்கவுமின்னந்தெரியாத
சிறுபிள்ளையென்சாமி-அது
சொன்னத்தைதாந்தைகண்மையென்றோர்வது
சிறுதமையென்சாமி
மக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பமாகி
வருகுமேயென்சாமி-அந்த
சொற்கேழ்க்கலின்பஞ்செவிக்கென்றுவேதமுஞ்
சொல்லுமேயென்சாமி.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-தோடி.

ஆரடிபித்தமொழிசொன்னாய்போடி
அன்பாகநீயுமெனக்காகாய்போடி
பாரடியெவ்வுலகப்பதினாலுக்தான்
பகவானென்றெனைப்பணிதல்பாராயோடி
பேருளவென்றம்பியுயிர்கொண்டான்பேரை
செற்றிறனுடனே வுனையுமிப்போ
கூறியவாளுக்கிரையாய்ருதிக்கிப்போது
கோதையரோடிருவரையுங்கொல்லுவேனே.

வசனம்.

அடவாடி லீலாவதி இந்தப்பதினாலுலோகமும் யென்னைத்தெய்வமாக நினைத்து துதிக்கின்றதையும் பார்த்திருந்தும் யென்னுடைய தம்பியை யிரணியாக்கதனைக் கொன்ன கொடிய சத்துருவின் பெயரைச் சற்றேனும் பயமச்சமில்லாமலும் சொன்ன வைபவனுக்கு நீயும்பன வானபடியினாலே நீயும் யெனக்காகாது இப்போது யுன்னையுமுன்மகனையும் சேர்த்து யென்னுடைய வாளினாலே வெட்டிப்போடுவேன் இத்தட்சணம் யென் கண்முன்னில்லாமல் அப்புறம்போடி.

லீலாவதிசொல்.

கொச்சகம்,

சின்னஞ்சிறுபாலகனே தெய்வீகரத்தினமே
வன்னக்கிளியேமாகதமேதெள்ளமிர்தே
மன்னனுரைத்தபடிமல்லைநீயுரைத்தால்
தன்னந்தனியேதவிப்பேனோயென்மகனே,

ந௫-இ-ம்-புன்னாகவராளி,

தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி.

மடியவேபோராயோ - பிரகலாதா
மணிமுத்தந்தாராயோ.

அநுபல்லவி.

மடியவேபோராயோ
கொடியவெலக்கணலாலென்
கடுமார்பினிலமீட்டாமலடி
வயத்திலேமூட்டி (மடி)

சரணங்கள்,

என்னதுமெண்ணினனே-கொடும்பாவம்
பண்ணதுபண்ணினனே
கண்ணேயென்கண்ணின்மணியேயெவ்வுலகமும்
கண்ணிமேப்பழுமணியே
உண்ணுமன்னமுண்ணும்லூசெக்கும்தாரகி
விண்ணுளருமிடருஞ்செல்வமெலாந்தெள்ளவேகுமி (மடி)

கொங்கைப்பால்பெருகுதடா-ஊட்டிவளர்த்த
செங்கையுங்கருகுதடா
அங்கமெல்லாந்தழலுதடா - வுயிர்போகாமல்
இங்கெல்லாந்தழலுதடா

வெங்கேபோய்விழுந்தினம்பெண்குலன்மனம்விண்டு
மங்களவதனமும்வாயுங்கையுங்கொண்டு (மதி)
மூன்றுஞ்செல்தலைவிதியோ-மன்னவனுக்கு
என்னகாரணமதியோ
அன்னியாயஞ்செய்தாயோ-பெரியோர்தனை
என்றுமல்லவதாயோ
பொன்னின்முடியும்ரத்னபூஷணமும்வெறுத்து
இன்னதென்றெனக்குண்மையியம்பாமலேவெறுத்து (மதி)

பிரலாதனன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-பூரிகல்யாணி

ஏங்கியேயழுதவென்னைபெத்தவாய்முத்தங்கொண்ட
மாங்குயிலனையேவுந்தன்மலரடிபோற்றிபோற்றி
ஈங்குநீவருந்தலேனோவெனக்குநாரணனேயல்லால்
பாங்குள்ளதுணைவேறுண்டோபகருவேன்கேளுமம்மா

வசனம்

கேளுமம்மாவென்னைப்பெத்ததாயே ஏதுக்காகயிந்த வருத்தமடை
கின்றாய் அடியேனுக்குஸ்ரீமன்னாராயணரு டையதிவ்விய திருவடித்தா
மரைதனையேயல்லாமல்வேரொன்றுதுணையுண்டோவேன் அம்மணி

லீலாவதிசொல்-தரு.

இ-ம்-செஞ்சுருட்டிராகம்-ஆதி

பல்லவி

ஏண்டாகுமாரவென்னுடனுனக்குப்போரா

அநுபல்லவி

வேண்டாமிதெல்லாம்விடம்சேய்யத்தகாது

சரணங்கள்

ஆண்டவனுனேஅரியாய்நிதமே
ஈண்டொருவகுயிலன்னைஇவ்வுயிர்வாய்சொல்லே (ஏண்)
சூதுசெய்தபோரிதுன்னைபுவக்காமி
வாதுவைத்தாய்நீயே-மனமுறிவுதந்தாயே (ஏண்)

உக

இந்திரலோகம்இந்திராணிபோகம்
சந்தகமுங்கைக்கொண்டேன்மயித்தியகுலவுதண்டேசன் (ஏ)
திருவுடன்காசன்திருவேங்கடேசன்
சிரக்கும்வினையெண்ணித்திகைக்கிறாய்மனம்கண்ணி (ஏண்)

பிரகலாதன்சொல்

தரு-௫௰-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-அடசாப்பு

கண்ணிகள்

யேதுக்குநீயிந்தவேதனைப்
படுகிறாயன்னையே உனக்
கென்னகுறைவென்று
வுன்னிக்கலக்குறாயன்னையே
காதுக்குங்கண்ணிங்காதமோயேதமோ
அன்னையே ந்தைக்
காணவுங்கேட்க்கவும்
வேணதுண்டதிசயம்அன்னையே
அரியாதமானிடர்பிரவிவந்
தடைவதும்அன்னையே நாலு
ஆண்டிதிலன்பதுமாண்டு
நித்திரையில்போம்அன்னையே
இமபத்தோரைக்குள்பருவத்தே
வனம்போகும்அன்னையே மைத்த
இமபத்தோரந்தினில்வரும்பலன்
மொழியக்கேளன்னையே
உரையுமனைவியென்றுந்
திரையும்புதல்வரென்றும்அன்னையே தங்க
ளுளம்வைத்துழைப்பாலே
தளருவார்மனிதர்கள்அன்னையே
மாலிசெய்நரகத்துக்குராவாழி
யழிவார்கள்அன்னையே
மாயப்பிறவிக்கினி
தேயலாகுமோஅன்னையே

[illegible] தல்லவே — வெண்ணிப்

போராடி [illegible] கொண்டதல்லவே

[illegible]

போனதல்லவே — கொடிய

[illegible]

[illegible] தல்லவே

[illegible] பெண்ணாவு

[illegible] தல்லவே — ஆதர

[illegible]

[illegible] தல்லவே

பொன்னிறமும் பெண்ணிறமும்

[illegible] தல்லவே — பகர

[illegible]

சொல்ல [illegible] தல்லவே

[illegible]

[illegible] தல்லவே — சொல்லும்

[illegible]

[illegible] தல்லவே

[illegible]

[illegible] தல்லவே — மடை

[illegible]

[illegible] தல்லவே

[illegible]

[illegible] தல்லவே

[illegible]

[illegible] தல்லவே — கற்கும்

[illegible]

[illegible] தல்லவே

[illegible]

[illegible] தல்லவே — மாய

னொன்றினில்துடைப்பதும்
மொன்றியகுணமல்லஅன்னையே
அன்றுநாரதர்சொன்னதின்று
நீமறந்தாயோஅன்னையே அத்தை
அகங்கொண்டுஅளவற்ற
சுகங்கொண்டநுபவிப்போம்அன்னையே
வருந்தியழைத்தாலும்வாராது
வாராதுஅன்னையே கிட்டி
வந்ததைப்போவென்றுசொன்னாலும்
போகாதுஅன்னையே ஞளவை
திருமாலுக்கடிமைசெய்பொருந்திய
வினையென்றேஅன்னையே
செப்பியவாய்விதந்தப்பு
மோதப்பாதேஅன்னையே
மூலப்பகுதியுங்கோலமா
மூலகங்களன்னையே
முத்தொழில்செய்கையை அது
பத்தியனுபவிக்கும்அன்னையே
காலங்கள்மூன்றிலுஞ்சால
மயக்குமேஅன்னையே
கர்த்திவ்வியமானகாரணனே அந்த
யல்லாலன்னையே

மல்லர்கள்சொல்விருத்தம்

இ-ம-கட்டை

சங்கிலன்றனேவிருத்த
வெங்களுக்கென்னவாதை
ஆங்கவன்கனகமன்னன்
ஆக்கினையிடுவார்கண்டாய்
நீயங்கிடமணிக்மயத்தா
விறுகவேகட்டிக்கொண்டு
வெக்குருவனத்தில்காமுஞ்
சொல்லுவோம்வருதவீரே

வசனம்

கேளுங்கள் தம்பிமார்களே இவ்விடத்தில் இருந்து வைத்திருப்பதில் நமக்கு வெகு அபாயமிருக்கின்றது நமது அரசன் இந்தச் சங்கதியை அறிந்தால் நம்மை வெகுமிகுந்த கோபத்துடன் ஆக்கினை செய்வார் ஆகையால் இந்த தேசத்தில் இருக்கப்போகாது இந்த மானிக்கயத்தினால் இறக்கக் கட்டிக்கொண்டு காட்டுக்குப் போகலாம் சீக்கிரம் சீக்கிரம் கட்டுங்கள் தம்பிமாரே,

லீலாவதி சொல் விருத்தம்

இ-ம்-கெண்டை

கரும்புபோல் வளர்த்தபாலன்
கண்மூடி இறங்கிச் சோர
நெருக்கவே கையைக் கட்டி
நிலைகலங்கிடவே தன்னி
கரும்புகள் செய்ய வேண்டாம்
கருத்தமுண்டுங்களுக்கு
பெரும்புகழ் இடைக்குமென்னப்
போகவே மனங்கொல்லீரோ

லீலாவதி சொல்-தரு,

இ-ம்-கண்டாரகம்-ஆதி,

கண்ணிகள்.

மல்லர்களா மனு சொல்லியாச்சென் சொல்லி
வாராமற்றுமென்னப் போகொண்ணுதே
பிள்ளையோ தானுமுயவுயில்லையோ தானிங்க
இருந்துமென்னடக்கப் போகொண்ணுதே
தன்மமுண்டோ இதனால் கன்மமுண்டோ நீங்கள்
தள்ளிடாமல் இன்றுபோகொண்ணுதே
வர்மமுண்டோ இவள்மேல் மர்மமுண்டோ தந்தை
மனமிலில் இன்றுமென்ன போகொண்ணுதே
காக்குருகே மூன்பிள்ளையும் ஏதங்க

இறையவனுக்குமறையோர்தொண்ணூறோ
கண்மணியேநான்செய்தபுண்ணியமே அருள்

கற்பகமேயுமகனே அற்புதனே
பொன்னனையென்னிமனங்குளிருவேனோகண்டு
பொங்குவேனோவுயிர்தாங்குவேனோ
வெட்டுவாரோதலைமேல்குட்டுவாரோதள்ளி
விட்டிடுவாரோதண்டால்மாட்டுவாரோ
பெட்டிப்பாம்புபோலவேயொட்டியொர்துமகனே
புழுங்குவாயோபுழுங்கி அழுங்குவாயோ
தேத்துவாரென்னாத்துவாரியாரோ
திக்குள்ளானைநெருப்பக்கானேன்
போத்துவாரரிடர்மாத்துவாரெங்கும்
போக்குள்ளானைநெருக்கிக்குக்காணேன்
சங்கலர்தங்களாயிங்கேவாட அன்னான்
தன்னைக்கொல்லமுன்னனுமெண்ணினானே
மங்கிமங்கிமனஞ்சங்குவாயோசங்கி
வாடுவாயோவாடித்தேடுவாயோ
ஐயோஅய்யோமகனே அய்யோ அய்யோவுனக்கு
அருதியானென்மெத்தசருதியானேன்
வையமுதுமகனேமெய்யுமுருகுமெப்போ
காணுவேனோவின்பம்பூணுவேனோ.

தோழிசொல்-விருத்தம்

இ-ம்-பந்துவராளி

வருகுயின்மொழிநிறுவேமங்கையேயெங்கள்தாயே
மருமலர்குழல்விரித்துமதிமுகம்வாடிச்சோர்ந்து
தெருவில்விழ்ந்தழுதால்வாராதிங்குள்ளவிடுமெம்மைம்மட
வருவதுவர்ந்திருமருக்தக்குயக்கம்மா

இரணிய நாடகம்

வசனம்

கேளுமம்மாதாயே லீலாவதியேவுன்கண்ணீர் ஆறுப்பெருக்கைத்தலைவிரித்துக்கொண்டு அழுதத்தினாலே வருவதுவிட்டுப்போகுமோ கம்முக்கம்பிரண்டும் நாமேயனுபவிக்கவேண்டுமெல்லாமல் நம்மைவிட்டுப்போகுமோபோகாது ஆகையால்வுன்மகன்சேதியெல்லாம் நாங்களிதைச் சொல்லுகிறோம் சஞ்சலப்படாமல் தைரியமனதா யிருமம்மா தாயே,

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-ஆகிரி

அப்பனேமகனேயெந்தன்
னாருயிர்மணியேகண்ணே
எப்படிப்பிரிந்துவாழ்வேன்
யினியிந்தவுடலந்தன்னே
யப்பனோ வுந்தனும்
வந்துகான்மடியாவிட்டால்
இப்புவியுள்ளோரெல்லா
யிரும்பழிசொல்லுவாரே

தரு-இ-ம்-ஆகிரி

தாளம்-அடசாப்பு

பல்லவி

என்னசெய்வேன்தெய்வமே-காணினி
என்னசெய்வேன்தெய்வமே

அநுபல்லவி

மென்செய்வேன்தெய்வமேயெந்தன்மைந்துயி (என்)
வருசகப்பாரெல்லாருஞ்சொல்லுவாரே

சரணம்

[illegible]
இழுகதுமிழுக்கப்போட்டுக்கழுத்திலே [illegible] (என்)

[illegible]
[illegible] (என்)

நீ சக்ரவாளகிர்க்குத்தக்குப்பகையாகி
பாதகியென்வயத்திலேதக்குபிறந்தாயோ (என்)

சப்பாதமொழிபேசா அப்பனேவுன்றுயிர்
மைப்பகட்டெமராஜனெப்படிகொல்வானே (என்)

அருந்தபஞ்செய்துன்னைவருந்திநான்பெறும்போது
பெருந்தவமிலெழுத்தாயிருந்துதோகாரணம் (என்)

பிள்ளையைவதைசெய்தகொள்ளிக்கண்பதாகி
கள்ளியென்றுலகத்திலுள்ளோர்கள்வையரோ (என்)

அரிஅரியென்றுநீபரமென்றுசொன்னயே
அரிவந்துவுன்னையிப்போபரமென்றுகாப்பரோ (என்)

தாயினுமன்புள்ளமேயனேவுன்கனி
வாயினுமுலைப்பாலுங்காயவுமில்லையோ (என்)

சத்தியந்தவறாதவுத்தமனேவுன்னைப்
பெத்தவயெனக்குப்பத்திபெரியுதையோ (என்)

பெத்தனைப்பிள்ளைகள்பெத்துவளர்த்தாலும்
வுத்தமவுனைப்போலும்புத்திரன்கிடைக்குமோ

பொதுகொச்சகம்

இந்தவிதமஞ்சமினை
யிருந்தலீலாவதியும்
அந்தமுடன்புலம்பி
அழுதபின்புபாலகனை
தொந்தமுடனேயத்தால்
தோளிறுகவேபுனைந்து
வந்தமல்லர்கூறும்
வகையினிநான்சொல்வேனே

மல்லர்கள்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-தன்னியாசி

நேசமாரும்
காதனார்பாவ
தந்தைபோர்சொல்வி
நீதமாய்வாழ்வாய்

மல்லர்கள் சொல்-தரு-இ-ம்-மோகனம்

தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி

மைந்தனே கேளாய்-பிரகலாதா
மைந்தனே கேளாய்

அநுபல்லவி

இந்திராதிதேவரும்வந்தனைபுரியுமுன்
தந்தையிரணியனைச்சிந்தைசெய்வாய்நீயும் (மை)

சரணங்கள்

இப்போதுநீயுன்றந்தை-பெயரைச்செப்பி
வாழ்வாயினிச்சிந்தை-கொண்டு
ஒப்புடன்சொல்லாமல்
மைப்புயல்பெயர்சொன்னால்
குப்புறத்தள்ளியேதப்பாமல்
கொல்லுவோம் (மை)

பொன்னுமேனியுன்மேனி-என்ன
மாயோதெரியாதோபார்-நீயிப்போ
அன்யாயமாகவேதுன்னுமால்பெயர்சொன்னால்
உன்னையிந்தவாளாலேசின்னபின்னங்களாய்ச்செய்வோம் (மை)

அண்டர்காதனுந்தன்-தந்தைபுகழ்
கொண்டவிரோதனை-கொந்தேஅவர்
தொண்டனென்றுசொல்லாமல்விண்டு
வின்பெயர்சொன்னால்
கண்டங்கண்டமாகவே
துண்டங்கள்செய்வோமோ (மை)

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-தோடி

நீ யியல்லாமூடர்களேசொல்லக்கேளீர்
நீற்றில்முற்சேணிலமும்வயத்துள்ளைத்த

ஆதிபரந்தாமனையென்னகத்துள்கொண்டு
  ஆனந்தக்கடலமிர்தமருந்தவென்னை
வேதனைகளென்னசெய்யும்வினையென்செய்யும்
  வீண்வார்த்தையென்னுடனேவிளம்பவேண்டாம்
போதனையாவெனதுதந்தையுமக்குச்சொன்ன
  புகழ்செய்வீர்நீர்நினைத்தவைசெய்வீரே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு

இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

என்னசொன்னீர் மல்லர்களாயினுஞ்சொல்லுங்கள்நீங்க
ளேதுசொன்னாலுந்தானந்தன்காதுகொள்ளுமோ

அநுபல்லவி

பன்னுமறைமுடிவிதில்மன்னுந்தூயவன்கரு
பங்கயப்பூமாதமர்ந்தில்தங்குமாயவன்
பலர்ப்பாதன் சுந்தரன்லோககாதன்ஞானபோதன்
பேர்சொல்லாமல் (என்னு)

சரணங்கள்

செங்கனியுள்ளோரம்பங்காயைதின்னலாகுமோ-கங்கை
தீர்த்தமுள்ளோருவர்சேற்றுநீரைத்துன்னலாகுமோ
தங்கமுருகுமன்வகுந்தையுண்ணலாகுமோ-மாயன்
தோத்திரமுள்ளேனைமாத்திரவேறேபண்ணலாகுமோ
சொல்லுஞ்சொல்லுமிலனுமில்லுந்தில்லும்புல்லும்
வின்பொல்லாமையாகவே (என்னு)
வெட்டினுலுங்குத்தினுலும்விட்டிடானுமேபட
வெலவரங்கவ்வகஞ்சைசூட்டிடானுமே
முட்டுமதயானையென்மேலோட்டிடானுமே-அனல்
மூட்டிமூட்டிப்போட்டிடிலுமாட்டிடானுமே
வேதமோசம்வேதமோசம்வேதநிலைசமாயவேசா
யிருக்கவே (என்னு)
அடியவர்க்கெளிமையான ஆதியானவன்-என்னும்
அடிமுடியுமிவையில்லா அருணிலானவன்

நெடியவன்பராபரனக்தனீதிவானவன்-சுந்த
கிமலன்னமலன்விமலன்பாருஞ்சோதியானவன்
நித்தியன்சொல்லுஞ்சத்தியன்றானை நித்தியஞ்செய்யும்
புத்தியில்லாமலே (என்று)

மல்லர்கள்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-பைரவி

கொள்ளிக்கண்ணுடையமல்லாகொடியசிங்கப்பல்லாகேள்
அள்ளியோரானை தின்னத்துடர்வேங்கைப்புலியேவாடா
வள்ளலின்பேர்சொல்லாமல் மால்பெயர்சொன்னத்தாலே
தள்ளியேயிவனைசமூக்தலைதரித்திடுவோம்வாரீர்

உ-வது மல்லன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-நாட்டை

அப்படியாசன்
செப்பிடுமொழியை
ஒப்பிடாதிவனைக்
கொப்பெனவதைப்போம்

௩-வது-மல்லன்சொல் விருத்தம்

இ-ம்-கல்யாணி

கட்டிசூலத்தால்
தாட்டியாய்குத்தி
நீட்டியகத்திகொண்
டேட்டியையறுப்போம்

௪-வது-மல்லன்சொல்
விருத்தம்-இ-ம்-மோகனம்

கண்டகோடாலிவேல்
தண்டொடுசூலம்வாள்
கொண்டதிறலிவன்
மண்டையையுடைப்போம்

இரணிய நாடகம்.

மல்லர்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-நாட்டை

வெரிதடிசவளம்வேல்
வரைபொடிசெய்யும்வாள்
ஓரமதில் விடுத்திவன்
னெறிதனையழிப்போம்

பிரகலாதனைச்சொல்

கொச்சகம்.

புரகரியுங்காண்முகனும்புரந்தரனும்
புகழ்ந்தேத்தும்
முராரியேமெஞ்ஞான
மூர்த்திமுழுப்பொருளே
கரகரிமுன்வந்தெழுந்த
காட்சியைப்போல்வந்தருளாய
அரிஅரிநாராயணனே
அற்புதனேயெங்கோனே

பிரகலாதனைச்சொல்தரு

இ-ம்-நாட்டை - ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்

அரிஅரிநாராயணனெங்கோனே-வுந்தன்கமலத்
திருவடிதனையன்றிவேறே
கருணைசெய்திடவேணும்நீயே-நியல்லாமல்வேறே
பரமெனக்கார்சொல்வாயே
சமர்த்தகணிகமார்பிறனேபொல்லாதமல்லா
யெமன்றனைப்போல்வாராதானே
ஆருடையகாயகனேயையா இப்போதவிர்த்த
வாளுமெந்தன்மேல்வருமோமெய்யா
வண்டினமனையார்காமமல்லர்கள்வாள்தா
தன்டுகொண்டுமோதயசமாயா
தந்திமுன்னெழுந்தவந்தேசாதி யவ்வடியேனை
குந்தமுங்கொண்டுவிடுமோமோதி
ஆலந்தனிர்மேல்தவிழ்ந்தவனைசாய்வுந்தவடியேனை

குலம்வந்தபாயமனக்கொள்ளாய்
மூலகமேமுடிவில்லாவீரா மல்லர்கள்விடும்
வேலும்வந்தபாயுமோகீபாரா
சங்குசக்கிரமணியும்பிரதாபாபங்கயமீது
மங்கையாள்வளருமணிமார்பா
அச்சுதாமுகுந்தாவாசுதேவமாதவாஅரி
பச்சைமுகில்வண்ணாயெனைக்காவ

பிரகலாதனன்சொல்

தேவாரம்

செங்கண்மாலரியேபோற்றி
திருமகள்கொழுநாயோற்றி
கங்கணிகரத்தாய்போற்றி
தாரணியையளந்தாய்போற்றி
இந்தெகனைக்கருள்வாய்போற்றி
எந்தையேபோற்றிபோற்றி
திங்கள்சேர்வதனாபோற்றி
சிறியேனைக்காப்பாய்போற்றி

தேவாரம்

முத்தணிமார்பாபோற்றி
மூவுலகளந்தாய்போற்றி
இத்தலம்பின்றாய்போற்றி
யேழைபங்காளாபோற்றி
பக்தர்கட்கரசேபோற்றி
பாசம்வேரறுப்பாய்போற்றி
சித்தம்மைத்தென்னையாளும்
திருவடிபோற்றிபோற்றி

தேவாரம

எந்தையேபோற்றிபோற்றி
இமையவர்க்கரசேபோற்றி
சிறுதையிற்குடியாய்க்கொண்ட
தெய்வமேபோற்றிபோற்றி

பக்தம்வேரறுப்பாய்போற்றி
பரப்பிர்ம்மவடிவேபோற்றி
செந்திருமார்பாவுந்தன்
சேயனைக்காப்பாய்போற்றி

பொது-விருத்தம்

இ-ம்-கல்யாணி

இலக்கியகல்கூவளர்ந்தகமலத்தைப்போலும்
யெழிற்பெரியோர்தமைக்கிழைத்தயிடரைப்போலும்
உலக்கெழில்தோள்மல்லர்விடும்படைகளெல்லாம்
ஒன்றுநூறுப்பொடிந்துபெருக்தேயோடி
மலங்குமலர்தலைமீதும்முகத்தின்மீதும்
மார்மீதுந்தோளமீதும்வந்துமோத
கலங்கியிரணியருசர்க்கோதவேண்டிக
கடிகிளர்மாருதம்போல்முடுகினரே.

வசனம்

அதேதெப்படியென்றால் இந்தப் பிரகாரமாய் பிரகலாதன் சுவாமி தோத்திரஞ்செய்யும்போது பெரியாலின்றஆயுதங்களெல்லாம் பின்னக்கொருமுரிந்து கல்குவரிலே யெறிந்தகலம்போலவும்பெரியோர்களுக்குச்செய்தயிடரைப்போலவும் யெதிர்த்துயெதிர்த்துவுட மல்லர்கள்மீதில்விழப்பயந்து அந்தமல்லர்கள் யிரணியனுக்குச் சொல்வேனுமென்று யடங்காரக அந்தச்சமையத்தில தோழிமார்கள்போய் லீலாவதியம்மனுக்குச் சொல்லுகின்றவிதங்காண்க,

தோழிகள்சொல்-விருத்தம்,

இ-ம்-பந்துவராளி

வெட்டுவைகுன்றுக்குன்றுதம்பார்த்திருந்தோம்
மெல்லியலேசொல்வளருமாய்விளைத்துவந்தோம்
மட்டவிழுங்குழல்சகியயிடைகள்சேக
வளர்ந்தநகிலசதிர்கிடவும்வாயுயிக்க
கட்டுன்மணிமேகலையின்பேறுபடுத்தியரமல்
கனிவிரிமேற்பிரணயதுமுடிவினுடைய

வட்டமுலைபெறுநீலவதிபேய்க்கள்
மகன்சேதியுன்னபடிவருந்துவேனே

வசனம்

வாருமம்மா தாயே நீலவதியே சேமக்கவும் அப்புறவாடினதுபோ
க்கு மெல்லவேண்டாம் இப்போது புன்மகனிடத்தில் கட்டதிருக்காத்
கின்றெல்லாம் விசித்திரமாகச்சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம் நீ கொஞ்சம்
காலால் சொதொழுதுகேளும்மா தாயே.

தோழியர் சொல் தரு இசை

பைரவி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

அம்மம்மா அம்மம்மா நீலவதியே கேண்ட
அதிசயக்கேளு பாக்கியவதியே

அநுபல்லவி

உன்மகன் சொல்லுவதெல்லாம் பிள்ளையாக்கோ பிப்போ (அம்)
உன்மகன் சொல்லுவதெல்லாம் முன்னதன் தாயேபோகுமோ

சரணம்

மல்லாகன்னருவியானை மிதித்தாரே மடித்த
வாதிரபுரம் சோதனைகொண்டு தித்தாரே
கொண்டுபோகவேண்டு தவன்னைவிட்டழித்தாரே (அம்)
கூவாக்த ... பேசதேகுரைத்தாரே

குவாதையைப்பிடிக்கவிட்டாரே குருவன்
தண்டுகண்டனைமுதித்திட்டாரே
ஆலைக்குப்போலவேபாக்கேட்டாரே தேறும் (அம்)
அக்கணமுதிய கொட்டுவிட்டாரே

அரிஅரி என்றவிதிரம்மையே அந்த
அரிஅருளாலேதான்சொல்லுதவனே
பிரணவத்துருப்பனை நினைவனே (அம)
பிள்ளைகளை ...

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்

இ-ம்- கல்யாணி

தோழிமாரிவ்வாறோதத்துயரொழிந்தபோக்குகின்ற
வாழுமாதவளேயெத்தன்மனமதுமெலிந்திடாமல்
ஆழியிற்றுயின்றகண்ணா அண்ணலேமேகவண்ணா
யேழைபங்காளாநீயுமென்மகன்றனைக்காப்பாயே

வசனம்

அரிகரி நாராயணா கேசவாமாதவாகோவிந்தாமுகுந்தாவைகுண்டவா சா நீலமேகசுரூபா ஜனார்த்தனாமுகுந்தா அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகா நித்தியநிரஞ்சனா முத்தியுமொருகுறைவராமல் யென்மகனைக் காப்பாத்தி இரட்சியுமையாசுவாமி,

மல்லர்கள் சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-பந்துவராளி

யெவ்வுலகாளும்நீதி
யிரணியமன்னனேகேளாய்
தெவ்வரைக்கொல்லும்வேலும்
செஞ்சுடர்சூலம்வாளும்
கவ்வைவேவுடுத்தோமுந்தன்
காதலன்மேல்படாமல
செவ்வியோன்றியானத்தாலுஞ்
சிதைந்ததுபடைகளையா

வசனம்

சரணஞ்சரணமையாசுவாமி இராஜபரமேஸ்வரா வும்முடையபுத்திரனைக்கொண்டுபோ நிருத்தியசூலாயுதம் பிட்டிசக்கரம்வாள்கடி.வேலாயுதம் இவைமுதலான ஆயுதங்களையெல்லாம் அவன்மேலில் விடுத்தோம் அப்போது அவன்செய்கின்ற தியானத்தினால் நாசாஞ்விட்ட படைகளெல்லாம் பொடிந் நாறுகமுறித்துப்போச்சுது ஆகையால் தேவரீரினியென்ன கட்டளையிடுகின்றீர்கள் அதைதிருவாய்மலர்ந்தருளினால் அப்படியேசெய்கின்றோம்சுவாமி,

இரணியன்சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

இருட்டுசேர்தடர்வனத்தி
 னிவன்றனைக்கொல்லச்சொன்னால்
தொரட்டுவாள்வேல்களெல்லாந்
 தூளாச்சுதென்றுசொன்னீர்
மருட்டியப்பையல்தன்னை
 மந்திரிமாரேபொல்லாக்
காட்டுயர்மலைமேலேத்தி
 கடகென்றுருட்டச்சொல்வீர்

வசனம்.

ஆஆ வாருங்கள்மந்திரிமார்களே இருளடைந்தக்கானகத்திலேகொண்டுபோய் சிறுபையலைக் கொல்லச்சொன்னால் அவன்பேரில்விழுந்தஆயுதங்களெல்லாம் முறிந்துதூளாய்ப்போச்சுதென்றும் மிகுந்தமல்லர்கள்சொன்னார்களல்லவா இப்போது அந்தப்பிரகலாதனைக்கொண்டுபோய் கிட்டவுள்ள உயர்ந்தமலையின்பேரிலே யேத்திக்கடகடென்று வுருட்டச்சொல்லுங்கள் மந்திரிமார்களே.

மந்திரிகள்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-சங்கராபரணம்.

கொல்லுதற்கெளியனாக்
 குழந்தையைக்கொல்லச்சொன்னால்
வல்லமையில்லாமூட
 மல்லரேசொலவந்தேனும்
சொல்லரும்பாசத்தாலே
 சுருக்குடன்கட்டிவோங்குவ்
கல்லுன்னமலைமேலேத்திக்
 கடக்கென்றுருட்டுவீரே

வசனம்.

கொல்லுதற்குமெத்த வெளிதான சிறுபிள்ளையைக் கொல்லும்படி

டைக

டியாகச்சொன்னுர் அதுவுங்கள் கைகேறுமாகவென்று மக்கவிர்யூடச்ச
ன்மைபோன்ற மல்லர்களேகேளுங்கள் யிப்போதுஅந்தப்பிரகலாதனை
ப்பிடித்து மணிக்கயத்திறு லிறுக்கக்கட்டிக்கொண்டுபோய் வுயர்ந்த
மின்மேரிமலத்தி லுடடேயென்று வுருட்டிவிடுங்கள் மல்லர்களே.

மல்லர்கள்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்- தன்யாசி

அண்ணலேதேவர்
எண்ணியப்படியே
குன்றின்மேலுருட்டி
திண்ணமாய்வருவோம்

மல்லர்கள்சொல்- விருத்தம்.

இ-ம்- கல்யாணி.

தந்தைசொற்கொத்தாலே
தரணியாள்மன்னன்சொல்லால்
உந்தனை மலைமேலேற்றி
உருட்டவேவந்தோமையா

வசனம்.

கேளுமையா பிரகலாதனே யிப்போது வுன்னுடைய தந்தையின்
னுடைய வார்த்தையைக்கேளாமலிருந்தாலே யிந்தட்சணத்தில் கொடுமையா
னதுஷ்கிருத்தியங்கள்செய்து வுயர்ந்தமலையின்பேரில் வுருட்டிவிடமகாராசனவர்
கள்ளாயிட்டார் கேளுமையா பிரகலாதனே.

பொதுசொல்-விருத்தம்.

இ-ம்- ஆனந்தபைரவி.

கையொடுகாலுஞ்சேர்த்து
கயத்திறுலிறுக்கக்கட்டி
வெய்யதோர்மலைமேலேத்தி
விழவேயுருட்டும்போது
வையமேசேருமுன்னே
மைவிழியண்ணலுங்கண்ணு

தூபமேயென்றதுன்பமாற்றுவான்
பொற்றுவானே

வசனம்.

அந்தசபையத்திலே மல்லராவைர்கள்பிரகலாதனைகவர்பிணையாகவை புங்காலேயுஞ்சேர்த்து மணிக்கயத்தினாலிருக்கக்கட்டி ஆயிரம்யோசனைபுள்ள மலையின்மேலேற்றி உருட்டுகிறபோது வையகமுண்டருளியவாயனே தூயனே அச்சுதனே கேசவனே மாதவனே முகுந்தனே அரிநாராயணாவென்றுபிரகலாதன் ஸ்வாமியைஸ்தோத்திரஞ்செய்கின்றவிதங்காண்க.

பிரகலாதன்சொல்.

கொச்சகம்.

உரகமேல்கிடந்தமேலோங்குகருணைபுரிபோல்
வாகருணைவிழிதுயன்றவாருதிபெமாதவனே
மரகதமேமெஞ்ஞானவாழ்வேமணிவிளக்கே
அரிஅரியேகேசவனேஅற்புதனேயென்கோனே

பிரகலாதன்சொல்

தேவாரம்.

மாயனேபோற்றிபோற்றி
வாமனுருவாய்போற்றி
ஆயனேபோற்றிபோற்றி
அடியனேக்கருள்புரிக்கொண்டு
தாயனேவருவாய்போற்றி
தசரதர்கணின்ற
சேயனேபோற்றிபோற்றி
ஏழையேனைக்காப்பாய்போற்றி

தேவாரம்.

ஆதிரகுராமபோற்றி
அடியவர்க்கெளியாய்போற்றி
கரிதனக்கருள்தாய்போற்றி
அஞ்சிலேவுமைத்தாய்போற்றி

௨௪௩ இரணியநாடகம்

விரிகடற்றுயின்றாய்போற்றி
விளாக்கனியெறிந்தாய்போற்றி
செருவினைவென்றாய்போற்றி
சீர்பதந்தந்தாள்போற்றி

தேவாரம்.

இருவினைதுலைப்பாய்போற்றி
யேகமானவனேபோற்றி
திருவொடுங்கூடனொருத்
தேவனேபோற்றியும்பர
துருவியாவுரைத்ததோதா
மூலகாரணத்தவனேபோற்றி
திருவடியெமக்குநல்கு
நீனாட்சகனேபோற்றி

பிரகலாதனைச்சொல்லும்படி.

அரிஅரிகேசவா அச்சுதாநந்தா
பரமனாராயணாசலாபக்தபரிபாலா
யென்றுருமுத்தனிருபாதாரவிந்தமலர்
யென்றுமைப்புகழ்ந்தகொடும்பாவியேனுனே
மின்னுமலடித்தாப்போல்வீரமல்லர்கையிலிசிக்கி
இன்றுனிப்பாடுபடவெழுத்தின்வசந்தானோ
வெருகியுள்ளாயிமேலையிதழ்மேவித்
தொழுதபாமானத்தெய்வப்பார்த்தமா
ஞானமாருக்ககமலிங்கமுறுகிம்மனுருகயிலே
வீரர்கையிலகப்பட்டுமெலியவசந்தானோ
அலைகடலிற்றுயிலுகின்றவச்சுதாநந்தனே
மலர்மாதுவீற்றிருக்குமணிமார்பிறனே
மலைகளிலுதுசெவிகளிலுடவருக்கிகட்டியுருட்டிவிட்டு
ஞலைசெய்யுமிந்தபெகன்னகுறைதன்செய்திதுவே

பிரலாதன்சொல்விருத்தம்

இ-ம் நாட்டை

மன்னவா தேவசாஸ்திரியருளெனி
வலைபால்வாக்கிதை
மாநில மெந்தவாவைகுண்டவாசனே
மாதவா மணிமார்பா
என்று நின்றுமயேமன் விளாதுவ்விது
மௌனமிருக்கலாமோ
என்விடவந்த முன்பேசெய்பாவியோ
என்னமுன் நூட்செய்வினையோ
அல்லிதக்கையர்கள்போலகதிப்பவர்களுள்
உல்லாசமல்லேறானவேலோ
அமிர்தகோடிவெண்மேகமச்சமேதார
பாசுபதிவரைபரமே
இன்னமில்லைநாட்டக்ககத்தெய்வமே
நீயினியபக்தியாளைப்
சீதாவிராமலோமாதாவேதாவேன்க
சிக்கைகுடிகொண்டருளுவே.

பொதுசொல் விருத்தம்

இ-ம் கல்யாணி.

பஞ்சமலைமேருவுமறும்
பனிமலர்வனமிமறும்
செஞ்சவேசென்றெழுந்தார்
செய்கையெல்லாம்
அஞ்சனமேனிவண்ணா
வருவினையுமைதன்னில்
வெஞ்சலில்லாமல்லா
விருந்திப்பவர்களிடத்தமே

வசனம்.

[illegible] பிரலாதனை [illegible] இரணியன் [illegible]
[illegible]

மலையின்பேரில் வுருட்டிவிட்டார்கள் பிரகு அந்தஸ்ரீமந்நாராயணருடைய திருபாகடாட்சத்தினால் மல்லிகைமுல்லைகை யிருவாட்சி செண்பகமம ருவுமரிக்கொழுந்துசாந்துசவ்வாது களபகஸ்தூரி பனிநீரால் தெளித்தி ருந்ததாகவும் மலர்கள்பரப்பி யிருந்தவாசனைபொருந்திய பஞ்சணைமெத் தையின்பேரிலும் படுத்தும் யிரண்டொருநித்திரைசெய்துவெழுந்தபாலனை யாக மேனியில்வொருவடுவும் அகடுயில்லாதவராய் மனதில்மகிழ்ந்து ஆ னந்தமாயிருந்தார்.

மல்லர்கள்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம-பந்துவராளி.

பிள்ளைதன்மேனிதன்னில்
  பேதமையொன்றுமில்லை
கள்ளமோஜாலந்தானோ
  காரணமறியமாட்டோம்
தெள்ளியப்புதல்வன்மானான
  செய்வதொருறுதிதன்னால்
கள்ளலோக்கள்செய்யும்
  வகைதனையுரைசெய்வீரே.

வசனம்.

கேளுமையாசுவாமி ராசவல்லபரே நாங்கள்சொல்லிய வுத்தாரப்ப டிக்கி பிரகலாதனனை வுயர்ந்தமலையின்பேரில் வுருட்டிவிட்டோம் அந்தபிள் ளைசரீரத்தில் வொருவடுவுமில்லாதிருக்கிறான் யினிமேலெங்களாலே ஆ குங்காரியங்களைச் சொல்லுமையாசுவாமி.

இரணியன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-தேசிக்தோடி,

பெருந்திடும்குழியிற்கட்டை
  பெருமலைப்போலேயடுக்கி
திருத்தியாயிரங்குடத்தை
  சிறந்தநெய்முழுதும்வார்த்து
நெருப்பதைமூட்டிவிட்டு
  நெருள்ளமைந்தன்றன்னை,

அருப்பமாய்கட்டித்தூக்கி
அனலிலேபோடச்செய்வீர்

வசனம்

வாருங்கள்மந்திரிமார்களே வெட்டரை யழைப்பித்து பெரியகுழியாகவெட்டி மலைகள்போலே கட்டைகளைப் போட்டு ஆயிரங்குடம்நெய்வார்த்து அக்கினியை வளர்த்தி அதிலே அந்தபிரகலாதன்னைதள்ளிப்போடச் சொல்லுங்கள்மந்திரிமார்களே.

மந்திரிகள்சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-பூரிகல்யாணி.

கொலைசெய்மல்லர்களேயந்த
குழந்தையைக்கட்டிதூக்கி
இலகியநெருப்பில்போட்டு
இட்சணம்வதைசெய்வீரே

மல்லர்கள்சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-மோகனம்.

பொட்டெனவெழுந்துமண்
டட்டியில்லாமல்
வெட்டிகையிற்கொண்
டோட்டவேவருவீர்

ஓட்டன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-சங்கராபரணம்.

தாவியப்புலிப்போற்சீறி
தரணியாளிரணியமன்னன்
கூவியேயழைத்தபோது
கொடியமண்வெட்டிக்கொண்டு
ஆவலாய்சத்தியஞ்செய்ய
அஞ்சாதப்பாவிக்காக
மாவினைக்குழிவெட்டவேட்ட
மல்லனென்பவனும்நானே

[illegible]

தொண்டன்புகழ்ந்திடமண்டலம்
நீர்போலக்குளிர்ந்ததே-சலர்
தோய்ந்துமுழுகிக்களை
பாய்ந்தவர்போலின்பம் வளர்ந்ததே

பிரகலாதன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-காட்டை.

கட்செவியின்மீதிலேபள்ளிகொண்டவனுநீ
கஞ்சனைவதைத்தவனுநீ
கபடநாடகனுநீயாதிமூலன்யானையைக்
காத்தருள்புரிந்தவனுநீ
பச்சைநிறமாகவேவளர்கின்றமாலுநீ
பாருலகளந்தவனுநீ
பதியுநீசுருதியுநீயடியார்களுள்ளத்தில்
பண்பாயிருப்பவனுநீ
இச்சையாயுந்தனற்பாதமேகதியென்று
மெண்ணுவோர்தங்களுக்கு
இகபரமிரண்டிலுன்மேலானவாழ்க்கையுட-
னின்பக்கொடுப்பவனுநீ
ஆச்சாரகந்தனைதேவரீரெந்தனுக்
கந்தரத்தனமாக
அன்பாயிவந்தெனக்குபதேசமதுசெய்த
வாழியேகோவிந்தனே

மல்லர்கள்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-சோகவராளி

அக்கினிபானும்பின்னைக்
கவுதினொன்றுமில்லை
இக்கணம்வேடிவந்தோம்
யென்னதான்செய்வோமின்னம்
இக்கொலம்வென்றதோராய்
சிறுவனுக்கு விலொன்றார்

தைக்கவேயில்லையென்று
சாத்தினோம்சாத்தினோமே

வசனம்

வாருமையா சுவாமி இரணியேஸ்வரா தேவரீர்சொன்னபிரகாரம் உமதுபிள்ளையாகிய பிரகலாதனைகொண்டுபோய்அக்கினிக்குழியிலே தள்ளினோம்-அப்போது அவன்பன்னீர்குளத்தில்முழுகி யெழுந்தவனைப் போல்யெழுந்தானையாசுவாமி

இரணியன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

சுட்டதுமில்லையென்றீர்
சுடுநெருப்புதனைப்பத்திக்
கட்டியேசிறையில்விட்டு
அவனையுங்கடித்துக்கொல்ல
அட்டதிக்கனைத்தாங்கும்
அனந்தனைமுதலாய்ப்பாம்பை
பொட்டெனவரவழைத்துப்
போக்குவாயுயிரைத்தானே

வசனம்.

வாருங்கள்மந்திரிமார்களே அந்தஅக்கினிச்சுடாமல் வஞ்சனைசெய்தானல்லவா நல்லதாகட்டும்-ஆனபடியினாலே அந்தஅக்கினிதேவனைப்பிடித்து சிறையிலேபோட்டுவையுங்கள் அப்பால்-இத்திக்குகளை பயங்கர விஷபாம்புகள் - அனந்தன் சங்கன் பாலன் குளிகன் கார்க்கோடகன் வாசுகிபத்மகுபன்முதலானயெட்டுநாகங்களையும்விட்டுகடிப்பிக்கச்சொல்லுமந்திரிமார்களே.

மந்திரிசொல்விருத்தம்

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி.

கொடுமைபோஜனமதாயுட்
கொள்ளுமல்லர்களையந்த
வடிவுளக்கினியைக்கட்டி

வந்துச்சிறையிலிட்டு
அஷ்டநாகமெட்டுஞ்
சுருக்கினிலழைத்திப்போது
செடியதாய்கடிப்பித்திப்போ
நிமிஷத்தில்வதைசெய்வீரே

வசனம்

வாருங்கள்மல்லர்களே அந்த அக்கினியைப்பிடித்து சிறையில்வைத்துப்போட்டுபிறகு அஷ்டநாகங்களையுமழைப்பித்து இவனைக்கடிக்கவிட்டு இந்தட்சணத்தில்வதைத்துவிடும்மல்லர்களே.

மல்லர்கள்சொல்விருத்தம்,

இ-ம்-சாவேரி.

வடிவுள்ளவமைச்சரே
கொடியபாம்புகளை
இடியெனச்சீறி
கடிணமாய்விடுவோம்

மல்லர்கள்சொல்விருத்தம்,

இ-ம்-துஜாவந்தி.

அக்கினிச்சிதரச்சீறி
ஆண்டவனிரணியன்றன்
இக்கணக்கோபங்கொண்டு
செல்வனைக்கொல்லச்சொன்னார்
தக்கனென்றுதலாம்பாம்பு
தன்னையுங்கையில்கொண்டு
இக்கணம்பிடாராயீயு
மெங்கள்பின்னோடிவாராய்

பிடாரன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-கல்யாணி.

ஜெகஜாலமோகனம்
ஸ்ரீக்காணமாரணம்

வகையுள்ளஅறிவை
மைச்சிமிழ்குளிகையும்
அகமுளஅஷ்டகர்மமுங்
கொண்டு
தகைமையாய்பிடாரன்
முனம்வந்தனனே

பிடாரன்வருகிறதரு

இ-ம்-சங்கராபரணம்;

பிடாரன்வந்தானே-பாம்பு
பிடாரன்வந்தானே
அடாதகனவிலுமெடாதமதியானமுன்
விடாதசினையேயிருபடாவர்மமெகொடு (பி)

மோகனவச்சாடனமும்-தம்பன
லோகவைசியமாரணமும்-அஞ்சன
வாகுபெருகுளிகைகள்-நாகரீகக்கிரிகைகள்
சேகரமகிமையொடுபியாகரவசிகர (பிடா)

தண்டைவெண்டையமும் கழலொ
மண்டியதிரவேதான்
மண்டலமும்விண்டலமும்
வெண்டிசையகண்டமோடு
உண்டாகுருமண்டர்பதி
தொண்டடிமைகண்டிடும் (பி)

நஞ்சுபொதிசுக்குபாலன்-குளிகன்
வஞ்சரவின்மந்த்ரசீலன்வாசுகி
கெஞ்சிடவுமஞ்சிடவுமெஞ்சிவுந்துஞ்சிடவும்
கிஞ்சுயசயொடுசஞ்சீவிகார்கோடகனைசஞ்சிக (பி)

பிடாரன்சொல்தரு

இ-ம் செஞ்சுருட்டி ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

சேடன்படம்விரித்தாடிக்கொண்டு
ஓடிவருவதும்பாருங்கள்
நீடியநான்மறைத்தேடியமால்பதம்
கூடியதொண்டன்மீதிலே (சே)

தக்ஷகன்விழுமதைக்கக்கிக்கொண்டு
உக்கிரமாய்வருவதைப்பாருங்கள்
தக்கிடதருகுத்திக்கிடவென்னடை
முக்கியமால்தொண்டன்மீதிலே (சேடன்)

வன்வாயிற்றனலைமிகச்சொரிந்து
குளிகனும்வருவதும்பாருங்கள்
கன்னான்மறைகிட்டாமேன்மையுள்ள
மௌனியான்தொண்டன்மீதிலே (சேட)

ஆசைகளெங்கும் சீறிப்பாய்ந்துகொண்டு
வாசுகிவருவதும்பாருங்கள்
விசுவைபூதம் [illegible]
வாசகமோனமான்தொண்டன்மீதிலே (சே)

தக்கவிழுமதைபொக்கியபுக்கொண்டு
சங்கனும்வருவதைப்பாருங்கள்
செங்கமலாசன் மக்களுமறியான்
பொங்கமும்புகழ்த்தொண்டன்மீதிலே (சே)

நீடியவாலால் சாடிபகுணத்தி
கோடனும்வருவதைப்பாருங்கள்
கோடவிழ்தளபச் சூடியமால்
அடியதொண்டன்மீதிலே (சே)

பதுமனுவிழமரப்பதுமனுங்கூடியே
கொதிகொண்டுவருவதும்பாருங்கள்
சதுமறைபரவியஅதிவிதபரமனை
துதிசெய்யுந்தொண்டன்மீதிலே. (சே)

காந்திகாந்திசீந்திசீந்தி
பாய்ந்துவருவதைப்பாருங்கள்
சார்ந்துசார்ந்துதேருங்கள் கனி
கூர்ந்துகூர்ந்துகோதிடும்பாலன்மேல் (சேடன்)

பொதுவிருத்தம்

இ ம்-கல்யாணி.

அட்டதிசைதாங்கிநின்றநாகமெட்டும்
அழுண்டழுன் றுகண்களனல்சொரிந்துபாய்ந்து
பட்டவிழும்பசுமலர்த்தார்மைந்தன்காலில்
மார்மீதில்கைமீதில்தோளின்மீதில்
தொட்டகழுத்தடிமீதில்முகத்தின்மீதில்
துய்யபிறைநெத்தியின்மேல்தலையின்மீதில்
வட்டமதாயுள்விழுங்கித்திண்டும்போது
வாழ்த்துவானரிகாமம்யேற்றுவானே,

பிரகலாதனன்சொல்

கொச்சகம்;

நரகவழிபோகாமல்
நல்லவடியார்தமக்குப்
பரகதிதந்தாண்டருளும்
பங்கயக்கண்ணைய்புயலே
விரகமொடுபூமாது
மேவுமணிமார்பமர்ந்த
ஹரிஹரிநாராயணனே
அற்புதனேயென்கோனே,

பிரகலாதனன்சொல்தரு

இ-ம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-அடசாப்பு.

கண்ணிகள்.

அரிஅரிநாராயணா திருவளருமணிமார்பா
ஆதியே பரஞ்சோதியே
முரஅரிமதுசூதனா சகிதளையவ
முகுந்தமனே பரிசித்தனே
சங்குசக்கரதாடகாரி அங்கசனுர்தலோல
சற்குணா நல்லசற்குணா
மங்களசுபகரனே யெங்கும்நிறைந்தருள்பரா
மார்த்தலே சனார்த்தனா
தண்டுளபமாலைமார்பா அண்டர்கள்பணிசரணா
சச்சுதா நந்தஅச்சுதா
புண்டரீகவதனனேபண்டமறைத்துதிசெய்யும்
போதனே வனிதனே
அரவணையிலேதுயின்றபரமகர்த்தாவிலாச
வமலனே சுத்தவிமலனே
உலகர்வந்துசிறவதும்சாயையோ வுனக்குமிது
டன்னுடையோ வெற்றிதன்மையோ
[illegible]
பாராமல்சிக்கைதேறுமல
சிந்தையோகண்களல்லாக்குதேவுனக்குமெங்கே
சிந்தையோவல்செய்பிக்கையோ
பள்ளமானமாய்கைக்குழிக்குள்ளேநான்விழுந்துதுயரம்
படுவதோ [illegible]
வள்ளலேவுன்னருள்செய்யவென்னளவாகிறுமானம்
கல்லையோ வென்னுதொல்லையோ
முண்டகத்தலசுகத்தவெண்டொடியீதிலேயாவந்த
மோகனே செருடவாகனா

கண்டகர்செய்யுங்கொடுமையண்டாமலெத்தனையாளும்
காரணா பரிபூரணா
வேதத்தின்மேலேவிளங்குநாதத்தின்மேலேவிளங்கும்
மெய்யனே ஆதிநாயகனே
பாதத்தின்மிக்கவருட்பிரசாதத்தையென்சென்னிவைத்தாள்
பரமனே திருவிக்கிரமனே

பிரகலாதன்சொல்.

கலித்துறை.

அன்றனிலன்னைப்பதிவாழ்ந்த
நாட்சுரநாதனையுந்
இன்றென்னைப்படைக்கொண்ட
பேருந்துஞ்செயவாதா
பன்றுகமேவிறைப்பார்கடன்
மீதிறைப்பள்ளிகொண்ட
மன்றவடிவமைக்க
வாதிரூபமகாதெய்வமே

பிரகலாதன்சொல்.

கலித்துறை.

அனந்தனேமுந்தநருந்
தெய்வமேபெண்ணரியனைத்
தினந்தோத்திரித்துத்திரிகின்ற
வேழமுயிய்றிகதவிக்
கனந்தேறனைதகுமலினைப்
போற்றிக்கவலையற
மனந்தனைக்கவிழ்த்த
ஞாதிரூபமகாதெய்வமே

பிரகலாதன்சொல்.

கலித்துறை,

நில்லாததோவுன்றிருவடி
  நின்னடியார்குறுதி
சொல்லாதோஜகரட்சகநிதி
  தொடர்ந்திடின்மேல்
வல்லாளகண்டக்
  யாதிமூலமகாதெய்வமே.

பிரகலாதனன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-நாட்டை,

பத்தியுள்ளப்பகவீழ்ந்தாலுலகிலுள்ளோர்
  பாதவித்துமனதூக்கியெடுப்பார்துஷ்ட
புத்தியில்லாப்புலிதனக்கியாருதவிசெய்வார்
  பிறவியினும்பெருமடுவிற்பொய்யன் வீழ்ந்தோன்
வித்தகனேயெனக்கெவரோவுன்னையன்றி
  வெயிலொளிபோலுன் பாதம்விளங்கச்செய்வாய்
தத்தம்வளர்கோசலைநாடாளவந்த
  ராமாவென்றுந்தனைநாநம்பினேனே.

மல்லர்கள்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-தன்னியாசி

அல்லல்செய்பாம்புகள்
பல்லுதிர்ந்தோட
வல்லமன்னர்முன்
சொல்லுவோம்வாரீர்

மல்லர்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-பந்துவராளி.

சேடனேட்சநாகந்
  சேர்புகலன்மேல்வித்தோய்
ஆடகன் [illegible]
  [illegible]
[illegible]
  [illegible]

ஓடியதேவர்க்கித்தை
யுரைசெய்யவந்தோனையா

வசனம்.

சரணஞ்சரணமையா இரணியவேந்தரே தேவரீர்சொன்னபடிக்குச் சட டிக்கி அஷ்டநாகங்களையும்விட்டு கடிப்பித்தோம் அந்த பாம்புகளெல் லாம் பல்லுகளிலேயிருந்த விஷத்தைக்கக்கும்போது அமிர்தமாகத்தே ந்தப்பட்டு பாம்பின்பற்களெல்லாம் வுதிர்ந்துபோச்சுதையாசுவாமி.

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-கல்யாணி.

நாட்டிசையரவமெல்லாம்
கடுங்கினதுமேயோர்க்கன்
கட்டியாயுதமெடுத்து
தீவிரமாகச்சென்று
கட்டிசைத்தவினைத்தாங்கும்
கஜேந்திரனையழைத்தபோது
கூட்டியேருமாரன்றனை
கொல்லுவீர்கொல்லுவீரே.

வசனம்.

வாருங்கள்மந்திரிமார்களே இந்தஅஷ்டநாகங்களும் அந்தபிறவை உலைக்கவிடு கடிக்கிறோமடிப்போய்விட்டதென்று சொன்னீர்க ளல்ல வா கல்லதாகட்டும் இப்பவும்கிழக்குதிசையில் வாசஞ்செய்யும்படியான க ஜேந்திரனென்னும்யானையை அழைத்துவந்து அதன்கையில் இருப்புலக் கைகளைக்கொடுத்தும் அடித்தும் கொம்பினாலே முட்டியும் காலினாலேமி தித்தும் கொல்லும்படியாகக்கொல்லும்படி கட்டளையிடுங்கள் மந்திரிமார்களே.

மந்திரிசொல்விருத்தம்.

வந்தயமல்லர்களே
இந்திரவியானைமப

வந்திடச்செய்து
மைந்தனைவதைப்பீர்

மல்லர்கள்சொல்வசனம்.

அப்படியே மகாபாக்கியமையாசுவாமி

மல்லர்கள்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-கும்பகாம்போதி

கடலினீர்வத்தித்தியக்
சகலரும்புவனம்யாவும்
படியெலவெடிக்குமுன்னன்
பார்த்தெங்களோடுரைத்தார்
வடிவுள்ளபாலன்றன்னை
வதைசெய்யபிக்ராவுந்தன்
துடிபடாமலேதன்னைச்
சுருக்கிலனுப்புவாயே

வசனம்.

யெங்களுடையஅரசனுத்தாரப்படிக்கி மைந்தனைப்பிரகலாதனை னைக்கொல்லவேண்டியதல்லும்முடையயானையைஅதிகசுருக்காய்குடுமை யாமகாராசனே.

பொதுவிருத்தம்.

இ-ம்-நாட்டை

நாட்டிநில்பொறிகள்சிந்தி
கடுக்கிடபிரண்ணியத்தான்
ஊட்டிமைசைத்தன்னைத்தாக்கும்
கசேந்திரனையழைக்கும்போது
கேட்டிடப்பயங்கொண்டக்கக்
கெடியினுல்யானைதன்னை
ஓட்டியேயனுப்பிவைத்தா
ளுக்ககமெதிரிக்கரிஞ்சு

ஆனைவருகிறதரு

இ-ம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-ஆடசாப்பு.

பல்லவி.

மதயானையிதோவந்துதே-சினங்கொண்டு
மதயானையிதோவந்துதே

அநுபல்லவி.

மதயானையிதோவெங்கும்
அதமாகவேவோடி
வந்துவந்தபின்வாங்கி
விந்தைமைந்தன்முகம்வாடி (மத)

சரணங்கள்.

வாலைச்சுழற்றிக்கைகளாலே
மலைமரங்களைநொறுக்கி
ஆலகாலவனல்போலகொடுமையன்றிபண்ணி
ஆக்கிரமச்செறித்துசிறித்தாக்குவேனெனவேமண்டி (மத)
காலைநிலம்பதித்துமுறம்போலக்
காதிரண்டையும்நெரித்து
நாலுப்பிறைகள்போலநாலுகொம்புகள்மின்ன
தக்கவெள்ளிமலைகாலால்மிக்கவேநடந்ததென்ன (மத)
மீர்மீரிச்செருக்கிமதங்களை
யாறுபோலபெருக்கி
விருள்ளயிரணியன்சிறுவனெனஅஞ்சி
மிக்ககண்டுகண்கள்செக்கச்சிவந்துமிக்க

பொதுவிருத்தம்.

இ-ம்-சங்கராபரணம்.

சூர்க்கமாய்வந்தயானை
மூதண்டகோளமெல்லாம்
ஏர்க்கவேவயத்துள்வைத்த
யிறையவன்பாதத்தியானம்

மார்க்கமேமிகுந்தசெல்வ
மைந்தனைமிகவும்பார்த்து
ஆக்கிரமித்திடித்துநின்ற
வதனைபார்த்துரைசெய்வானே

பிரகலாதனன்சொல் விருத்தம்

இ-ம்-கும்பகாம்போதி

ஏந்தாய்பண்டோரிடங்காவிழுங்கா
முந்தாகின்றமுதற்பொருளேயென்
றாந்தாகின்றனைத்தவனேத
வந்தாயென்றன்மனத்தினிலென்றான்

வசனம்.

என்னுடைய கர்த்தனே அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகா சர்வசி
லதயாபராயென்னப்பனே யென்னையனே பூர்வகாலத்திலே திரிகூடாசல
மென்னும் பர்வதத்திலே யிராநின்ற வொருதடாகத்திலே இருக்குமுத
லையானது ஒருயானையைப்பிடித்துக்கொள்ள அந்தயானையானது ஆதிமூ
லமேயென்று கூப்பிட்டமாத்திரத்திலே தேவரீரெழுந்தருளிவந்துமுத
லையைச்சம்மாரஞ்செய்து யானையைரட்சித்ததுபோல் யென்னையும் இ
வ்வேளையில்காத்துரட்சியுமையாசுவாமி.

பிரக்லாதனன்சொல்

விருத்தம்-இ-ம்-கல்யாணி.

சிலமுளசேஷசயனஇருப்பாற்கடற்
செல்வனேதசரதற்குச்
செல்வமகனாய்வந்துதித்தஸ்ரீராமனே
சீதர்மனோகரத்தால்
கோலமுளகல்யாணராமாவெனுக்
கொண்டகோதண்டராமா
குணமாதுவாக்யபரிபாலராமனுக்
கோடியனைசெய்தராமா

ஆலகாலந்தரிகரர்வணங்கியர்தமை
யழித்தசெயராமசோமா
அரிப்பிரியைஜானகிகளிட்டனுடனமுதன்
டயோத்திபட்டாபிராமா
மாலேயணிராமனேயென்னையாள்கருடன்மிசை
வல்வினையகற்றவருவாய்
மாயவதாரனேசீதாபிராமனே
மாதவாகோவிந்தனே

விருத்தம்.

இ-ம்-தோடி

சந்தஞ்சந்திரனைக்கண்டவிருள்போலவுந்
தழல்கண்டசருகுபோலும்
தபனனைக்கண்டபனிபோலவுஞ்சிங்கத்தை
கண்டுமுயல்போலும்
வந்தனைசெய்யுந்தாசனைக்கண்வாழ்த்தவகை
வாராதகூடர்போலும்
வாடினேன்மாபாவிகேடுறுவல்வணம்
மன்றனைத்தாளவேணும்
சொந்தமுனிவன்வெம்மையித்தவினையூடுபோய்
சோராமலுளாவிடற்
றொலையாதவித்தனையுனக்குவருநான்சொல்லேன்
அயாணைதயகற்றியருள்செய்
செங்கிளியுஞ்சங்குதங்குபுயகாருண்ய
தேசிகாவென்னையாள்வாய்
சீதாபிராமனேமாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடிகொண்டகுருவே

பிரகலாதனன்சொல்

கொச்சகம்.

நாற்கடல்சூழ்மண்ணுலகில்
நானுவிதங்களொல்லா

நிற்கமுடனுண்மெமிழ்ந்து
செவ்வாயத்திருமாலே
மாற்கமிருதொண்டர்நெஞ்சில்
வாழ்வதுபோலென்னுளும்
பாற்கடலிலனந்தன்மிசை
பள்ளிகொள்ளுமெய்கோனே

பிரகலாதனன் சொல்தரு

இ-ம்-நீலாம்புரி-தாளம்-ஆதி

கண்ணிகள்.

பாற்கடலிலனந்தன்மே
லேற்கவேதுயின்றருள்செய்
பங்கயச்செங்கண்மாலே
அரிஅரியே

மார்க்கமாந்தொண்டர்
மனக்கிற்கமாயுறைகின்ற
மாதவாகேசவா
அரிஅரியே

மூர்க்கமுதனைப்பின்னுளவந்தாகி
ரட்சித்தயானை
முனிந்துசனித்துகொன்டு
அரிஅரியே

இந்தநாள்வஞ்சகரால்
வெந்தனைக்கொல்லவெண்ணி
இதோவந்துநிற்குதையோ
அரிஅரியே

திருமாலேநீயென்று
மொருநிக்கமென்கமலை

சித்தத்துள்ளேயிருக்க
அரி அரியே

வெறுவாமல்யானையெம்முன்
வருவதுந்தானென்ன
விதியேதோநானறியேன்
அரி அரியே

யெல்லாவுருவங்கொண்ட
வல்லோனேநீயிந்த
யானையுருவங்கொண்டே
அரி அரியே

பொல்லாதப்பாவியென்றே
கொல்லவேநீயேவந்தால்
புண்யம்நான்செய்ததல்லோ
அரி அரியே

அடியேன்செய்வினைதானோ
கொடிதானயானையுரு
வாகியேவந்ததுவே
அரி அரியே

படிமீதிலென்னைக்கொல்ல
முடிவெருவதும்நீ
பார்த்துக்கொண்டிருப்பாயோ
அரி அரியே

யெவ்வுயிர்க்குயிரான
தெய்வமேபரமான
யேகனாயகமூர்த்தி
அரி அரியே

அவ்வுயிர்க்குள்நானொருவன்
வொவ்வுமோவொவ்வாதோ
அய்யனேமெய்யனே
அரி அரியே

பிரகலாதனன் சொல்விருத்தம்

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

ஆமைமீகனிலும்வாலணிப்பிள்ளைகொம்பிலும்
  ஆமென்றபழமொழிகள்போல்
அந்தரியந்தமியனிங்குமாயகடவிடந்
  தலையுந்தரும்புபோலும்
உளமைகண்டிலகையுறு சொற்பனம்போலுமே
  லொன்றுமாயமலடியேன்
உபயசெங்கமலபதநோடியுற்றதவும்நீ
  யுண்மையுரையாதருளாயும்
சைமயிற்சொல்லியோயாவருகைத்திடுமை
  ஸ்ரீராமாராமராமா
தேகிஎன்பார்க்குதவிசெய்யாதபேரில்லை
  திருமருவசார்வபூமா
வீமமத்தற்றிவெம்மோட்டிக்கவேகருடன்
  மீதேறியென்முன்வருவாய்
சோலாமலைவிலிருக்கும் சிகாமிராமனை
  மெய்த்துறாவேஜயமே

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-தோடி

என்றுனைசெபென்றுனைபொன்னுரைநான்றையும்
  காமருனைமோக்கவில்லை
ஐயருண்டாசசேவிமின்றிருவடிக்காயா
  மைக்குன்பான்வாழ்த்துதற்கு
கண்ணுரசேவ்தாரைதாரையாயோட்டிக்
  கைக்குவித்துனைநாமம்
தனவிம்மரலாமல்முனைமியாவெனைக்கூவியும்
  கருணைபுரியாதிருக்கால்
என்றுறுதுனக்குநாதனாடிமையாகவே
  [illegible] இருவிடிவரென்

இரவுபகலும்பெருமையும்மகிமையுன்னுடை
மூன்னுதிருந்ததுண்டோ
விண்ணுடாகமகிழ்வெங்கருடன்ஸ்ரீதேவி
விழிகளிடத்திடவருகுவாய்
வேதாளையின்றருட்சீதாபிராமனே
மெய்ஞ்ஞானஜோதியயமே

பிரகலாதனன்சொல்

விருத்தம்-இ-ம்-தேசிகதோடி

ஆதியந்தமுமிலாச்சங்கரனுநான்முகனு
மகிலம்படைத்தழிப்பார்
அனந்தகல்யாணவரிபாலராகுதேவனே
அன்னைபோன்மன்னுயிர்க்கும்
நீதிநெறிதவறாததாசாதிதாசற்கு
நியமயசமயமென்ற
நேசற்குமுன்னின்றாட்சிக்கும்ரட்சகனி
னின்னடிமையாகினேன்
சோதியேசோதனைசெய்யாமலேப்படையுடன்
அளகமணிமார்பிற்றங்க
சுந்தாவிலக்குமிசமேதராய்பூமாரி
துந்துமிமுழக்கத்துடன்
மேதினியிலெந்தனையிரட்சிக்கவேகருடன்
ஸ்ரீதேவியென்முன்வருவாய்
வேதாளையின்றருட்சீதாபிராமனே
மெய்ஞ்ஞானஜோதிமயமே

பிரகலாதனன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-காட்டை.

அரசனருள்பெற்றபோர்க்கல்விவல்லொருவர்பனை
யாவதிலேகுறையொன்றிலை
அதிகாரமேன்மையில்லாததிலேநிதியிலேயோ
டியாவருமளக்காதிலை

முரசமுடன்வாத்தியமுழங்காதகாலமிலே
　　மூறமையறநெறிதவறிலே
மூர்த்தன்யதிசையெனினுமிதிலெனக்கிச்சையிலே
　　மோட்சத்தில்வாஞ்சையாகி
சாசகுணபிரசாசபரமினையளித்தனிசெய்
　　சலசலோசனமாதவா
தனியானதிருநாமமினிதாய்நினைக்கவும்
　　ஜன்மதீவினைநீய்க்கவும்
இரவிமதிதுதிபரவுபெரியகுலதெய்வமே
　　யேழையேற்கருள்செய்தாள்வாய்
என்றென்றுமடியார்கள்கண்டுறைதேவனே
　　யென்னையாள்ரகுராமனே

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-பந்துவராளி

விதியினால்வருவதல்லாதுவேறொன்றில்லை
　　மேன்மையோர்சொல்லிதென்றால்
மேதினியிலுன்றனைப்பூசிப்பதேன்யாக
　　வேதங்கள்வாசிப்பதேன்
மதியினால்விதியதனைவெல்லலாமென்றுமுன்
　　மார்க்கண்டர்சரிதைபோகம்
வான்சித்தமாலிலையமடக்கியாவருமகிழ
　　வயதுபதினாறுபெற்றார்
துதியினாலுன்பதத்தென்மன்குறையொன்று
　　சொல்லிமுறையிட்டுருகினேன்
தொல்லைவினைவந்தெனைச்சலனமுஞ்செய்யாமல்
　　சுகமுடனிருக்கவருள்வாய்
எதிரிபாவித்தெனைக்கைவிடனீதமோ
　　ஏழையுன்னடிக்கடிமையான்
என்றென்றுமடியார்கள்கண்டுறைதேவனே
　　யென்னையாள்ரகுராமனே

மல்லர்கள்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-கல்யாணி

ஆனைதனையவன்மீதில்விட்டபோது
ஐயன்முகுந்தனைப்பார்த்துவணங்கியோடி
ஈனமாய்ப்போச்சுதென்றுமுடிவிட்டோம்
இருகோட்டைமுத்தன்னிடையேவைத்துப்
போனதுகண்டிந்தவதிசயங்கள்காங்கள்
பூமியிலேகண்டதில்லையெங்கள்கோவே
ஊனமொன்றுமுன்மகனுக்கில்லையையா
உண்மையிதுஙிங்கள்கண்டுவுரைசெய்தோமே

வசனம்

கேளுமையாசுவாமி யிரணியபூபாலகரேதனிர்சொன்னப் பிரகாரம் ஆயிருபதமென்னும்யானையைக்கொண்டுவந்து விட்டோம் அந்தயானையானது பிரகலாதனுக்குமுன்னேபோய் கெண்டப்பண்ணிவிட்டுப்போச்சுதே ஸுவாமி

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம் மோகனம்.

கல்லைக்கட்டிக்கொண்டுகேளீர்
மலைபோலும்கட்டப்பாரும்
கல்லிலேயிணைத்துக்கட்டி
கடலிலேயழுத்திப்போட்டு
தொல்லையிலேயாடிவந்து
சுத்தசொல்லாவிட்டால்
செல்லுமிவ்வாளாதுங்கள்
சிரசினைத்தணிப்பேன்பாராய்

வசனம்.

வாருங்கள்மந்திரிமார்களே கேளுங்கள்கொச்சமானக்கல்லைக் கொண்டு வந்துயிந்தத்துஷ்டப்பயலை அதுகளிலேவைத்து மேலேகட்டிக் கட்டிக்கொண்டுபோய் சமுத்திரத்தில் அழுத்திவிட்டுவாருங்கள் அப்

படிச்செய்யாமல் போய்விவோரானல் வுங்களையென்னுடைய வாளினுலே வெட்டிப்போடுவேன்மந்திரிமார்களே

மந்திரிகள் சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-பைரவி

இடியுடன்றுலகமஞ்சக்
கெர்ச்சனைகொண்டபேல்லை
நடனுடன்றேகழித்து
விருபனுத்தாரஞ்செய்தார்
கொடியுளமல்லர்கேளீர்
குழந்தையைக்கல்லில்கட்டி
கடலினிலழுத்திப்போட்டுக்
கவலைந்துரைசெய்வீரே

வசனம்

கேளுங்கள்மல்லர்களே நமதுமகாராசன் வுத்தாரப்படிக்கி அந்தப்பிரகலாதனைப் பெருத்தக்கல்லில்சேர்த்து யிருக்கிக்கட்டிசமுத்திரத்தில அமுழ்த்திவிட்டுசீக்கிரத்தில்வந்துசேதிகள் சொல்லாவிட்டால்வுங்களை மெத்தவும் ஆக்கினைசெய்வோம் யிதுசத்தியங்கள்மனதில கெட்டியா யிருக்கட்டும் மல்லர்களே,

மல்லர்கள் சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-மோகனம்

கைதுடனுலகாள்
கொடிதிருப்பன்வன்
வடிவுளமகனை
கடலில்தள்ளுவமே

மல்லர்கள் சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-பந்துவராளி

அதிபதிகனகமன்னன்
அருளையாயின்றெடுத்த

எதிரிலாப்பாலன்றன்னை
யெழுகடலழுத்தச்சொன்னார்
மதிபெருக்கப்பல்கொண்டு
மரைக்காயரேநீங்கேட்பீர்கள்
சதிருடன்பொதிக்கல்
சலதியில்வருகுவீரே

வசனம்

வாருங்கள்மரைக்காயரே யெங்கள்மகாராசன் உத்தாரப்படிக்கி பிரகலாதனை கொண்டுபோய்சமுத்திரத்தில் அமுத்திப்போடும்படியாய்யெத்திக்கொண்டு போகவேண்டியதாகையால கப்பலேறிசீக்கிரத்தில்கொண்டுவாருங்கள் மரைக்காயரே

மரைக்காயர்சொல் - தரு

இ-ம்-புன்னாகவராளி

தாளம்-அடசாப்பு

ஏலேலோயேலேலோ-தத்தெய்யா
ஏலேலோயேலேலோ
அலைகடலிதனிலெழுந்த ஆதி
அண்ணல்பதம்மனதிலெண்ணி
இலகுசிதாயகனைத்தொழுதே-கொடிய
இரணியனார்வலுமையினால்-முடிக்க
மலையையொருகாலாகவைத்துப்பிணைத்து
கைமத்தனையும்அதநடுவினில்வைத்து
பலகையால்சேர்த்ததொருகப்பலையிழுத்து
பதறுமல்பாய்மரஞ்சிதறாமல்நிறுத்தி
கலமாகக்கானோநன்றாயிருக்கி
காட்டிமருகத்தாணிபோட்டிலுருக்கி
நிலையாகயர்கொண்டுநேராயிறுக்கி
நிசமானஅணிமுன்னேசமாகச்சேர்த்து (ஏலே)

அரிமுகத்தோர்பணிமுகத்தோர்-முன்னே
அணிமுகத்திலும்வந்திலும்

கரிமுகத்தோர்சரிமுகத்தோர்-முன்னே
கம்பமதிலுகந்துசெல்லும்-முடுக்கு
மருவானசுக்கானில்யிருவரைநிறுத்தி
மைந்தனைக்கொண்டுவந்து அதுகயில்வைத்து
விரிகடலில்தள்ளிடவும் அலைந்துமோத
வீறானகப்பல்தமோறுமல்பாரும்
சரியாகவிதுபோரவேகமது பாரும்
சமையமிதுசமையமிது யிதுகொஞ்சந்தூரம்
கருங்கடலில்சுழலாமல்தாருமெனவேநிறுத்தி
கப்பல்விடும்பாலகனைத்தப்பாமல்தள்ளும் (ஏலே)

அரிமலனாதுதிசெய்மைந்தன்-அவனை
அழுத்திவிட்டோங்கருங்கடலிற்
இரணியனைநிந்தைசெய்து-நீங்கள்
இனிதிரும்பவேணுமப்பா-முடுக்கு
வெறிகொண்டுபிசலெடுத்துக்கடலில்வருதப்பது
வீறானகப்பல்தமோறுமல்பாரும்
பெரியதிமிதிமிங்கலமும்பிசகாமல்கூடி
பெத்தசுபசெய்யுமங்கவேடிக்கைபாடி
சரியானசிப்பிகளும்வாய்திறந்தயாடி
சந்தோஷமாய்க்களிப்புடன்கொண்டாடி
பெருமையுடன்கண்டுகனைசேர்த்துவந்தசேதி
பேர்பெரியமன்னனுக்குவலருமுறைசெய்ய (ஏலே)

மல்லர்கள்சொல்விருத்தம்

இ-ம்- பூரிகல்யாணி.

தலைமைசேரண்ணைமாரே
தகமையாய்க்கடலிலுறைம்
அலைதனிற்பார்க்கும்போது
அதிசயமொன்றுகேளீர்

டு

மலைதனில்பிணைத்துப்போட்ட
மைந்தனும்வலுமையாக
சலத்தினில்மிதந்துவார
சைகைபோல்தோணுதையா

வசனம்

கேளுங்கள் அண்ணமாரே கடலினமூணும் அலையிற் ஒருஅதிசயம் சொல்லக்கேளிர் நமதுமகாராசன்வத்தரப்படிக்கி குழந்தையாகி யப்பிரகலாதனனை மலையினோடுசேர்த்துக்கட்டிப்போட்டுவந்தோமே அவனுடைய வலுமையினாலேசலத்தினில்மிதந்துவருவதைப்போல்தோணுது அண்ணமார்களே

மல்லர்கள்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-காபி

அப்பனேயெமக்குச்
செப்புமைந்தனேயே
கப்பலில்கொடுபோய்
அப்புவில்கவிழ்த்தோம்

பிரகலாதனன்சொல்

கொச்சகம்

விரியுமைந்துபூதமுமாய்
மேவுங்கரணமுமாய்
வுரியகுணமூன்ருகி
மோகமிரண்டுமொன்ருகி
தெரியுமறைப்பொருளாகிச்
சித்தாய்சிற்குணமான
அரிஅரிநாராயணனே
அற்புதனேயெங்கோனே

பிரகலாதன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-கேதாரகௌளம்

நாரணாபோற்றிபோற்றி
நான்மறைப்பொருளேபோற்றி
காரணக்குருவாய்வந்தென்
கவலையைத்தீர்ப்பாய்போற்றி
வாரணத்தன்னைக்காத்த
மாதவாபோற்றிபோற்றி
சீரணிந்திரகிரியாளும்
ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி

தோகாரம்

இருவினை துலைப்பாய்போற்றி
ஏகமானவனேபோற்றி
திருவொடுகருடனேறுந்
தேவனேபோற்றியன்பா
லுருகியோனுரைத்ததோத்ர
முலகளந்தவனேபோற்றி
திருவடியெனக்குநல்கும்
தெரமுகுந்தாய்போற்றி

கலித்துறை.

ஈரேழுலகினிலுன்னை
யல்லாமலெனக்கினிதாய்
பாரோர்புகழ்தெய்வமான்
பணியேன்பணியாதனனே
சீரோர்பொருக்குமடியார்கள்
போற்றத்திருவுடனே

கேசோகருடன்முநிகேறி
வந்தென்னைரட்சிப்பாயே

கலித்துறை

இரக்கேதயுள்ளகுறிருநாசம்
தன்னைமிரளுபகம்
கரைந்தேமனைநகைவிவின்டெ
மென்னைக்காத்தருள்வாய
விரைக்கேதவருகவிதுமேவிா
வேலேவேதுமைபாவி
நிரைக்கேதகருடன்முநிகேதி
வந்தென்னைரட்சிப்பாயே

பிரகலாதன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-கட்டை

பாவியான்பொல்லாதகோவியான்பஞ்சமா
　　பாவியான்பெரியோர்களைப்
பணியாதபாவியானென்பிறந்தேனோயோ
　　பார்க்கவேகலிவெழுதாம்
ஒலியம்போலவேவுருவெய்த்தேனலால்
　　ஒருவர்க்குமென்னையிட்டு
ஒக்ககையுதவிதானிதுவரையிலுஞ்செய்யோ
　　உலகளந்தவனேயெனக்
கடவிபோதாரிஸ்ரீநரசிங்கராஞ்செய்தவன்
　　கோதண்டராமராமா
கோபாலகிருஷ்ணனேபாற்கடலிமேவுதள்ளி
　　கொண்டியம்மேகோவிந்தனே
ஆவிதானுடலைவிட்டகலுமுன்பாகநீ
　　அந்தரந்தானமாக
அன்பாகவெனக்குபதேசமதுசெய்த
　　வாதிவேலவைகுந்தனே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

இ-ம்-நீலாம்புரிகண்ணிகள்.

அரியேஅரிகாரணனே
அமலாநித்தியவிமலா
கருமாமுகில்திருமேனியே
கன்றுமணிவண்ணா!
அருமாமறைப்பொருள்
மேவியஅரிவேடாகுருவே
திருமாதுறைமார்பா
செழுந்தீபபத்மனாபா
உந்தன்செயலறியேன்
பொருள்குறியேன்வெகுசிறியேன்
எந்தன்இடர்தீர்ப்பா
சீனிவாசராகவாசேரா
கந்தந்தருமலம்
புனைகருணாநிதிவருணா
அந்தந்தருகணைவஞ்சியையாளா
திருவையாளா
கடல்மேலாலிலைமீதினில்
கருணாயதுபோல
படல்மேவுரகன்மிசை
சார்ந்திடுமாலேயருளாலே
கடல்மேல்பெருக்கடல்மேல்காடி
கவிழ்த்தார்பிதக்கிடவே
அடியார்க்கருள்
அமலாவுன்போல்அரிநாயமானேனே
அலைபொங்கியகடல்மீதினில்
ஆலந்தளிர்மீதே
கோலங்கொண்மேலாக்கண்
குயில்கரும்பகைக்கொழுந்தாய்
காலக்குமியையுப்பாற்

கருங்கடலில்கவிழ்க்கவும்
வெவ்விடத்தீயாலெரு
புகினுமாளேனே
அடியாரடியார்க்கருள்கன்பு
பணிவிடையும்
படிமீதினிலெனையாளினும்
பன்னுமிரணியன்
கொடியனென்றுரையாய்
சொல்லுங்குணமேதுமில்லாதாய்
கொடியாயுந்தனுமேயே
மனமிதிலேபதியவேயே

பிரகலாதன்சொல்

கோவசம்

பாம்பணைமிசைதுயின்ற
பங்கயக்கண்ணனைப்போற்றுமென்னை
மலைபுக்கொண்டுதைசுற்பாரும்
வெறிவுமானைபானாப்ப
விம்புசெய்வினைக்கல்லுட்டி
விரிகடலூழ்ந்திவிட்டார்
ஆம்பலர்கண்ணனிவனைச
அரிஅரிசிட்டிப்பாயே

வசனம்

அரிஅரி பன்னகசயனா பங்கயாட்சகா பரமபுருஷா பராக்கிரமா ஜெகதாதாரமா கொடியமல்லர்கள்கருங்கல்லிலென்னைச்சேர்த்து யிறுக்கக்கட்டி விக்கடலிலழுந்தி விட்டார் இத்தருணத்தில் யிவ்வேழையின்மீது கிருபைவைத்து ரட்சிக்கவேண்டுஞ்சுவாமி

மல்லர்கள்சொல் விருத்தம்

இ-ம்-ஜுஜாவந்தி.

துன்னலர்வணங்கிபோற்ற
வுலகமீரேழுமாண்ட

மன்னவா சிறுவன் தன்னை
　மலைதனிற் பிணைத்தே யந்த
பன்னுமாழ் கடலிற் போட்டோம்
　பாலன் செய் அரிநாமத்தால்
கன்னாக்கல் மிதந்து
　கரைதனில் வந்தனையா

வசனம்

சரணஞ்சரணமையா சுவாமி இரணியேஸ்வராதேவரீர் சொன்னாக்கின்பிரகாரம் பிரகலாதனை கருங்கல்லில்சேர்த்து இறுக்கக்கட்டி சமுத்திரத்தில்போட்டோம் அவன் அரி அரியென்னும் திருநாமத்தின் வலுமையினால் தெப்பலைப்போல்மிதந்து கரையிலேவந்துவிட்டானையா சுவாமி

இரணியன்சொல் - விருத்தம்

இ-ம்-காட்டை?

கணைமும்புவனாந்தக்
　கண்டயேகேளெக்கன்
பகைவனைபோற்றிசெய்ப்
　பையலைக்கயத்தால்கட்டி
தகைமைசேர்வசிறனைக்
　தன்னிலேதூக்கிப்போட்டு
அகலுரும்பானைபூட்டி
　அரைத்திடச்சொல்லுவீரே

வசனம்

ஆ-ஆ-ஆ-ஆ வாருங்கள் மந்திரிமார்களே இந்தப்பிள்ளையாமுதல்பதிரு இலோகமும் அந்தம்படியாய்வலுமைபெற்றகண்டகனே அந்தக்கொடியனு மடனைபிடித்து தரைகாணத்தில்தூக்கிப்போட்டு மதம்பொருந்திய யானையைக்கட்டி அரைக்கும்படிச்சொல்லுங்கள் மந்திரிமார்களே

மந்திரிமார்கள்சொல்-விருத்தம்,

இ-ம்-பைரவி.

உயிர்களைவதைக்குந்தின்னா
　　வொவ்வியநூலென்றார்கேளீர்
தயவிலாவிரண்யமன்னன்
　　தன்னிடப்பாலன்றன்னை
வயிருகலக்கரணத்தில்
　　மதப்பட்டயானையைப்பூட்டி
அயல்படத்தூக்கிப்போட்டு
　　அரைத்திடவனைத்தானே

வசனம்

கேளுங்கள்மல்லர்களே தயவுதாட்சணியமில்லாத நம்தயிரணிய மகாராசனுத்தரப்படிக்கி அந்தப்பிரகலாதனை பயிருந்த கலக்காணத்தில மதப்பட்டயானைகளைப்பூட்டி தூக்கிப்போட்டுவிட்டுவந்து அதிகசீக்கிரத்தில் சேதிசொல்லுங்கள்மல்லர்களே.

மல்லர்கள் சொல்-விருத்தம்-

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை

சித்தங்கொண்டெழுந்தமன்னன்
　　செப்பியமொழியைக்கேட்டு
ஆத்தலாயிருந்தோமாகில்
　　ஆக்கினையிடுவார்நம்மை
காத்துருமணிக்கயத்தால்
　　கையுடன்காலுமாக
சேத்திவன்றன்னைக்கூட்டிச்
　　செக்கிலிடுவோமையாநீர்

மல்லர்கள்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி

திக்கெணாலு
பக்கமும்வாரீர்
இக்கணத்திவனை
செக்கினிலிடுவோம்

பிரகலாதனன்சொல்

கொச்சகம்

நாடருங்கருவிகளாய்
தோன்றாப்பெருவெளியாய்
கடலிலரவணைமிசையில்
கண்டுயிலுமாதவனே
இடர்வருத்துங்கலக்கமாக்
தெனையாக்கவெவ்வினையு
அடாமல்காத்தருள்வாய்
அரிஅரிநாராயணனே

பிரகலாதனன்சொல்தரு

இ-ம்-பைரவி-ஏகதாளம்

பல்லவி

அரிஅரிஅரிஓம்நாராயணா
நானந்தவேதப்பாராயணா

அநுபல்லவி

பூரணிபலிநிற்குங்காரணபுண்ணிய
புருஷோத்தமமென்றுஞானபூரணா (அரி)

சரணங்கள்

ஆக்குமாராணுகின்றாயே ஆக்கி
அழிக்குமாறுமீயாகிச்சென்றாயே

போக்குமாரனுக்கென்றுமேயுந்தன்
புதுமைபாரீர்வரோவென்றுமே (அரி)

அருமைபடைப்பதுனக்குரைமையோசூரா
தவறிகருதவிதென்னபெருமையோ
கொடியனுன்செயும்பயந்தொண்டனைமேலிந்தக்
கோலஞ்செய்தால்வென்னவருமையோ (அரி)

கல்லாதவனெஞ்சப்புன்மையோவென்னா
கலக்கிகொண்டிருப்பதுக்கென்னமையோ
பொல்லாப்பார்த்திருப்பதுபெண்மையோவிந்த
வென்னசெய்வேனுன்றருள்வுண்மையோ (அரி)

கோடிகோடிசூரியப்பிரகாசனேகொண்டா
குடிகொண்டருள்வைகுண்டவாசனே
தேடுநான்முகன்காணுநேசனேயுந்தன்
சித்தமென்பாக்கியம்ரிஷிகேசனே (அரி)

பொதுவிருத்தம்

இ-ம்-நாட்டை

ஆடியசெக்கடியும்வேப்பரித்துசாய்ந்து
அனைத்துமுலக்கையுமுரித்துகொக்கித்துள்ளி
ஓடிவலம்பையுமுபரித்துபூட்டியவரை
வெண்கழுத்திநெக்கடியுமுரித்துதாவாய்
நீமேல்நாமேல்விழுந்தாரைப்புக்தேனும
நெறித்தவர்கள்பயகிதொடுப்பிராலாதன்
பேடைவிழ்ந்தூக்காரன்முகத்தைக்கீறல்
பெத்தினர்குறையசொலப்போம்திருப்பீர்

மன்னவர்கள்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-சங்கராபரணம்

எதுதீசேன்பிரகலாதமைமீயோயவனை
வெரிந்துகெடுபேலைசமட்டிக்கல்மேல்முடமேல்

எழுமுருட்டிபுமணலிற்போட்டுப்பாம்பின்
விடமயிராதாற்றூணிலின்கொலிட்டாரைத்தும்
ஒதெகிடுக்கடலில்விழுக்கவிழுந்தாஞ்செக்கி
லிட்டாலும்புவேறுசுவைதைத்தாஞ்செய்தே
வேதனையில்லா இருந்தனிபரமெல்லாம்
விளம்புவாயெங்களுக்குவிளம்புவாயே

வசனம்.

அசோவாருமையா பிரகலாதனென்னாமியே தேவரீராயவர்கள் முதல்லெண்டேபளனிதவையை ஆயுதங்களினாலேயிட்டுயும் மலையின்பேரிலேறறிகல்லெகள்கடுகெணிலேயும்லுருட்டியும் அக்கினிகளுபிரிலீலுகள்ளியும் அந்தரங்களிலேயிட்டுகெடுப்பித்தும் இருகுழுக்குளிபுயும்விட்டுமுட்டியைத்தும் மலைக்கல்லிற்கட்டிக்கடலிலேஅழுத்தியும்சுக்கலெனாத்திலைத்தும் இன்னம் அனேகமான வேதனைகளைச்செய்தும் அந்தவேதனைகளையும் லுங்களுக்கு வுண்டாகவேல்லாமல்நீர்ருணையபாதங்களுக்குக்கருவதுமபயமுமில்லாதிருப்பதுவென்னமகத்துவத்தினாலேயோ வெங்களுக்குத் தெரியலாகது கையால் தாங்கள் மின்வேழுவென்மீதில்கிருபைகூர்ந்து அந்தமியாத்தை அடியேங்களுக்குச்சொல்லவேணுமையா சுவாமி.

தர்க்கரு

இ-ம்-மத்தியமாவதி-ராகம்ரூபகம்

மல்லர்கள்சொல்

ஓட்டுமைனவையுங்கூறி விட்டெழுதிக்கவால்லவிலாம்
வெட்டுமுறித்தானதச்சொல்லாயிருடனையாமெ

பிரகலாதன்சொல்

தொட்டுவிடும்பஞ்சாயுதம்போடெழுத்திமந்திரவாளல்
பட்டுமுறிந்தியவம்மேலாது[illegible]

மல்லர்கள் சொல்

மூக்கனுருத்திரன்கையிலுக்குன்றுலாம்விட்டால்நீயும்
நோக்கிடாதவிதஞ்சொல்லாய்முக்கியமைந்தனே

பிரகலாதனன்சொல்

முக்கண்ணனையிடர்தீர்த்தவிக்கிரமன்சிந்தையிருந்தால்
தக்கமைக்கிடாதல்லோதுக்கமேல்லவே

மல்லர்கள்சொல்

மஞ்சடர்மலைமீதேத்தி அஞ்சவேயுருட்டமேனி
அஞ்சிடாதவிதஞ்சொல்லாய்கொஞ்சுமைந்தனே

பிரகலாதனன்சொல்

கஞ்சனைமேற்றப்பன்னிகொண்டோன்செஞ்சொல்லருளெனக்கு
மஞ்சனையானதல்லோவஞ்சமல்லவே

மல்லர்கள்சொல்

வடவைக்கோலவிருக்கும்கொடியநெருப்பில்தள்ள
மடியாதனைச்சொல்லாய்வடிவுள்ளமைந்தா

பிரகலாதனன்சொல்

கொடியமாயனைவருன்படியப்பமானாம்தக்
கடலில்வாழ்க்கிட்டேனல்லேகொடியில்மல்லவே

மல்லர்கள்சொல்

முடிக்கும்பாம்புகளைவிட்டுக்கடிக்கவும்தன்மேனி
மடிக்காதனைச்சொல்லாய்வடிவுள்ளமைந்தா

பிரகலாதனன்சொல்

கடிக்கும்பாம்பினையணையாக்கும்புகழுயிர்தம்
முடிக்குமேனியல்லோவடிக்குமல்லவே

மல்லர்கள்சொல்

அக்கினீதுபாயவிட்டவெங்கனல்மதயானை
மயங்கியேமெலிதஞ்சொலலாயிங்குமைந்தனே

பிரகலாதனன்சொல்

வெங்கருவைவதைசெய்தசெங்கண்மாயனும்ரூபச்
சிங்காரத்திறலல்லோபங்கமல்லரே

மல்லர்கள்சொல்

செப்பியமலையில்கட்டிக்குப்புறக்கவிழ்த்தநீரில்
யெப்படியிதைந்ததுசொல்லோபடுமைந்தனே

பிரகலாதனன்சொல்

இப்புவியுண்டாலின்முன்னன் அப்புவில்மிதந்தோன்பாதந்
தெப்பமானசெயலல்லோயிப்போமல்லரே

மல்லர்கள்சொல்

த்கதிரத்தாலரைத்திடுமெந்திரக்கல்காணமது
னைந்துபோனவழிசொல்வாய்முத்திமைந்தனே

பிரகலாதனன்சொல்

இந்திரஜாலமோமாயன்மந்திரச்சக்கரத்திறல்
சிந்திமுழித்ததல்லோகந்தமல்லரே

மல்லர்கள்சொல்

உத்தனையிவ்விடர்செய்துசிந்தையழிந்தோமோமாங்கள்
உய்ந்துபோகும்வழிசொல்லாயகலமைந்தனே

பிரகலாதனன் சொல்

உய்ந்துபோகும்வழிவேண்டில்எக்கள்மொழிதனைகொண்டால்
தாகிதேயிவ்பமல்லோசொல்லத்தமல்லரே
நாட்டுமாயனக்கன்மார்பன்நற்பொருள்கொண்டேவினை
யட்டிடால்வந்ததல்லோவாட்டுமல்லரே

பிரகலாதன்சொல்

வெண்பா

கேளுங்கள்தம்பிமிறைக்கென்று ளுள்ளப்
குளுங்கவென்சொல்புகலுக்கேள் ஆனைகள்
அஞ்சக்கரத்தானை நாகத்தணைத்தாண்ட
அஞ்சக்கரத்தானை.

வசனம்

மாருங்கள்மல்லர்களே நீங்கள்மிறைக்குறலொரு பொருள்சொல்லுகி ன்ற வார்த்தையைவருதியாகப்பிடித்துக்கொண்டு கேளுங்கள் அதெவ்வா றென்றால் பஞ்சாட்சரமுடையபாலனையுந்து பிட்சைவாங்கவிர்த்தருளி யகாத்தருளுபெரயனையுடையமாதாவிக்கவை வுள்ளாஷ்மிறுலே பூ ஜைசெய்யுங்கள்மல்லர்களே,

பிரகலாதன் சொல்

வெண்பா

அடியாரடியாரேனையனொருத்தரவர்
பொடியாக்கியும்புகழாம்கொடியாரே
அல்லிரேக்கள்அபிராமமெம்முமொல்லை
வல்லியோயாள்வனைவழுமாய்

வசனம்

இன்னுஞ்சொல்லுமிக்கேட்கேளுங்கள் மல்லர்களே நீச்சாரமும் அடியார்களுக்கு அடிமையாருமேனையவை வசனிக்கப்பட்டார்களே பல அவர்களுடையபாவைகளெல்லாம் பொடிபொடியாய்ப்போய் சாயுஜ்ய ம் தமிழென்றும் மெனாதவேநீதா மல்லர்களே

மல்லர்கள்சொல்.விருத்தம்

இ-ம்-கல்யாணி

அடல்மிகுஅண்ணமாரே
அரிமலர்பதத்தைப்போற்றும்
வடிவுள்ளப்பாலன்றன்னை
வதைசெய்யநினைத்தோமாகில்
மடிவதுசித்தமென்று
மனதினிலெண்ணுகுதப்பா
வடிவமன்னவனுக்கித்தை
கழறுவோம்வருவீரே

வசனம்

வாருங்களண்ணமார்களே இந்தக்குழந்தையைக் கொல்லவேணுமென்று நினைத்தால்அவன்செய்கின்றதியானத்தினாலே நாம்வசிக்கின்ற ஆயுதங்களெல்லாம் நம்மையேயெதிர்த்து பகைத்துக்கொல்லவருகிறது ஆதலாலிந்தசமாச்சாரத்தைமகாராசனாகிய இரணியபூபனுக்குச் சொல்லுவோம்போவோம் வாருங்க ளண்ணமாரே

மல்லர்கள்சொல் விருத்தம்

இ-ம்-மோகனம்,

தரணியேழுங்காக்குந்
தானவவென்றுடையாய்போற்றி
இரணியவேந்தேபின்னை
யெங்களைவிடுத்தீரானால்
மரணமேசித்தியாகும்
வலித்துயர்தப்பிவந்தோம்
கருணையான்மைந்தன்சேதி
கட்டுவோம்காட்டுவோமே

வசனம்

கேளும்மகாராசனே யினிமேலெங்களை மைந்தனை வதை செய்யும் படியாய்விதித்திராலுல் நாங்களுயிர்தப்பி வரமாட்டோம் அதோ செகிர டைக்கிறோம் யெங்களால்முடியாதிப்போது வுயிர்தப்பிவந்ததே பெருமையாகை அதின்விபரத்தைதெரிந்தமாத்திரம் சொல்லுகின்றோம் கேளும்பூபதிய

மல்லர்கள்சொல் தரு

இ-ம்-நாட்டை-தாளம்-அடசாப்பு,

பல்லவி

சொன்னசொன்னபடிநாங்கள்
பென்னசெய்துமவனுடல்
துலையாமலேயுயிர்
பிழையாசகே

அநுபல்லவி

இன்றுநாங்கண்டவிசெய்யச்சொன்
னதிரான்னிமேலே
யெங்களாலாகுமோ (சொ)

சரணங்கள்

விட்டவிட்டகணையெல்லாம்
கெட்டொழிந்தெயெதிர்த்து
மேலேவிழுந்துயிந்திர
ஜாலவித்தையே
பட்டபாடெல்லாமுனக்கும்
கட்டுரைக்கமுடியாது
பார்த்தபோதல்லவோ
மெய்யாய்தோத்துபொய்தையே (சொ)

அட்டியில்லாவுடலெழுத்து
வொட்டையும்பனிரண்டையும்
அப்பயிரண்டனையுமாறும்
பையவோதவே
ஒட்டியிருக்கிறப்பா
சக்கட்டேனெல்லாமறந்து
ஒன்றுநாரணதுகண்டோம்
பின்றபோதவே (சொ)

முன்னமோதமுயிரெழுத்தும்
பன்னிரண்டாமுடலெழுத்தில்
முன்னெழுத்தைக்காவிலே
பூணியோதிலே
அன்னவன்பிரகலாதன்
வன்றும்போதுபடையெல்லாம்
அழலின்முன்போட்டுவைத்த
விழலின்சோதியே (சொ)

கைமுறித்தோர்கால்முறித்தோ
மறைத்திடும்போதுகள்க்
காண்முறித்தாலுஞ்சொல்லமாட்டேனோ
பொய்யோஅய்யனே
அதனாலேகாவலன்
கையும்வளைதவிழும்பீரே
ஆக்கினைசெய்வதேதல்ல
யோக்கியமெய்யனே (சொ)

அண்டாண்டபுவனமும்
பெண்டிசையுமண்டமும்

மாண்டருவிநெடும்புகழ்
பூண்டநேயனே
தண்டருள்மணிமார்பா
சண்டைட்டுந்தண்டகெம்பீரா
சரணமுந்தன்சரணமெமக
விரணியவேந்தே (சொ)

பொதுவிருத்தம்

இ-ம் தேவாரம்.

வடித்துவடித்திந்தவகைமல்லர்கூற
வாயூடுஞ்செவியூடுமூக்கினூடும்
பொடித்தகனல்வழிந்தொழுகுங்கண்ணினூடும்
புகையெழும்பிஅண்டமெல்லாம்பரந்துவிம்ம
துடித்தகனாசவெழும்பும்புகைபோவென்று
சுருதிநான்முகனுமனத்தெண்ணங்கொள்ள
இடித்தயிடிப்போல்வாயுமுனகியார்த்து
யெழும்பினானிரண்யநெஞ்சம்புழுங்கினானே

வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாகமல்லர்கள்வந்துதங்கள் குறையைச்சொல்லிமுறையிட்டமாத்திரத்திலே வாயிலும்செவியிலும்மூக்கிலும்கண்களிலும் புகையானதுகுபுகுயென்றுயெழும்பிஅண்டகடாகத்தில்முட்டிசத்தியலோகத்திலேவிளங்காநின்றபிரமதேவனானவன்யிதென்னயுகாந்தகாலத்திலேருத்திரமூர்த்திசகலபிரபஞ்சங்களையுஞ்சங்காரஞ்செய்து யெரிகின்றபோதுயெழும்பாநின்றபுகையோயிதுவென்றுஆச்சரியங்கொள்ளும்படியாய் இடியிடிக்கிறதுபோல்வாய்விட்டுகெர்ச்சித்துஇரணியன் புலம்புகின்ற விதம் யெப்படியென்றால்

இரணியன்சொல்தரு

கண்டதாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்

துற்சனப்பிள்ளையாலே
பூச்சகமும்பணியும்
துலக்குமென்கீர்த்திக்கு
கேடாச்சேஅய்யோ
வெச்சையில்லாகுலத்தை
நிச்சயமாயழிக்குங்
கோடாலிகாம்புபோல்
காச்சதேஅய்யோ
கண்டுபியப்பேய்கதலி
கொண்டகுலையது
நாசமாகுமேயென்ற
வகைப்போலேஅய்யோ
தண்டனிவனுமெந்த
மண்டலமும்யாவி
சொல்லும்போழிதனை
யினிமேலேஅய்யோ
அமரர்முதலெல்லோர்க்கும்
விமலனுமிவனென்
அவமானமிவனாலே
வா....மேஅய்யோ
சமையுமென்னுண்மைக்குறி
மயிதத்திலெபோலிக்கும்
சதிரேனாகேட்டால்
தாலேயாமோஅய்யோ

கொல்லுவேனென்றபோது
பொல்லாதென்றேவிலக்கி
கூறும்விலாவதிக்கும்
பகையாச்சேஅய்யோ
நல்லதென்றாக்கோபமல்
கொல்லுமென்றேகைகளை
நரியற்குமெத்த
நகையாச்சேஅய்யோ
கடலுமல்லரும்பாம்பு
மிருகவிருநெருப்பும்
கரியமால்தனக்குற
வாய்போச்சேஅய்யோ
செடியகல்காண்மூ
மடியோடேமுறிந்ததே
நினைத்துக்கொண்டாலிது
பெருமூச்சேஅய்யோ

இரணியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-மத்தியமாவதி.

அன்றாசப்பிரக்கேடி
அமைச்சரேகேளுமித்தச்
சின்னதோர்பையனாலே
சேதமென்னுயிர்காமென்று
மென்னிடமனைத்தேதானு
இவன்றனைக்கொல்வதற்கு
மன்னுமயோசனையிப்போது
வகையுடன்சொல்லுமீரே

இரணியன்சொல்-தரு

இ-ம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

வாருங்கள்மதிமந்திரிமார்களே-இவனை
மடிக்கவேவகைசொல்லுவீர்களே

அநுபல்லவி

பாருங்களிவன்மாமன்
பேருமுருஞ்சொல்லிப்
பழித்தானேயொழித்தானே
பகைத்தானேமிரத்தானே (வாரு)

சரணங்கள்

படையெல்லாமிவன்மார்பில்விட்டவிடமுறைந்ததே
பாணமுமறைக்குங்கல்காணமுமுறிந்ததே
விடமெல்லாமமுதாச்சேகடலெல்லாந்திடமாச்சே
விறைச்சோறாச்சேவிருச்சேறுருச்சே (வாரு)

தேவர்கள்சகைசெய்பவனுமாச்சுதே
திருமாலேயிவனுலேபரமாகிப்போச்சுதே,
பாவியுயிரைக்கொல்லயாராலுமில்லையே
பாடாச்சேகோடாச்சேபழியாச்சேயிழிவாச்சே (வாரு)

அளக்காலுமொருசாணுமளந்தாலுங்காணுமோ
அவன்சொல்லேமெய்யாகத்தவந்தனைத்தோனுமோ
தளங்கொண்டுவெளித்தியக்கணக்கொண்டுதெரியுமோ
சக்கியமோமுக்கியமோதருமமோகருமமோ (வாரு)

மந்திரிகள்சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-மத்தியமாவதி,

தயவில்லமனத்துசெல்லாமல்
தாரணி [illegible] விட்டமன்று

சொமதுண்டானபோது
 திங்கொருநாளுமில்லை
பயமதுண்டானபோது
 பணிந்தவர்பகைவராவர்
இயதுடன்கண்டுநோக்க
 வெந்தனலாகாதையா.

வசனம்.

தபசினிலுத்தாட்சணியத்திலு மனதுசெல்லாமல்மித்ரணியைய பாண்டமகாராசனேகேளும் வுலகத்திலஜெயமுண்டானபோது பயமொன்றுமில்லை பயமதுவுண்டாகுங்காலத்தில் நம்மைப்பணிந்தவருக்கு நாம்பணிக்கவேண்டியதாகும்ஆதலால் இதைகண்டுநோக்கவெந்தனல் முடியாதையா னைவி

இரணியன்சொல்-விருத்தம்,

இம்-தேசிகதோடி.

வெதிரியானெந்தனுக்கு
 விசைத்தியுமந்தரத்தில்
வெதிரிலாதுவதையாண்ட
 வெல்லையத்துதித்தவையல்
வெதிரிபெருமைக்கவந்தா
 லியல்பினையென்செய்வோமென்றால்
வெதிரியைப்பேசுகந்தா
 மினியுங்கேளவதைசெய்வேனே

வசனம்

காருண்யமந்திரிமார்களே இந்தவிசத்திய அந்தரத்திலும் வெட்சர்கின்னரர்கிம்புருடர் காந்தருவர்முதலான பதினலுலோகத்திலும்வெனக்குச்சத்துராதிகளில்லை அப்படியிருக்கப்பிரஸ்தாபத்தில் பிரதாபமையல் வெ [illegible] வொருவன் வெதிரியின் பெயரை சொல்லுகின்றா

ன் பிப்போர்க்கொற்றவனே யென்னசெய்யலாமென்றுகேட்டால் நீங்களக்கனே யெதிரியாய்ப்பேசுகின்றீரல்லவா ஆ ஆ ஆ ஆ நன்று யிருக்கின்றது அன்றுமுக்மந்திரிவுன்னை யிந்தவாளினாலேஇருதுண்டாக வெட்டிப்போடும்படியாயகோபம் வருகின்றது நல்லதாகட்டுமந்திரிகளே

மந்திரிசொல்-விருத்தம்

இ-ம்-பந்துவராளி

மதிகதிர்மன்னனும்விண்ணு
மயங்கியேதெங்கியேங்க
வதைசெய்வேனென்று
நீரும்வாள்கையி லெடுத்தீர்மன்னு
வெதிரிலாக்கோபம்வேண்டாம்
யெமன்கையிலினைக் கட்டி
கதியிலா நரகத்தன்னை
கட்டளையிடுவீரே

வசனம்

இந்தசந்திரசூரியர்கள் வானம்பூமியாவும் நடுங்கியேங்கவே யென்கனை வதைசெய்வேனென்றுகையில்வாளைப்பிடித்த யிரணியேஸ்பர ராங்கள் செய்தகுற்றத்தைமன்னித்துஇரட்சியும் இப்போதுயெதிரியில்லாமல்கோபம்வேண்டாம் யிந்தபையலையெமனிடத்தில் வொப்பிவைத்து கதியில்லா நரகக்குழியில் தள்ளிவரும்படியாய் கட்டளைசெய்வீர்மகாராசனே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்,

இ-ம்-சங்கராபரணம்

அக்கினிக்கண்ணுமிக்க
அனல்கண்ணுபுகைக்குங்கண்ணு
இக்கொலஞ்செயிந்தவந்த
இரணியக்கண்ணுவேனாய்

இக்கணஞ்சென்று அந்த
யெமனைநானழைத்தேனென்று
தக்கதோர்கொலுவுக்கிப்போது
வன்றனை அழைத்துவாரீர்

வசனம்

ஆரடா அடா காவலாளிகளே அடா அக்கினிக்கண்ணா அடா அனல்க்கண்ணா அடா புகைக்கண்ணா அடா திக்குவிஜயம்பெற்ற சிரோமணிதக்கண்ணா இங்கேவாருங்கள் அடா நீங்கள் இந்தட்சணமேபோயியெமன்றனைக்கண்டு நான் அழைத்ததாகச்சொல்லி அதிசீக்கிரத்துக்குள் அழைத்துவாருங்கள் காவலாளிகளே,

மந்திரிசொல்-விருத்தம்

இ-ம்-பைரவி

கடினமாவேலைசெய்யுங்
கஞ்சுகிசொல்லக்கேளாய்
படியிசைதன்னிலத்தப்
பையலைக்கொல்வோமென்றுங்
கொடியவல்லாயுதத்தால்
குறைக்கிடாதிவனைக்கொல்ல
நெடியயெமனைத்தானும்
விரைந்திங்கழைத்துவாராய்

வசனம்

அப்படியாகட்டுமையா இந்தமந்திரிவாக்கியப்படியான இரணியமகாராஜன் அழைத்துவரச்சொன்னதாக அந்தயெமனை அதிசீக்கிரத்தில் அழைத்துவாரும் [illegible].

கட்டியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-கல்யாணி

கடினமன்னவனார்
அடியிணைப்போற்றி
துடிபாடவெமனே
கொடியினிலழைப்பேன்

கட்டியன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை

தென்திசைக்குறிய
சண்டனேவுன்னை
கண்டகனழைத்தா
ரின்றேவருவாய்

பொதுவிருத்தம்.

இ-ம்-பந்துவராளி

இன்றடித்ததுபோல்சீறி
யிரணியமன்னனுன
கண்டகனழைத்தாரென்று
காவல்துவைத்தபோது
தென்திசைதன்னிற்கோட்டி
னைகாலதூதரனை
சண்டனுமகேக்கமுற்று
ஐதுகியாய்வருகின்றானே

எமன்வருகிறகரு

இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பு-தாளம்-அடசாப்பு

பல்லவி

எமதர்மராஜன்வந்தானேகீர்த்தி

அநுபல்லவி

யமையுயிரண்டபூபன்சமூகத்தில்தானே (எமதர்மன்)

சரணங்கள்

இளம்பிறைப்போலவேபல்லும்மண்ணி
வெவ்வுயிரையுண்வாயால்கவ்வியேமெல்லும்
தலைகொண்டபிடிபோலேசொல்லும்இந்த
தரணியிற்கொடியோனைதர்மத்தால்வெல்லும் (எம)

எருமைக்கடாவினிலேறி நம்மை
எவ்வை தூக்கவுடக்காவென் றுண்ணியேகூறி
கருமலைப்போலவேமீறியே
காலமாசமுக்கெண்ணெழுகுலமுந்தேரி (எம)

அங்குசம்வாளுமேந்திட்டிவேலு
மணிபருவனைதடிதுணிவுசெய்தோட்டி
இங்கில்வாரவைக்கூட்டிவெகுளும்
கைகொண்டயிரணியன்கொடியைப்பாராட்டி (எம)

எமன்சொல்விருத்தம்

இடகோடி

இரணியாசுரப
விவேன்படிசனையையா
இருமுடையசுதன்பாதந்
சென்னிமேற்சூட்டிக்கொண்டு
அருள்பெறுகவென்றன்பா
அவ்புடன்பொருளையெண்ணி
வரனைமுத்திட்டசேது
வாய்மலர்ந்தருள்செய்வீரே

வசனம்.

...ரணைமையாகவாயி யிரணியனவாரஅடியேனை பொருளி
...ணியாலு ...தகாரியத்தைஇப்பதென்றதமதுஇருவாய்மலர்ந்
...டையாவாயி

இரணியன் சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

நல்லதுசொன்னாயோடா
  நான்சொன்னமொழிகேளாத
புல்லியசிறுவன்றன்னைப்
  பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டு
சொல்லியபடியாகி
  தோஷகாரியிந்தவனி
எல்லையில்லாதகாலம்
  யாருஞ்சிறையிற்போடுவே

வசனம்

யாருடாவின்னாய் யமதர்மராஜனே இப்போது நமக்குமகாசத்துரு
வாய்ந்த இந்தப்பிரகலாதனைப் பிடித்துப் பாசத்தினாலே கட்டிக்கொண்டு
போய் நரகத்திலகாலிலேபோடென்றனன் யமதர்மராஜனே

எமன்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-எட்டை

தேவர்தம்போற்றுமன்னா
  சொற்றிறத்திறனாலே
பூவுலகத்திலுள்ளப்
  பொருளினியொன்றுஞ்சாகான்
காலனுந்தன்னைநோவேன்
  கட்டுவேன்போவனென்ன
வேலைதெல்லாங்கேட்பேன்
  னென்செய்வேனெனிசொல்லுவேன்

வசனம்

கேளுமையாசுவாமிஇரணியேஸ்வரா தேவரீர்வொன்றினாலுஞ் சாவி ல்லாமல்யெப்படிவரம்பெத்திரோ அதுபோல் முன்னாளிலே வொன்றிலுஞ் சாவில்லாமல்வரம்பெற்றவனைப்போல்தோணுகின்றது ஆகையால் நான்யிந் தப்பிரகலாதனையெந்தவிதத்திலேகட்டிக்கொண்டுபோவேன் இப்போது தேவரீர்யெப்படிக்கிஆக்கியாபிக்கின்றீரோ அப்படியே நடத்துக் கொள்ளுகி ன்றேனையாசுவாமி

இரணியன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-யோகனம்

உந்தனாலைமட்டு
 முபாயங்கள்செய்துப்பார்த்து
தந்திரமுடனேகட்டி
 தகைத்துநீபிடித்துக்கொண்டு
அந்தவஞ்சகனைப்பொல்லா
 அருநரகத்திற்றள்ளி
விந்தையாய்கல்லசேதி
 வந்தெனக்குரைத்திடாயே

வசனம்

வாரும்பிள்ளாயெமா இந்தபொல்லாததுஷ்டனைவுன்னாலேயான துர் விதவுபாயத்தினாலேபிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபோய் ரவுரவாதிநரகத்திற்ற ள்ளிபின்பு அந்தசமாச்சாரம்நமக்குஅனுப்பும்பிள்ளாயெமா.

எமன்சொல்தரு.

இ-ம்-பைரவி-தாளம்-ஆதி

இந்தவிதிபெலக்கிக்கை
வந்திதென்முபாயினி
யென்னசெய்குவேனை
ஐயையோ

சுந்தரமுடனேபிடித்து
வந்தனரிங்கேயோதென்ப
காட்டுமென்னைவேணபடிநானே
ஐயையோ

அந்தமுனிமார்க்கண்டனுல்
சுந்தரசேகரனைப்புண்
ணரிவமொதகேயோ
ஐயையோ

பக்தியொருதவமதனுல்
சக்திகேசரன்மன்னனுலே
பெத்தபேருமெத்தவுமோயே
ஐயையோ

சத்திரிப்பெண்பேயுடவார்த்த
முத்தியவரசமன்ன
தன்னுலேமுன்னுலே
ஐயையோ

உக்கிரசிங்கிரப்பேரி
மிக்குவலைபக்கமிலே
நூபியிக்கேதடிபுக்கானேன்
ஐயையோ

பண்டுமுனிதுருவாசன்
தொண்டரம்பரிடனுலே
பட்டதுயரமட்டமிதுவோ
ஐயையோ

அண்டருலகம்விசம்புங்
தெண்டுகளைசுமொழியே

ஆனதம்பரனைறிலேனே
ஐயையோ

முப்புரப்புணர்க்கபரதற்
இடனாவுனனுமுழு
மூடனுனவேடனையும்
ஐயையோ

தற்பரனுரணிகொண்ட
நற்பனுவல்பாகவதந்
சாத்தங்கதைப்பார்த்ததுண்டோ
ஐயையோ

அண்டர்பெருமான்
சரணத்தொண்டர்கள்பெருமையை
யாராலுக்கோரவசமோ
ஐயையோ

கண்டயிரணியனென்னைக்
கொண்டுபோகச்சொல்லிவிட்ட
காரியமும்வீரியமாமோ
ஐயையோ

ஆண்டவனடிமைத்திறம்
ஆண்டவர்மனக்கோணினுல்
அண்டபிண்டமண்டலமெல்லாம்
ஐயையோ

இண்டன்கலக்குமென்றுவென்று
மறைசொல்லுமொழி
சாரிலேருகி
ஐயையோ

கொய்யனிரணியனைக் குத்தி
பொய்யனுடலைக் [illegible]
வெல்வோமெக்கரமதிலே
ஐயையோ

வையகமெலாம் மதித்திருக்க
அய்யனே [illegible] போது
பட்சமுடன் [illegible] க்கவேனும்
ஐயையோ

பொது-விருத்தம்

இ-ர-கல்யாணி

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லி [illegible] புலம்பிக்கொண்டிருக்கிற [illegible] இருக்கும் இடத்திலே வந்து பார்க்கும்போது அவ்விடத்திலே [illegible] கோட்டையும் சக்கரத்திலே [illegible] [illegible] ஆனதினால் [illegible] [illegible]

பிரகலாதனன்சொல்

கொச்சகம்.

காலாகாலங்கடந்தக்
காட்சியற்குக்காட்சியதாய்
மேலானதத்துவமாய்
மேவுகலைக்யானமுமாய்
சாலோகசாமீப
சாரூபசாயுச்சியமென்னும்
நாலாம்பதமாகும்
நாராயணநமவே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

இ-ம் - சோக வராளி - ஏகதாளம்.

அகிலாண்டகோடிபிர்மாண்டநாயகா சரணம்
நித்தியானந்தநிர்மலரூபா தயாநிதிசரணம்
சகலஜனரட்சகதத்பரநாரசரணம் மிக்க
சத்தியமுடிவினிலற்புதமானவாசரணம்
பக்தபரிதீனபாபவிமோசனசரணம் ஹரி
பங்கஜலோசனமங்களபகாரசரணம்
சுத்தபவித்திர அகளங்கநிர்மலாசரணம் ஜ
ஜோதியானந்தநாராயணஹரிசரணம்

எமன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-மோகனம்

ரவுரவாகும்பிபா
கர்த்தபாஹைதரணி

கவலைசேர்விந்தபாணை

கடியரூசர்வுகந்த

கவமிகுகிரிமிபோசா

கவிசுவசிதனயிக்க

உவமையிலதிசயத்தை

உத்திநீர்பார்த்திடீரே

வசனம்

அடாவாரும்பிள்ளாய்ராவுரவா அடார்கும்பகா அடாரத்தபாணு அடாவைதரணிஅடாவிந்தபாணு அடாரூகாமுகா அடாவுகாந்தா அடாகிருமிபோசனு அடாசுவிவதனு இந்தப்பிரகலாதனைசுவாமியைச்சூழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றகோட்டையைப்பார்த்தீர் களாசங்குசக்கரங்காவலாயிருக்கின்றதைப்பார்த்தீர்களா ஸ்ரீமன்னாராயணனைப்போல்திவ்வியரூபமும் இன்னம் அனேகஅதிசயங்களையும்பாருங்கள்பாருங்கள்

எமன்சொல்தரு

இ-ம்-பியாகு-தாளம்-அடசாப்பு.

கண்ணிகள்

கிட்டிசைவாசலிலபிரணகமாட்டேன்

கொத்தளம்பாராய்

நாட்டித்தென்கிழக்கில்கோரந்திட்டேன்

கொத்தளம்பாராய்

தென்டிசைவாசலிலேமகார்ந்தாண்டேன்

கொத்தளம்பாராய்

ஒன்றாகிருநிருதிலேகாத்துசென்றான்

கொத்தளம்பாராய்

மேற்றிசைவாசலிலேலகாரக்கோத்தக்

கொத்தளம்பாராய்

காற்றுருவெனும்பையகாரம்போத்தும்

[illegible]

கொத்தளம்பாராய்
வடதிசைவாசலிலேகாரம்படியும்
கொத்தளம்பாராய்
அடவுசெய்வடகிழக்கில்பகாரக்குடிசை
கொத்தளம்பாராய்
சக்குசக்கரக்காவல்கீழ்வாசல் பொங்கிய
வெழிலையும்பாராய்
செங்கண்மாலணிதொண்டன்தென்வாசல்தங்கிய
தொழிலதைப்பாராய்
காதண்டம்வளைத்தெய்யமேல்வாசலில்
கோதண்டம்நிலைப்பாராய்
ஓதனுசெயகூடாயில்லாள்வடக்குவாசல்
நிதருசெய்நிலைப்பாராய்
மாதவர்குறிகளெல்லாமருள்பிரக
லாதனுருவம்பாராய்
வேதப்பொருளாகுமிவனின்வாயில்
வோதியப்பொருள்பாராய்
மாலரிதயில்போலேயிவன்போக
கோலத்தின்பொருள்பாராய்
இப்படியானத்திலேமல்லவோ
யெப்படிபோவோமே
தப்பியேபோவதேமல்லவோ
கற்பதம்பெறலாமே
அல்லவென்றேபோனால்நம்மையெல்லாம்
கொல்லவதுமெய்யாமே
வல்லவத்திட்டிலைத்தோர்பெரும்வாழ்வு
விலகுமோயில்லாதே

மல்லர்கள்சொல்விருத்தம்.

இ-ம்-ஆசாவேரி

புவிதனிலுள்ளோர்செய்யும்

புண்ணியங்களெல்லாம்

அவயிலாமலேகடாத்து

அண்ணலேசொல்லக்கேளீர்

மவுனமாய்தவஞ்செய்வோரு

மைந்தனைப்போலேயிந்த

குவலயந்தன்னில்காணோங்

கொத்தவாயெங்கள்கோவே

வசனம்

சரணஞ்சரணமையாசுவாமி யெமதர்மராசனே இந்தலோகத்திலே யிதிலேயிப்பேர்ப்பட்டதவங்கள்செய்தபேர்களையுந்தர்மஞ் செய்தப் பேர்களையும்நாங்கள்கண்ணால்கண்டதில்லை அய்யா சுவாமி

எமன்சொல்விருத்தம்

இ-ம் மத்தியமாவதி.

மண்டலம்மதிக்கவாழு

மல்லரேசொல்லக்கேளீர்

மண்மேமாமறையேயோதும்

பாலகன்முகத்தைப்பார்த்து

தெண்டனிட்டிறைஞ்சியேமன்

திருவடிதலைமேற்சூடி

இண்டவன்போறுமென்று

இரணியற்குரைத்திடவே

வசனம்

சீருக்கண்மனைக் கேட்டிரகளநவ வெல்லுமன் குமரனைச்சொல்லிக்கநி
வாணர்நிரை சேவைகண்டு மகிழ்ந்து மகிழ்வுடன் மொழியுமென்று வுரைக்க
நீசாயசகைக்கும் சொல்லுங்கள் மன்னரே

மன்னர்கள் சொல்விருத்தம்

இ-ம்-கட்டளை

அரனரிகரதே ஜொத்ய
ஆனந்தமயமுடைந் தந்தரங்கம்
குறைவிலாமனைதாமென்று
மாசத்தசெல்வர்களிராத்துரைக்
பரதந்தகலைதந்தே
மனைகள்பேசிபோமுறை யென்
இனைமனமைங்கிரத்ரி
மிடைப்பெறுந்தேகமிக்கே

வசனம்

சாலைநூல்கவரையானவை நீதவர்மதராசமேவ விரகனாதனரிட
ந்தில்போயகத்துமிரசிகளமகது மலைகாத்தகித்தும்போட்டு மிக்க
மெதித்துவிட்டுப்போயவிட்டபோலாக்கவைமிகளரவேல்

இரணியன் சொல்விருத்தம்

இ-ம்-நேரிசைநேரடி

குன்றமுருகெருப்பாதுயபலையமிராவம்
கொடியானையுறுமலமைந்துநிறுமம்
இன்றமுருநமாககளாத்தாஇப்பசாகா
இருப்பயல்மலையமலைக்கவேப்போவென்றுல்

தன்றமுறமாவியும் வஞ்சனையேசெய்தான்
தக்கவனையேபிடித்துசிறைபோடுங்கள்
கொண்டுவந்து யென்முன்னேநஞ்சையூட்டிக்
கொடுஞ்சமட்டிக்கொண்டடித்துக்கொல்லுவீரே

வசனம்

ஆ ஆ ஆ ஆ வாருங்கள்மல்லர்களே இப்போது யெமனும் வஞ்சனை செய்து வோடிப்போய்விட்டானல்லா னல்லது ஆனட்டும் அந்தயெமனைப்பி டித்துவந்து சிறையிலேபோட்டு வையுங்கள் இப்பவும் அந்தபையலை யென் முன்கொண்டுவந்து அவனுக்குநஞ்சைகொடுத்து ஆயிரம்பேர்மல்லர்களை விட்டு சம்மட்டியைகொடுத்து அடிமேலடி அடித்துகொல்லுங்கள்மல்லர்களே

மல்லர்கள்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்பந்துவராளி

தேவர்கள்முனிவரஞ்சத்
திகழிரணியனுஞ்சிறி
கூவியேவுரைத்தசொல்லால்
குலையெல்லாநடுங்கிப்போ
தாவிபோசம்மட்டியாளுந்
தகைமையாயெடுத்துக்கொண்டு
பாவியாயிரம்பேர்மல்லர்
படபடெவ்வோடிவாரீர்

மல்லர்கள்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி

துட்டசேயமாசன்
கட்டளைப்படிக்கு

இரணியநாடகம்

வெட்டியென்றலைவிச்சம்
மட்டுகொண்டடிப்பீர்

பிரகலாதனன்சொல்

கொச்சகம்

கொண்டலவும்மந்திரத்தை
கோலமுறமத்தாக்கி
வேண்டிரல்சோனகுதிரேய
வோந்துங்கமுருக்கி
தெண்டிரைநீர்த்துறியிலீல்
சேர்த்தக்கடைந்தவைந்து
அண்டருக்கமுதளித்த
அச்சுதனேயெங்கோவே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு-இ-ம்-

காந்தாரமக்கிரியை-தாளம்-ஆதி

கண்ணிகள்

அண்டருக்கமுதளித்த
அச்சுதனேநஞ்சைக்
கண்டருண்ணைசொன்றேர
அச்சுதனே
வெம்மட்டுத்தயவில்லையோ
அச்சுதனேதலைமேல்
சம்மட்டியால்மோனாரே
அச்சுதனே

இந்தவிதிக்கென்னசெய்வே
னச்சுதனேமனம்
நொந்துகலங்குவேனே
அச்சுதனே

பாதகர்கையினில்சிக்கி
அச்சுதனேபொல்லா
வாதனைக்கிடமானேனே
அச்சுதனே

மல்லர்விடும்படையெல்லாம்
அச்சுதனேஅன்று
புல்லெனவேசெய்து
வைத்தாயச்சுதனே

மூக்குமலைமேலுருட்ட
அச்சுதனேஉடனே
பந்துபோலேபண்ணிவைத்தா
யச்சுதனே

செந்தழலில்தள்ளும்போது
அச்சுதனேஅதை
சந்தனம்போலாக்கிவைத்தா
யச்சுதனே

நஞ்சணிக்கும்பாம்புதன்னை
அச்சுதனேயெனக்கு
அஞ்சமுதளிக்கவைத்தா
யச்சுதனே

கொல்லவந்தயானைதன்னை
அச்சுதனேயெனக்கு

கல்லவணைக்குஞ்செய்துலைத்
காயச்சுதனே
அலைகடலில்தள்ளும்போது
அச்சுதனேயெனக்கு
மலையும்கப்பலாகச்
செய்தாய்அச்சுதனே
தீதொன்றுமில்லாமல்
காத்தாயச்சுதனேநா
னேதுவுபகாரஞ்செய்தே
னச்சுதனே
செக்கினிலரைக்கும்போது
அச்சுதனேஉடல
சைக்கவேயில்லாமல்
காத்தாய்அச்சுதனே
எண்டன்வந்தபோதேஅரி
அச்சுதனேயெனக்கு
தெண்டனிட்டுப்போகச்
செய்தாயச்சுதனே

பிரகலாதனைச் சொல். விருத்தம்

இ-ம-பியாகு.

வழுவேன்றமியேன்மனத்தருகி
மயலேவனிறைவக்கிருபமம்
தொழுவேன்வழுகாதிருக்கத்தான்
மதிப்போனுவர்ந்தனையடிக்கிடும்
விழுவேனபயபதத்தெளிவேன்
விழிமேற்கண்ணீர்சொரிந்திடச்சேர்ந்
தழுகேனழுவாக்கிபெறவே
அய்யாவடிவேனைக்காப்பாயே

இரணிய நாடகம்

பிரகலாதன் சொல் விருத்தம்.

இ-ம்-முகாரி

மெய்யானவிளக்கொளிருகோடி
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இரணியன் சொல் - விருத்தம்.

இ-ம்-[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அருளாய்...பெறவே
[illegible]

பிரகலாதன் சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
நின்...வாழ்வும்

[illegible]

தேகசடலங்களுப்பலமதிற் செய்கையுந்
சிந்தைதனில் பான்மறந்து
பாருலகிலுள்ளிருப்பதாம் [illegible] மையாயும்
பண்ணினிற் பணிக்கேதகமவும்
பத்தியினால் சாலோகம் [illegible] சேருமையும்
பூவினிலெடுத்துப் [illegible]வும்
மேருவிலோ [illegible] முதலே யுவன்
விழிக்கெதிரெழுந்தருளாய்
வேதாவையின் மருட்சி [illegible]
மெய்ஞ்ஞானஜோதிமயமே

பிரகலாதன் சொல்-விருத்தம்.

இ-ம்-சங்கராபரணம்

பொல்லாதவேளையோ செல்லாதகாலமோ
பூர்வம்யான் செய்தவினையோ
பூதபேதத்திலெவர் மாமாயையாலேயாம்
பொய்யானவாழ்க்கை [illegible]
உல்லாசமாகவேவெடுப்பதுமெப்படிதுவ
மோயாமயிரவுபகலும்
உன்னுடைய தல்லாலுனது திருநாமமந்திரத்தை
புண்ணுவதெல்லா மறந்து
[illegible] மதித்தவர்கள் போலும் [illegible]
[illegible]
இப்படி நிருக்கின்றவேளையே [illegible]
[illegible] போராட்டங்கலே
[illegible] மையான் புயமிசை [illegible]
[illegible]
[illegible] சென் பேராயனே
[illegible] கோவிந்தனே

இரணியநாடகம் [illegible]

பிரகலாதன் [illegible] விருத்தம்

[illegible]

பொ[illegible]மாக[illegible]
பூசைபுரிவோரனந்தம்
பு[illegible]
பு[illegible]வோரனந்தம்
சோ[illegible]
சேவைசெய்[illegible]ரனந்தம்
திருக்கோயில்[illegible]
நி[illegible]வோரனந்தம்
மோக[illegible]
மோனமுனிவோரனந்தம்
முத்தி[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பிரகலாதன் [illegible] விருத்தம்

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]றுமுடக்கிவிட்டுப்பிரபோருமுன்னமுன்
[illegible]லைப்பெரும்பதத்தை
புருடதிரு[illegible]ருவி[illegible]க்கண் [illegible]மைாட
[illegible]த்தபெருமாட்சைபதருல்
[illegible]ன்றிதா[illegible]ணப்பேரன்[illegible]
[illegible]மாக்கைழி விட்டபின்
[illegible]
[illegible]டிவொட்செல்லுமுன்
[illegible]ணப்பணியவென்றுடன்பிற
[illegible]பறதவராய்
[illegible]
[illegible]

இரணியன்சொல்விருத்தம்
இ-ட்டோடி

[illegible]தபதிலுக்கும்
[illegible]த்தலிக்கும்
[illegible]ப்பும்
[illegible]வலோர்தரையமல்
[illegible]
[illegible]பே[illegible]
[illegible]சேர்த்தை
[illegible]கொல்லத்தானே

வசனம்.

[illegible] இந்தப் [illegible]
[illegible]டுத்திருந்தும் [illegible]

பல்லமையும் நிறைபெருந்திருக்கும் பெண்ணைத் தொழாமல் பொல்லா டையபகைவனுடையநாமத்தை தொழுவதினாலேதுப்போ[illegible] [illegible]வேண்டியதாய் வாரோம் [illegible] பாரு[illegible]

பிரலாதனன்சொல் விருத்தம்

இ-ம்-பந்துவராளி

வந்தோர்தந்தையேயுன்
மலரடிப்போற்றிசெய்தேன்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
தந்தை[illegible]க்குமையன்
[illegible]

வசனம்

[illegible] பெற்றதைப[illegible] சொல்வேனுமென்று [illegible] [illegible] [illegible] மன்றி.

தாளம் கரு-இ-ம-கல்யாணி

தாளம் ரூபகம்

இரணியன் சொல்

ஆ[illegible] [illegible]
பா[illegible]
[illegible]
[illegible]

பிரலாதன்சொல்

பெவ்வுலகை[illegible]
[illegible]

இரணியநாடகம்

செல்வையாகவேயென்னிலென்னையும்போதுமிகத்
திகழ்பவனரிஅரியெங்கோவே

இரணியன்சொல்

யெங்கெங்குமேயுனக்குந்
தங்கியஅரியானால்
யென்முன்னேகாட்டுவாய்
மைந்தாவே

பிரகலாதனன்சொல்

யென்கண்ணில்பார்பதற்கு
யெங்குமிருக்குமண்ணல்
வுன்கண்ணில்காண்பானோ
யெங்கோவே

இரணியன்சொல்

யென்முன்கண்டாலல்லவோ
வுன்சொல்லுமெய்யாகும்
யென்னிலேனோபிதற்றுராய்
மைந்தனே

பிரகலாதனன்சொல்

பிதற்றுராயென்றந்த
மந்திரனேசொன்ன
பேச்சுக்குள்ளிருக்குரா
யெங்கோவே

இரணியன்சொல்

பேச்சிலிருப்பானானால்
வாச்சியத்தாணிலும்
[illegible]லிருப்பானோ
மைந்தாவே

[illegible]

[illegible] சொல்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] சொல்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] சொல்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] சொல்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] சொல்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] சொல்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பிரகலாதனன்சொல்

விட்டிடுவேனென்றால்
கட்டிடும்நெருப்பினைத்
தாரும்பாவென்னைசெய்யலாம்
மெங்கோவே

இரணியன்சொல்-விருத்தம்

இ-ம்-சங்கராபரணம்

மேவுருமூவர்களோடும்
மெய்ம்மையபேர்த்திசைஞர்கள்
மூவர்களோடுதேவர்களும்
முனிவர்முதலாயுள்ளோர்
தேவரேயல்லால்வேறே
செப்புதற்கொருவருண்டோ
கோவமேவருகுதன்னை
கொன்னுறான்றின்னுவேனே

வசனம்

அடாவடாபிரகலாதனா வுலகத்தோர்க்கும்மும்மூர்த்திகளுக்கும்தேவர்களுக்கும் முனிவர்முதலானபேர்களுக்கும் நானேதெய்வமென்று யென்னைசெய்வோராயுந்தோத்தரித்து பிரார்த்தனைசெய்துக்கொண்டிருப்பதாயுனக்குத்தெரியும் நீயுமென்னைத்தொழாமல்வேரொரு தெய்வமென்றுசொன்னாயல்லவா ஆகையால் ஆ ஆ ஆ ஆ யிப்போதுவுன்னுடைய வுயிரைக்கொன்று பட்சணஞ்செய்யவேண்டி யெனக்குயிருந்தகோபம் வருகுதுபாரடாபயலே

பிரகலாதனன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-நாட்டை

உலகத்தாரும்பலவேறுயிர்
கடத்தாருமுள்ளோர்
அனைவோருயிர்கடோறும்
அங்கங்கேவுதித்திருக்கின்றனமை

இரணிய[illegible]

மணிவிளக்கொளி பரப்பி

வெண்ணிலாபுனைவெண்பொன்மேவர

கல்லிமேரும்புரமும்பத்தி

முத்திபுனிதனாய

வசனம்

இ[illegible] அறிவ[illegible] [illegible] வுயிர்களுடனும் [illegible] நெருப்பிலும்வெள்ளியும் [illegible] ஒருவருமாய் இந்தவுலகத்தோர்கள் [illegible] அரியெனும்ஸ்ரீமன்னாராயணனரு ளினை.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்

இ-டு-தோரணம்

செய்யமாமிக்கவார்த்தை
இரமதாமெக்கதேறு
ஒப்பிலாப்பொருள்கவேட்டும்
வளர்ப்பவன்வேளென்றுல்
மைப்பெருமிக்குதனில்
மாயவனென்றுள்ளன்
இப்பிறமுதிருப்பாளேனா
வெள்விப்புனசெய்வானே

[illegible] அடங்கா [illegible]
[illegible]

யை அப்படியாயாவதாருமிருக்குக்கன்னனந்துத் தனிலேயிருக்கு[illegible]
சொல்லையாயாலே

பிரகலாதனன் சொல் விருத்தம்

இராகம் - பூரிகல்யாணி

சாணிலுமுறத்திலுள்ளும்
அணுவினிற்சதகூறிட்ட
கோணிலுமுளனமேரு
குன்றிலுமுளனீநின்ற
தூணிலுமுளனென்ன
சொல்லிலுமுளனித்தன்மை
காணுதியிட்டபோதும்
கண்பவனித்தாயேயா

வசனம்

பாருமையாவென்னுடைய பிதாவாகிய கனகனே அந்த அரியானவர் [illegible]
பெண்டேயிருக்கிறீர் [illegible] சாணிலுமுறத்திலும் தூணிலும் [illegible]
மற்றுமுள்ள [illegible] எல்லாவிடத்திலுமிருப்பானையா [illegible]

இரணியன் சொல் விருத்தம்

இராகம் மோகனம்

உயிர்க்குமெனக்குமொரு நதிரை
வுலகெல்லாம் பார்த்தானெய
சம்பத்தின் வழியே போனைக்
காட்டுவாய் பாரிடால்
கு [illegible]த்திலக்கரியைக் கொண்ண
வெடிபடச்செகுத்தைப்போலுங்

செம்பொற்றகுநிதேக்கி

வுடக்கியுந்தின்றுவேனே

வசனம்

ஆ ஆ அடாவடா பிரகலாதனே தேவர்களுக்கும் வுனக்கும் உலகெங்கும் நிறைந்திருக்கின்றவனல்லவா அவனை இப்போது இந்தகம்பத்தின் பேரில் காட்டாமல் போனாயாகில் இந்தட்சணத்தில் வுன்னைக்கொன்றுதின்றுவேன் பாராய் பிரகலாதனே.

பிரலாதனன் சொல் விருத்தம்

இ-ம்-தோடி

வென்றுயிருன்றால் கொல்ல
வெளியதென்றன் தியான் முன்
சொன்னவன் தொட்ட தொட்ட
விடத்தேதுந் தோன்றானாகில்
வென்றுயிர் யானே மாய்ப்பேன்
விதமகிதங்கடந்த
அன்னவர்க்கடிமைகாறு
மல்லவிராதிந்திமரே

வசனம்

கேளும் வென் பிதாவே வென்னைக்கொல்லுகிறதுக்கு வுன்றையே ஆநு யோசனை ஆனால் நீ தொட்ட தொட்ட விடங்களிலே தோணாமல் கண்ணுக்குக்காணாமல் போவாரேயாமாகில் அவருக்கு நான் அடிமை அல்லவென்று வென்னுடைய வுயிரை யானே மாய்த்துக்கொள்ளுவேன் தந்தையே

பிரகலாதனன் சொல் விருத்தம்,

இ-ம்-மோகனம்

உலகரட்சகனும் வியுயிர்களாட்சகனும் நீ
யுஞ்செயல்காதென்றினி

உன்றனக்கிருபைதானெனுந்தனுக்கில்லையோ
வுயிர்த்தொகையில்நானில்லையோ
மலையமலைபோனெடும்வல்வினைவளர்ந்தென்னை
வாட்டுதேபேயாட்டுதே
மாருதன்பமும்பிடர்களும்மென்மேலும்
வருமென்றபயமாட்டுதே
கலவரமதானமனமொருநிலையினிற்கவில்லை
கர்மிக்கோர்திக்குமில்லை
கைவிடிலோவின்னன்பருன்னைநம்பகரிணிக்
கனகாம்பராமணிதரா
வலமைபெருசெங்கருடன்மீதேறிகண்காண
வல்வினையகற்றவருவாய்
மாயாவதாரனேசிதாபிராமனே
மாதவாகோவிந்தனே.

பிரகலாதனன்சொல்விருத்தம்

இ-ம்-கல்யாணி

சுயமானசாயுச்சியபதவியானடையவே
தொல்லுலகிலுன்னிதமும்
துதிசெய்துமதியினுக்குறுதிமொழியிவ்வேளை
செல்லுமென்றுன்னைநம்பினல்
அயனாரமைத்தபடிபயனுகவருபோக
மாமென்றுமவ்வவாவினை
அனுபவித்திடவேண்டுமென்றுநெறிசொல்லுமறைக
ளலதிமுறையிடுவதாலே
பயமானபாவியேன்பயனென்றுறைமையுமாற்
பணிந்தாதிமூலமென்றே

பாடுவேல்வடிவேன் செய்தெய்வேற்றமிலாப்
பதிதனைக்கைவிடாதே
தெய்வகருடேதனைச்சங்குச்சக்கரதரா
நிலையகத்தியானவப்
செநாமேழுவோரநாமேநாமனை
சிந்தைதருடுகொண்டருருவே

பொதுவிருத்தம்

இடமக்கிடமாவதி

மாந்தளிர்தசொல்லினளில்கோயல்கொய்தி
மன்டுமேனிகண்தொரிபவினைமகமுறிய
செந்தழலை விழும்போம்படவில்லிழு
திக்கெலாகேறிவருபந்நைத்தவோடா
சித்தாருசேரமத்தகிந்திரிகனக்கூடத்
திக்கேலையாதிரமுத்தேடன்று
கநாருந்தெனைவையதுன்னா மட்டுக்
நாதிருமனித்துயிரைத்தாகனேனே,

விருத்தம்

இடபைரவி

வைசிராதிலங்கிபமெயனி
கன்றாலவெண்பிளைபுகால்
விசைதிரக்குருவிழ்ந்த
தென்னவோதுணிவ்வேண்டு
இலைசிரக்கையத்தைபன்
பேருநிலுனெத்தலோடும்
நிலைசிராதண்டமிரி
[illegible]துவெனைவியொ

விருத்தம்

இ-ம். ஆனந்தபைரவி

இடித்ததோர்சனியென்ன
பிறுன்வலிக்கண்கள்சிந்தி
அடித்ததூணத்துநின்று
ஆடகப்பசும்பொன்னண்டம்
வெடிப்பமால்வரைப்பணிப்ப
வெடிபடகைத்துவெய்தின்
வடித்தநூந்துளபமாலை
யாளரிபிரந்ததம்மா

வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக பிரகலாதனாசுவாமியானவர் சொன்ன மாத்திரத்திலே அண்டாண்டமெல்லாம் அதிர்ந்துகுலுங்க ஆர்ப்பரித்துத் தூணை இரணியனானவன் தன்கையினாலேஅடித்தமாத்திரத்திலே அந்ததூணிலேயிருந்து அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீமன்னாராயணமூர்த்தி நரசிம்மரூபமாக யெழுந்தருளிவருகிறார் தன்னானன—

தரு: இ-ம்- சங்கராபரணம்.

ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்

அண்டரண்டங்கள்குலுங்க
மண்டலமேழுங்கலங்க
விண்டலமேழும்விலங்கவேவெடித்தாகை
கொண்டுநரசிம்மம்வந்ததே (அண்ட)

அஷ்டதிக்கஜங்களோடும்
தொட்டவீரதன்மைதாளும்

பெட்டுரெண்கைவாளுமே வெடித்தனை
விட்டோசிம்மம்வந்ததே (அண்ட)

அஷ்டகாசம்ஆம்பரிப்பும்
வட்டமானகண்ணெரிப்பும்
மட்டில்லாக்கோபத்தெரிப்புமே வெடித்தகை
விட்டோசிம்மம்வந்ததே (அண்ட)

வானமெங்குங்கையளாவி
தானவர்களைத்துளாவி
போனகமாய்மிராளாவியே வெடித்தகைக்
யானாசிம்மம்வந்ததே (அண்ட)

பிரகலாதனன்சொல்

தேவாரம்;

நாடிஞானுருவனென்ற
நல்லதிவானாகளும்
தேடினான்முகனுங்காணத்
திருப்பதத்துனைத்துதித்தேன்
ஆடினானன்புகூர்ந்து
அறத்தினே அறத்தின்செங்கை
சூடினான் றுதிக்கவந்த
தூயனேநின்றன்போற்றி

தேவாரம்

அகலியைக்கருள்வாய்போற்றி
பரக்காளவலைத்தாய்போற்றி
மூவிளிறத்தேவனேபோற்றி
மூர்த்தியேபோற்றிராஜ
மன்னனவந்தாய்போற்றி
நாயனாசெல்வாயாபோற்றி
ஜெகமுண்டதாதாபோற்றி
தேவாபோற்றிபோற்றி ,

தேவாரம்

நாரணாபோற்றிபோற்றி
நரசிம்மரூபாபோற்றி
காரணக்குருவாய்வந்தென்
கவலையைத்தீர்ப்பாய்போற்றி
வாரணந்தன்னைக்காத்த
மாதவாபோற்றிபோற்றி
சீரணிந்திரங்கிவாழுந்
திருவடிசரணம்போற்றி

தேவாரம்

மாயனேபோற்றிபோற்றி
வாமனதருவாய்போற்றி
ஆயனேபோற்றிபோற்றி
யடியனுக்கருள்வாய்போற்றி
தாயனைவருவாய்போற்றி
தசரதராசனீன்ற
சேயனேபோற்றிபோற்றி
ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி

பிரகலாதனென்சொல்:

கொச்சகம்

கார்க்கதுவவெஞ்சினத்தால்
சார்க்கநெடுங்கைமலைமுன்
ஆர்க்குலகுதயிலெழுந்து
அருஞ்சலஞ்சலென்றவந்தேன்
தார்க்கருணைவாருதியே
தண்ணமுதேயருஞ்சுவையே
யார்க்குமபார்க்கெத்தனையாள்
பரம்பரனையெங்கோனே

இரணியநாடகம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] விருத்தம்

[illegible]

[illegible]

விருத்தம்

[illegible]

[illegible]

அன்னமேற்றுயிலும்மணிவிளக்கே
அன்பரடியேனைக்காப்பாயே

விருத்தம்

இ - ம் - பியாகு

உரமேபகையேயுடலுயிரே
பூணேயுறவேயுறதியுள்ளத்
திரமேதுதிப்போர்தமக்கிரங்குந்
தேவேதெவிப்பயமறுக்கும்
வரமேகதியேயெனக்கிரங்கும்
பண்பேயிமையோர்பணியும்வினைக்
கரமேயமுதேகதிபெறவே
ஐயாவடியேனைக்காப்பாயே

பொதுவிருத்தம்.

இ-ம்-கேதாரகௌளம்.

பிளந்ததூணுமங்கே
பிறந்ததரியபின்னர்
வளர்ந்ததிசைகளெட்டும்
பகிரண்டமுமலைத்தும்
அளந்ததப்புரத்துச்செய்கை
ஆரித்தனைவல்லார்
இளந்தகனமுட்டக்
கிழித்ததேழுமேலும்

வசனம்

வளர்ந்தபெருமையெப்படியென்றால்வுக்கிரநரசிம்மமூர்த்தியாய்த்தூணைப்பிளந்துக்கொண்டு பிரம்மாண்டகோளகமுகடுருவிவளர்ந்துயெட்டுதிக்குகளையும்அடக்கிக்கொண்டு நின்றபெருமையைபிரம்மதேவனாலும்ஆதிசேடனாலுஞ்சொல்லமுடியாதைய்சுவாமி

இரணிய [illegible]

பொதுவிருத்தம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வசனம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பல்லவி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஆதிவிதப்பரம்பொருளாகியமாயவன்
உதையருசெய்திருக்கிறானவனைக்காகவேயவர் (௧)

சரணங்கள்

ஆறுவயதின்மகனைக்கொடிச்சயமென்றால்
அதுவல்லபெருந்தேகம்
வீறுடையமாய்வகையியிவிழுந்தேமேயங்காதே
காறுதபோரின்பக்கானலைத்தியக்காதே (௨)

செய்தருக்கமுமெப்பொருக்கும் மூவ்வேனசெய்ய
நீவிலேகளையருக்கும்
வையாகலேனமீதாபன்னிகொண்டருள்வானே
தெய்வநாயகனைத்திருவருள்புனைவோனே (௩)

அரியகட்கொண்டான [illegible] பெருமை
ஆதியவொளியானே
கெடுவோனைபணிக்கதக்கமிதிறம்பதியும்வரும்
வடிவானபரநாரணமதியுந்திபுக்கருகும் (௪)

இரணியன்சொல் விருத்தம்

இ-க-வேறு

வேலரிதயிலைத்தாயின்னாய்
மிலக்கியநானில்லைக்கு
கோவரிருபந்தே
கொடுமையாய்க்கட்டுவெந்தன்
காருக்குவெண்டம்பனா
வைப்பேருடையவெரிந்த
காளிவிலைக்கொண்டு
கல்யலைநீப்போப்பாராய்

வசனம்

ஆ ஆ ஆ ஆ அடா லடா பிரகலாதனு பென்னை சற்றுமிலும்
ராமல் லெய்துடைய [illegible] பலந்த மதியாமலும் லென்னை வேளி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இரணியன் சொல்லுகிறது

[illegible]

பல்லவி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (௨)

சரணம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (௩)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கெடியகதிகளும்கெடியதிர்ந்திட (இ)
வீரவெண்டையங்காலில்பூட்டினான் மணி
வீரவாகுவலயம்மாட்டினான்
வீரப்பட்டமனதில்சூட்டினான் இடையில்
வீரமணிக்கச்சுடன்கட்டினான்
கோரதாரகரியனைதுவியந்திட
சூரவெவர்களுமுறுதியங்கிட
ஆரபரிமணமார்பிலிலங்கிட
வீரவிஜையவிலாசந்துலங்கிட (இ)

பொதுவிருத்தம்

இ-ம்-சங்கராபரணம்

ஆயவன்றன்னைமாயன்
அக்கினியன்னவன்பொற்கோயின்
வாயலின்மிசைக்கவான்மேல்
வயிரவாளுகரின்வாளி
தீயெழுத்திருந்துபோக
வெயில்விரிவயிரமார்பும்
தீயெழுப்பிவந்துகீண்டு
தேவர்கள்துயர்க்கதீர்த்தான்

பொது-விருத்தம்

இ-ம்.பூரிகல்யாணி.

கடலனையனல்போற்பொங்கி
வந்தோர்சிங்கத்தானும்
அடலரக்கன்றன்கையால்
ளாவுயேதாவிபத்தி
மடிதனில்போட்டுக்கொண்டு
வலுமைதன்னிகத்தினாலே
குடலினைப்பிடுங்கிமாலை
கொண்டதுகோபத்தோடே

இரணிய நாடகம்

பொதுவிருத்தம்

இராகம் - ஆனந்தபைரவி

[illegible]

வசனம்

[illegible]

தேவர்கள் வருகிற தரு

இராகம் சங்கராபரணம் - தாளம் ஆதி

பல்லவி

[illegible]

வாதுடனேசெல்லுமைக்குப்போற்
பாதயிருக்கிறபிதவேதருமைக்கும் ஸ்ரீரு

பொதுவிருத்தம்

இ-ம்-கல்யாணி

திருவைப்புலர்க்குசெல்வன்
செங்கமலபாதம்போற்றி
ஒருதடைமேழிவெள்ளை
குமாரசாமிதாள்[illegible]
திருவடியோரசெல்வ[illegible]
தம்பிரானைப்போற்றிஇன்பம்
பெருகிலேமகிழ்கொர்ந்து
பிரபலமாயிருக்கின்றனே

வாழிவிருத்தம்

இ-ம்-[illegible]

[illegible]முனிகள்வாழி
[illegible]வேதவாழி
[illegible]பெயர்கள்
[illegible]பெருவாழு
[illegible]திருவருள்செல்வ
[illegible]பொர்கள்வாழி
[illegible]
[illegible]வாழி[illegible]

வாழிவிருத்தம்

இ·ம்·துவக்கமோ [illegible]

சக்கரமேந்துமன்னன்

தருந்தொண்டரேறிடவாழி

முக்யோகத்தின்னன்

மும்மறைப்பொழிந்தவாழி

இக்கதைப்பாடப்போர்வாழி

வெழிலுடன்கேட்டபோர்வாழி

மிக்கவேகடிப்போர்வாழி

மேதினிவாழிதானே

மங்களம் மங்களம்

பிரகலாதனனுக்குமங்களம்

இரணியநாடகம்

முற்றிற்று.

11 [illegible]